JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

JAZZ

NİSAN-MAYIS-HAZİRAN 2008 / 02 • 106422 • YIL 12 • SAYI 50 • 6 YTL

Archie Shepp

Nguyén Lé

Tierney Sutton

Herbie Hancock "River"

Denizli Laoedika Jazz Günleri

Chuck Israels

9 771300 884003 02

Ultra Media

Siz Neredeyseniz, Dijital Eğlence Dünyası Orası

ASUS, Windows Vista® Business ürününü önerir.

intel Centrino inside™

Core™2 Duo inside™

ASUS M51

Eğlence ve Verimlilik Bir Arada

Ultra şık tasarımı ve üstün malzeme kalitesi ile lüks bir aksesuar olarak göz kamaştıran ASUS M51, video ve bilgisayar oyunlarından birinci sınıf bir keyif almanız için gereken her şeye sahip. Intel® Centrino® işlemci teknolojisi, Genuine Windows Vista® Business yazılımı ve 4GB'a varan bellek kapasitesine sahip olan M51, ayrıca düşük fan sesi ve uzun pil ömrü için geliştirilmiş güç yönetimi teknolojisiyle birlikte geliyor.

250 GB'a varan hard-drive kapasitesi, HD DVD ya da Blu-Ray optik sürücü seçenekleri ve TV çıkışıyla M51, geleceğin eğlence dünyasını parlak ve kompakt bir notebook'ta bugünden sunuyor. ATI Mobility Radeon HD2400 grafik motoru net görüntü kalitesi, canlı renkleri ve pürüzsüz video kalitesini desteklerken, Microsoft DirectX 10.0 ile ayrıntılarda mükemmellik ve yoğun grafik içeren oyunlarda da yüksek performans sağlıyor.

İş dünyasında M51, LED ışıklı döner webcam ve kablosuz bağlantısı sayesinde iş arkadaşlarınızla kolay iletişim kurmanızı sağlıyor. Parmakizi okuyucu bilgilerinizin güvenliğini korurken, tümleşik nümerik klavye, ergonomik kullanımıyla verimliliğinizi artırıyor.

Celeron, Celeron Inside, Centrino Logo, Core Inside, Intel, Intel Logo, Intel Core, Intel Inside, Intel Inside Logo, Intel Viiv, Intel vPro, Itanium, Itanium Inside Pentium, Pentium Inside, Viiv Inside, vPro Inside, Xeon ve Xeon Inside: Intel'in ya da Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerdeki yan kuruluşlarının ticari markası ya da tescilli markasıdır.

www.asus.com.tr

N A R D I S

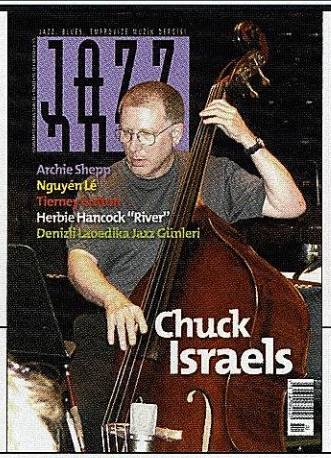

JAZZ

Sayı: 50
Nisan - Mayıs - Haziran 2008

Kapak: Chuck Israels

Merhabalar,

50. sayımız ile sizlerleyiz. Her sayımız gerçi büyük heyecan, telaş ama, 50 sayı dile kolay. Jazz gibi Türkiye için oldukça marjinal bir ilginin dergisinin 50. sayıya ulaşması hepimiz için sadece bir rüyaydı. Benimle birlikte bu rüyada yer alan tüm gerçek arkadaşlarıma, siz okurlarımıza çok teşekkürler ediyoruz.

Bu sayımızın ağırlıklı olarak içeriğini ülkemizdeki etkinlikler, konserler kapsıyor. Tabi bir de yazarlarımızın izledikleri, dinledikleri etkinlikler, özel izledikleri sanatçılar da sizlerin ilgisini çekeceğini umduğumuz konular yer alıyor.

Piyanist yazarımız **Selim Benba** tarafından kaleme alınan Grammy ödüllü albüm "**River**" ve **Yaprak Melike Uyar**'ın **Gianluici Trovesi** yazısı, **Down Beat** Dergisi'nin yıllık "iyiler" listeleri, **Ali Sönmez**'in "**Şu Jazz Dedikleri**", **Orhan Kahyaoğlu**'nun Joe Lovano, Dave Liebman ve Ravi Coltrane'in **Saxophone Summit** albümünün incelendiği yazılarımız "Riff'lerimizi" oluşturdu.

Röportajlarımız arasında **Emre Memecan**'ın internet üzerinden yaptığı ve keyifli bir yazı çıkardığı, kapak konumuz da olan **Chuck Israels**; **Tunçel Gülsoy**'un yoğun bir "yaşam koçluğu eğitiminin" arasına sıkıştırdığı **Nguyen Le**, **Dee Dee Bridgewater**, **Sara Lazarus** ve **Bireli Lagrene** röportajları, İzmir'e yerleşen eski bir okur ve radyo yapımcılarından olan Oğuz Dinç'in **CazBeş** ile, yeni ve genç yazarlarımızdan **Yaprak Melike Uyar**'ın **Archie Shepp** ile yaptığı ama geçen sayımıza yetiştiremediğimiz görüşmesi, yine genç vokalistlerimizden Başak Yavuz'un ABDli vokalist Diane Hubka ile yaptığı röportaj bu sayımızın "Röps." konuları.
"Neler Olacak" köşemizde önce başkentimiz Ankara'da yer alacak etkinlikler, ardından İzmir ve İstanbul'da ve bir sürpriz olarak Denizli'de bir mini festival olarak yapılmaya başlayacak olan "**Laoedika Jazz Günleri**" yer alıyor.

Bu sayımızdan itibaren **Hülya Tunçağ** ve **Murat Beşer** kendi köşelerinden yazacaklar. Hülya Tunçağ uzun bir zaman İstanbul'da yaşadıktan sonra tekrar memleketi İzmir'e geri döndü. Bundan böyle oradan yazacak.

Bize İzmir'den yazan **Devrim Dikkaya** "Genç Cazcılar" ogranizasyonunu başlattı ve Jazz Lodosu'unu kendine köşe yaptı bile. Murat Beşer ise izlediği "canlı konser" izlenimlerine köşesinde yer verecek. **Viktor Bensusan**'ın artık "köşe" haline gelen, bu dünyadan göçen sanatçıların "last chorus"larına yer verdiği yazıları arasında bu kez Frank Morgan, Pete Candoli ve Teo Macero var. **Uğur Hüküm**'ün Paris'ten neredeyse Fransız'ları kıskandıracak bir ilgiyle bize tüm olan bitenleri anlatan yazıları, Fransa ve Kuşadası arasında mekik dokuyan **Füsun Levet**'in özellikle bu sayımızdaki "Tuna Ötenel" odaklı yazısı, **Filiz Küçük**'ün bu sayımızla birlikte başlayan "piyanistlerimiz" dosyasını, **Cem Tuncer**'in derslerini, piyasada bulabileceğiniz 39 yeni CD ve ayrıca **Seda Binbaşgil**'in dünya piyasasındaki en yeni çıkan albümleri tanıttığı köşelerimizle sizlere jazz keyfini, ellerinizde, başucunuzda yaşattığımızı düşünüyoruz.

Hepinize jazz dolu bir bahar dileğiyle...

Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

YAYIMLAYAN: BOYUT YAYINCILIK A.Ş.
Genel Yönetmen ve Sorumlu Müdür
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ
Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

İş Geliştirme Yönetmeni **Çağatay ÖZGÜR**
Tasarım **Bülent USTAOĞLU**

Katkıda Bulunanlar
Başak YAVUZ, Çağrı ÖNCEL, Devrim DİKKAYA, Didem AYBERKİN, Dilek Himam ER, Emrah ERGENE, Esin USLU, Filiz KÜÇÜK, Füsun LEVET, Gülay ŞADAN, İmge ÖZBEK, Kağan YILDIZ, Oğuz DİNÇ, Özgen ÖZMAN, Seda BİNBAŞGİL, Selim BENBA, Sezgi OLGAÇ, Uğur HÜKÜM, Yaprak ÜSTÜNGEL

YÖNETİM / REKLAM
Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN

Genel Müdür Yardımcıları
Matbaa: **Memduh ARSLAN**
Müessese: **Ejved OKTAY**

Reklam Grup Yönetmeni
Selim EREM

Reklam Rezervasyon: Özlem Korkmaz
ozlem.korkmaz@boyut.com.tr
Abone: Seyhan Kolçak
seyhan.kolcak@boyut.com.tr

www.boyut.com.tr

Dağıtım
DPP A.Ş.
Baskı
Boyut Matbaacılık A.Ş.
Yönetim Yeri
Matbaacılar Sitesi 1. Cadde
No: 115 34204
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: +90 212 413 33 33
Fax: +90 212 413 33 34

ISSN 1300-8846

© Her türlü yayın hakkı, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince Boyut Yayın Gurubu'na aittir. Tanıtım amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

BOYUT YAYIN GRUBU
© 2008 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

Şenova Ülker - Yahya Dai
İstanbul Superband
İstanbul Jazz Festivali
Fotoğraf: Aykut Uslutekin
2005

içindekiler

1 NARDIS

4 RIFFS
- ERDEM HELVACIOĞLU Esin Uslu
- HERBIE HANCOCK Selim Benba
- DOWN BEAT "İYİLER" LİSTESİ Zuhal Focan
- WESTERN MICHIGAN UNIVERSITY Devrim Dikkaya-Dilek Himam Er
- GIANLUICI TROVESI Yaprak Melike Uyar

17 ŞU JAZZ DEDİKLERİ
- Ali Sönmez

20 FİRMALAR – SOUND'LAR
- SAXOPHONE SUMMIT Orhan Kahyaoğlu

25 RÖPS.
- CHUCK ISRAELS Emre Memecan
- CHUCK ISRAELS Kağan Yıldız
- NGUYEN LE Tunçel Gülsoy
- SARA LAZARUS & BIRELI LAGRENE Tunçel Gülsoy
- CAZBEŞ Oğuz Dinç
- ARCHIE SHEPP Yaprak Melike Uyar
- DIANE HUBKA Başak Yavuz
- DEE DEE BRIDGEWATER Tunçel Gülsoy

48 NELER OLACAK
- ANKARA SOKAK FESTİVALİ İmge Özbek
- 25.ANKARA MÜZİK FESTİVALİ Yaprak Üstüngel
- DENİZLİ 1.LAODIKEA JAZZ GÜNLERİ Çağrı Öncel
- CRR'DE TANGO Sümeyra Gümrah Teltik
- İŞ SANAT'DA JAZZ Emrah Ergene
- RHYTHM IN PALACE Zuhal Focan
- KADIKÖY GELENEKSEL'DE YILDIZ İBRAHİMOVA Zuhal Focan
- NAIMA JAZZ CLUB AÇILDI Zuhal Focan
- TIERNEY SUTTON NARDIS JAZZ CLUB'DA Sezgi Olgaç
- NARDIS JAZZ CLUB Zuhal Focan
- BABYLON Dideni Ayberkin
- JCS Zuhal Focan

70 NELER OLDU
- [illegible] Devrim Dikkaya
- [illegible] MÜZİK İmge Özbek
- [illegible] OPUSU Devrim Dikkaya
- OGAN ŞADAN KONSERLERİ Gülay Şadan
- VOLKAN ÖKTEM MUSIKMESSE'DEYDİ Zuhal Focan
- GÜNÜMÜZDE JAZZ: Hülya Tunçağ
- FRANSA'DAN JAZZ HABERLERİ Fusun Levet
- [illegible]ELI LAGRENE Murat Beşer
- DEE DEE BRIDGEWATER Murat Beşer
- MARIANNE FAITHFULL Murat Beşer
- FRANK MORGAN Viktor Bensusan
- PETE CONDOLI Viktor Bensusan
- TEO MACERO Viktor Bensusan
- PARIS'TEN Uğur Hüküm

90 GÖRÜŞ AÇISI
- ÇAĞRI SERTEL Filiz Küçük

92 HI - FI
- HABERLER Derya Doğu
- AKG KULAKLIK Tunçel Gülsoy

94 KLİNİK
- JOHN COLTRANE Cem Tuncer

96 CD VİTRİNİ

Alper Yılmaz (Clashes), Jülide Özçelik (İstanbul Jazz Vol.1), İlhan Erşahin (Wax Poetic Copenhagen), Yavuz Akyazıcı (Volcano / Gamzelim), Yinon Muallem (Olduğu Gibi / The Way It Is), Doublemoon Kadınları (Doublemoon), Herbie Hancock (River), Laura Fgyi (Rendez-Vous), Liz Wright (The Orchard), Kenny G (Rhythm and Romance), Queen Latifah (Trav'lin' Light), Victor Wooten (Palmystery), Lovano&Liebman&Coltrane (Saxophone Summit), Esperanza (Esperanza), MyCoy Tyner (Land of Giants), Ray Brown Trio (Don't Get Sassy), Oscar Peterson (Side by Side), Geoffrey Keezer (Sublime), Jim Hall (Textures), Monty Alexander Trio (Impressions in Blue), Otis Taylor (Recapturing The Banjo), Eric Bibb (Get On Board), Pinetop Perkins (And Friends), Tab Benoit (Night Train), Roger Mills (Antipodesia), Lymbiko (Saffronia), Horace Silver (Live at Newport '58), Gonzalo Rubalcaba (Avatar), Tal Farlow (Autumn Leaves), The Wood Brothers (Loaded), Alice Ricciardi (Comes Love), Anne Murray (Duets), Sarah Brightman (Symphony), Leila Olivesi (L'etrange Fleur), Andy Davis Quartet (Getting Giggy), Diane Reeves (When You Know), Dick De Graaf Quartet (Moving Target), Wolfgang Roggenkamp (Hammondjazz), Lionel Louke (Karibu).

- Seda Binbaşgil'in Seçtiği Yeniler

108 RADYOLAR
- Filiz Küçük

110 KÖRLEME
- CEM TUNCER Serdar Karabatı

112 BULMACA
- Serdar Karabatı

112 CAZGIR
- Özgen Özman

Esin Uslu
esinuslu@gmail.com

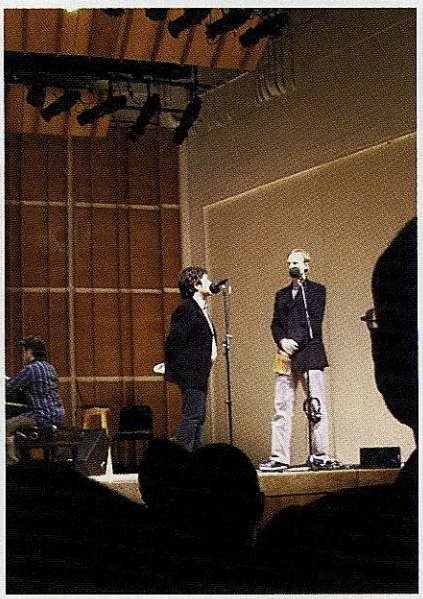

Erdem Helvacıoğlu

dünyada 2007 Yılının "en iyileri" arasında...

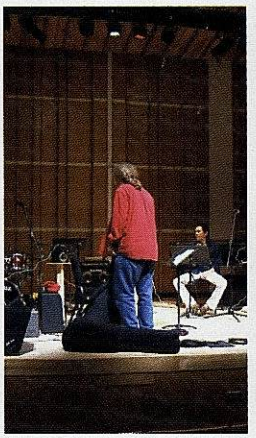

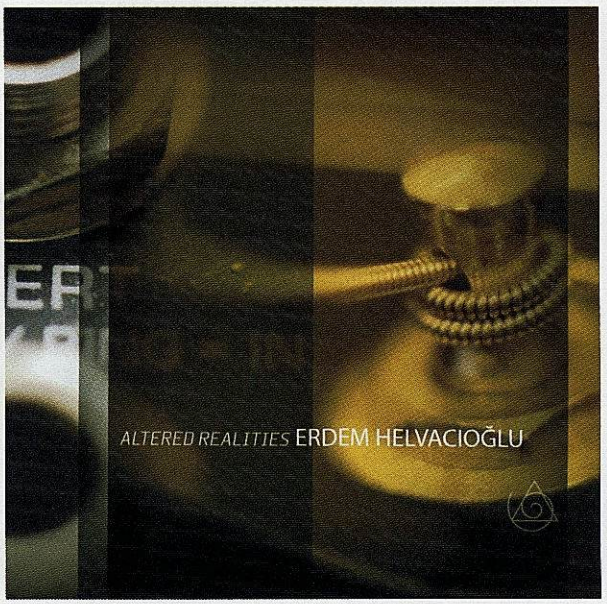

Erdem Helvacıoğlu'nun dünyanın en saygın çağdaş müzik plak firmalarından biri olan "New Albion Records" tarafından yayımlanan "Altered Realities" adlı albümü, üç prestijli yabancı dergi tarafından 2007'nin en iyi albümleri arasında seçildi.

Dünyanın en önemli jazz dergilerinden "All About Jazz", Erdem Helvacıoğlu'nun albümünü en iyiler listesine dahil etti. Bu prestijli listede yer alan diğer sanatçılar arasında Bill Frisell, Brian Eno (U2 grubunun prodüktörü), David Torn (David Bowie'nin prodüktörü) bulunuyor.

Albüm buna ek olarak, Kanada ve Avustralya'nın önemli elektronik müzik dergileri "Textura" ve "Cyclic Defrost" tarafından da 2007 senesinin en iyi 20 albümü arasına dahil edildi. Bu listede ise Pole, Nine Inch Nails, Cinematic Orchestra, Harold Budd gibi saygın isimler yer almakta.

"Altered Realities", şimdiye kadar Avustralya Ulusal Radyosu ABC, İngiliz BBC Radio3, Alman Radyosu WDR, Amerikan Radyosu WNYC gibi çok sayıda yabancı radyolarda çalınırken, en çok istek alan albümler listesine girdi. Aralarında "Wire", "Gramophone" gibi dünyanın en saygın müzik dergileri de olan 100'e yakın dergi ve gazete köşesinde de "türünde dünyada yayımlanmış en iyi örneklerden biri" olarak yorumlar aldı.

Türkiye müzik piyasasına Mart 2008'de AK Müzik tarafından getirilen albümün relese partisi Garaj İstanbul'da 23 Nisan'da yapılacak.

"Altered Realities", solo akustik gitar ve canlı olarak üretilen elektronik sesleri içeriyor. Yumuşak, hafif avant garde ve deneysel ama aynı zamanda ritmik özellikler de taşıyan "Altered Realities", çağdaş klasik müzik, ambient, elektroakustik ve folk sound'larına yakın, bir anlamda bütün bu müzik türlerinin bir sentezinden oluşuyor.

Sanatçının Garaj İstanbul'daki performansı, tarzından ötürü belki de dünyada bir ilk olma özelliğini taşıyor. Bu konserde Erdem Helvacıoğlu akustik gitarını, canlı ve eşzamanlı olarak elektonik işlemden geçirecek (proses edecek) ve yepyeni tınılar elde edecek ve bir anlamda gitarın sınırlarını zorlayacak.

12 Dev Adam
A Milli Erkek
Basketbol Takımı

12 Dev Adam
Basketbol Okulları

Potanın Perileri
A Milli Bayan
Basketbol Takımı

Platform
Garanti
Güncel Sanat
Merkezi

Garanti Galeri

Osmanlı Bankası
Müzesi

Boğaziçi
Üniversitesi
Garanti Kültür
Merkezi

Türkler Sergisi
Royal Academy
of Arts Londra

51-52.
Venedik Bienali

Cengiz Han ve
Mirasçıları:
Büyük Moğol
İmparatorluğu
Sergisi

Karadeniz Gemisi
Belgeseli

WWF-Türkiye
Çevre Projeleri

Yeşil Atlas Çevre
Özel Sayısı

Likya Yürüyüş Yolu
Projesi ve Kitabı

Arykanda Kazıları

Uluslararası
İstanbul Caz Festivali

Babylon Garanti
Caz Yeşili Konserleri

Uluslararası Ankara
Müzik Festivali

Bonus
Uluslararası Komedi
Filmleri Festivali

Mini Bank
Uluslararası Çocuk
Filmleri Festivali

Denizyıldızları
Eğitim
Kurumları

TOG Toplum
Gönüllüleri

İstanbul Modern
Eğitim Programları

Kültür, sanat, eğitim, çevre ve spor Garanti ile büyüyor.

Selim Benba
selim.benba@gmail.com

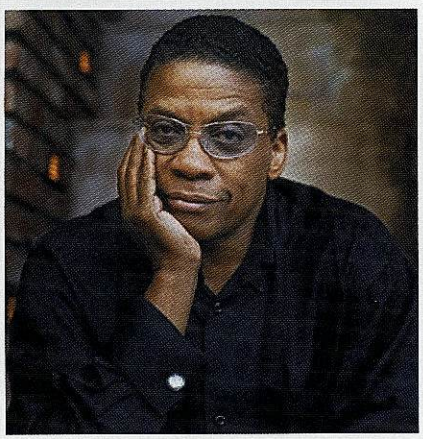

Herbie Hancock RIVER, The Joni letters

Stan Getz ve Joao Gilberto'nun birlikte kaydettikleri "Getz/Gilberto" 1964'te yılın albümü kategorisinde Grammy ödülünü almışlardı. Bu kategoride ikinci kez bir jazz albümü 2008 yılında bu ödüle layık görüldü. Herbie Hanckock'un folk rock şarkıcısı Joni Mitchell'in besteleri üzerine yaptığı çalışma, "RIVER, The Joni Letters"... Bu çalışma aynı zamanda en iyi jazz albümü Grammy'sini de aldı.

Sanırım müzik endüstrisinde Herbie Hancock kadar saygı kazanmış ve etkin olmuş çok az kişi vardır. Ölümsüz Miles Davis, otobiyografisinde onun hakkında şöyle diyor: "Herbie, Bud Powell ve Theolonius Monk'un müzikal takipçisi idi. Onu takip edebilen birini ise henüz dinlemedim".

Herbie Hancock, henüz 11 yaşında Chicago Senfoni Orkestrası ile birlikte Mozart piyano konçertosunu seslendirdi. Lise yıllarında Oscar Peterson ve Bill Evans etkisi ile jazz çalmaya başladı. 1960'ta 20 yaşında iken trompetçi Donald Byrd tarafından keşfedildi. Aralarında Phil Woods ve Oliver Nelson'ın da bulunduğu birçok önemli müzisyen ile iki yıl birlikte çaldıktan sonra resmen bir Blue Note müzisyeni oldu. İlk albümü "Takin' Off" ile büyük bir başarı yakaladı. Albümde yeralan "Watermelon Man" R&B ve jazz radyolarının gözde parçalarından biri oldu. Yine 1963'te Miles Davis'in efsanevi beşlisinde yer alması için aldığı davet onun için bir dönüm noktası oldu. Miles ve Herbie dışında saksofonda Wayne Shorter, kontrbasta Ron Carter ve davulda Tony Williams'dan oluşan Miles Davis Quintet, 60'ların en önemli jazz grubu olarak nitelendirilir. Müzikalitenin dorukların ulaşan beşli her biri jazz klasikleri arasına girmiş ESP, Nefertiti ve Sorcerer gibi albümleri kaydettiler. Beşliden ayrıldıktan sonra da Miles ile çalmaya devam eden Herbie jazz fusion'un ilk örnekleri olan "In a Silent Way" and "Bitches Brew" albümlerinde de çaldı.

Araştırıcı ve yenilikçi yaklaşımı ile 1960'lardan bu günlere değin sınırları aşan ve müzik tarzlarının, kalıplarının dışına taşan, aynı zamanda müzikal dilinin özgünlüğünü koruyan Herbie, halen vizyoner kimliği ile dinleyicileri kendine hayran bırakıyor. Elektronik klavyeli çalgıların jazz müziğinde kullanılmasına öncü olan Herbie Hancock sanatsal platformda ulaştığı büyük başarıya ek olarak özellikle 1970 ve 1980'lerde güncel müziklere yakınlaşması ve elde ettiği ticari başarı tutucu jazz çevreleri tarafından pek takdir edilmedi. O, hala her yeni projesine yaratıcılığının sınırlarını genişletmek arzusu ile büyük bir motivasyon ile yaklaşıyor.

Yakın arkadaşı Joni Mitchell'in bestelerini çaldığı Grammy ödüllü "The Joni Letters" bu projelerden en güncel olanı...Verve yöneticilerinden Dahlia Ambach Caplin'in fikrinden yolan çıkan Herbie Hancock, yakın arkadaşı olan şarkıcı Joni Mitchell'in bestelerinden oluşan bir albüm kaydetmeye karar verdi. Aynı zamanda Herbie'nin yapımcısı Larry Klein'ın eski eşi olan Joni Mitchell, gitar ve vokal stili, folk müziğe olan yenilikçi yaklaşımı, jazz etkileşimi, aynı zamanda usta bir ressam ve fotoğrafçı oluşu nedeni ile nerede ise 40 yıldır gündemde olan bir kişilik. Toronto'nun sokaklarında ve küçük gece kulüplerinde başlayan müzik kariyeri, 1960'ların ortalarında New York'ta ortaya çıkan folk müzik akımının etkisinde kaldı. 1960'ların sonlarında şöhreti yakaladı ve Güney Kaliforniya folk rock sahnesinin en önemli figürlerinden biri oldu. 1970'lerde pop ve jazz türlerinin kaynaştırdığı deneysel çalışmalar yaptı.

Herbie Hancock 2006 yılında kaydettiği "Possibilities" albümünde de popüler müziğin sularında gezinmişti. 2007 projesi "RIVER, The Joni Letters" da piyaniste muhteşem bir kadro eşlik etmiş. Saksofonda Wayne Shorter, kontrbasta Dave Holland, gitarda Lionel Loueke ve davulda Vinnie Colaiuta... Herbie Hancock ve Wayne Shorter'ın yarattıkları müzikal atmosfer bizi 1960'lara, Miles Davis beşlisinin müziğine götürüyor. İyi ve evrensel müziğin aslında zamandan, mekândan, tarzlardan ve dönemlerden bağımsız olduğu bence bu sihirli anlarda gizli... Ayrıca aralarında Norah Jones

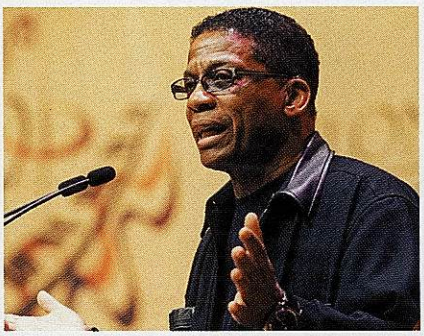

("Court and Spark"), Tina Turner ("Edith and the Kingpin"), Corinne Bailey Rae ("River"), Leonard Cohen ("The Jungle Line") ve Mitchell'ın kendisinin ("Tea Leaf Prophecy") de bulunduğu şarkıcılar da albümde yer alıyor.

Albüm genel itibarı ile oldukça sakin, "cool" bir havada. Nerede ise tüm parçalar ballad formunda, abartıdan ve virtüoziteden uzak... Herbie'nin muhteşem piyano sound'u, armonik ve ritmik yaklaşımı, Wayne Shorter'ın artık ermiş bir bilge olgunluğu ile çaldığı sololar ve şarkıcıların melodilerine yaptığı eşlikler, Dave Holland'ın koyu bas tonu, üst seviye davul tekniği ile tanınan Vinnie Colaiuta'nın sadece fırça kullanarak yarattığı tamamen ifadeye dayanan minimal yaklaşımı ile ortaya çıkan müzik beni oldukça etkiledi. Herbie Hancock, albümde seçtiği parçaların aralarında Joni Mitchell'in pek te tanınmayan sofistike bestelerinin de olduğunu söylüyor. Albüm ile aynı adı taşıyan "River" açıkçası favorim oldu. Müzik tarzlarının karışımları ile hoşlaşmama rağmen folk rock ile jazz'ın bu birleşimine hayran kaldığımı söylemeliyim. Herbie'nin intro'su, Wayne Shorter'in ulvi soprano saksofon tonu, Vinnie'nin fırça sound'u, parçanın sonlarına doğru serbestleşen ritm, Herbie ve Wayne Shorter'in ortak outro'su... Müzikalitenin üst sınırlarına yaklaşılan anlar...

Şarkı sözlerinin içeriğine çok bağlı olan müzik türlerindeki bestelerin enstrümantal olarak yorumlanması her zaman için problematik bir konudur. "RIVER, The Joni Letters"da çalınan "Both Sides Now" ve "Solitude" kanımca Herbie'nin sololarındaki melodik yaklaşım ve parlaklık sayesinde ifade açısından vokal içeren parçaların hiç de altında kalmıyor. Albümde Joni Mitchell imzası taşımayan tek parça efsanevi bir Shorter bestesi "Nefertiti". Gayet serbest bir tavır ile çalınan bu parça ile Herbie ve Wayne, eski dostları ve ustaları Miles Davis'e selam gönderiyorlar.

"RIVER, The Joni Letters" aslında Grammy ödüllü albüm niteliği ile değil müzikal içeriği ile hafızalara kazınacak ve güncelliğini kaybetmeyecek bir albüm... Herkese hararetle tavsiye ederim.

Herbie Hancock

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Down Beat okurları tarafından belirlenen yılın "en iyi"leri açıklandı.

72 yıldır Amerika'nın en çok satan jazz dergisi Down Beat okurları tarafından belirlenen listeler derginin Aralık sayısında açıklandı. Türkiye'nin tek jazz dergisi olan dergimizin okurlarına da bir fikir vermesi açısından bu listeleri biz de sizlerle paylaşmak istedik. Bu listelerde ilk sıralar yıllardır belli. Hemen hemen aynı isimler bir sıra üstte, ya da bir sıra altta yer almakta. Bence bu listelere en alt sıralardan bakmakta fayda var.

Yılın Artisti
346 Sonny Rollins
269 Pat Metheny
254 Ornette Coleman
250 Wynton Marsalis
237 Wayne Shorter
217 Joe Lovano
209 Phil Woods
206 Hank Jones
202 Dave Holland
193 Keith Jarrett
188 Brad Mehldau
140 Dave Douglas
119 Branford Marsalis
115 Andrew Hill
101 Bill Frisell

Yaşam Boyu Ödülü
813 Michael Brecker
272 Keith Jarrett
226 Tito Puente
207 Erroll Garner
184 Joe Zawinul
178 Ahmad Jamal
175 Hank Jones
133 Hank Mobley
125 Lee Konitz
118 Charles Lloyd
116 Oliver Nelson
110 Billy Higgins
65 Jo Jones
51 Tadd Dameron
43 Muhal Richard Abrams

Jazz Albümü
300 Pat Metheny/Brad Mehldau, "Metheny/Mehldau
276 Sonny Rollins, Sonny, Please (Doxy)
247 Dizzy Gillespie All-Star Big Band, Dizzy's Business (Manchester Craftsmen's Guild)
210 Ornette Colemani Sound Grammar (Sound Grammar)
199 Keith Jarrett, The Carnegie Hall Concert (ECM)
172 Branford Marsalis Quartet, Braggtown (Marsalis Music)
159 Dave Holland Quintet, Critical Mass (Dare2)
147 Joe Zawinul Big Band, Brown Street (Heads Up)
129 Charles Lloyd, Sangam (ECM)
123 Brian Lynch/Eddie Palmieri Project, Simpatico (Artist Share)
120 Bill Frisell, Ron Carter, Paul Motian (Nonesuch)
118 Jimmy Heath Big Band, Turn Up The Heath (Planet Arts)

Tarihi Albüm / Box Set
874 Thelenious Monk with John Coltrane, The Complete 1957 Riverside Recordings (Riverside)
509 Miles Davis, The Legendary Prestige Sessions (Concord)
271Duke Ellington, 1936-1940 Small Group Sessions (Mosaic)
270 John Coltrane, Fearless Leader (Concord)
265 Weather Report, Forecast: Tomorrow (Columbia/ Legacy)
194 Charles Mingus, At UCLA 1965 (Sunnyside)
160 Dizzy Gillespie, Verve/Philips Small Group Sessions (Mosaic)
147 Fats Waller, If You Got To Ask, You Ain't Got It! (Columbia/Legacy)
132 Tony Williams, Tony Williams (Mosaic Select)
51 Evan Parker, The Topography of the Lungs (Psi) (Nonesuch)

Jazz Grubu
345 Dave Holland Quintet
293 Wayne Shorter Quartet
292 Pat Metheny/Brad Mehldau Quartet
265 Phil Woods Quintet
244 Branford Marsalis Quartet
226 Keith Jarrett Standards Trio
162 Yellowjackets
158 Bill Charlap Trio
141 SF Jazz Collective
136 Brad Mehldau Trio
119 The Bad Plus
115 Ornette Coleman Quartet

Big Band
521 Count Basie Orchestra
374 Maria Schneider Orchestra
329 Dave Holland Big Band
254 Mingus Big Band
222 Jazz at Lincoln Center Orchestra
214 Charlie Haden's Liberation Music Orchestra
212 Clayton-Hamilton Jazz Orchestra
129 Vanguard Jazz Orchestra
124 Bill Holman Big Band
120 Gerald Wilson Orchestra
116 Gordon Goodwin's Big Phat Band
116 Jimmy Heath Big Band

Tenor Saksofon
602 Sonny Rollins
466 Joe Lovano
324 Joshua Redman
304 Wayne Shorter
268 Branford Marsalis
262 Chris Potter
191 Charles Lloyd
142 Eric Alexander
93 James Carter
81 Von Freeman
71 Tony Malaby
65 Donny McCaslin
65 Mark Turner

Soprano Saksofon
874 Wayne Shorter
592 Branford Marsalis
366 David Liebman
194 Chris Potter
170 Ravi Coltrane
155 Jane Ira Bloom
130 Michael Blake
130 Sam Rivers

Sahibinden Mortgage!

Zaten Ev Sahibi Olana Mortgage

İndirimli Mortgage

Evini Değiştir Mortgage

Yeni Mezunlar İçin Mortgage

İlk Ev İçin Mortgage

Al-Kirala Mortgage

İnşaat Halinde Olana Mortgage

Kazandıran Mortgage

Rezerv Mortgage

Projeye Mortgage

Dövize Endeksli Mortgage

İdeal Mortgage

movida plus map

FORTIS

Peki siz hangi "Mortgage"ı tercih edersiniz? Gelin Fortis'e, YTL'de 10 yıla, dövizde 25 yıla varan çok uzun vade seçenekleri ve bütçenize en uygun ödeme koşullarıyla sizi de hemen ev sahibi yapalım.

www.fortis.com.tr | 444 0 144

82 Steve Wilson
77 Evan Parker
76 Anat Kohen
73 Jane Bunnett

Alto Saksofon
584 Phil Woods
453 Ornette Coleman
448 Kenny Garrett
321 Lee Konitz
167 Bud Shank
125 Gary Bartz
123 Miguel Zenon
120 John Zorn
115 Ted Nash
104 Greg Osby
102 David Binney
96 Anthony Braxton

Bariton Saksofon
558 James Carter
399 Gary Smulyan
266 Cecil Payne
264 Ronnie Cuber
190 Hamiett Bluiett

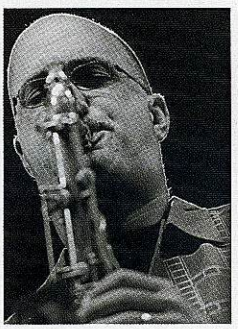

179 John Surman
165 Howard Johnson
163 Claire Daly
129 Joe Temperly
126 Mats Gustaffson
112 Scott Robinson
76 Viny Golia

Trumpet
507 Wynton Marsalis
330 Roy Hargrove
316 Dave Douglas
315 Clark Terry
193 Randy Brecker
191 Tom Harrell
168 Terence Blanchard
142 Tomasz Stanko
137 Nicholas Payton
133 Brian Lynch
127 Ingrid Jensen
105 Kenny Wheeler

Trombon
386 Bob Brookmeyer
356 Robin Eubanks
316 Steve Turre
286 Wycliffe Gordon
246 Slide Hampton
227 Curtis Fuller
187 Conrad Herwig
177 Raul De Sauza
129 Delfeyo Marsalis
128 Roswell Rudd
103 Ray Anderson
92 Gianluca Petrella

Klarinet
499 Paquito D'Rivera
452 Don Byron
409 Buddy DeFrancesco
326 Eddie Daniels
284 Ken Peplowski
159 Anat Kohen
134 Chris Speed
115 Gianluici Trovesi
78 Michael Moore
76 Marty Ehrlich
75 Kenny Davern
71 Louis Sclavis

Flüt
369 Hubert Laws
360 James Moody
311 Charles Lloyd
287 Frank Wess
285 David "Fathead" Newman
215 Lew Tabackin
181 Sam Rivers
173 Dave Valentin
124 Henry Threadgill
112 James Newton
103 Holly Hofmann
97 Anne Drumond

Akustik Piyano
404 Brad Mehldau
344 Keith Jarrett
310 Oscar Peterson
297 Dave Brubeck
266 Herbie Hancock
216 McCoy Tyner
197 Chick Corea
174 Bill Charlap
164 Hank Jones
153 Ahmad Jamal
138 Kenny Barron
100 Andrew Hill

Elektrik Keyboard / Synthesizer
717 Herbie Hancock
631 Joe Zawinul
528 Chick Corea
197 Uri Caine
192 Lyle Mays
169 John Medeski
110 Craig Taborn
107 Geoffrey Keezer
96 Django Bates
74 Hiromi
71 Wayne Horvitz
57 Metthew Shipp

Gitar
569 Pat Metheny
285 Kenny Burrell
345 Jim Hall
235 John Scofield
206 John McLaughlin
150 Russell Malone
149 Pat Martino
132 Kurt Rosenwinkel
117 John Abercrombie
97 Anthony Wilson
88 Peter Bernstein
88 Charlie Hunter

Akustik ve Elektrik Bas
472 Ron Carter
458 Dave Holland
394 Christian McBride
238 Charlie Haden
238 John Pattitucci
129 Avishai Cohen
115 Marcus Miller
110 Steve Swallow
107 Ben Allison
103 Larry Grenadier
99 Gary Peacock
97 George Mraz

Davul
561 Jack DeJohnette
292 Max Roach
276 Roy Haynes
251 Brian Blade
225 Louie Bellson
197 Jeff Hamilton
185 Paul Motian
181 Jeff "Tain" Watts
127 Lewis Nash
119 Matt Wilson
91 Billy Hart
89 Eric Harland

Perküsyon
555 Poncho Sanchez
313 Airto Moreira
230 Zakir Hussain
166 Trilok Gurtu
123 Cyro Baptista
119 Giovanni Hidalgo
119 Bill Summers
118 Susie Ibarra
113 Mino Cinelu
103 John Santos
95 Kahil El'Zabar
91 Hamid Drake

Vibrafon
614 Gary Burton
549 Bobby Hutcherson
384 Terry Gibbs
368 Stefon Harris
232 Steve Nelson
218 Joe Locke
153 Roy Ayers
132 Mike Manieri
100 Dave Pike
60 Matt Moran
49 Bryan Carrott
46 Matthias Lupri

Org
921 Joey DeFrancesco
360 Dr.Lonnie Smith
338 Larry Goldings
275 Jimmy McGriff
254 John Medeski
150 Barbara Dennerlain
117 Gary Versace
113 Sam Yahel
80 Tony Monako
77 Pat Bianchi
68 Chris Forman
56 Rhoda Scott

Jazz Dışı Enstrümanlar
755 Toots Thielemans (armonika)
606 Bela Fleck (banjo)
190 Steve Turre (deniz kabuğu)
157 David Murray (bas klarinet)
146 Howard Johnson (tuba)
144 Richard Galliano (akordeon)
130 Dino Saluzzi (bandoneon)
121 Scott Robinson (bas saksofon)
110 Rabih Abu Khalil (ud)
109 Erik Friedlander (cello)
98 Gregoire Maret (armonika)
85 Peggy Lee (cello)

Besteci
470 Wayne Shorter
356 Maria Schneider
290 Dave Holland
290 Wynton Marsalis
194 Bob Brookmeyer
173 Ornette Coleman
170 Gerald Wilson
160 Carla Bley
133 Dave Douglas
122 Andrew Hill
111 Joe Lovano
96 Ben Allison

Blues Sanatçısı / Grubu
525 B.B.King
290 Etta Jones
251 Dr. John
237 Buddy Guy
177 James Blood Ulmer
173 Derek Truks Band
156 Keb' Mo'
133 Taj mahal
96 Susan Tedeschi
68 Koko Taylor
56 Bettye LaVette

Kadın Şarkıcı
692 Diana Krall
327 Nancy Wilson
315 Dianne Reeves
309 Cassandra Wilson
255 Ithamara Koorax
173 Roberta Gambarini
139 Madeleine Peyroux
137 Dee Dee Bridgewater
121 Patricia Barber
119 Karrin Allyson
114 Luciana Souza
108 Tierney Sutton

Erkek Şarkıcı
652 Tony Bennett
613 Kurt Elling
293 Bobby McFerrin
209 Joao Gilberto
202 Mark Murphy
198 John Pizzarelli
163 Giacomo Gates
147 Mose Allison
121 Andy Bey
111 Kevin Mahogany
105 Jimmy Scott
93 Jamie Cullum

Albüm Etiketi
801 Blue Note
351 ECM
312 Mosaic
242 Verve
219 Concord
178 Nonesuch
103 Palmetto
87 Telarc
86 Max Jazz
80 Criss Cross
72 Heads Up
61 High Note

amy dempsey

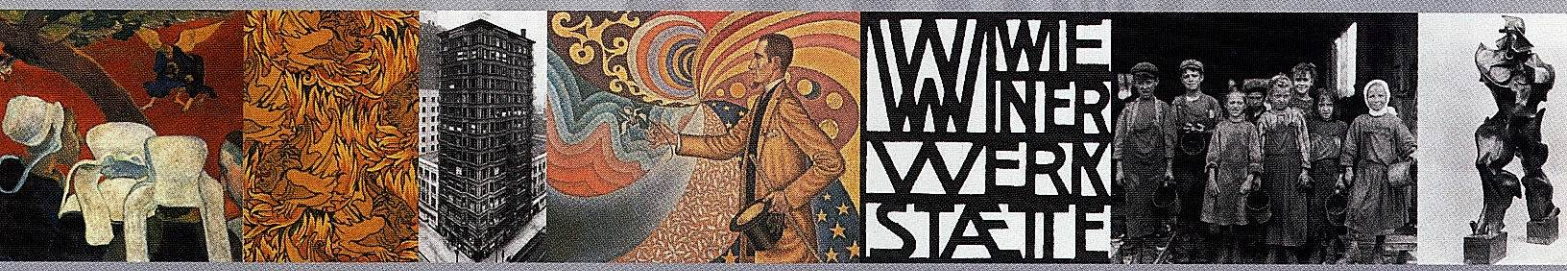

modern çağda sanat

üslûplar ekoller hareketler

Modern Çağda Sanat adlı kitabımız sanatın en dinamik ve heyecan verici dönemlerinden birine dair geniş yelpazeli bir giriş çalışmasıdır. Bu rehber kitapta toplanan 300 üslûp, ekol ve hareket bir araya getirildiğinde, Batılı resim, heykel, mimari ve tasarım alanlarındaki en kayda değer gelişmelerin bir tablosunu sunmaktadır. Kitapta yer alan konular, 19. yüzyıldaki empresyonizmden 21. yüzyılın yeryüzü sanatı, ses sanatı ve internet sanatına, genel hatlarıyla kronolojik bir sıraya dizilmiştir. Kitabın sahip olduğu ansiklopedik yapı birçok nedenden dolayı önemlidir. Bir yandan kapsamlı ve güçlü bir sözlük olarak yararlanılabilecek olan bu kitap, diğer bir yandan da bütünüyle temel bir başvuru kitabı olarak değerlendirilebilir. Modern Çağda Sanat adlı kitabımız bugünkü güncel sanatı oluşturan geçmiş birikimin tanınması konusunda çok önemli bir aşamayı temsil etmektedir.

Yazarı: Amy Dempsey (Türkçesi: Osman Akınhay)
Yayın Yılı: 2007
Fiyatı: 125 YTL
Çeviri, 304 sayfa

Akbank Sanat'ta Axess ve Wings ile yapılan kitap alımlarında kitabın satış bedeli üzerinden % 20 indirim uygulanacaktır.

>Bilgi için: 0212 252 35 00-01> www.akbanksanat.com

444 25 25
www.akbank.com

AKBANK

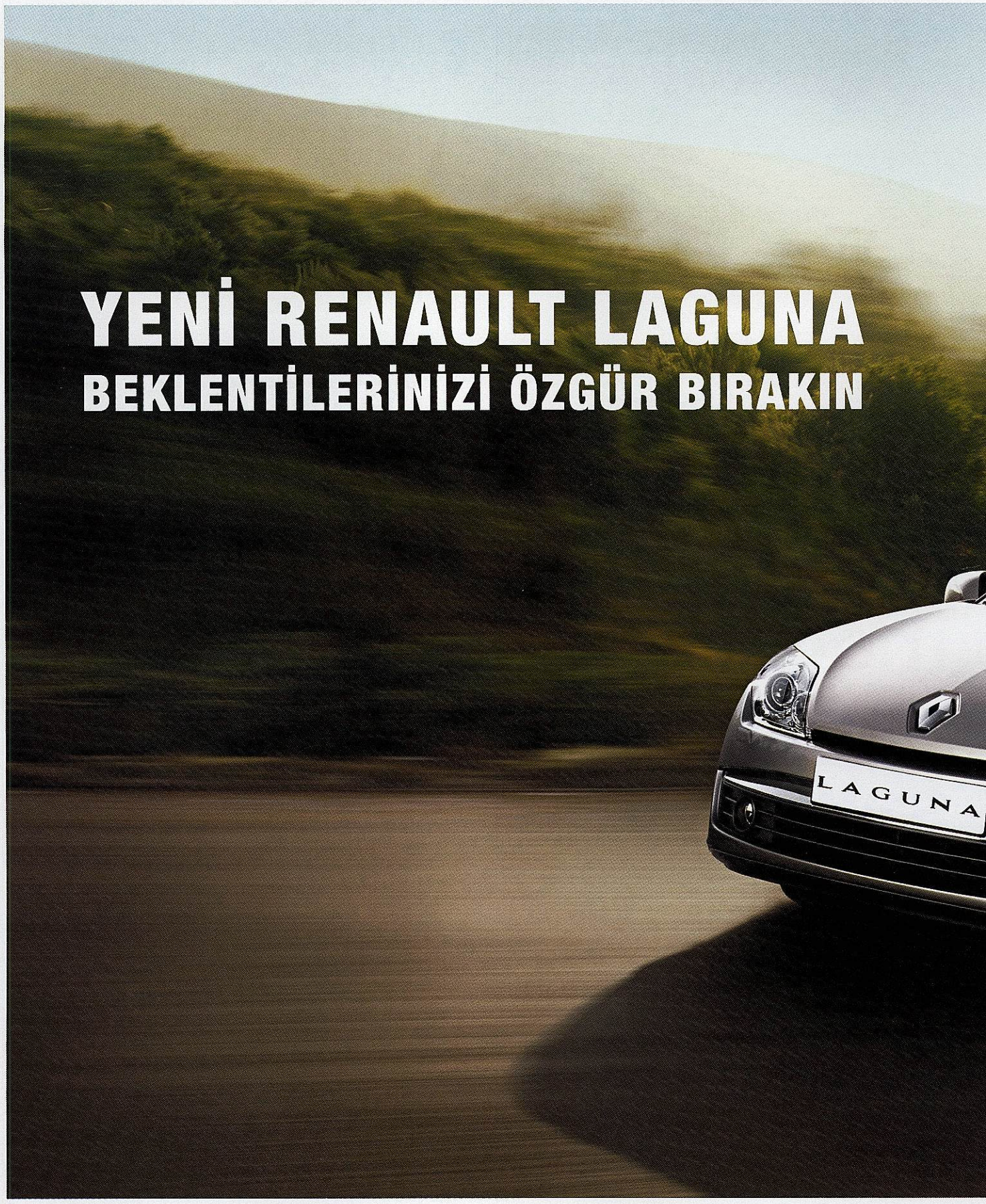

www.yenilaguna.com

3 YIL GARANTİ
150 000 km

Bir otomobilden beklediğiniz nedir? Mükemmel sürüş keyfi... Üstün bir konfor... Standartların ötesinde kalite... Yüksek güvenlik...*
ŞİMDİ TÜM BU ÖZELLİKLER TEK BİR OTOMOBİLDE BİRLEŞTİ. YENİ RENAULT LAGUNA.

* Yeni Renault Laguna Euro NCAP güvenlik testinden 5 yıldız almıştır.

Yeni Renault Laguna'nın garanti süresi 2 yıl sınırsız kilometre ve 3 yıl 150.000 km'dir (hangisi daha önce dolarsa).

RENAULT

Devrim DİKKAYA devrim@genccazcilar.org
Dilek Himam Er – dilek@genccazcilar.org

Western Michigan Üniversitesi

1903 yılında kurulan okul 29.000 öğrencisiyle Michigan eyaletinde yer alan dördüncü en büyük eyalet üniversitesidir. Okul 80.277 nüfuslu Kalamazoo şehirde yer almaktadır. Kalamazoo, Chicago ve Detroit'e 2,5 saat uzaklıktadır. Western Michigan Üniversitesi (WMU) kampüsü Amerika'daki en güvenli kampüsler arasında yer almaktadır. 150 dalda lisans, 86 ana dalda master eğitimi sunmaktadır.

Western Michigan Üniversitesi (WMU)'ndeki Jazz Çalışmaları Programı, jazz eğitimine yönelik geliştirici katkısıyla uluslararası bir kabul görmektedir. Bu program Amerika ve diğer ülkeler genelinde lisans ve lisansüstü öğrencilerini cezbetmektedir. Programdan mezun olanlar bugünün jazz ve pop performansları yapan liderleri arasındadır. Aynı zamanda Broadway, stüdyo kayıt çalışmaları, besteleme, aranjörlük, şarkı söyleme ve müzik eğitimi konusunda da önemli yerlerdedirler.

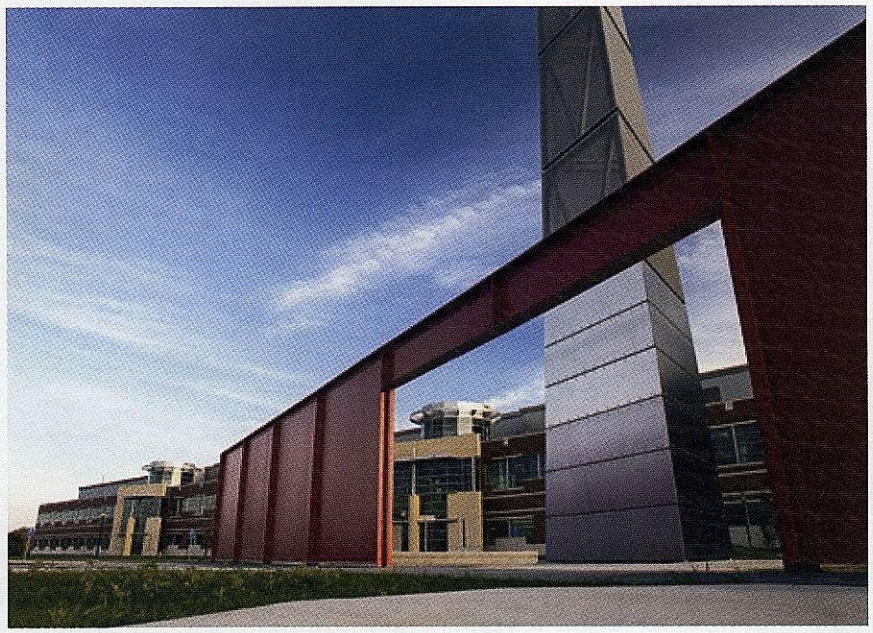

Jazz öğrencilerine lisans ve yüksek lisans dereceleri veren programın genel içeriği aşağıdadır:

- Nefesliler
- Doğaçlama, düzenleme
- Davul
- Bas, gitar
- Kompozisyon
- Jazz Tarihi
- Jazz Vokal
- Gold Company
- Piyano
- Jazz Teorisi

Bu programda yer alan vokal odaklı "Gold Company" hakkında ayrıntılı bilgi vermek gerekir.

Bobby McFerrin'in eğitmen olduğu Gold Company programı dünyadaki en başarılı ve en prestijli jazz vokal programları arasında yer almaktadır. Topluluklar çağdaş vokal deyişleriyle hemen hemen tüm stilleri kapsayan bir repertuara sahiptir. Gold Company doğaçlama ve swing üzerine vurgu yaparak jazz ana dilinden stilistik karakteristiklerle geleneksel koro stillerine kadar temel müzik elemanlarını kullanmaktadırlar.

Western Michigan Üniversitesi jazz konusunda ödüllü bir üniversitedir. Dünyanın en prestijli jazz ödülü olan Down Beat Ödülleri WMU öğrencileri tarafından Big Band, Vokal Jazz Korosu, enstrümantal ve vokal soloları, enstrümantal ve vokal jazz kombolar, stüdyo orkestrasyonu, stüdyo mühendisliği, ve düzenleme dallarında kazanılmış ödüllerdir. WMU 1984'ten beri 100'ün üzerinde ödül almıştır ve bu zamandan beri ülkede birçok fakülteden oluşan ödül sahipleri ilk üçte yer almaktadır.

Jazz çalışmaları programı konserler, dersler için çok misafir sanatçıyı da ağırlamaktadır. Billy Hart ve Fred Hersch fakültenin misafir sanatçılarındandır. Stefon Harris ise Fontana Chamber Arts'ta jazz sanatçısıdır. Hali hazırda misafir sanatçılar arasında Bobby Mc Ferrin, Wynton Marsalis, Joe Lovano, Tom Harrell, Bob Mintzer, Kenny Garrett, Randy Brecker, Slide Hampton, Kenny Werner, Lyle Mays, John Clayton, Gene Bertoncini, Rufus Reid, John Abercrombie, Eliane Elias, The Manhattan Transfer sayılabilir.

Western Michigan Üniversitesi Kayıt stüdyosu öğrencilere kayıt yapmayı, sanat eserlerini kaydetmeyi öğretmekte, mühendis ve üretimci olarak yetiştirmeyi amaçlamaktadır.

WMU'da Özel Programlar:

Jazz Combos

Jazz Combos, WMU Jazz Çalışmaları programının yaratıcı kalbidir ve tüm fakülte elemanları ve misafir sanatçılarıyla desteklenen bir yapısı vardır. Öğrenciler kendi grup üyelerini ve müzikal direktörlerini seçebilmektedirler. Stillerin eklektik yapısı oldukça ilham vericidir ve Blue Note geleneğinden Tango Nuevo'ya, Brasil Project'ten diğer dünya müziklerine, avant-garde tarzlara kadar oldukça farklı tarzı kullanmakta ve icra etmektedirler. Bu oluşumun performansları CD olarak piyasaya da çıkarılmaktadır.

Drum Choir

WMU Drum Choir, öğrenciler tarafından düzenlemelerin yer aldığı bir oluşumdur. Bu özel topluluk, emprovizasyon ve takım çalışmasını destekleyen özel bir oluşum olup yeni fikirlere açıktır. Dünya ritimlerinin geliştirildiği ve aynı zamanda davulun kendi diline ilişkin tarihsel dönüşümlerin de öğrenildiği bir grup olan Drum Choir, WMU Invitational Jazz Festivali gibi pek çok etkinlikte konserler vermiştir. 1992 de Billy Hart tarafından kurulan grup, çağdaş kavramlarla geleneksel temaları birleştirmeye olanak sağlarken konuyla ilgili uzman olan ya da olmayan herkese de açıktır.

Western Michigan Üniversitesi hakkında daha geniş bilgi için jazz@gencjazzcilar.org adresine e-posta atılabilir.

Her parçası yeniden yorumlandı.
Focus
Yeni **Ford**Focus
Feel the difference
Ford

Yaprak Melike Uyar
yaprakmelikeuyar@gmail.com

RIFFS

En zarif portre;

Gianluigi Trovesi'den çağlar ve türler arası, dingin bir müzik yolculuğu...

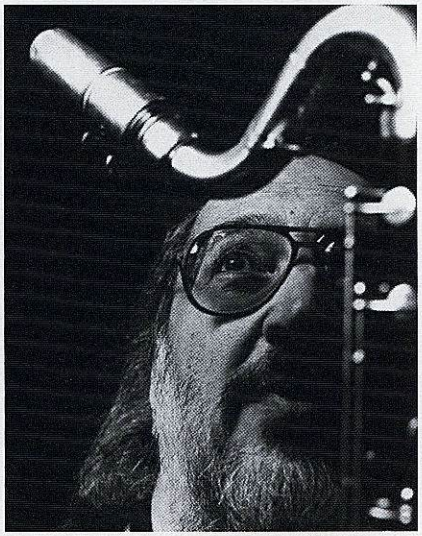

Her kulak tatminine düşkün kişinin böyle dönemleri olur mu bilmem ama bazı zamanlar olur ki, müziksiz doğru adım atamayan ben, elime aldığım her albümü gerisin geri kabına koymaya başlarım. Müzikten beklentinin bu denli yoğun olması hayatı zorlaştıran bir etken farkındayım; ama bazı zamanlar ritmim Rönesans'tan bir tını ile tamamlanırken, bazen atonal diyarlardan gerçek zamanlı bir kompozisyona, bazı zamanlar ise enerjinin dorukta olduğu popüler kültürün kalbinden bir kayda ihtiyaç duyarım zeminle bütünleşen adımlar atabilmek adına...

Bahsettiğim zamanlardan birinde (akrep & yelkovan varlığından dahi kaçarken); Açık Radyo'da hafta içi her gün yayınlanan kültür sanat programı Açık Dergi kadrosundan İlksen Mavituna, haftanın albümü olarak işlemek üzere elinde bir albümle geldi ki, hissetmemi sağlayacak seslerden kaçarak geçirdiğim zamana lanet eder oldum. İtalya'dan jazz denince akla gelen ilk isimlerden olan klarinetçi ve saksofonist Gianluigi Trovesi'nin, 2007'de ECM'den yayınlanan Vaghissimo Ritratto isimli albümü...

Aynı albüm içersinde müzik tarihinin ilk operasından, minimalizmden, çağdaş kompozisyondan, buram buram Avrupa geleneği kokan özgür doğaçlamadan, İtalyan folkundan, hatta klasik dönemden dahi unsurlarla karşılaşınca: Evet! Sanırım yerinde bir hissiyat...

Mevzu bahsi geçen müzisyen Gianluigi Trovesi, henüz hayatta olup da üzerine doktora tezi yazılacak kadar irdelenesi müzik yapan; hem jazz, hem çağdaş klasik müzik çevrelerinde besteci, enstrümantalist ve doğaçlamacı kimliği ile yetkinliğini bir hayli kanıtlamış az sayıdaki üflemeli çalgıcısından biri... Üstat Trovesi 1966'da, Bergomo Konservatuarı'ndan, asıl enstrümanı klarinete odaklanmasının yanı sıra, kontrpuan ve armoni çalışma imkanı bularak mezun oluyor. Bu süre içersinde konservatuar performans bölümü çevrelerinde "anarşi" ile eşdeğer tutulan serbest doğaçlamaya ilgisi başlıyor ve 1964'te Charles Mingus'un grubu ile Milan Festivali'ni ziyaret eden Eric Dolphy'yi dinlemesi ile de "The New Thing"e olan eğilimi bir hayli pekişiyor. 1978 yılında en iyi klarnetçi ve saksofonist dalında ilk ulusal ödülünü kazanıyor ve bu ödül ona Milan Radyosu Big Band'inde, birinci saksofonist ve klainetçi pozisyonunu da beraberinde getiriyor. Gianluigi Trovesi o dönemler, -kariyeri boyunca Anthony Braxton, Max Roach ve Don Cherry gibi jazz devleri ile çalmış ve Michelangelo Antonioni'nin La Notte'sinin müziklerini bestelemiş olan- piyanist Giorgio Gaslini altılısı ile çalmasının yanı sıra; Avrupa serbest doğaçlama geleneğinin önemli isimlerinden başçı Peter Kowald, trompetçi Manfred Schoof ve saksofonist Evan Parker ile olan işbirlikleri ile de, avant-garde jazz sahnelerinin aranan isimlerinden biri oluyor. 1978 yılında, basta Paolo Damiani ve davulda Gianni Cazzola'dan oluşan üçlüsü ile lider olarak ilk kaydettiği albüm olan Baghét'den bu güne dek lider olarak 15 civarı albüm yayınlıyor; 40'ın üzerinde albümde çalıyor; çeşitli kurum ve yayın organları tarafından birçok kez, kendisi yılın müzisyeni, albümleri ise yılın albümü seçiliyor. Gianluigi Trovesi'nin, bu yazıya vesile olan ve geride bıraktığımız 2007'de yayınlanan, Vaghissimo Ritratto isimli albümü ise kendisinden müzik tarihine bir saygı duruşu adeta... Bu albümde alto saksofon, klarinet ve bas klarinette Gianluigi Trovesi'ye, perküsyonlarda ve elektronik seslerde Fulvio Maras ve piyanoda Umberto Petrin eşlik ediyor. Albümün ilk parçası Primo Apparir; Umberto Petrin'in Erik Satie'nin Gymnopedie I'ine gönderme yapan akorlarının üzerine üç müzisyenin doğaçlamaları ile, 19. yüzyıl Avrupa'sının önemli besteci ve çellistlerinden Alfredo Piatti'nin albümdeki portresinin ilk görünümünü temsil ediyor. Albümde Alfredo Piatti'ye adanmış parçaların yanı sıra, üç adet de Alfredo Piatti bestesinin yorumu yer alıyor. Albümün ikinci parçası ise Gianluigi Trovesi'nin, müzik tarihinin ilk operalarından sayılan, Montreverdi'nin L'Orpheo'sunun ritornello kısmına getirdiği yorumdan oluşuyor. Onu takiben bir Gianluigi Trovesi bestesi olan ve bana göre albümün en çekici parçalarından sayılabilecek Grappoli Orfici'de; İtalyan folk'undan ve jazz'dan unsurlar taşıyan melodilerin, klasik dönem armonisi ile harmanının zarafeti hüküm sürüyor. Albümün ilerleyen dakikalarında bir Jacques Brel klasiği olan Amsterdam yorumunun yanı sıra, Rönesans döneminin en önemli bestecilerinden Jasquin des Prez'nin El Grillo'suna getirilen yorum ile de çağlar ve türler arası müzik yolculuğu devam ediyor. Albüme ismini veren Vaghissimo Ritratto'nun ise, Fulvio Maras'ın kapsayıcı elektronik üretimleri ve yalın perküsif hamleleri ile Gianluigi Trovesi'nin ucu açık melodik cümlelerinin bütünlüğü eşliğinde, albümün Avrupa özgür doğaçlama geleneğine ve çağdaş kompozisyona en yakın ucunu temsil ettiğini söylemek mümkün...

Gianluigi Trovesi'yi hem klasik müzik dünyasında hem de jazz'ın Avrupa kulvarında bu denli özel kılan belki de virtüözitesinin, yetkin besteciliğinin, dingin duru tonlarının asaletinin, kendine özgü doğaçlama cümlelerinin yanı sıra; etkilendiği müzikal kaynakların çeşitliliği ve bunları ustaca ve özgünce harmanlama yetisi... Yetiştiği toprakların folk müzik geleneğinden, özgür jazz'a; Avrupa sanat müziğinin çeşitli dönemlerinden, popüler müziğe uzanan bir yolculuk sunuyor Gianluigi Trovesi, Vaghissimo Ritratto albümünde... Albümün ismine ilham veren, Rönesans dönemi bestecilerinden Giovanni Pierluigi da Palestrina'nın Da Cosi Dotta Man isimli madrigalinin, İtalyanca aslının bir dizesindeki söz öbeği; bu albümün bendeki özetine de tercüman oluyor:

Öyle usta bir el tarafından çizilmişsin ki,
En zarif portre...*

Gianluigi Trovesi // Vaghissimo Ritratto // ECM // 2007
***Madrigal'in sözlerinin İtalyanca aslı:**
Da cosi dotta man sei stato fatto
Vaghissimo Ritratto.

Derleyen: Ali Sönmez
(alisonmezjazz@hotmail.com)

Şu jazz dedikleri...

"Jazz singing is like pornography. You can't say what it is, but you know it when you see it.
Jazz şarkıcılığı pornografiye benzer. Ne olduğunu söyleyemezsiniz, ama görünce anlarsınız." – **KURT ELLING**

Genç Koleksiyoncu: CHET BAKER - 2

(23 Aralık 1929 - 13 Mayıs 1988)

23 Aralık 1929'da, Oklahoma eyaletinin küçük bir tarım kasabası olan Yale'de, bir çiftlikte dünyaya gözlerini açan Chet Baker'ın (ya da gerçek ismiyle Chesney Henry Baker, Jr.) geçen sayımızda gözden geçirmeye başladığımız müzik yaşamını kaldığımız yerden sürdürüyoruz... Trompetinin temiz tınısı, Miles Davis'in tarzından etkilenmiş lirik ve melodik çalış stili, ve Jazz'da o güne kadar rastlanmayan sıradışı vokalleriyle, 50'li yılların ilk yarısında, Cool Jazz akımının California'da gelişen, beyaz müzisyenler ağırlıklı "West Coast / Batı Sahili" kolunun adeta simgesine dönüşen, Jazz dergilerini anketlerinde Dizzy Gillespie, Miles Davis, Clifford Brown gibi yetenekli trompetçileri geride bırakarak zirveye oturan, "asi genç" imajına uygun yakışıklılığıyla "Jazz'ın James Dean'i" olarak anılmaya başlanan, kısık hatta biraz efemine romantik sesiyle genç kızların başını döndüren, yani sonuçta o dönemin en popüler Jazz müzisyenlerinden biri olan Chet Baker, 1953'te 8 ay kaldığı Paris'te alıştığı eroin illetine kendini iyice kaptırmıştı... Eşi Halema ve iki çocuğuyla yolunu ayırdıktan sonra, 1959'un Nisan ayında Harlem'de uyuşturucu satın alırken yakalanan ve Rykers Island'da altı ay hapse mahkum edilen 30 yaşındaki müziyen, cezasını tamamlamasının ardından ABD'den ayrılmaya karar verdi. Eroin bağımlılığının kendisine Amerika'da yaşama ve iş bulma olanağı vermeyeceğini gayet iyi anlamış olan trompetçi, büyük ilgi gördüğü İtalya'ya yerleşti. Ama bu gönüllü sürgün de uyuşturucu sorunlarına çözüm olamadı. İtalya yıllarında bir filmde oynayan ve çeşitli film müziği çalışmalarına katılan Baker, 1960 yazında tutuklandı ve 16 ay hapis yattı. 1962'de, yine uyuşturucu yüzünden, bu kez de Almanya'da tutuklandı ve sınırdışı edildi. Bir yıl boyunca Avrupa'da kenten kente sürüklenen, o arada da Londra'da sahne alan Baker, 1964'ün başında Doğu Berlin'de bir kez daha tutuklanınca, Almanya'dan sürekli olarak atıldı. O yılın Mart ayında, tam beş yıllık bir aradan sonra, ABD'ye geri döndü ve Stan Getz'le beraber Newport Jazz Festivali'nde verdiği konserle yeniden dikkat çekti. 1965'te üçüncü eşi Carol'la evlendi ve Los Angeles'a yerleşti. Artık flügelhornu, bir gece kulisten çaldırdığı trompetine yeğliyordu. Baker iki yıl içinde, Roulette, Limelight, EmArcy ve Prestige gibi farklı şirketler için, Miles'tan esinlenmiş eski romantik tarzını, daha çok Fats Navaro'yu andıran daha güçlü ataklarla zenginleştirdiği plaklar kaydetti. Ancak bu çalışmalarının, hızla değişmekte olan Jazz piyasasında fazla ilgi görmemesi üzerine, yaşamını zor şartlar altında sürdürmeye başladı. 1968 yılında bir gece, San Francisco'da bir uyuşturucu çetesi tarafından yolu kesilen ve yediği feci dayak sonucu üst dişleri dökülen Baker'ın meslek yaşamı sona ermiş sayılırdı. Ama bu olayın ardından toparlanıp, iradesini kullanarak tekrar uyuşturucu tedavisi görmeye başlayan müzisyen, yaptırdığı takma dişlerle yeniden trompet çalmayı öğrendi ve Dizzy Gillespie'nin de desteğiyle dört yıl sonra Jazz dünyasına geri dönmeyi başardı. Tabii artık daha farklı bir teknikle çalıyordu; ama işin ilginç yanı, daha geniş bir skalada kullanmaya başladığı trompetine olan hakimiyeti artmıştı. 1974-75 yıllarında New York'ta jazz kulüplerinde çalıştı. Ancak gösterdiği büyük çabaya ve doldurduğu yeni albümlere karşın beklediği ilgiyi yine göremeyen sanatçı, 70'li yılların ortasından itibaren, daha çok tanınıp sevildiği Avrupa'nın yolunu yeniden tuttu ve teselliyi tekrar uyuşturucuya sığınmada buldu. O güne kadar, 23 yılda 40'a yakın albümde trompet çalıp, şarkı söyleyen Baker, ömrünün geriye kalan son 13 yılında, Avrupa'da 70'i aşkın albümde boy gösterdi. Bunların bir kısmı, sırf günü kurtarmak, gerekli uyuşturucu parasını kazanabilmek için doldurulmuş sıradan plaklar ya da konser kayıtlarıydı. Ama arada sırada, uygun ortamı bulduğunda, yine yeteneğini konuşturabiliyordu. Avrupa'ya döndükten sonra, çalışının duygusal yönü epeyce artmıştı; çalkantılı yaşamına tezat biçimde, trompetinin o daha sakin, sıcak, yumuşak ve derin tınısıyla Avrupalı hayranlarını hala konserden konsere sürüklemeyi biliyordu. Yıllar boyunca çektiği cefalar sonucunda yıpranan o bebek yüzüyse artık neredeyse tanınmaz bir hale gelmişti. Bilsak Caz Festivali kapsamında İstanbul'da olaylı bir konser veren, 1987 yılında ilk Japonya turnesine çıkan ve Bruce Weber imzalı "Let's Get Lost" adlı, Oscar'a aday gösterilmiş belgeselde, kendi eseri olan trajik yaşamını tüm çıplaklığıyla gözler önüne seren Chet Baker, 13 Mayıs 1988 Cuma günü, Amsterdam'da kaldığı Prins Hendrik otelinde, ikinci kattaki odasının balkonundan düşerek, 58 yaşında hayata veda etti. Gizemli ölümünün bir kaza mı, intihar mı, yoksa cinayet mi olduğu hiçbir zaman açıklığa kavuşamadı. Öldüğü otelin bulunduğu sokağa onun adı verilmiş ve anısına bir plaket dikilmiştir... Ardında üç eski eş, pek çok sevgili, dört çocuk ve 100'ü aşkın albüm bırakan bu yetenekli ama bahtsız müzisyenin, yaşamı boyunca kaydettiği farklı kalitedeki özgün yapıtları arasından yaptığım bir seçkiyi aşağıda bulacaksınız. Her zaman olduğu gibi, bunlar arasından belli bir dönemde ülkemize ithal edilmiş olan CD'leri birer ay-yıldızla işaretledik. Öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtlarını ise birer okla vurguladık.

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

- ➲ Chet Baker Quartet Featuring Russ Freeman (1953) PACIFIC JAZZ 93164 C•
- * Grey December (1953; 1955) PACIFIC JAZZ 97160 C•
- ➲ Chet Baker & Strings (1953) COLUMBIA LEGACY 065562
- * Big Band (1954; 1956) PACIFIC JAZZ 81201 C•
- ➲ Everything Happens To Me – Chet in Paris Vol.2 (1955) EMARCY 837475 C•
- ➲ Chet Baker & Crew (1956) PACIFIC JAZZ 81205 C•
- * The Route (w/ Art Pepper) (1956) PACIFIC JAZZ 92931 C•
- ➲ Playboys (w/ Art Pepper) (1956) PACIFIC JAZZ 94474 C•
- * Theme Music from "The James Dean Story" (1956) PACIFIC JAZZ 95251
- * Stan Meets Chet (w/ Stan Getz) (1958) VERVE 837436
- ➲ Sings It Could Happen to You (1958) RIVERSIDE OJC-303 C•
- * In New York (1958) RIVERSIDE OJC-207 C•
- * Chet (1958-59) RIVERSIDE OJC-087 C•
- ➲ Chet is Back! (1962) RCA/BMG 377522
- * The Most Important Jazz Album of 1964/65 (1964) ROULETTE JAZZ 81829
- * Baby Breeze (1965) LIMELIGHT 538328
- * Baker's Holiday: Plays & Sings Billie Holiday (1965) EMARCY 327916 C•
- * She Was Too Good To Me (w/ Jim Hall) (1974) CTI / EPIC 450954 C•
- * Once Upon a Summertime (1977) ARTISTS HOUSE/OJC-405 C•
- ➲ You Can't Go Home Again (1977) A&M 543516 (2 CD)
- * Live in Monmartre, Vol.2 (1979) STEEPLECHASE 31168
- ➲ But Not For Me (1982) STASH 584
- * Chet's Choice (1985) CRISS CROSS 1016
- * I Remember You – The Legacy, Vol.2 (1985) ENJA 9077 C•
- ➲ Chet Baker in Tokyo (1987) EVIDENCE 22158 (2 CD)
- * The Legacy, Vol.1 (1987) ENJA 9021 C•
- * Chet Baker Sings and Plays from the Film "Let's Get Lost" (1987) NOVUS 3054 C•
- ➲ The Last Great Concert – My Favorite Songs, Vol.1 & 2 (1988) ENJA JUST IN TIME 3311 (2 CD) C•

Gerry Mulligan Albümleri:

- ➲ The Original Quartet with Chet Baker (1952-53) PACIFIC JAZZ 94407 (2 CD)
- * The Original Tentet & Quartet (1953) GNP CRESCENDO 56
- ➲ Konitz Meets Mulligan (1953) PACIFIC JAZZ 46847 C•
- ➲ Reunion with Chet Baker (1957) PACIFIC JAZZ 46857 C•
- ➲ Carnegie Hall Concert (w/ Chet Baker) (1974) CTI/COLUMBIA 40689 C•

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

LUSH LIFE

Söz ve Müzik: Billy Strayhorn

I used to visit all the very gay places
Those come what may places
Where one relaxes on the axis of the wheel of life
To get the feel of life...
From jazz and cocktails.

The girls I knew had sad and sullen gray faces
With distant gay traces
That used to be there
you could see where
they'd been washed away
By too many through the day...
Twelve o'clock tales.

Then you came along with your siren of song
To tempt me to madness!
I thought for a while
that your poignant smile
was tinged with the sadness
Of a great love for me.

Ah yes! I was wrong...
Again,
I was wrong.

Life is lonely again,
And only last year everything seemed so sure.
Now life is awful again,
A throughful of hearts could only be a bore.
A week in Paris will ease the bite of it,
All I care is to smile in spite of it.

Ill forget you, I will
While yet you are still burning inside my brain.
Romance is mush,
Stifling those who strive.
Ill live a lush life in some small dive...
And there Ill be, while I rot
With the rest of those whose lives are lonely, too..

LADY SINGS THE BLUES

Söz ve Müzik: Billie Holiday

Lady sings the blues
She's got them bad
She feels so sad
Wants the world to know
Just what the blues is all about

Lady sings the blues
She tells her side
Nothing to hide
Now the world will know
Just what the blues is all about

The blues ain't nothing but a pain in your heart
When you get a bad start
When you and your man have to part
I ain't gonna just sit around and cry
And now I won't die
Because I love him

Lady sings the blues
She's got them bad
She feels so sad
The world will know
She's never gonna sing them no more

No more

ŞU CAZ DEDİKLERİ

Her Cuma gecesi 23:00-24:00 arası, TRT Radyo 3'te.
Önemli kadın Jazz şarkıcılarının kapsamlı tanıtımı, Dinah Washington'ın derleme ve özgün albümleriyle sürüyor.

11 Nisan	1943 Keynote / 1945 Apollo 1946 Mercury Recordings (1943-46)
18 Nisan	1947 Mercury Recordings (1947
25 Nisan	1948-1949 Mercury Recordings (194849)
2 Mayıs	1950-1951 Mercury Recordings (950-51)
9 Mayıs	1951-1952 Mercury Recordings (1951-52)
16 Mayıs	1952-1953 Mercury Recordings (1952-53)
23 Mayıs	"After Hours with Miss D" (1954)
30 Mayıs	"Dinah Jams" (1954)
6 Haziran	"For Those in Love" (1955)
13 Haziran	"Dinah!" (1955)
20 Haziran	"The Swingin' Miss D" (1956)
27 Haziran	"In the Land of Hi-Fi" (1956) + "The Fats Waller Songbook" (1957)
4 Temmuz	"Sings Bessie Smith" (1957)

50. SAYI ÖZEL!

Değerli Jazzseverler, JAZZ dergisinin bu özel sayısında, geride bıraktığımız 12 yıl içinde sizlere tanıttığım Jazz kitapları ve video kayıtlarından en beğendiklerimi ve Jazz müziğinin ne olduğunu / tarihi gelişimini daha iyi anlamak için dinlenmesi gerektiğini düşündüğüm 10 derleme CD setini liste halinde dikkatlerinize sunuyorum. Önerdiğim bu kitap ve videolar hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler, JAZZ dergisinin parantez içinde belirttiğim sayılarındaki "Şu Jazz Dedikleri" sayfalarına başvurabilirler.

EN İYİ 10 JAZZ KİTABI

1) Caz Kitabı / Joachim Berendt (32)
2) Jazz / Geoffrey C. Ward & Ken Burns (22)
3) Concise Guide to Jazz / Mark C. Gridley (19)
4) A Century of Jazz / Roy Carr (10)
5) The Biographical Encyclopedia of Jazz / Leonard Feather & Ira Gitler (18)
6) Jazz – The First Century / John Edward Hasse (Ed.) (26)
7) Jazz – Legends of Style / Keith Shadwick (25)
8) Seeing Jazz / (9)
9) But Beautiful / Geoff Dyer (6)
10) The Cover Art of Blue Note Records – The Collection / Graham Marsh & Glyn Callingham (33)

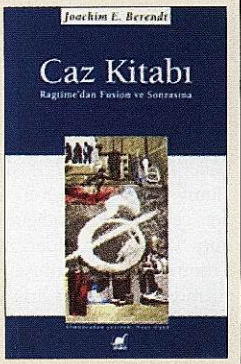

EN İYİ 10 JAZZ VİDEOSU

1) Jazz – A Film by Ken Burns (10 DVD Set) (21)
2) The Story of Jazz (31)
3) Jazz Masters: Vintage Collection 1958-61 (36)
4) Norman Granz Presents – Improvisation (26)
5) Jazz on a Summer Day (18)
6) Four Tenors (John Coltrane – Ben Webster – Sony Rollins – Charles Lloyd) (39)
7) The Miles Davis Story (30)
8) One Night with Blue Note (33)
9) A Night in Havana – Dizzy Gillespie in Cuba (49)
10) A Great Day in Harlem "Special Edition" (47)

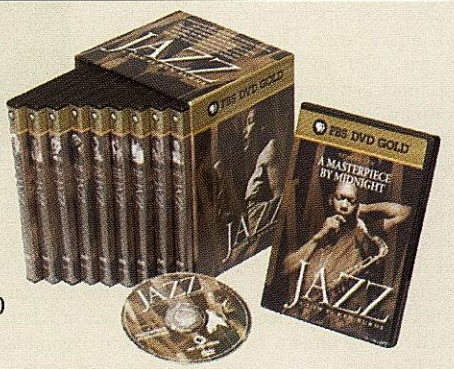

EN ÖNEMLİ 10 JAZZ SETİ

1) The Smithsonian Collection of Classical Jazz / SMITHSONIAN (5 CD Set)
Jazz tarihinin en önemli yorumlarını içeren temel derleme set (Parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var). 30 yıldır, ABD'deki okullarda, Jazz derslerinin demirbaş malzemesi.

2) Big Band Jazz – The Smithsonian Collection / SMITHSONIAN (4 CD Set)
Big Band dönemine ait en önemli kayıtları içeren bir derleme set (Parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var).

3) Smithsonian Collection: The Jazz Singers 1919 – 1994 / SMITHSONIAN (5 CD Set)
Vokal Jazz'ın seçkin örneklerinin yer aldığı bir derleme set (Vokalistleri ve parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var).

4) Swing Time! The Fabulous Big Band Era (1925-1955) / COLUMBIA (3 CD Set)
Swing döneminin en ünlü parçalarını bir araya toplayan bir başka derleme set (Dönemi ve parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var).

5) Bebop Spoken Here (1944-1948) / PROPER (4 CD Set)
97 seçkin parçada Modern Jazz'ın öncülerinin öyküsünü anlatan derleme set (Türü, müzisyenleri ve parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var).

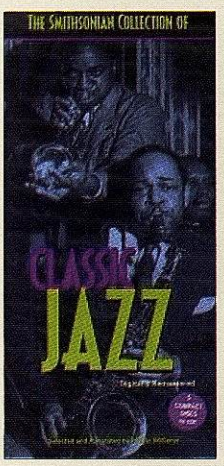

6) The West Coast Jazz Box – An Anthology of California Jazz / CONTEMPORARY (4 CD Set)
Kaliforniya kökenli "Batı Sahili Jazz"ının 1950-1964 yılları arasındaki öyküsünü anlatan derleme set (Türü ve parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var).

7) The Blue Note Years – 60th Anniversary Box Set / BLUE NOTE (14 CD Set)
Ayrı olarak ta satılan 2 CD'lik 7 albümden oluşan bu dev set, Jazz dünyasının belki de en ünlü plak şirketi olan Blue Note'un öyküsünü, birbirinden değerli 149 parça aracılığıyla anlatıyor (Francis Wolff'un Blue Note kayıt seanslarında çektiği siyah-beyaz müzisyen fotolarından oluşan bir fotoğraf albümü var).

8) The Verve Story 1944-1994 / VERVE (4 CD Set)
Ünlü prodüktör ve emprezaryo Norman Granz'in 50 yıl boyunca yaptığı binlerce kayıttan 58'ini biraraya toplayan bu set, Jazz'a bir yerlerden başlamak isteyenler için ideal (Plak şirketini ve kayıtları tanıtan bir kitapçığı var).

9) Ken Burns's Jazz: The Story of American Music / COLUMBIA (5 CD Set)
Belgeselci Ken Burns'ün Amerikan Kamu Televizyonu PBS için hazırladığı 10 bölümlük diziye eşlik eden derleme set. "Smithsonian Collection"la benzer parçalar içeriyor.
(Jazz tarihini özetleyen ve parçaları tanıtan 48 sayfalık bir kitapçığı var).

10) Playboy's 40th Anniversary: Four Decades of Jazz 1953-1993 / VERVE (4 CD Set)
1950'lerden itibaren 40 yıl boyunca, en sevilen, en popüler caz parçalarını bir araya getiren bir derleme set (Parçaları tanıtan kapsamlı bir kitapçığı var).

İSTANBUL AVRUPA YAKASI • AKMERKEZ • BAKIRKÖY CAPACITY AVM • BEYLİKDÜZÜ MİGROS AVM • CAROUSEL AVM • CEVAHİR AVM • İSTİNYE PARK AVM • KANYON AVM • METROCITY AVM • **YENİ** METROPORT AVM • NİŞANTAŞI • PROFİLO AVM • ZEYTİNBURNU MERKEZ **İSTANBUL ANADOLU YAKASI** • CAPITOL AVM • CEVİZLİ CARREFOURSA AVM • ŞAŞKINBAKKAL **ANKARA** ARMADA AVM • **YENİ** ANTERAS • CEPA AVM • MİGROS ANKAMALL AVM • PANORA AVM • TUNALI HİLMİ **ADANA** • ADANA M1 TEPE AVM **ANTALYA** • MİGROS AVM **BURSA** • KORUPARK AVM **ÇORLU** • ORİON AVM **ESKİŞEHİR** • ESPARK AVM **İZMİR** • FORUM BORNOVA AVM **KAYSERİ** • KAYSERİ PARK **MERSİN** • FORUM MERSİN AVM

DERİMOD DEPOLAR: İSTANBUL • **YENİ** ARMONİPARK OUTLET CENTER (SEFAKÖY) • GÜNGÖREN KALE CENTER • MASLAK • ŞİRİNEVLER • YENİBOSNA (KUYUMCUKENT) • ZEYTİNBURNU OLIVIUM OUTLET CENTER • ZEYTİNBURNU SAHİLYOLU • BAHARİYE • KARTAL M1 REAL AVM • MALTEPE **İZMİR** • BALÇOVA SELWAY OUTLET CENTER **ANKARA** • **YENİ** A CITY • ERYAMAN OPTIMUM OUTLET CENTER • KIZILAY İZMİR BİR CADDESİ • MILLENIUM OUTLET CENTER PARK **İZMİT** • İZMİT OUTLET CENTER **BALIKESİR** • SUSURLUK OUTLET CENTER **EDİRNE** • MİGROS YANI

Danışma Hattı: (0212) 665 07 19

Orhan Kahyaoğlu
orhankahyaoglu@hotmail.com

Saxophone Summit; Liebman, Lovano, Coltrane; Michael Brecker'ın Anısına Bir Albüm

2007 yılının ocak ayında ölen, jazz saksofonunun büyük ustalarından Michael Brecker'ın anısına, kısa süre önce bir albüm yayımlandı. Brecker, son kırk yılın jazz tarihine adını altın harflerle yazdıran nadir müzisyenlerindendi. O, jazz vizyonu inanılmaz geniş; geleneksel jazz'dan avangart olana zengin bir müzik spektrumu olan bir müzisyendi. Son derece özel bir tenor, büyülü bir ruhaniliği ve müzik rengi olan bir saksofoncuydu. Önüne konan her parçayı aynı mükemmeliyette çalan, doğaçlama yetisi inanılmaz yüksek bir müzisyendi. Brecker, 2004 yılında, yine tenor saksofonun iki büyük ismi David Liebman ve Joe Lovano'yla bir "Saxophone Summit" albümü çıkarmıştı. Asıl adı "Gathering Of Spirits"ti bu albümün. Jazz ortamında yankılar uyandırmışlardı. Modern jazz'ın tüm kanalları içinde bu üç müzisyen aynı özgünlükte geziniyorlardı. Bugünün gözüyle, modern jazz'a apayrı bir vücut kazandırmışlardı. Saksofoncuların üçü de, kendi stillerinden ödün vermeden çalmışlardı. Ortaya, kusursuz bir yapıt çıkmıştı. Bu birliktelik turne ve konserlerle sürdü. Ama, üçlü, ikinci bir albüm için stüdyoya girmeden, Brecker hayata gözlerini yumdu.

Liebman ve Lovano, Brecker'ın ölümünün ardından, onun anısına bir albüm çıkarmayı tasarlamışlar. Ancak sorun, onun boşluğunu dolduracak bir başka tenor saksofoncuyu bulmaktı. Bu, oldukça zor bir durum olsa gerekti. "Gathering Of Spirits"teki doygunluğa, rafineliğe ulaşmaları için, oldukça önemli bir tenorcuya ihtiyaçları vardı. Sonunda seçimlerini yaptılar ve "Saxophone Summits-II" albümünde Brecker'ın yerine John Coltrane'in, o daha iki yaşındayken öldüğü, oğlu Ravi Coltrane'i aldılar. Kayıtlara geçen yılın sonbaharında girdiler ve kısa süre önce bu yeni üçlünün Brecker'ın anısına hazırladığı "Seraphic Light" albümü çıktı.

İlk albümdeki üç zirve müzisyenin yanında; piyanoyu Phil Markowitz, bası Cecil McBee, davuluysa Billy Hart çalmıştı. Bu ünlü ritimciler, üç büyük saksofoncunun farklı projelerinde de çoğu kez rastladığımız isimlerdi. Enstrümanlarının, andığımız saksofoncular kadar usta isimleriydiler. Ravi Coltrane'li yeni albümde de bu üç müzisyen yine yerlerini almış. Buna ek olarak, Michael'ın anısına bir albüm olduğundan, onun ağabeyi ünlü trompetçi Randy Brecker da biri kendi bestesi, iki parçada albüme katkıda bulunuyor. Çalınan saksofonlar tenor ağırlıklı olsa da, bazı parçalarda soprano ve alto saksofonlar da kullanılıyor. Buna ek, saksofoncuların klarinet ve flüt çaldıkları kesitler de var.

Grubun yeni ve görece genç saksofoncusu Ravi Coltrane, 1965'de doğduğunda, Amerika'nın jazz ve ötesi müzik dünyasını en çok sarsan etkileyen isimlerden biri, Hintli sitar virtüözü Ravi Shankar'dı. Alice ve John Coltrane'de tutkuyla sevdikleri bir isim olsa gerek ki, bu üçüncü çocuklarına Ravi adını vermişlerdi. Ravi Coltrane'in işi gerçekten zordu. O iki yaşındaydı-

ken ölen, jazz tarihinin efsane ismi John Coltrane onun babasıydı ve kendisi de bir tenorcu olarak ilk gençliğinden itibaren jazz ortamında var oluşunu sürdürmeye çalışacaktı. Ravi'nin tenor stilinde babasının esintilerine hep rastlandı. Ama geçen yıllar içinde, özellikle de 1990'ların sonlarına gelindiğinde Ravi Coltrane babasının izinden ve müziğinde yarattığı ruhanilikten oldukça farklı bir tenorcu olmanın yollarını aralamıştı. Onun ilk gençliğindeki öncüsü, M-Base hareketinin guru'su olan Steve Coleman'dı. Ve genç Coltrane M-Base'ın bir müzisyeni olmayı başarmıştı. Coleman'ın müzik kavramı Ravi'yi fazlasıyla etkilemişti. Ve süreç içinde Coltrane; Geri Allen'dan Kenny Baron'a, McCoy Tyner'dan Herbie Hancock'a ve hatta Stanley Clarke'a kadar yıllar boyu birçok usta müzisyenin konser ve projelerinde çaldı. Onu jazz ortamına tüm hakikiliğiyle lanse edense, 1991 yılında Wallace Roney olacaktı. Babasının efsane grubunun davulcusu Elvin Jones'un "Jazz Machine"inin de üyesi olmuştu. California'dan New York'a geçtiğinde kendi gruplarını da kurmuştu Ravi.

Coltrane'ın kendi grup turne ve projeleriyle yetkinleşmesi 1990'ların sonlarını buldu. 1997'de 30 albümde "sideman" olarak çalan bir Ravi Coltrane vardı. İlk albümü "Mountain Pictures"sa ancak 1998'de çıktı. Yani müzisyen tam 33 yaşındayken. İkinci albümüyse 2000 yılında "From The Round Box" adıyla ilk albümü gibi bağımsız bir firmadan çıkacaktı. Bize sorarsanız, Coltrane'in stilini biricikleştirmesinin yanında, saksofon çalışındaki ustalığa ve kompozisyondaki yetkinliğe ulaşmasını sağlayan üçüncü albümü "Mad 6" (2002) oldu.

Onun için, bugün başarılı bir post-bop saksofoncusu demek mümkün. Süreç içinde iyi bir prodüktör ve yapımcı da oldu Coltrane. Kendi adına RKM adlı bir firma kurdu, kendi imzasını da attığı birçok ismin albümlerini yayımladı. Festivallerin aranan bir müzisyeni oldu. Hatta bir Hindistan turnesinde, ölmeden önce, ona adını veren Ravi Shankar'la bile tanıştı. Coltrane, son beş yıl, dünyanın en önemli festivallerinin tartışılmaz konuklarındandı. Ve işin ilginci tenor stilinde, babasından çok, bir Joe Henderson stilinin esinine daha çok rastlanabilir. 2002'de kurduğu RKM'yle aile arşivini de müzisyen su yüzüne çıkardı. Artık müzisyen olarak öyle yetkinleşmişti ki, 2004 albümünde yanında Charlie Haden, Jack de Johnette, James Genus gibi devler çalmıştı. Modern geleneğe sıkı bağlı, ama yer yer onu yenileyen, kişiselleştiren bir Coltrane soundu'yla baş başa kalındı. Temiz ve ruhani bir hava yaratan tenor stili jazz ortamını artık kıyasıya etkiliyordu.

Liebman ve Lovano'nun, Brecker'ın yerini almaya aday gördükleri Coltrane, elimizdeki yeni albümde Brecker'i "aratmıyor" demek doğru olmaz. Ama, bu zirveye kendi kimliğiyle yakışmış bir genç tenorcu durumunda. Ortaya, apayrı bir üçlü saksofon modeli çıkmış. Aralarındaki teknik ve duygusal köprüyü büyük bir heyecanla kurup, inşa ediyor ekip. Brecker vesilesiyle de olsa, bu albümü gündeme getirirken Liebman ve Lovano'dan da azıcık söz etmekte yarar var. Bize sorarsanız, Liebman çoktandır jazz tarihinin bir efsanesi kabul edilmeye değer bir saksofoncu. Apayrı bir stili, hatta "lisanı" olan bir müzisyen Liebman. Bunun yanında, jazz'a kendine has bir "estetik" kazandıran nadir ustalardan biri. Tekniği temiz ve kusursuz. Ama, bunun yanında, inanılmaz bir stil zenginliği de var sanatçının. En avangart olandan "World Music"e kadar uzanan inanılmaz bir çeşitlilik içinde gezinerek yaptığı onlarca albüm, beğenildiği ölçüde şaşırtmıştır da dinleyeni. 200'e ulaşan kompozisyonundan, 100'e yaklaşan kayıtlarından söz ediliyor. Yanında çaldığı müzisyenlerin albümlerini de sayarsak, 300'e yakın kayıtta çalmış Liebman.

Liebman, jazz'ın beşiği New York'da, saksofonla daha çocuk yaşlarda, 12 yaşındayken tanışmış. Aynı zamanda Amerikan Tarihi lisansı da alan garip bir sanatçı bu. İlk profesyonelleşme serüveniyse 1969 yılına kadar uzanıyor. Jazz yaşı Brecker'a çok yakın. Önce bir rock grubunda, hemen ardındansa 1971- 73 arası Elvin Jones'la ve ardından gelen bir yıl Miles Davis'in grubunda çalmış. İşte, Liebman'ın yetkinleşmesi bu süreçte başlar. Ve ardından kendi gruplarını oluşturur Liebman. Apayrı jazz ve ötesi yolculuklar dener. İlk projesi Bob Moses'la kurduğu Open Sky Trio'dur. Kendine has, kaynaşımcı bir sound arayışıdır bu projede yaptığı. "Lookout Farm'sa artık Liebman'ın performans ve kompozisyon gücünü, sezgi yetisini ve virtüözitesini öne çıkardığı projedir. Artık büyük ustalarda çalan, örneğin Chick Corea'yla bir dünya turnesine çıkan yine Liebman'dır. Ardındansa kendi gruplarıyla sound'unu pekiştiren, başkalaştıran; deneysellikten hiç vazgeçmeyen bir Liebman sound'uyla baş başa kalınmaktadır. 1981'de kurduğu Quest'se yaklaşık on yıl sürecek ve artık Liebman'ın ustalığının, estetik arayışının somut ürünlere dönüşmesini

444 0 888 www.arcelik.com/mutfak
Koç

HAYATINIZIN KADININA,
DUYDUĞUNUZ HAYRANLIĞI YANSITIN!
Arçelik Hayal Ürünleri'nin en yenisi.
Rengiyle zerafeti yansıtan arka panel. Aşkın detayı.
arçelik
mutfak

sağlar. Bu grupta, başçı George Mraz ve davulcu Al Foster'ın yenilik dolu katkıları dikkat çekicidir. Ekibe sonra katılan üyelerden biri de, elimizdeki albümün de davulcusu olan Billy Hart'dır. Son derece ilginç, sorularla dolu yedi albüm çıkarır Quest. Gitgide daha eklektikleşen bir sound, sanatçının 1990'lar sonrası grup müziğinde belirir. Jazz standartlarından Puccini'ye uzanan geniş bir arena içinde gezinir Liebman. Kendine has bir fusion'ın hep izini sürer. Son döneminde, deneyciliği onu Avrupa jazz'ına yaklaştırır. Joachim Kuhn'dan Bobo Stenson ve Jon Christensen'e İskandinav jazz'ının içinde yepyeni üretimlere yönelir. Avrupa'nın birbirinden önemli Big Band veya Radyo Orkestralarını şekillendirir. Sound'u gitgide sofistikeleşir.

Daha üstüne çok konuşulacak bir müzisyendir Liebman. Ama, biraz da Joe Lovano'yu, yani süper saksofoncuların üçüncüsü de anımsatmak gerek. Joe Lovano ise, 1990'lı yılların belki de en önemli tenorcusudur. Onun da kendi soloist ve kompozitör kimliğini dünya jazz ortamına duyurması 30'lu yaşlarına denk gelir. 1960'ların yaratıcı avangart jazz ortamı Lovano'yu hep çok etkiler. Free- jazz'ın esin alanlarında sıkça gezinip durur. Adını jazz ortamında duyurması, 1980'li yılları bulur. Mel Lewis Big Band, bu dönem, saksofoncunun en önemli okulu durumundadır. 1981'de Paul Motian'ın grubuna geçer ki, yine Motian projeleri Lovano'nun jazz ve kompozisyon vizyonunu en çok geliştiren süreçlerdir. 1990'da çıkan "Worlds" müzisyenin kendi adına 4. albümüdür ve bu çalışmada artık Lovano'nun stilindeki kendine has duygu ve romantizm müziğinin altyapısı olmaya doğru gider. Müzisyen bu süreçte birçok önemli isimle çalar. Ama, özellikle 1989- 92 yılları arasında, John Scofield'in grubunun çekirdek üyesiyken, dünya onu daha yakından tanır. Gelenekselden avangard ve fusion'a uzanan derin bir jazz arenası içinden kendine has bir stil çıkarmıştır Lovano. Ve jazz otoritelerini 1990'lı yıllar boyu hep şaşırtmıştır. Blue Note'dan çıkan "Landmark" (1991) adlı ilk albümüyle birlikte artık jazz'ın ufuk açıcı müzisyenleri arasına girer. Tenor'un yanında soprano, alto ve alto klarneti de virtüöz düzeyinde çalar. Blue Note'dan çıkan "Universal Language" ve 1996 yapımı "Celebrating Sinatra"yla Lovano yıldızlaşır. 2000'li yıllarda "Viva Caruso"lara kadar uzanan ilginç müzikal çeşitliliğin yanında, stilindeki duygusal dokudan da hiç ödün vermeyen bir Lovano dikkat çeker.

Stilindeki rafinelik konusunda bugün en çok saygı gören tenorculardandır Lovano. Adını tek tek anamayacağımız, bugüne dek uzanan albümlerinde sanatçının özellikle kompozitör yetisi çarpıcı ve şaşırtıcıdır. Standartları da iyi çalar, avangart'ı da. Çalış stili ötekinden hemen ayrılır saflıktadır. Romantizmin yanında garip bir tutku, stilinin bir başka boyutu, rengi olur. Evet, Liebman'la bu noktada inanılmaz bir müzikal konsensus yaratmıştır. İlk "Saxophone Summit"te Brecker'la birlikte stillerinden ödün vermeden bir performans üretmişlerdir. İşte aynı durumu, şaşırarak, elimizdeki yeni "Summit"te de hissediyoruz. Hem de jazz'ın görece genç ismi Ravi Coltrane'la birlikte.

Üçlü ve ekibi, elimizdeki "Seraphic Light"la geçmişe dair birikimleriyle, bugün arasında büyülü jazz köprüleri kuruyorlar. Teknik gerçekten kusursuz. Albümde yer alan on parçanın hemen tümümün düzenlemelerini David Liebman yapmış. On parçanın son üç tanesi John Coltrane klasikleri. Ama, bu parçaları dinlerken bile, ortaya çıkan düzenleme üçlünün jazz algısını, ruhunu John Coltrane'den bile çok ön plana çıkarmış. Ama, örneğin "The Thirteenth Floor" adlı Ravi Coltrane bestesine yine Ravi'nin yaptığı düzenleme, Liebman'ın müzik fikirlerine inanılmaz yakın. Alto klarinetin de devrede olduğu, etnik motiflerin dikkat çektiği, performansın kusursuz olduğu bir parça bu.

Albümün bir konuğu, onun da Randy Brecker olduğunu vurgulamıştık. Randy'nin kardeşi Michael'a ithaf ettiği "Message To Mike" albümün en etkili kompozisyonlarından. Tempolu, ritmik, hüzün yüklü bir parça bu. Akla çok farklı motifleriyle Randy/ Michael Brecker ortak grup projeleri geliyor. Özellikle de 1970'lerin ilk yarısı. Dave Liebman'ın bestelediği "Alpha And Omega" ise bu albümün kozmik atmosferini imliyor. Hiçbir parçada rastlanmayan bir içlilik bu parçada dikkat çekmiş. Analize değer çok parça var bu çalışmada. Tek belirleyici olan, saksofoncuların stillerini birbirlerinden performans anında veya kolektif performans içinde bile hissettirebilmesi.

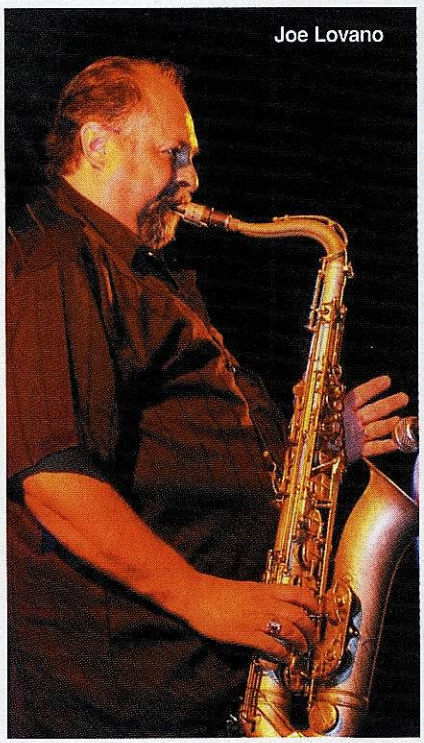

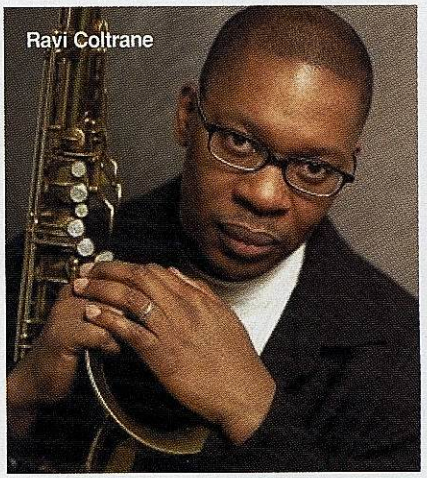

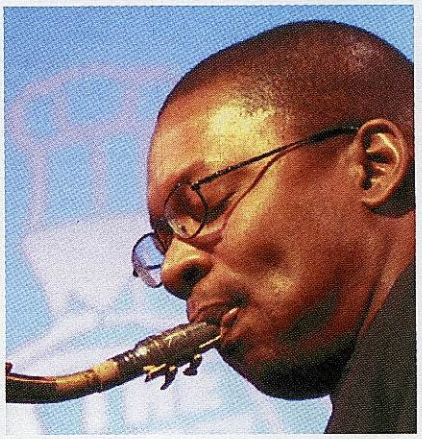

John Coltrane'in mistik jazz felsefesini, free-jazz'ı algılayışını çok iyi yansıtan üç kompozisyonu, apayrı bir yorumla, özü zedelemeden karşımıza çıkıyor. "Cosmos"da üçlünün tam bir tenor şöleniyle karşılaşılıyor. Bu melankolik besteye, başka bir ruhanilik katıyor saksofoncular. Başta piyano olmak üzere, ritim seksiyonunun tüm hakikiliğini yaydığı bir yorum bu. Albüme adını veren John Coltrane bestesi "Seraphic Light". Bu parçada tenor saksçıların virtüözlükten çok jazz felsefeleri, John Coltrane'i algılayış biçimleri öne çıkıyor. Billy Hart'ın nefis solosu da dikkate değer. Yine ünlü Coltrane klasiği "Expression" dinlenirken, nefis bas girişi ve yaratılan mistik atmosfer, dinleyeni parça boyu etkiliyor. Büyülü bir performansı var tüm grubun. Liebman'ın düzenleme vizyonu hem John Coltrane'e sadakati, hem de günümüzün jazz ruhunu yansıtıyor.

Jazz saksofonuna tutkuyla bağlı olanlar, Michael Brecker'ı sevip hep onu anımsayan ve dinleyenler, özellikle de John Coltrane fanlarına da yanıt veren ilginç bir albüm bu. Bizi en çok şaşırtan tabii ki Ravi Coltrane ve performansı. Liebman ve Lovano ise tam bir usta müzisyen tadı ve arkadaş ölümünün hüznüyle yapıtlarına asılmışlar. "Seraphic Light", özellikle 1960'ların yenilikçi jazz'ını sevenleri hemen kuşatacak. Öte yandan, saksofonun, özellikle de tenor'un insan kulağına getirdiği benzersiz tınılar kulaklarımızdan kolay silinmez mahiyette. Karşımıza herhan çıkacak projelerden değil "Seraphic Light" albümü. Michael Brecker'a edilecek en güzel müzikli dua bu.

Emre Memecan
ememecan@yahoo.com

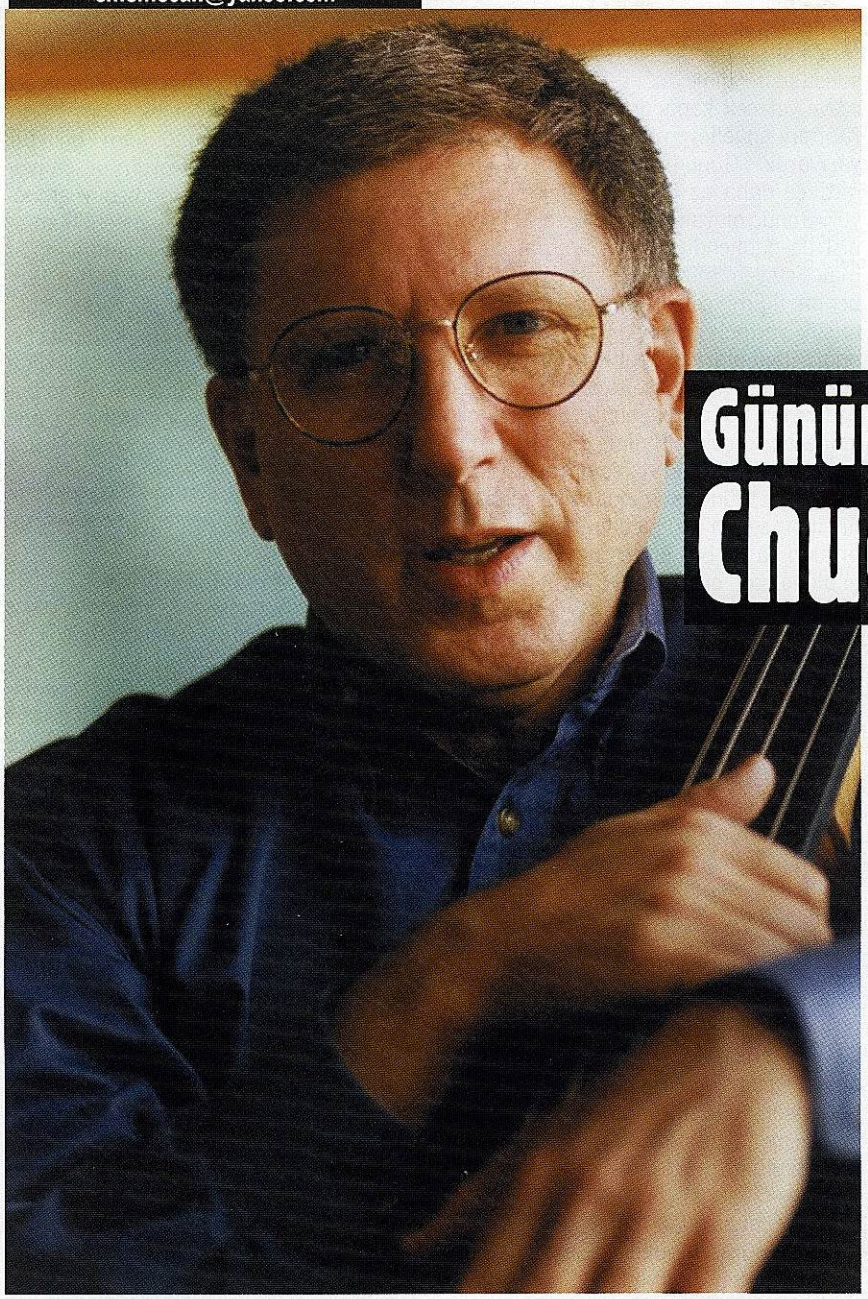

Günümüzde Bir Efsane, Chuck Israels...

Chuck Israels; Billie Holliday, Benny Goodman, Coleman Hawkins, Stan Getz, Herbie Hancock, John Coltrane ve daha bir çok efsane müzisyenle birlikte çalmış bir besteci, aranjör ve basçı. Sanatçı en çok 1961 ile 1966 yılları arasında Bill Evans Trio'nun bir üyesi olarak ve 1973 ile 1981 yılları arasında National Jazz Ensemble'ın müzik direktörü olarak yaptığı çalışmalarla tanınıyor. Israels halen Western Washington Ünüversitesi jazz bölümünün direktörü olarak akademik hayatını sürdürmekte.

Sanatçı aynı zamanda çeşitli Avrıpalı jazz gruplarıyla misafir müzik direktörü/aranjör olarak çalışmalar yapmakta, sık sık da Barry Harris Trio ile birlikte konserler vermektedir. Yakın geçmişte piyasaya çıkan çalışmaları arasında, yönettiği orkestra ve trompetçi Claudio Roditi ile birlikte kaydettiği, kendi bestelerinden oluşan "The Eindhoven Concert", "The Bellingham Sessions", Hannover Filarmoni Orkestrası'nın seslendirdiği besteleri ve tarihi National Jazz Ensemble konserleri gibi yapıtları sayılabilir.

Chuck Israels'in basçı olarak yer aldığı bir çok kayıt içinde, olağanüstü olarak nitelendirilebilecek bazıları ise şunlar: John Coltrane ile "Coltrane Time", Herbie Hancock ile "My Point of View", Stan Get ile "Getz au Go-Go", Bill Evans Trio ile "The Townhall Concert", "The Second Trio", "Trio'65", "Live at the Trident", "Time Remembered" ve "Live at Shelley's" ve diğerleri...

15-16 Nisan tarihlerinde Nardis'te konserler verecek olan sanatçıyla, İstanbul'a gelmeden önce elektronik olarak bir roportaj gerçekleştirdik. Israels'in kendisine, müziğine, bugüne kadar yaptıklarına ve bundan sonra yapmak istediklerine dair çeşitli konularda düşüncelerini anlamak açısından benim için çok ilginç oldu, umarım siz de öyle düşünürsünüz...

Müzisyen, eğitimci, besteci, aranjör olarak farklı şapkalar giyiyorsunuz; bir sanatçı olarak bütün bu yaptıklarınınzın ortak noktası nedir? En çok hangisini yapmaktan hoşnut oluyorsunuz ve neden?

Besteci ve aranjör olarak küçük orkestralar için yaptığım müzik, benim müzisyen olarak kimliğimi en iyi yansıtan çalışmalar. Daha uzun bir zamana yayılan bir düşünce sürecinin ürünleri olan bu çalışmaların tersine, basçı olarak yaptıklarım daha anlık, belli bir müzikal ortama gösterdiğim ve kendiliğinden gelişen tepkileri gösteriyor. Ortam uygun olduğunda ve kendimi hoşlandığım gibi ifade etmeme izin verdiğinde, bu da sevdiğim bir müzikal iletişim şekli. Ancak rafine bir performans göstermek için gerekli olan zaman darlığının yarattığı zorunluluklar genellikle müzikal bir fikrin tam ifade edilmesi olasılığını azaltıyor. Müzisyenler arasındaki dinamiklerin en üst seviyede çalıştığı bir grupta bas çalmak kesinlikle tatmin edici bir roldür.

Web sayfanızdaki biyografinizde ilginç bir bölüm var: "(...) üniversitede jazz eğitimciliği yapmak bir yandan hayatını kazanmasını sağlarken diğer yandan da müzisyen olarak yaratıcılığını sürdürebilmesi için gerekli özgürlüğü verdi". Bir başka yerde de Bill Evans Trio'nun ulaştığı yaratıcılık seviyesine bir gönderme var. Bu yaratıcı süreçten biraz

bahseder misiniz ve günümüz jazz müziğinde ve müzisyenlerinde bunu ne seviyede görüyorsunuz?
Bill Evans Trio ve birlikte olgunlaştığım diğer müzisyenlerin yaratıcılık düzeyi müzisyenlerin kendi aralarındaki ve dinleyicileriyle olan iletişimlerinden besleniyordu. Bu tür bir ilişkiyi uzun zamandır görmüyorum ve böyle bir şeyi destekleyecek kültürel ortamın yokluğunda jazz gibi anlatımcı bir sanatın o seviyeye çıkmasını beklemek de gerçekçi değil diye düşünüyorum.

Günümüz jazz dünyasında da hem üst seviyede yaratıcı hem de ticari olarak başarılı müzisyenler yok mu?
Günümüz toplumunda böyle bir şey mümkün değil ya da çok düşük bir olasılık diye düşünüyorum. Göreceli olarak daha başarılı olanlar jazz geleneğini özümseyerek gelenler ve onlar buna dayanarak yaratıcılıkta gelişim göstermekteler. Gelenek ve bunu besleyen bilgili bir toplumla iletişim yok oldukça müzikal ilerlemeyi sağlayan ortam da yokolmakta. Bulunduğumuz noktada, jazz dünyasında ileri gittiğimize beni ikna edecek pek bir şey görmüyorum.

Hem yaratıcı hem de başarılı olmanın formülü nedir?
Bunların bazılarını, en azından artistik başarı için gerekli olan ortamı anlattım. Ticari başarı başka bir konu ve sanatsal içerikle incelemeye değer bir ilgisi yok. Ticari başarının yolu oldukça açık ve bu yolun takip edilmesi de oldukça kolay. Bu yolu takip etmenin problemi dikkatin dağılmasına yol açması; bir sanatçının en üst seviyede anlatım seviyesine ulaşması için şart olan zaman ve enerjiyi tüketiyor.

Oğanüstü bir kariyere sahip bir müzisyen olarak zaman içinde nasıl bir değişimden geçtiniz? İleriye yönelik olarak hangi müzikal fikirleri geliştirmek istiyorsunuz?
Müzikal olarak üst seviyede eğitimli ve sofistike bir dinleyici kitlesini tatmin etmeye yetecek kadar incelikli müzik yaratımını engelleyen kültürel bir değişim yaşıyoruz. Günümüzde baskın kültür gittikçe daha az bu tür insanlar üretiyor. Sonuç olarak, geniş kitlelerin beğenisi ile ödüllendirilmenin hazzını yaşamak isteyen müzisyenler, bu kitlelere benim ilgimi çekenden daha fakir bir müzik vermek durunda kalıyorlar. Bununla ilgili olarak yapabileceğim bir şey yok; benim için geriye sadece kendi ifade tarzımı bulmak ve bunun değerini bilebilecek küçük bir dinleyici kitlesi ile içtenlikli bir iletişim içine girme seçeneği kalıyor. Günün sonunda bu aslında bilinçli bir seçim değil, çünkü karakterimi bırakıp başka biri olamam. Eğer bir şeyi biliyorsan, ondan sonra hep onu bilirsin. Bunu bir kenara bırakıp, yaşadıkların hiç olmamış gibi devam edemezsin. Hayatımızdaki herşey geçmişimizle ve yaşadıklarımızla şekilleniyor ve ben iyi müziği tecrübe edecek kadar şanslıydım. Bu tecrübeler hayatımın bir parçası ve daha popüler olmak hayali adına onları terkedemem. Bu, iletişim kurmak istemediğim anlamına gelmez ama dinleyicinin de lisanı bilmesi gerekir. Anaokulu tekerlemeleriyle iletişim kuramam. Kendim için, daima sevdiğim ve hayran olduğum Bill Evans, Duke Ellington, Billy Strayhorn, Horace Silver, John Lewis, Charli Parker, Oscar Pettiford, Gil Evans, Sonny Rollins gibi müzisyenleri örnek aldım; liste sonsuz değil ama Stravinsky, Prokofiev, Bartok gibi bestecileri de ekleyerek daha devam edebiliriz... Bu müzisyenlerin sanatını özümsediğim günden beri, kendim için onların ulaştığı yaratıcılık seviyesine ulaşma çabasından daha anlamlı bir müzikal uğraş olabileceğine beni ikna edecek bir şey görmedim. Sonraki kuşakların başka hedefleri olabilir ama benimkiler bunlar.

Bazı jazz müzisyenleri "jazz nedir, ne değildir, sınırları nerededir" gibi soruları çok önemsiyorlar. Siz, oda müziği ve filarmoni orkestraları ile yaptığınız çalışmalarla sınırları bir o tarafa bir bu tarafa geçiyor gibi görünüyorsunuz. Yaptığınız bu tip çalışmalarla ilgili ne düşünüyorsunuz, biraz bahseder misiniz?

Jazz olduğunu düşündüğüm bir tür Amerikan müziği yazıyorum ve çalıyorum. Bu müzik her zaman benim amaçladığım ve onu jazz yapan incelikli anlatıma alışkın müzisyenler tarafından çalınmıyor ama benim zihnimde hep jazz olarak duruyor. Benim hayranlık duyduğum müzisyenler bu tür kategorileri umursamazlar. Onlar sadece müzikal anlatımın etkinliği ile ilgilenirler ve bunu elde etmek için ne gerekiyorsa onu kullanırlar.

Çağdaş jazz müzisyenleri içinde en çok kimleri ve onların hangi yönlerini beğeniyorsunuz?
Böyle bir listeyi yaparken ister istemez çok beğendiğim, hayran olduğum bazılarını atlayacağım ve sonunda eksik ve adil olmayan bir liste olacak. Yine de bazı isimleri saymak gerekirse, örneğin, Kanadalı piyanist ve besteci Miles Black'i tanıdığım için kendimi şanslı görüyorum; onunla bazı projelerde birlikte çalışmaktan çok hoşnut kaldım. Yine başka bir piyanist, zaman zaman Paris'te birlikte çaldığımız Manuel Rocheman uyumlu ve ilham veren bir müzisyendir. İstanbul'daki performanslardan sonra onunla yine birlikte çalışma imkanı olacak. David Berger'in besteciliğine ve aranjörlüğüne de hayranlık duyuyorum. David, grup lideri olarak son derece talepkar ve etkin bir müzisyendir ve onun grupları en üst seviyede incelikli bir performans gösterir. Birlikte çalmaktan hoşnut olduğum Dan Faehnle, Steve Brown ve Alex Hagen gibi gitarcılar, Barry Davis, Hod O'Briennve Bill Dobbins gibi piyanistler var. İşte bunlar benim birlikte çalışma şansına ulaştığım iyi müzisyenlerden sadece bazıları...

Son olarak, tuhaf soru için kusura bakmazsanız, jazz müzisyenleri için emeklilik diye bir şey yok mu?
Jazz ile uğraşsın veya uğraşmasın, pek az müzisyen kendini emekliye ayırır. Ben de, bana zevkten çok hayal kırıklığı vermeye başlayıncaya kadar müzikle uğraşmaya devam edeceğim. Henüz kendimi yaşlı hissetmiyorum ve kendi kendimin karikatürü olmama izin vermeyecek kadar bilince sahip olmayı ümit ediyorum!

1996 yılında New York'da Doc Cheetam'ı izlemiştim; 90 yaşını geçmişti ve hala büyük bir iştah ile çalıyordu. Nedir müzisyenleri böyle ayakta tutan?
İnsanlarla müzik aracılığıyla iletişim kurmak ve kendini yanlız hissetmemek ihtiyacından başka bir şey değil...

Kağan Yıldız
djkagan@gmail.com

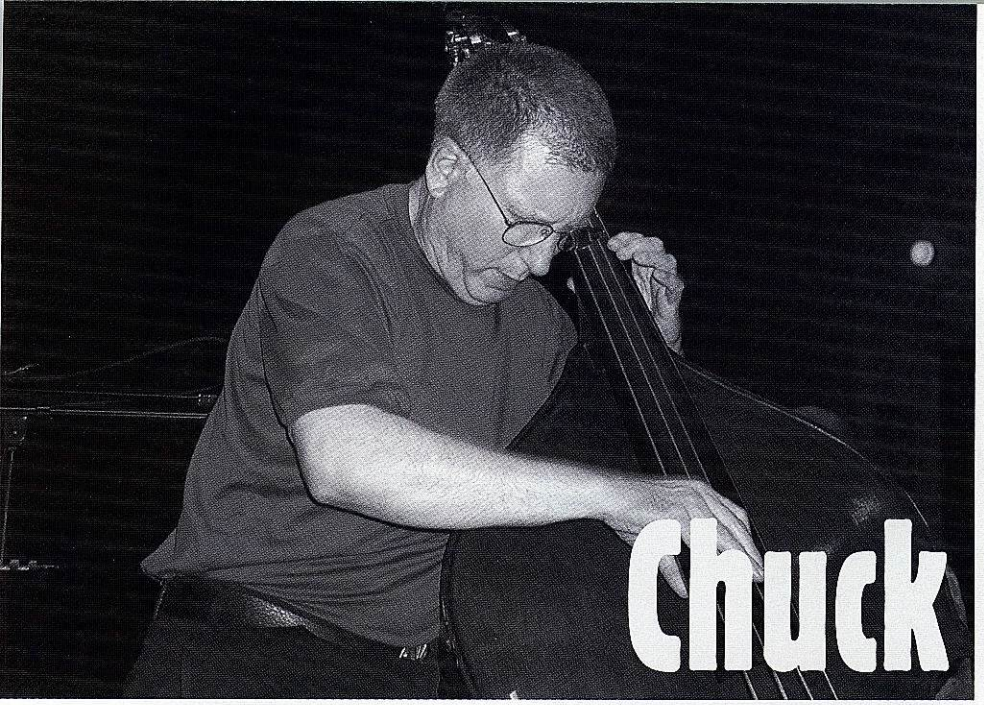

Bir bascının kaleminden; Chuck Israels

Chuck Israels'i ilk olarak Bill Evans Trioda dinlediğim zaman vücudaki bütün enerjiyi müziğine yansıtabildiğini ve her bastığı sesin anlamının çok büyük ve derin bir nitelik taşıdığını hissettim. Çaldığı sololar sanki ince bir ipin üzerinde yürüyormuşcasına narin ve naif, bas yürüyüşleri ise çok hassas, dokunaklı, her şeyden önemlisi tamamen stil içinde ve müzikal değerleri çok büyük. Böyle olunca da ortaya tam anlamıyla çok iyi bir iş çıkıyor haliyle. Ama bir de işin bir başka tarafı var ki, Chuck Israels'in teknik becerileri. Aslında bir kontrabasçıyı kontrabasçı yapan en büyük özellik müzikalite özelliklerini teknik becerileriyle harmanlamak. İşte bu iki özellik de bir araya geldiği zaman ortaya mükemmel bir iş çıkıyor. Diğer bir yandan o yıllarda başlayan kontrabasın daha bir etkin ve modern çalım anlayışını Chuck Israels'in müzikal tınılarından duyabiliriz. Kontrabas için yeni bir akımın başladığı sürecin ilk halkalarından biri diyebiliriz Chuck Israels için.

Bu kadar beceriyi ve müzikaliteyi içinde barındıran kontrabasçının kısa bir hayat hikayesini anlatayım isterseniz size. Chuck müzisyen bir ailede yetişmiş. Lise yıllarında viyolonsel ve gitar çalmakla başlayan müzik serüveni daha sonra Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde geçirdiği bir yıl boyunca bölgede yaşayan ve düzenli olarak sahne alan, aralarında Herb Pomeroy, Charlie Mariano, Joe Gordon, Serge Chaloff ve basçı John Neves gibi müzisyenlerin bulunduğu Boston'daki hatırı sayılır jazz aktivitelerinin girişine olanak tanır. Daha sonra Chuck, MIT orkestrasındaki boş yeri doldurmak için bası eline alır ve kısa süre sonra, Boston jazz sahnelerinde onun yetenekleri oldukça talep görür.

Daha sonraları Chuck Brandeis'teyken, o zamanlar Harvard'da olan piyanist Steve Kuhn ve Massachusets Sanat Okulu'nda davul çalışan Arnold Wise ile birlikte bir trioda çaldı. Brandeis'te Art Farmer, Jimmy Knepper, Barry Galbraith, Bill Evans, Joe Benjamin, Gunther Schuller, George Russell ve Charlie Mingus gibi bestecilerin katılımıyla gerçekleştirdikleri bir konser Chuck'ın daha sonraları New York jazz sahnelerine girişini sağlayan müzisyenlerle tanışma ve birlikte çalma olanağını da sağladı.

Halen okuldayken Coleman Hawkins ve Billie Holiday ile sahne aldı, John Coltrane ve Kenny Dorham ile kayıtlar yaptı. Lenox School of Jazz'da geçirdiği yaz zamanlarında The Modern Jazz Quartet, Jim Hall, Bob Brookmeyer, Gunther Schuller Chuck'ın eğitiminde kayda değer katkı sağladı. New York'a sıkça gerçekleştirilen seyahatler büyük müzisyenleri dinleme ve beraber çalma fırsatlarını da beraberinde getirdi ve orada büyük basçı, arkadaşı ve akıl hocası olan Oscar Pettitford ile birlikte çalıştı.

1959'da Avrupa'da geçirdiği bir yılda Bud Powell, Kenny Clarke, Lucky Thompson, Martial Solal ve Daniel Humair gibi Avrupalı müzisyenlerle sahne aldı. Daha sonra New York'a dönerek George Russell'ın sextetinde iş buldu ve aynı zamanda Eric Dolphy'nin de katıldığı Gunther Schuller ile çalma fırsatı buldu. Benny Goodman orkestrasındaki kısa süreli performansı Chuck'a Zoot Sims ile çalışma şansını da verdi.

1961 yılında Eric Dolphy ile kayıtlar yaptığı başka bir Avrupa turu dönüşünde, Bill Evans Trio'da basçı Scott Lafaro'nun trajik bir trafik kazasında hayatını yitirmesinden dolayı boşalan yeri doldurması için teklif aldı ve belki de kariyerindeki en başarılı dönemlerinden biri oldu bu Chuck için. Aynı zamanda Bill Evans Trio'da beraber çaldığı davulcular Paul Motion ve Larry Bunker ile çok iyi bir ikili ritm section olarak zamanın New York'lu ritm section müzisyenleri tarafından başlatılan interaktif orkestra stilini daha da ileri taşıdılar. Chuck Israels bu süre zarfında J.J. Johnson, Stan Getz, Gary Burton, Jim Hall, Herbie Hancock, Donald Byrd, Hank Mobley, Tony Williams, Roy Haynes, Sonny Clarke, Bobby Timmons ve Roland Hanna gibi pek çok değerli müzisyen ile de çalmıştır.

1966 yılında ise Chuck sanatındaki yaratıcı vizyonu için sadece basçı rolünün yetersiz olduğu kanısında vardı ve Hall Overton ile aranjman ve kompozisyon çalışmaya karar verdi. New York tiyatro ve stüdyolarında iş buldu ve hatta bir Broadway şovunda şeflik dahi yaptı. Bu durum onun için hayatındaki yeni bir sayfaydı.

Daha sonraki yıllarda ise Chuck'ın müzik serüveni bestecilik yönüyle daha ağır basıyor, bir yandan üniversitede öğretmenliğe devam ederken diğer yandan da besteler ve aranjman yapmaya devam ediyordu (National Jazz Ensemble adlı orkestra için beste ve aranjmanlar Chiaroscuro Records tarafından CD olarak piyasaya sürülmüştür).

Chuck'ın bir çok kaydı arasında, öne çıkanlardan bazıları şunlardır: John Coltrane ile birlikte Coltrane Time-Herbie Hancock ile birlikte My point of View-Stan Getz ile birlikte Getz au Go-Go ve Bill Evans'la yapılan birçok kayıtlar. The Bellingham Sessions Volumes I ve II en son küçük gruplarıyla yaptığı kayıtlardır (Audio Ideas Recordings). Azica Recordings'ten çıkan trompet ve flugelhorn solisti Claudio Roditi ile The Metropole Orkestra ile yaptığı kayıtlar (The Eindhoven Concert) Chuck'ın ensamble müziğinin örneklerini temsil eder.

İşte Chuck Israels'in müzik dolu yaşamı, yaptığı başarılı işler ve daha sonraki yıllarda jazz dinleyicilerine, jazz severlere ve hatta müzik severlere sunduğu başarılı çalışmalar. Chuck şu an 1986 yılından itibaren sürdürdüğü Western Washington Üniversitesi'nin jazz bölümünde başkan olarak eğitimciliğine devam ediyor. Aynı zamanda gene bestelerini yapmaya ve konserlerine de devam etmekte. 1996 Nisanında Chuck'ın şefliğinde, Hollanda'da Metropole Orchestra ile birlikte Chuck'ın müziğinden oluşan bir konser kaydı gerçekleştirildi. Son iki yılda gerçekleştirilen aktivitelerin arasında Barry Harris'le yapılan kayıtlar. Rodney Whitaker ve the Lincoln Center Jazz Orchestra üyeleriyle Michigan State University Jazz Spectacular'da gerçekleştirilen bazı performanslar ve Mood Recordstaki NDR ve Hannover Radio Phillarmonic ile çıkarılan CD sayılabilir.

Chuck Israels, kontrabasın stil içerisindeki etkin ve yaratıcı özelliklerini son derece iyi uygulayan, eşlik ederken bile aynı zamanda bir solist edasıyla fikirlerini müzik içerisinde çok fazla egzajere etmeden kullanan ve anlatmak istediklerini müzikalite anlayışına sadık kalıp fazla laf kalabalığı yapmadan bizlere aktaran bir müzisyendir.

Ve bu son derece önemli müzisyen ve kontrabasçı, 15 ve 16 Nisan tarihlerinde Nardis Jazz Club'da. Çok güzel bir müzik olacağından tabi ki hiçbir şüphemiz yok ve kendisine çok değerli gitaristlerimizden Önder Focan, yeni neslin önemli davulcularından Ediz Hafızoğlu ve trompetçisi Oliver Groenewald eşlik edecek. Ben öncelikle tüm bas çalanların gelmesini tavsiye ediyorum çünkü o çalarken mutlaka öğreneceğimiz şeyler olacaktır. Tabiki tüm jazz severler gelsin mutlaka, o iki gün Nardis'i dolduralım ve bugün dinlediğimiz kontrabas çalan genç ve orta yaşlı jenarasyonun etkilendiği ve kendilerine örnek aldığı jazz tarihinin bu çok önemli ismini dinleyelim.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy2@gmail.com

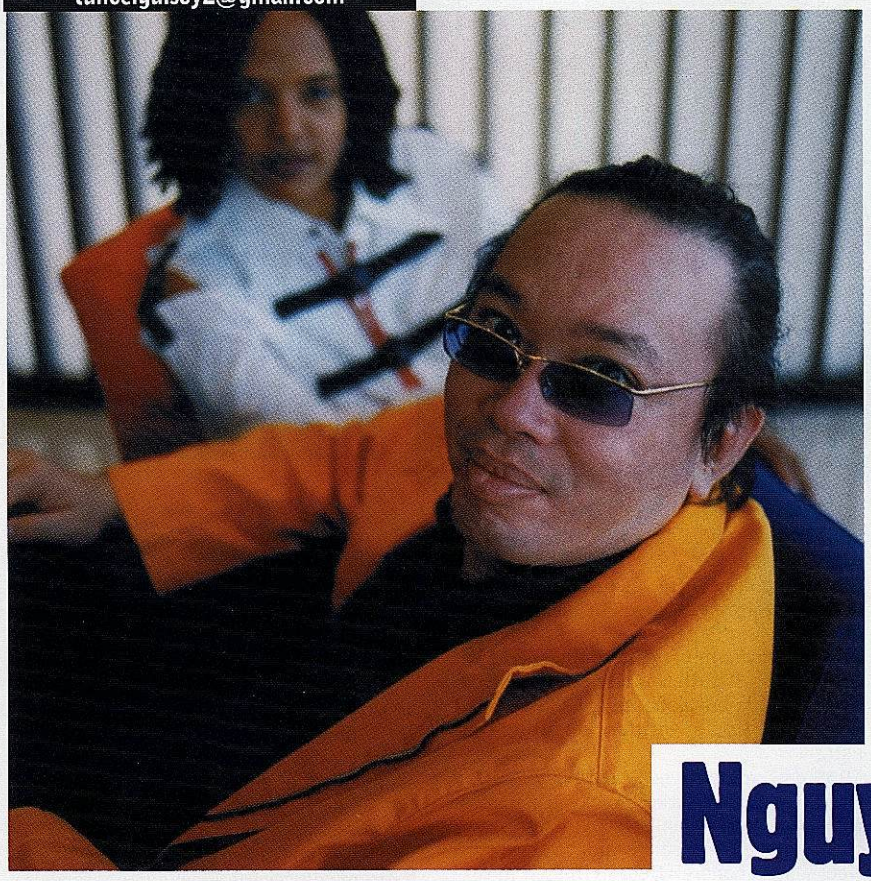

Nguyén Lé ile iki arada bir derede mini sohbet!

Usta jazz gitaristi Nguyên Lê, Garanti Caz Yeşili konserleri kapsamında, geçtiğimiz Şubat ayının son günlerinde Babylon'da sahne aldı ve "Celebrating Jimi Hendrix 4tet" başlıklı projesiyle ünlü müzisyenin parçalarını jazz'a taşıdı.
Basın bülteninde onun adının Jimi Hendrix'ten sonra yetişen jazz gitaristleri Mike Stern, John Scofield ve Bill Frisell gibi ustalarla birlikte anıldığı yazıyordu. Ben dinlediğim albümlerinden onun basın bülteninde yazdığı gibi doğudan batıya, jazz'dan rock'a, geleneksel müzikten özgür denemelere uzanan ruhani ve etkileyici müziği olduğunu biliyordum.

Basın bülteninde ayrıca onun şu sözleri yer alıyordu:

"Jimi'nin müziğini, bugün yaşasaydı belki de keşfetmek isteyeceği türlere taşıyarak, bir jazz'cının özgürlüğüyle icra etmek istedik. Jimi'nin çocukları olarak, onu bu şekilde onurlandırmak, anmak ve müziğindeki mitleri araştırmak için çaba sarf ettik".

Onun kısa bir biyografisine gelince; Fransız gitarist, Vietnamlı bir ailenin çocuğu olarak Paris'te doğdu. Farklı kültürlerin ve estetik anlayışların kaynaştığı şehir hayatında yetişen sanatçı, eklektik bir tarzın savunucusu oldu. 1994 yılında, Steve Arguelles, Corin Curschellas ve Richard Bona'yla "The Hendrix" projesini tamamlayan Nguyên, 1995 yılında "Million Waves" albümündeki "Little Wing" yorumuyla, rock enerjisi taşıyan jazz ustalığını açığa vurdu. 1995'te, Trilok Gurtu, Terry Bozzio, Cassandra Wilson, Jack Bruce, Vernon Reid, Victor Bailey, Pharoah Sanders gibi tanınmış gitaristlerle birlikte, "Universe of Jimi Hendrix"le Stuttgart Festivali'ne konuk oldu. Bu tarihten itibaren, World jazz'da önemli seslerden biri haline geldi. 1996'da yayınladığı "Tales from Viet-Nam", Jazztimes dergisi tarafından, son 10 yılın en ilham verici kayıtlarından biri olarak nitelendirildi. So What, kendisi için, "Yeni ve evrensel bir dil yarattı" yorumunu yaptı.
Ben de onun hakkında özgün bir röportaj çıkartmak için Babylon ekibinin konuğu olarak kapıyı çaldım, sound check'i bitirmesi için sabırla bekledim, konserden önce yemeğe gidecekti, ama bana 15 dakika ayırdı ve bakın neler konuştuk neler:

Babylon'un kapısında, küçük bir koltukta 15 dakika

İstanbul'a hoş geldiniz, kendinizi nasıl hissediyorsunuz? İstanbul size ne ifade ediyor?

İstanbul'u çok seviyorum, bugün öğleden sonra şehri gezdik, müzik enstrümanları satan bir dükkana girdik, çok güzel vakit geçirdik. Ben bir tane saz aldım, davulcumun eşi Türk'tür o bize tercümanlık yaptı. Dükkan sahibi bize çok dostça davrandı, bir çok öykü anlattı.

Türk müziği de dahil bir çok farklı müzikle ilgilendiğinizi biliyorum, Fransa'da doğmuş bir Vietnamlı müzisyensiniz, bir çok değişik müziğin içinde yaşıyorsunuz. Nasıl bir duygu bu? Uzun dönemde nasıl bir insan oluyorsunuz?

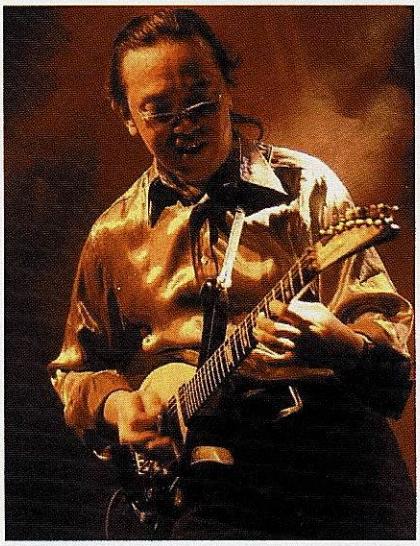

Bu gerçekten de uzun bir yol. Ben gitarist olduktan sonra müziğimde bir kişisellik ve özgünlük yaratmak zorunda olduğumu hissettim. Yarattığım şeyin dünyadaki tüm kültürler ile uyum içinde olması gerekiyordu. Değişik kültürler her zaman bana fantastik geldi ama aynı zamanda önce ken-

NİSAN - MAYIS '08

İş sanat

03 NİSAN

Perşembe 20.00

JOHN SCOFIELD TRIO & HORNS

"This Meets That"

03 MAYIS

Cumartesi 20.00

NEW YORK VOICES

"A Day Like This"

13 MAYIS

Salı 20.00

CHUCHO VALDES QUINTET &

GONZALO RUBALCABA QUINTET

biletix

Bilet için: www.biletix.com | (0216) 556 98 00 | Biletix satış noktaları

İş Sanat'ın tüm etkinlikleriyle ilgili ayrıntılı bilgi için: **www.issanat.com.tr** | (0212) 316 10 83

dim olmam gerekiyordu. Kendim olmayı jazz müziğinden ve kendi Vietnamlı köklerimden öğrendim. 1995'de Vietnam müziğinden kaynaklanan bir albüm yaptım, "Tales from Vietnam". Bu proje halen değişik şekillerde devam ediyor. Modern ve geleneksel müziklerin jazz ile birleşiminden kaynaklanan müzikleri yaptıkça bu deneyimin diğer kültürler ile de paylaşılması gerektiğini düşündüm. Bu sefer başka ülkelerin müzisyenleri ile projeler üretmeye başladım. Her zaman yeni şeyler öğreniyorum ve öğrenmeyi çok seviyorum. Değişik kültürler ile yakınlaşıp çalışırsanız hep yeni şeyler öğrenmeye devam ederseniz. Bu yüzden Kudsi Ergüner ile yaptığımız projeyi çok sevdim. Ondan da birçok ilginç şey öğrendim ve değişik ilhamlar aldım.

Peki jazz'dan ne öğrendiniz?
Jazz'dan gitarı öğrendim (kahkahalar attı). Gerçek şu ki gitar çalmayı öğrenirken bir yandan da jazz'ı öğrendim.
Örneğin jazz'dan önce gitar sapındaki notaları bilmiyordum, ama jazz'da sapın her

noktasını bilmeniz gerekiyor. Jazz teorisi çok önemli bir şey ve mutlaka öğrenmeniz gerekiyor. Jazz standartlarını öğrenirken jazz'ın temelini, armoni ve melodi arasındaki ilişkiyi öğrendim.

Bu gece Jimi Hendrix'e saygı projenizi sunuyorsunuz, Hendrix'den neler öğrendiniz?
Jimi Hendrix'de benim müzikal köklerimden birisi, beni ilk derinden etkileyen müzik "rock müziktir, onu dinleyerek müziğe başlamıştım. Ayrıca ben elektro gitar çalıyorum ve benim gerçek sesim bu, akustik gitar değil. İlk defa elime bir elektro gitar alıp sapına parmaklarımla dokunduğum zaman benim sesimin bu enstrüman olduğunu içimde hissetmiş ve kendimi ona kaptırmıştım. Jimi Hendrix elektro gitarın babasıdır. Tüm bu enerjiyi ancak elektro gitar ile üretebilirsiniz. Benim için bu bir stil meselesi değil enerji meselesi. Hendrix elektro gitarın sesini yaratmış bir sembol-dür benim için. Onun sınırlarını genişletmiş farklı boyutlara getirmiştir. Bu sadece gitarın sesini amplifikatör ile yükseltmekten ibaret de değildir. Özellikle onun akustik gitardan her yönüyle farklı olan sesini yaratmıştır.
Jimi Hendrix bizler için bir sembol haline gelmiştir zira onun çaldığı her nota onun son notası olmuştur. Çünkü gitarını her müzisyenin mutlaka öğrenmesi gerektiğini düşündüğüm bir yoğunlukta çalmıştır.

Peki, sizin fantezi projeniz nedir?
Henüz tanımadığım ve birlikte çalışmadığım birçok kültür ve o kültürün müzisyeni var. Örneğin henüz Hintli müzisyenler ile birlikte çalışmadık. Ayrıca oryantal müziği daha derinlemesine tanımak istiyorum, sizin müziğinizi sadece Kudsi'den gördüğüm kadarıyla biliyorum. Mesela Türk klarinet müziğini merak ediyorum, eminim ki burada jazz klarinet dünyasında olandan çok daha fazla yenilikler oluyordur.

Bana biraz Vietnam müziğinden söz eder misiniz, onu özel yapan şeyler nelerdir? Bu müzik bize ne gibi bir öykü anlatır?
Vietnam müziği pentatonik bir müziktir, aralıkları farklıdır. Notanın derinliğine inmek çok önemlidir, az nota çalınır ama her çalınan notanın altında dünyalar vardır. Tek bir nota vibratolar ile sonsuz şekillerde süslenebilir. Özellikle Güney Vietnam müzikleri bir çeşit "blues" olarak kabul edilebilir. Yaşamın acılarını müzikle anlatır ve müzikle güzelliğe varır. Şekilsel olarak olmasa bile duygusal açıdan "blues" a çok benzer. Bildiğiniz gibi bu da son derece evrensel bir şeydir.

Vietnam müziği jazz'a ne katıyor?
Demin bahsettiğim süslemeler, pentatonik aralıklardan kaynaklanan farklı ses boyutları, ve bir çeşit narinlik, kırılganlık, Vietnam müziği bu tip özellikleri ile jazz müziğine bir şeyler katıyor diyebiliriz. Bu akşam çalacağım müzikten ve onun yoğunluğundan çok farklı bir şey bu.
Dünyanın bu günkü durumu hakkında ne düşünüyorsunuz? Bunca felsefe, din ve öğretiden sonra hala savaş ve şiddet dolu bir dünyada yaşıyoruz.
Şu sırada batı dünyasının dışındaki dünyanın yükselişine tanık olduğumuz bir çağda yaşıyoruz, bu hem düşündürücü hem de korkutucu bir şey. Bu benim müziğimle yapmaya çalıştığım şeyle örtüşüyor, ben de bu yükselen kültürlerin duygularını ifade eden ve onunla uyuşan kişiliğe sahip bir müzik yapmaya çalışıyorum. Bu günlerde kendi kişiliğini bulmak herkesin tutkusu haline geldi. Bu çok iyi bir şey ama eğer başka kültürlere kapalı olma tavrına dönerse çok tehlikeli de olabilir. Bence kimlikler her zaman evrensel olarak paylaşılacak şekilde geliştirilmeli ve tüm dünyaya diyalog kurularak iletilebilmeli.

Adınız Nyugen ne anlama geliyor?
Genesis, yani dünyanın yaradılışı, adımın anlamı bu.

Eh sizde jazz dünyasında yeni bir dünya yaratmış bir insansınız, dolayısıyla da bence size çok uyan bir adınız var. Peki, kimdir Nyugen, hani o meşhur "My Lady Darbanville" şarkısında sorulduğu gibi, gece yatakda tek başına kaldığınız zaman kimsiniz?
Buna cevap veremem, belki de eşime sorman gerekir. Uzun yıllardan beri birlikte olduğum bir kız arkadaşım var.

Peki, yıldız burcunuz ne?
Ben oğlak burcundanım, ama Çin astrolojisine göre de köpek burcundanım. Bu burcun insanları çok dost olurlar.

Buradaki hayranlarınıza iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?
Burada da birçok hayranım olduğunu biliyorum. Türkiye'yi çok seviyorum, böyle eski bir tarihi ve kültürü olan bir ülkede çalmak gerçekten bir ayrıcalık. Türk müziği hakkında çok az şey biliyorum ama bildiğim şey bile onun ne kadar derin olduğunu bana yeterince hissettirdi. Türk müzisyenlerle çalma fırsatım oldu, örneğin fantastik bir kemençeci olan Derya ile birlikte çaldım, çalıştığım tüm Türk müzisyenleri kendi müziklerinin derinliğini bilen insanlar. Ama aynı zamanda modern müzikleri de biliyorlar, o dili de konuşuyorlar.

Bizimkilerle bir albüm yapma fikrine ne dersiniz? Sizce böyle bir projeyi kim başlatmalı?
Çok isterim ama gerçek şu ki Paris'te yaşayan insanlarla birlikte çalışmak benim için lojistik açıdan daha kolay oluyor. Daha kolay bir araya gelebiliyor ve kayıt yapabiliyoruz.

Paris'i seviyor musunuz, Fransız müziğinden etkileniyor musunuz?
Tabi, ben Paris'te doğdum, ama Fransız müziğinden fazla etkilenmedim. Size tuhaf gelecek ama Fransız müziği Paris'te çok duyulan bir müzik değil ama Paris'in kendisinin özel bir titreşimi var, ben onun içinde yaşıyorum.

Bir ara rahatsız olduğunuza dair haberler duymuştuk, bu doğru mu?
Evet, ama bu çok eski bir haber, beş yıl önce böyle bir şey olmuştu ama şimdi çok iyiyim, tekrar Türkiye'ye geleceğim.

Siemens Opera Yarışması'nın 10. yılında, operanın yeni yıldızı siz olun!

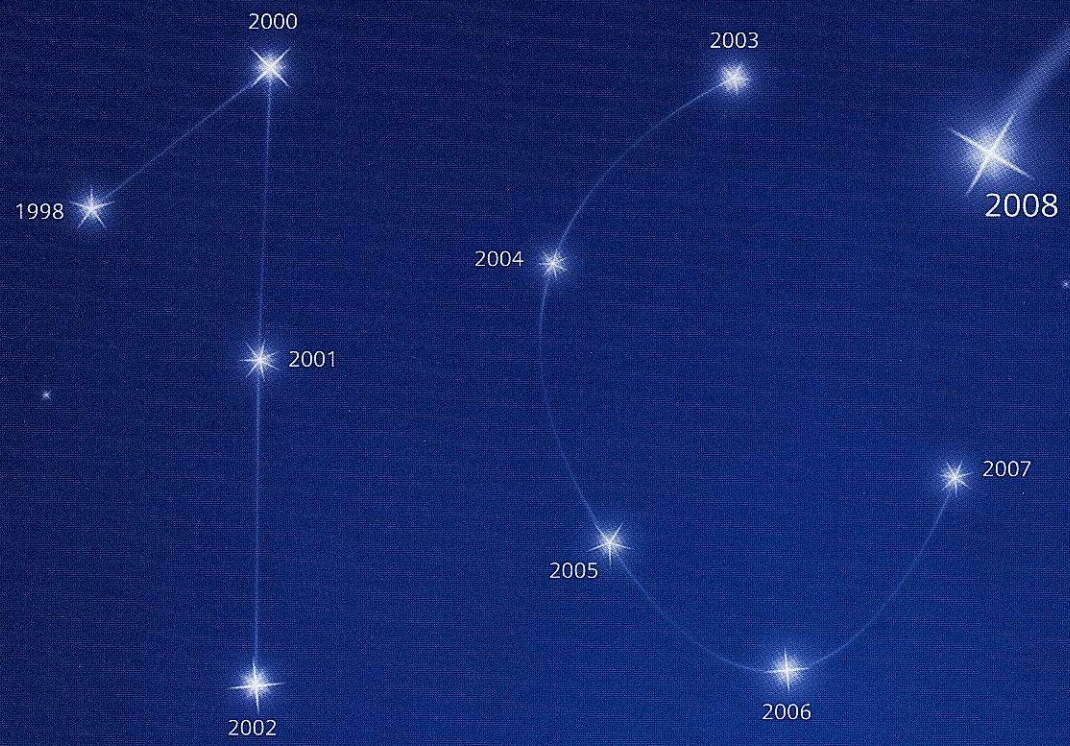

Siemens'in genç opera sanatçılarını desteklemek amacıyla düzenlediği Türkiye'nin tek ulusal "Opera Yarışması" 10. yılını kutluyor.

Bu yıl da yarışmanın kazananları, yurt dışında opera eğitimi alma şansını yakalıyor. "Opera Yarışması" ile Siemens, yalnızca Türkiye sahnelerine değil dünya sahnelerine yeni sesler kazandırıyor.

Son Başvuru Tarihi: 21 MART 2008
Eleme/Yarı final/Final: 25/26/27 MART 2008

Bilgi için: 0216 459 36 43
www.siemens.com.tr/opera

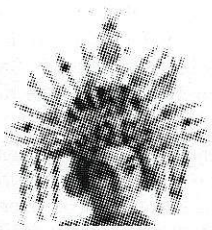

10 Siemens opera yaşında

SIEMENS

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy2@gmail.com

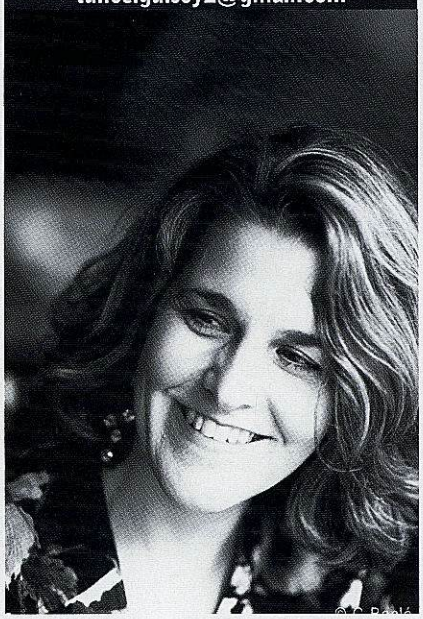

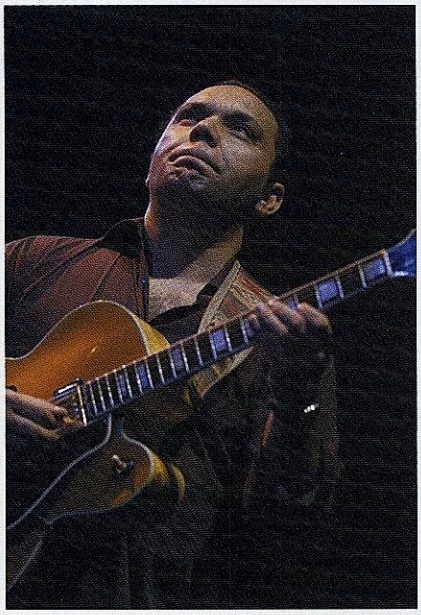

SARA VE BIRELI,
MÜZİĞİN BİRLEŞTİRDİĞİ GÜZELLİKLER

Sara Lazarus ile ilk defa Unkapanı'nda bir müzik toptancısında tanıştım. Ben müzikobur bir fare gibi etrafı didiklerken onu gördüm. Onca albümün arasında beyaz ağırlıklı bir CD kapağının ardında bana bakıyor ve "Give Me the simple Life", yani "bana sade hayatı ver" diyordu. Kadını tanımadığım için kimlerin ona eşlik ettiğine bakmıştım, günümüzde Django Reinhardt'ın bayrağını taşıyan en önemli müzisyenlerden birisi olan Biréli Lagréne'in adını görünce albümü koy sepete yaptım.

Benim gibi jazz hastaları için en güzel yaşanacak şeylerden birisi sıfırdan bir müzisyeni keşfetmek ve onun dünyasına girmektir. Eve gelip albümü CD player'a atınca ortalık kıpkırmızı oldu, hele bir "Once Upon A Summertime" yorumu vardı ki dinleyeni kavurur kül ederdi. Sara artık hayatıma girmişti.

Biréli için de söylenecek çok şey var, onu da önce CD'lerinden tanımıştım ama daha sonra enistemin evinde seyrettiğim bir DVD konseri bu muhteşem çingeneyi ruhuma kazıdı. Reenkarnasyon belki de gerçekten mümkün olabilir diye düşündüğümü hatırlıyorum. Sonra gün geldi, her zaman sürprizlere açık olan benim muhteşem ülkem İstanbul'a bu ikilinin geleceğini İş Sanat'ın bültenlerinden öğrendim. Şöyle diyordu:

70'lerin sonunda henüz on iki yaşındayken "Gypsy jazz'ın Mozart"ı unvanını omuzlarında taşıyarak uluslararası bir kariyere başlamak hiçbir müzisyen için kolay değildir herhalde. Diğer yandan yeni Django Reinhardt olmak da başkalarının kolayca başa çıkabileceği bir yakıştırma olmasa gerek. Biréli Lagrène de hayatını olağanüstü tekniğinden güç alarak Çingene müziğinin mesajını yaymaya adayabilirdi. Ancak hiçbir bağa gelemeyen, gezgin ruhlu bu bağımsız müzisyen rollere girmekten kaçındı ve genç dehadan büyük Lagrène'e dönüştü. John McLaughlin, Al Di Meola, Paco de Lucia, Stanley Clarke ve Mike Stern gibi müzisyenlerle yeni denizlere yelken açan gitaristin müziği 21. yüzyıla tüm dinamizmi ve doğallığıyla geçiş yaptı. Uzun zamandır birlikte çalıştığı gitarist Hono Winterstein ile basçı Diego Imbert'in temsil ettiği geleneğin ateşli ve tutkulu güzelliğiyle Franck Wolf'un saksofonunu birleştirerek olağan dışı bir kombinasyonu elde eden sanatçı müziğe olan sevgisini her daim korudu. Bu muhteşem kariyeri taçlandırmak amacıyla Dreyfus firmasının çıkardığı iki CD'si Alman WDR Big Band'le kaydettiği "Djangology" ile canlı solo kayıtlarından oluşan "To Bi Or Not To Bi"yi içeriyor.

Bu müthiş projeye eşlik eden Sara Lazarus çok küçük yaşta piyanoyla başladığı müzik çalışmalarını vokalist ve tenor saksofoncu olarak American Young Jazz Band ile Montreaux Jazz Festivali'nde uzanan Avrupa turnesiyle geliştirdi. Sanatçı, Harvard Üniversitesi Jazz Grubu'yla beraber olduğu dönemde Down Beat dergisi tarafından ABD üniversitelerinin en iyi jazz vokalist ödülünü aldı. Fransa'ya yerleşmesiyle profesyonel bir kariyere başlayan Lazarus Marciac, Crest Jazz Vocal, Montlouis, Braga ve JVC Paris gibi jazz festivallerinde katıldı. 2005 yılında yayımlanan ilk albümü "Give Me A Simple Life"ın aldığı büyük övgüler ve izleyen turneler sonrasında yerini sağlamlaştırmaya başlayan genç sanatçı ikinci albümü "It's Alright With Me Now"ı Biréli Lagrène Gipsy Project ile kaydetti. Kendiliğindenliği, yumuşaklığı ve dinleyiciye geçen yalın ve zarif sesiyle bu genç Fransız-Amerikan sanatçı jazz'ın sıra dışı sesleri arasında yer alacağını ikinci albümüyle herkese kanıtladı.

İŞ SANAT'DA BULUŞMA

Ben sabahtan beri hazırdım ama röportaj teyidi saat 18.10 da geldi, Gerçek hayatında pilot olduğuna yemin edebileceğim genç bir şoför "ağabey merak etme" diyerek beni Cihangir'den havalandırdı, İş Sanat havaalanına vardığımda saat 18.35 olmuştu. Yan binada ofisi olan İbrahim Bodur'un helikopteri bile onu bu kadar zamanda uçuramazdı diye düşündüm. Ancak röportajın başlaması için 25 dakika daha soundcheck ve son provanın bitmesini bekledim. Sonra, sonrasını aşağıda okuyacaksınız:

Merhaba, Türkiye'nin tek jazz dergisi olan Jazz'dan geliyorum, sizinle tanışmak benim için çok keyifli bir şey. Hoş geldiniz. Sara Biréli'nin izniyle bir hanım olarak önce sizinle başlamak istiyorum. İlk albümünüzde şimdi artık aramızda olmayan Illinois Jac-

KLASİK MÜZİK
KOLEKSİYONU

DAHİ BESTECİLERİN ÖLÜMSÜZ ESERLERİ

Wagner ile "Uçan Hollandalı"
Gershwin ile "Rhapsody in Blue" Straus ile "Mavi Tuna"

Dünya müzik tarihinin kilometre taşları olan dahi bestecilerin ölümsüz eserleri
30 özel CD, 6 özel kitap ile Klasik Müzik Koleksiyonu'nda.
Klasik Müzik Koleksiyonu'na sahip olduğunuzda, okurken müziğin sınırsız evreninde dolaşacak,
dinlerken okumanın tadına varacaksınız.

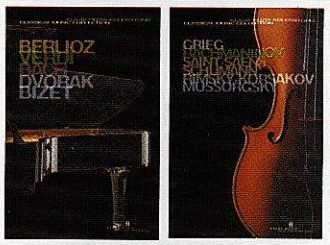

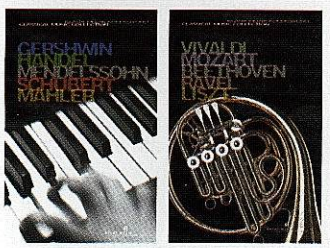

HEDİYENİZ
Bu muhteşem koleksiyon, hediyeniz **CD-Display** ile birlikte **adresinize ücretsiz teslim.**

Vivaldi / Mozart / Liszt / Beethoven / Tchaikovsky / Brahms / Dvorak / Bach / Schumann / Haydn / Smetana / Strauss / Debussy / Ravel / Chopin / Carl Orff / Mendelsshon / Gershwin / Mahler / Handel / Schubert / Berlioz / Bizet / Verdi / Grieg / Rachmaninov / Rimsky -Korsakov-Mussorgsky / Saint-Saéns / Rossini / Wagner

BOYUT YAYIN GRUBU

www.boyut.com.tr

BOYUT YAYIN DANIŞMA HATTI 0212 444 53 53

ket'e bir ithaf yapmışsınız, hakkınızda okuduğum biyografine göre o size jazz yolunda yürümeniz için hem ilham hem de destek veren insan olmuş, sohbetimize buradan başlayabilir miyiz?
Ben daha henüz ortaokuldayken jazz ile ilgilenmeye başlamıştım. Bir okul big-band'inde ikinci tenor saksofon olarak çalıyordum. Sonra üniversiteye başladım, gittiğim okulda Illinois Jacket misafir sanatçı öğretmendi. Bunu öğrenmek beni çok heyecanlandırmıştı, sonra bir gün okulda onunla karşılaştım, beni görünce durdu ve "demek Sarah sensin, hadi bakalım bize bir şeyler söyle de sesini duyalım" dedi.

Herkes bana bakıyordu. Ben de çılgınca bir şey yaptım, oldukça zor bir parça olan "Lush life"ı ona "a capella" söyledim. Dinledi, hoşuna gitti. Çok iyi bir insandı, okulda olduğum zaman içerisinde beni jazz söylemem konusunda çok yüreklendirdi. Okulu bitirdiğimde ise beni kendi big band'ına şarkı söylemek için davet etti. Çok büyük bir grubu vardı ve çoğu da Count Basie ile çalışmış eski tüfeklerdi, dehşet iyi müzisyenler idiler. Düşün, onca siyah tenli erkek jazz ustalarının ortasında beyaz bir kadın şarkı söylüyor. Onun benim müzisyen olmama da çok büyük olumlu etkisi olmuştur.

Biréli, adınızı nasıl telaffuz edeceğimi bilmiyorum, galiba Amerikan aksanıyla söylüyorum, söylediğim şekil doğru mu?
Benim için çok önemli değil, hangi ülkeye gitsem oradaki söyleniş şeklini kabul ediyorum. Ama doğru telaffuz ediyorsunuz, merak etmeyin.

Siz günümüzün Django'su kabul ediliyorsunuz, ama şunu öğrenmek istiyorum, ruh açısından Django size ne ifade ediyor, jazz açısından Django müziğe ne getirdi?
Müziğe başladığımda 4 yaşındaydım, daha sonra yavaş yavaş iyi bir gitarist olduğum anlaşıldı. Ben jazz müziğini dinlediğim Django plaklarından öğrendim ve yoluma devam ettim.

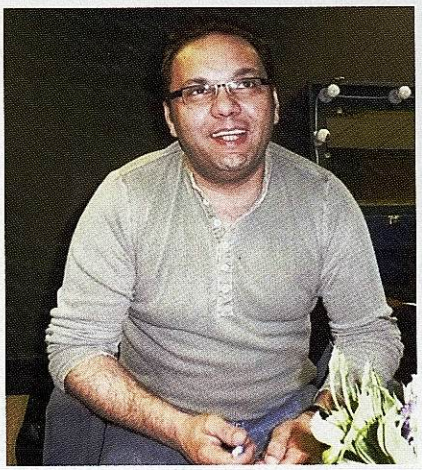

Django bizim için çingene kültürünün çok önemli bir parçasıdır, hepimiz onun müziğini severiz. Bugüne kadar da dinledik, hatta şimdi bu tip müzik yeniden popüler olduğundan daha da çok dinliyoruz.

Peki, bu müzik sizin için nasıl bir ilham kaynağı oldu, onu kendinize göre nasıl geliştirdiniz ve şimdi bu müzikle nereye gidiyorsunuz?
Ben Django'nun müziğini her zaman çok sevdim ve etkilendim ama hiçbir zaman onu taklit etmeye çalışmadım. Zaten bu da imkansız bir şey, çünkü her müzisyenin kendine ait özgün bir sesi vardır. Müzik hayatımın ilk yıllarında başka değişik müzikler çaldım, son 8 yıldan beri bu müziğe yoğunlaştım. Bu müziği aynen çalmıyorum, bir şekilde onun çevresinde geziniyorum. Tam olarak nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum ama şunu söyleyebilirim, bu müziği çalmak bana kendimi her zaman rahat hissettirdi. Onun sesine benzemekden de çekinmiyorum çünkü bana göre bu bir saygı ifadesi de oluyor.

Sara, tekrar size dönmek istiyorum, bir hafta önce Dee Dee Bridgewater burada idi, onunla konuştuk. O da sizin gibi Fransa'da yaşayan bir Amerikalı jazz sanatçısı. Kendi tabiriyle orada kendi ülkesinde bulamadığı bir iç huzuru bulmuş. Sizin öykünüz de onunkine benziyor mu?
Benimki daha farklı bir şey oldu, galiba benim kaderimde Fransa'ya gelmek vardı, sonunda yapayalnız geldim, beni oraya çeken bir erkek, aşk veya iş gibi bir şey de yoktu.

Harvard Üniversitesini bitirmiştim, tüm sınıf arkadaşlarım bir yerlere dağılmıştı. Hukuk, tıp bilgisayar gibi konularda eğitimlerini sürdüreceklerdi. Doktora çalışmaları yapmak isteyenler vardı, ben ise ne yapacağımı bilmiyordum. Fransa'ya gitmek istedim. Galiba yukarılarda bir yerde yazgılarımız yazılıyor, bu daha önce de hayatımda karşılaştığım bir durum. Gelmeden önce üniversite yıllarında müzisyen olarak çalışmış ve kendime bir piyano almıştım, onu sattım, biraz param oldu, geldim, tesadüfler sonucu piyanist Paul Bley'in dairesini kiraladım. Sonra yavaş yavaş Fransa'daki müzik hayatına girdim ve değişik mekanlarda ve şehirlerde çalmaya başladım.

İlk geldiğim zamanda müzik ve Fransa'nın her yerinde vardı. Jazz çok seviliyordu, çok popülerdi. Şimdi çok olmasa da durum biraz değişti. Çok şanslıydım, Fransa'nın birçok köşesinde çalışma fırsatım oldu. Jazz kültürün çok önemli bir parçası idi ve birçok önemli müzisyen Fransa'ya geliyordu. Bir şeyi öğrenmenin ve geliştirmenin en önemli yolu onu sürekli olarak yapmaktır, benim için de böyle oldu. Amerika'da kalsa idim bu kadar çok çalışma ve gelişme fırsatım olmayacaktı. Ayrıca Paris'te bir Amerikalı olmak insana farklı bir özgünlük ve egzotik hava veriyor.

Peki, siz Biréli, bir müzisyen olarak nasıl gelişiyorsunuz?
Bilmiyorum, ben sadece çalışmaya devam etmek ve müzik çalmak istiyorum. Bana en çok ilham veren şey aynı müziği tekrar tekrar çalmamak. Gerçi zaten jazz biraz da bu demek. Ama şurası kesin, tek bir stile ve müziğe bağlı kalmak istemiyorum. Ne yapabilirsem özgür olarak yapmak istiyorum, bana asıl ilham veren şey de özgürlük.

Size Django dışında en çok ilham veren gitaristler kim?
Bilmem, bu konuda pek düşünmedim, aslında tüm jazz gitaristlerini sevdiğimi söyleyebilirim.

Sara, sanırım bu adam politikacı olacak, son derece politik cevaplar veriyor. Aynı soruyu şimdi de size soruyorum, bazı kişiler sizin için günümüzün Ella'sı diyor, ne dersiniz?
Bu doğru değil, benim jazz'daki ilk aşkım Sarah Vaughan oldu. Bir pazar günü babamla Sears'dan bir şeyler almaya gitmiştik, orada Sarah Vaughan'un albümünü gördüm, bugün gibi hatırlıyorum, 4 dolar doksan dokuz sentti. O zamanlar CD falan yoktu, bu bir kasetti, bilmem şimdiki gençler hatırlar mı? Çok eskidendi, evet yaşlı gözükmüyorum, botox harikalar yaratıyor, her neyse...

Ama bence hiç de yaşlı gözükmüyorsunuz, hatta isterseniz bu konuya hiç girmeyelim.
Doğru, girmesek iyi olacak, neyse kaseti aldım, eve gittik, defalarca dinledim, müthiş bir albümdü. Ben de onun gibi söylemek istedim, ama iş burada bitmedi, bir gün de Carmen McRae'yi keşfettim. Daha sonra da Betty Carter'i keşfettim, onu birkaç sefer canlı konserde de izleme fırsatım oldu. Onun yaptığı her şeye bayıldım, orkestrasını idare etmesi, doğaçlaması performansı, hepsi mükemmeldi. Bunla da bitmedi, bu sefer de Shirley Horn'u keşfettim.

Tabi Ella, Billy Holiday ve Abbey Lincoln'u da her zaman beğenmişimdir. Kısacası tüm bu büyük vokalistleri sevdim.

Aynı soruyu size de sormak istiyorum, bir müzisyen olarak siz nereye gidiyorsunuz?
Bilmiyorum, aslında hiç böyle düşünmedim de. Ben şu sırada ne söylüyorum, nasıl söylüyorum onlarla ilgileniyorum. Jazz standartlarını seviyorum ve onlardan kopmak istemiyorum.

Ben sizi bu ilk albümünde keşfettim, tanımıyordum, merak ettim, sonra Biréli'nin de orada çaldığını görünce albümü almaya karar verdim. Dinledikçe de oradaki insanın çok derin ve yürekten şarkı söyleyen bir şarkıcı olduğunu gördüm.

Müzik her zaman benim için böyle bir şey oldu, ben müziği hiçbir zaman tam olarak bir kariyer olarak nitelendirmedim. Ben Delaware'de doğdum ve büyüdüm, burası Rhode Island'dan sonra Amerika'nın en küçük eyaletidir. Özellikle benim çocukluğumda orada pek yapacak bir şey yoktu. Şey sana müzikteki gerçek ilk aşkımı söylemedim, bu Barbara Streisand idi. Bazen bunu söylemekten utanıyorum.

Neden utanıyorsunuz ki, Barbara bana göre mükemmel bir kadın şarkıcıdır.
Teşekkür ederim. Evimizin bodrumuna iner saatlerce onun albümünü tekrar tekrar dinlerdim. Müziği bir kariyer olarak düşünmediğimi söylemiştim, bu gün de gerçekten düşünmüyorum, ama müziği çok seviyorum.

Biréli, sizin gruplarınız birbiri ile mükemmel uyumlu müzisyenlerden oluşuyor, bu işin sırrı nedir, onları nasıl seçiyorsunuz? Örneğin saksofoncunuz, bir çingene bile değil ama mükemmel bir uyum içerisinde, nasıl oluyor bu iş.

Doğru söylüyorsunuz, adam çingene değil, bence bu işin sırrı şu, biz çok prova yapmıyoruz. Senede bir kere bir araya gelip prova yapıyor ve çalıyoruz. Çoğu zaman yeni bir albüm yapmadan önce bu tip büyük provalarda buluşuyoruz.

Ama hayatını müzisyen olarak kazanıyorsunuz değil mi?
Evet, konserler, albümler, bu şekilde yaşıyorum.

Peki, hayatınızda müzikten başka önemli bir şeyler var mı? Örneğin bir hobi, futbol?
Pek yok, bu saydıklarınla ilgilenmiyorum ama arkadaşlarımla sık sık iyi restoranlara gidiyoruz. İyi şarap içmeyi seviyorum. Müzik hayatım çok yoğun, ondan arta kalan zamanda eve döndüğüm zaman içimden hiçbir şey yapmak gelmiyor.

Peki, bir müzisyen olarak dünyanın gidişatını nasıl görüyorsunuz?
Dürüstçe söylemek gerekiyorsa bilmiyorum, dünya bir şekilde dönüyor. Ama müzisyen olmanın ilginç bir tarafı var, konserlerde seni dinlemeye gelen birçok ilginç insanla tanışıyorsun.

Peki sizce jazz nereye gidiyor?
Jazz her zaman var oldu ve bana göre var olmaya hep devam edecek. Sanırım her zaman bu müziği yapmaya devam edecek daha genç müzisyenler olacak.

Peki o genç müzisyenlere ders veriyor musunuz?
Hayır, sanırım biraz daha yaşlanınca ders vermeye başlayacağım, henüz erken.

Bizim ülkemizin çingeneleri de senin gibi aileden müzisyen oluyorlar, umarım bu akşam seni dinlemeye gelirler. Eğer gelirlerse konserden sonra onları kulise getirip sizinle tanıştırmak isterim.

Sara, bu soruyu size de sormak istiyorum, bir müzisyen ve kadın olarak dünyayı nasıl görüyorsunuz?
Bence kadın olarak ne düşündüğümü söylemeye başlamayayım, bunu dinlemek istemeyebilirsin çünkü çok uzun konuşabilirim. Dünya her zamanki eski dünya, fazla değişen bir şey yok. Ne yazık ki iyiye gitmiyor. Ama müzik konusunda bir şeyler söyleyebilirim. Müzik başlayınca kötülükler durur. Müzik bir şekilde herkesi bir araya toplar, çevrelerindeki kötülükleri unutturur, müzik hakkında söyleyebileceğim en güzel şey de bu. Ben biraz politika ile de ilgileniyorum.

Her ikinize de son bir soru sormak isterim, buradaki müzikseverlere iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?
Var, tüm müziksever insanları biz de seviyoruz, umarız bu akşam onlara bekledikleri konseri verebiliriz.

SÖZÜN BİTTİĞİ YER

İşte bu kadar konuşabildik, eve dönünce teybe baktım, 15 dakikayı birkaç saniye geçmişiz, benden sonra röportaj yapmayı bekleyen bir TV ekibi ile daha konuştular. Albümlerimi imzaladılar, özellikle Sara kendi albümünü satın aldığım için bana özellikle teşekkür etti.

Neden daha uzun ve derin konuşamadık diyebilirsiniz, sorun, size cevabım Tatlıses'in Urfa'da Oxford vardı da mı gitmedik gibi olacak. Umarım gelecek sefere daha çok konuşabiliriz.

Konser 10 dakika geç başladı ve mükemmel geçti, ritim gitarist hastalandığı için onun payını da Biréli çaldı ama kimseler eksiklik hissetmedi. Başçıya hayran oldum, hemen arkamda oturan sevgili arkadaşım Volkan Hürsever'e baktım, gözleri ile duygularımı teyit etti. Çok güzel bir gece oldu.

Jazz tayfası muradına erdi, Tunçel onların kerevetine çıktı ve yazısını şöyle bitirdi:
Daha önce Nat King Cole gibi jazz'ın önemli isimleri de piyano yerine gitarın vokale eşlik ettiği oluşumlar içinde yer almıştı. Bu sefer, Gypsy Project'in ritmik eşliğinde swing müziği, Sara'nın sesindeki incelik ve Biréli'nin ustalığıyla, bu türün en güzel birlikteliklerinden birine tanık oluyoruz. Genç Amerikalı şarkıcı Sara Lazarus, çigan geleneğinin üstün yetenekli sanatçısı Biréli Lagrène'in mükemmel bir şekilde sunduğu Roman jazz'ına coşku dolu bir heyecanla eşlik ediyor.

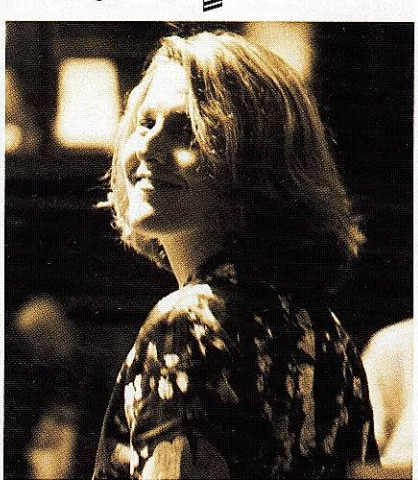

Oğuz Dinç
www.oguzdinc.com

Güzel İzmir'in Sağlam Jazz'cıları: CazBeş

CazBeş grubunun saksofoncusu Harun Öncü ile söyleşi

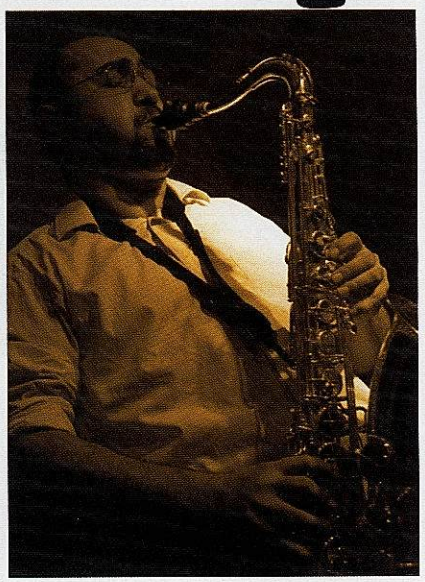

Doksan yedi kışıydı. İzmir körfezinde ışıltılı ve serin rüzgarlar esiyordu. İkinci Kordondaki Mavi Bar'da her pazar Öncü Jazz Dörtlüsü adıyla sahne alıyorlardı; tenor saksofon, gitar, kontrbas ve davul. Her pazar sadık seyircileri barı dolduruyordu. Sahnede çok güçlü ve etkiliydiler. "My funny valentine" ile seyircilerden gözyaşı dökenler oluyordu, "Caravan" ile bir rock konserinin enerjisini yüklüyorlardı ortama. Mavi Bar'daki o coşkulu dönemden sonra, yollarına kesintisiz devam ettiler. Halen CazBeş olarak, her hafta Alsancak'taki Sardunya Bar'da ve Hayalbaz'da sahne alıyorlar. Müzikleri daha derin, bağları daha güçlü. Sadık takipçileri var. Genç Cazcılar, sitelerinde (www.genccazcilar.org), "Performanslarından etkileneceksiniz" diyerek CazBeş'i öneriyor. İzmir'in en köklü jazz grubu olma yolunda ilerleyen Jazz Beş'in saksofoncusu Harun Öncü ile grubun hikayesini, müziğe bakışlarını, anılarını konuştuk.

Harun, CazBeş'i kısaca tanıtır mısın?

Adından anlaşılacağı gibi beş kişiyiz. Davulda Gürkan Baltacılar abimiz var. Gitarda Murat Atalık; kendisi aynı zamanda bir müzik mağazası işletiyor. Bas gitarda Tuğrul Gülenç abimiz; hani nasıl derler, müzisyen olarak Türkiye'nin medar-ı iftiharlarından biridir. Trompette Ali Cenk Gedik; aynı zamanda akademisyendir kendisi. Ben de tenor saksofon çalıyorum.

Ne zaman çalmaya başladınız? CazBeş'in müzikal gelişimi nasıl oldu?

Murat'la üniversitede tanıştık. İlk provalara Murat'ın çalıştığı müzik mağazasının deposunda, dört kişi başladık; davulda Gürkan abi, kontrbasta Efe Gökakın vardı. Bu 95'lerde oluyor. Deneysel çalışıyorduk. İlk çalışmada "önce cover çalalım, sonra olgunluğa erişince, kendi bestelerimizi oluştururuz, bu da yirmi yıl alır" demiştim. Ki, on üç yıl geçti. O zaman adımız Murat'ın ısrarı ile "Öncü Jazz Dörtlüsü" idi. İlk olarak, 96 yazında Çeşme'de Golden Dream isimli küçük bir barda sahne aldık.

O dönemler Gürkan abi, Miles Davis dinlerdi. Ben Stan Getz, Paul Desmond, Gerry Mulligan dinlerdim. En çok Stan Getz'den etkilenmiştim. Gürkan abi Miles'ı çok iyi analiz etti. Be - bop'a çok girmeden, 60'lı -70'li yılların avant-garde tarzına yoğunlaştı ve John Coltrane'e kaydı. İlk sesimiz, temel sesimiz, Stan Getz - Coltrane etkisiyle oluştu diyebilirim.

1995-2000 arası, "Öncü Jazz Dörtlüsü" olarak devam ettik. 99'da Efe ayrıldı ve kontrbasın yerini uzun süre dolduramadık. Yine 99'da gruba trompette Cenk katıldı. O da Miles hayranı olduğu için avant - garde gidişi hızlandırdı. Ben de o dönemde Sonny Rollins'e yoğunlaşmıştım. 2000 yılında büyük bir değişiklik oldu ve gruba basta Tuğrul abi katıldı. Tuğrul abi, Avusturya Jazz Akademisi mezunudur. Aslen gitaristtir ama, Türkiye'de onun gibi çalacak başçı az bulunur. Tuğrul abinin akademik birikimi ve sahne ustalığı müziğimizin şeklini çok değiştirdi.Avant-garde ve free jazz çalarken bir dağılma tehlikesi vardır; ne söyleyeceğini bilmezsen, çabuk dağılabilirsin.Tuğrul abi bize kalıp anlayışını getirdi ve sahnede daha sağlam oturduk.

2000'den sonra adımız "CazBeş" oldu. Grubun ilişkileri sağlamlaştı. Sahnede birbirimizi görmeden hisseder hale geldik. Ve bu dönemden sonra sürekli sahne aldık. 2003-2005 arası iş dolayısıyla kopmak zorunda kaldım ama ekip dörtlü olarak devam etti. Son iki yıldır Cenk biraz ara verdi ve ben ağırlıklı olarak rol aldım. Grup yedi yıldır aralıksız çalıyor Sardunya'da. Bu işin ilacı sahne. Şu an Coltrane'e odaklıyım ve ağırlıklı olarak avant - garde gidiyoruz. Deneysellikten biraz uzaklaştık diyebilirim.

Repertuarınızda neler var?

Repertuarımızda özellikle 60'ların standart jazz parçaları ağırlıkta; Miles, Coltrane, Dizzy ve birkaç be-bop var. Doğal olarak, blues işin olmazsa olmazı diye düşünüyoruz. Bunun yanı sıra, hem başlangıçta, hem de bugün yurdumuzun ezgileri anlayışımıza etkili olmuştur. Bu etki yeri geldiğinde kendisini serbest diye tabir edeceğimiz bir forma da yaklaştırıyor.

Müziğinizi nasıl tanımlarsın? Hip-hop, world music, elektronica gibi güncel tarzlarla aranız nasıl?

Elektronikle çok ilişkimiz yok... World music tarzıyla bazı etkileşimlerimiz var, dünya küçüldü, ama daha müziğimizi anlamlı düzeyde değiştirecek bir etkisi yok. Şahsen ben bu konuda biraz muhafazakarım. Jazz konuşuyorsak, bence blues'u bitirmeden – ki, belki de mümkün değil bu - yeni konulara kaymanın sırasının gelmediğini düşünüyorum.

Müziğimizi tanımlamaya gelince... Öncelikle jazzın genel tanımıyla ilgili bir husus var. Hangi müzik jazz'dır, hangi müzik de-

SF DIŞ TİCARET

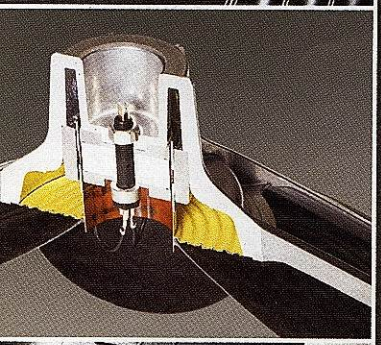

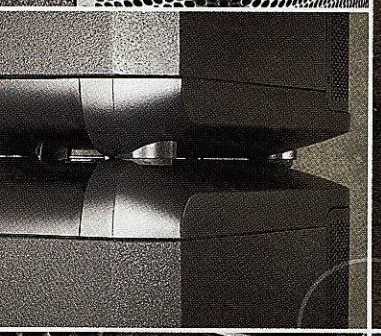

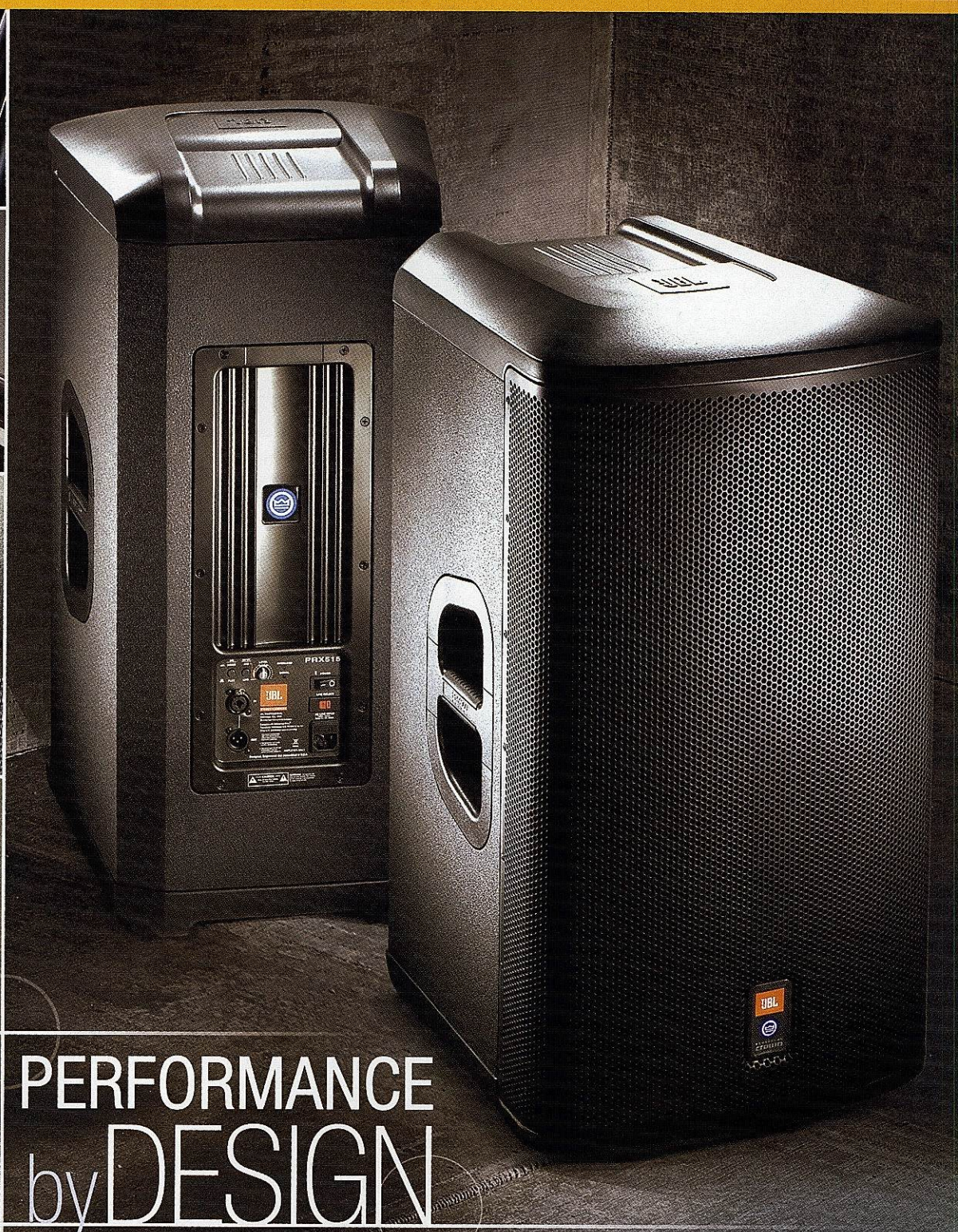

PERFORMANCE by DESIGN

PRX SERIES POWERED SPEAKERS by JBL

SMARTERA

TÜRKİYE TEK YETKİLİ DİSTRİBÜTÖRÜ
SF DIŞ TİCARET A.Ş. Palanga Cad. M.İbrahim Sok. No:8/A-1 34347 Ortaköy-İstabul Tel: 0212 227 68 00
info@sftr.com www.sftr.com

Murat Atalık

ğildir, bunu ayırmak artık çok zor. Jazz'ın tanımı zaten karışıktı, artık daha da karışıyor. Jan Garbarek, Buena Vista Social Club, Dolapdere Big Gang jazz motifi taşıyan farklı örnekler mesela... İlhan Erşahin, Asia Minor, Hüsnü Şenlendirici'nin çalışmaları da jazz'ın farklılaştığı eserler.
Bir de köken meselesi var. En çok kavram ve ifade karmaşasını burada yaşıyoruz. Bizim bir Anadolu kültürümüz var. Yurttan Sesler korosuyla büyümüş insanlarız. Bu anlamda içimizde, öz birikimimizle gelişen duyguları, fikirleri, jazz müziğinin standartları içinde ifade etme zorunluluğu doğuyor. Peki o zaman, batı kalıplarıyla çalıp, kendi öz ifadelerimizi oluşturmayı nasıl başaracağız? İşte bu, son yedi yıldır grupta cevabını aradığımız, bizim için önemli bir soru. Bu konuda çok şey denendi. Standart kompozisyonlar yapıldı. Özdemir Erdoğan'ın 70'lerin başındaki jazz denemeleri bence bunun ilk örneğidir. Hatta ben Take Five'ı ilk o kasetten dinledim. Hep de kanun parçası sandım yıllarca...

Peki bu köken ve jazz ikilemini nasıl çözümlemeyi düşünüyorsunuz?

Son on yılda biriktirdik biz... Hayatı biriktirdik... Şimdi ilk provada konuştuğumuz gibi, kendi bestelerimizi oluşturma dönemine geldik. Bestelerimiz oluştuğunda, bu ikilemin de kendimizce cevabını vereceğiz ve müziğimizin tanımını keşfedeceğiz diye düşünüyorum...

Senin sahneden önce, uzun bir sokak müzisyenliği geçmişin var. Bu deneyimini anlatır mısın biraz... Müziğini nasıl etkiledi sokak...

Sokakta çalmaya Bodrum'da başladım; 89-90 gibi, Bodrum daki barlar sokağında bir ay kadar klarnet çaldım. Bulutsuzluk, Yeni Türkü çalardım.
O cesaretle 92-93'te İzmir sokaklarında çalmaya başladım. O zaman Alsancak'ta sadece akordiyoncu bir amca vardı. Öğrencilik ve parasızlık önemli sebeplerdi tabii. Ama asıl önemli olan, saksofon çalacak yer yoktu. Öğrenci evinde olmuyordu. O zamanlar alto saksofonla jazz standartları çalmaya başlamıştım. All of me, Love story, Take Five gibi parçalar çalardım. Alsancak bulvarlarında dört yıla yakın çaldım. 94-95 döneminde, iki ay kadar Beyoğlu'nda çaldım. Saksofon tonum sokakta doğdu ve sokakta oturdu diyebilirim.
Sokakta çok değişik insanlarla, renkli diyaloglar yaşayabiliyorsunuz. Bir keresinde İzmir'de, Ankara Kent Orkestrası şefi geldi... Tanımadım tabii... Geldi, dinledi, dinledi... "Tonun güzel ama, jazz kalıplarını çalışman lazım..." dedi. Sokakta olmanın rahatlığıyla önce burun kıvırdım, sonra kendini tanıtınca çok utandım. Cem Karaca'yla karşılaşmıştık. "Bravo, bravo... Devam, devam..." demişti. Bu olaylar cesaret veriyor tabii.
Sokakta çalmamın asıl büyük katkısı, Oğuz Büyükberber'le tanışmam oldu. "Biz Gramofon'da çalıyoruz, gelsene", dedi. Atladık gittik. Oğuz, Önder Focan'la çalıyordu. Gramofon o zaman tek yer. Kimseyi de tanımıyorum İstanbul'da. Beni de sahneye çağırdılar. Bir blues çalıyorlardı ama neydi hatırlamıyorum. İki chorus emprovize bıraktılar, elim ayağıma dolandı tabii... Bildiğim her şeyi birbirine karıştırdım. "Bird" filminde davulcu, Charlie Parker'ı susturmak için zili çıkarıp yere atar. O kadar kötü çalıyordum ki, şarkının ortasında kesmek zorunda hissettiler. O zaman biraz kırılmıştım ama, insan kendini ortaya attığında bu tür sürprizlere de hazır olmak durumunda, insanlar cesaretli diye kötüyü pohpohlamamak lazım...
Sokak müziği kültürü, bizde pek kabul görmedi. Sadaka istemek ve sokak müzisyenliği arasında ince bir çizgi var. Biz bunu çabuk tükettik. Sadece müzikle dikkat çekemiyorsun, yanına bir şey lazım, acındırmak gibi. Avrupa'da sokak müzisyenleri konservatuar mezunudur, izinle çalarlar. Bizde sadece zabıtanın kuralı geçer.
Sokak müziği ille de olması da gereken bir kültür mü, bilmiyorum... Ama ben sokakta çok şey öğrendim. Kalabalığa çalmayı öğrendim. Cesaretim arttı. İstanbul'da bilerek dinleyen daha çok tabii... "Bir haftadır aynı şeyi çalıyorsun, değiştir artık" diye fırça yediğim olmuştur. İstanbul hep değişiklik, yenilik ister.

Daktilodan internete geçişi yaşamış bir müzisyensin. İnternet, müzisyenliği nasıl etkiliyor sence?

Özellikle bizi dinlemeye gelen üniversitelilerin yaşamında internetin etkili olduğunu gözlüyorum. Bu kesimin on sene önceki profili çok farklıydı. On sene öncekiler Coltrane'i bilmezdi, şimdikiler Coltrane'i bitirip geliyor. Bu internetin yarattığı bir kolaylık. Bu da grubu daha iyi olmaya itiyor. Neticede otel jazz'ı dinlemeye gelmiyorlar. Genç müzisyenlere baktığımda, müziği özümseme olayını, yoğrulma olayını pek göremiyorum. Jazz'da söz gümüşse, sukut altındır bence... Yani çok cümle üfürmek değildir önemli olan, kendi sesinden, öz cümleler söyleyebilmektir. Bu da ancak enstrümanınla çok çalışmakla olur. Youtube'da gördüğümüz o süper çalan insanlar, herhalde günde 14-15 saat bilgisayarıyla değil, enstrümanıyla uğraşan insanlardır.
Jazz, enstrümanına aşık olan adamın işidir ve onu elde edememenin sıkıntısıdır. Tam enstrümanı elde ettim derken, daha senden çok uzakta olduğunu görürsün. Gençlerin unutmaması gereken, ustalaşmak için, enstrümanla çok, çok çalışmak gerektiği... Her üfürülen de sanat olmaz...

Caz Beş olarak, İzmir'de jazz müziğinin son yıllardaki seyrine de tanık oldunuz. Nasıl bir dönemdi? Şimdi İzmir'de jazz faaliyetleri nasıl?

On yıl önce, İzmir'de jazz çalacak mekan bulmakta zorlanıyorduk. Açıkçası şu anda da çeşitlilikten söz etmek pek mümkün değil. Canlı performans gruplarının ve devamlı jazz çaldıran mekan sayısı hala bir elin parmaklarını geçmez. Yani çaldığımız Sardunya, yedi yıldır haftada bir gece ile rekora koşuyor sayemizde. Ancak bu kısıtlı ortama rağmen, özellikle dinleyicilerin birikiminde internet sayesinde, az önce söylediğim gibi, çok ciddi bir yükselme göze çarpıyor. Bu da tüm müzisyenlerin olduğu gibi bizlerin de kendimizi geliştirmemizde itici bir etken oluyor.
İzmir'deki jazz faaliyetleri dersen... Bildiğin gibi her yıl Avrupa Jazz günleri yapılıyor. Uluslararası İzmir Jazz Festivali'nin bu yıl dördüncüsü yapıldı. Bunlar güzel gelişmeler. Arada özel organizasyonlarla Tuna Ötenel, Sibel Köse, Önder Focan gibi sanatçılarımız geliyor. Devamlı bir jazz radyosu maalesef yok. TRT-3'deki jazz programları dışında takip edebileceğimiz program yok.

Sonuç olarak, İzmir'de jazz alanında güzel adımlar atılıyor, ama daha alınması gereken çok yol var...

Teşekkürler Harun, ileride albümlerinizi dinlemek, Caz Beş'i İstanbul konser salonlarında izlemek dileğiyle...
Caz Beş, her Pazartesi Sardunya'da ve her Salı Hayalbaz'da sahne almaya devam ediyor. Grubun "Nardis", "Birk's Works", "Blue Bossa" yorumlarının sahne kayıtlarını Youtube'da izleyebilirsiniz. İzmirli veya İzmir'e yolu düşen jazz severleri Caz-Beş'i sahnede izlemeye davet ediyoruz.

Kış kilolarınızdan kurtulun!

EVDE PİLATES VE EGZERSİZ YAPMAK İÇİN EKSİKSİZ BİR SET

fitness pilates®

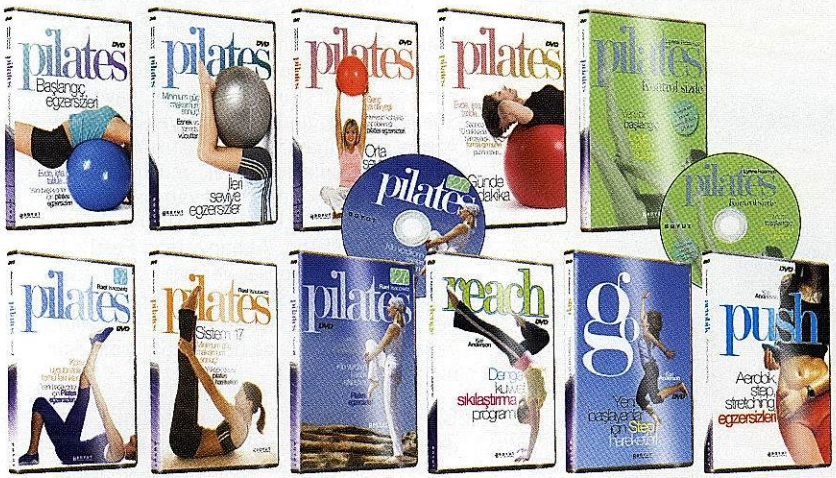

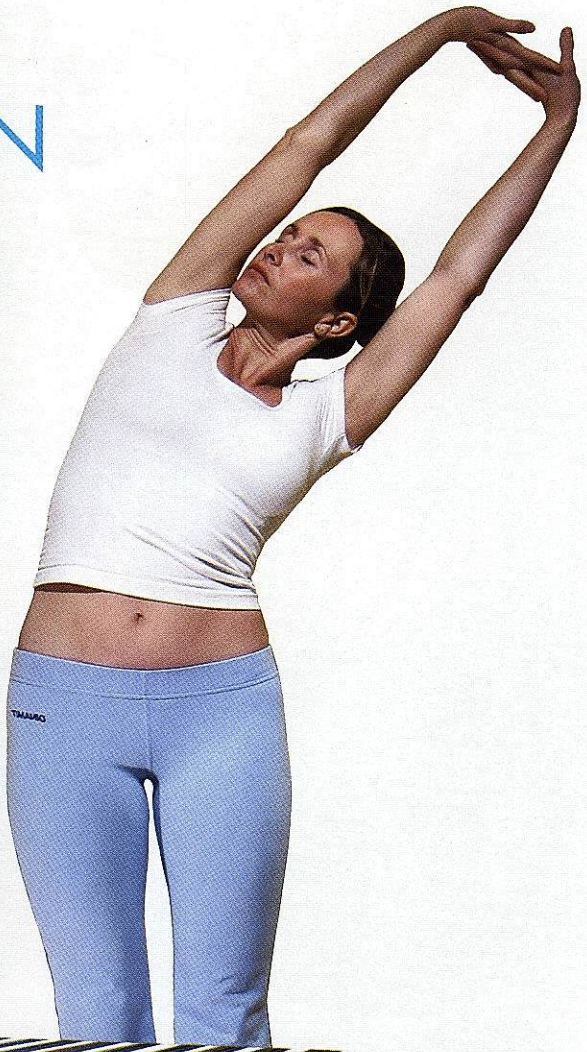

Dünyaca ünlü eğitmenler *Kari Anderson, Lynne Robinson ve Rael Isocowitz'in* Avrupa ve Amerika'da satış rekorları kıran kitap ve DVD'leri evinize geliyor.

Spor salonlarına gitmeye zamanı olmayanlar, formda olmak, kilo vermek, sırt, bel, boyun ağrılarında kurtulmak isteyenler, yeni doğum yapmış olanlar, duruş bozukluğu olanlar bu set sizin için...

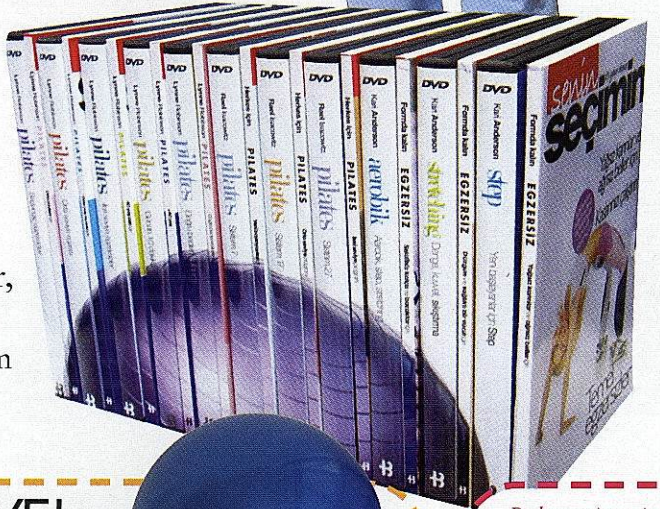

11 DVD
Başlangıç seviyesinden, ileri düzeye kadar, hareketlerin adım adım anlatıldığı Türkçe dublajlı DVD'ler.

11 KİTAP
Vücudun her bölgesi için ayrı çalışma tekniklerini içeren bu kitaplar ile kendinizi tanımaya başlayacak, bedeninizin ustası olacaksınız.

HEDİYE!

EGZERSİZ **YER MİNDERİ**
180 x 60 cm ölçülerindeki bu minder ile yer hareketlerinizi kolaylıkla yapacak, yumuşak zemin rahatlığını her an , her yerde yanınızda bulacaksınız.

EGZERSİZ **TOPU**
Spor salonlarının yeni gözdesi pilates topu ile çalışarak, egzersizlerinizden maksimum verim sağlayacak, kısa zamanda forma girecek ve çalışırken çok keyif alacaksınız.
65 cm çap, dayanıklı, kaymaz yüzey, gerilim atmak için birebir, her yaş ve her egzersiz seviyesine uygun.

Bu benzersiz set, inanılmaz ama ayda sadece

13,68 -YTL

100 YTL *değerinde* **Egzersiz Topu** *ve* **Yer Minderi HEDİYE!**

HEMEN ARA!
BOYUT YAYIN DANIŞMA HATTI

EVİNİZE **ÜCRETSİZ TESLİM**

0212 444 53 53

BOYUT YAYIN GRUBU
www.boyut.com.tr

Yaprak Melike Uyar
yaprakmelikeuyar@gmail.com

Archie Shepp

İstanbul'dan geçti...

Free jazz akımının ilk akla gelen isimlerinden Archie Shepp; müziğiyle olduğu kadar entellektüel kişiliği, akademik çalışmaları, sosyal ve politik konulardaki hassasiyeti ile de jazz dünyasında özel bir yere sahip. Free jazz döneminin ardından, blues'dan ballad'lara çeşitlenen bir çok farklı türde albümler kaydeden Shepp'in müziğinde değişmeyen unsur ise Afrika mirasına sağdıklık. Afro-Amerikan nüfusun sorunlarını gerek müziğinde gerekse akademik ve özel hayatının her alanında aktaran ve çözümler arayan saksofonist Archie Shepp, Akbank Jazz Festival'i kapsamında bir konser vermek üzere ülkemizi ziyaret etti. Shepp ile Afrika müziğine, jazz'ın sosyal açılardan irdelenmesine ve jazz'ın günümüzde ifade ettiklerine dair bir söyleşi.

Bir röportajınızda "Eğer müziğimize jazz demeye devam edersek, negro hitabıyla anılmaya devam ederiz." dediğinizi okumuştum, jazz sözcüğü hakkında hala böyle mi düşünüyorsunuz, ya da bakışınızda iyimser anlamda bir değişim oldu mu?

Jazz aslında negronun anlamına yakın bir kelime, belirli bir anlamı yok ama tarih boyunca öyle kullanılagelmiştir. Aslında bir çok değişik durumu ifade etmek için kullanılan bir kelime jazz. Aslen evlilik dışı ilişkiyi tanımlamak için kullanılırmış, sonra zaman içinde müzikle ilişkilendirilmiş. Aslında jazz sözcüğünün geçmişi New Orleans günlerine uzanıyor, o zaman zengin beyazlar bu sözcüğü siyah kadınlarla sevişmeye gittiklerinde kullanırlarmış. Daha açık renkli siyah kadınlar genelde belli türde müzik çalan yerlerde dans ettikleri dönemde ki o dönemde Jelly Roll Morton, Tony Jackson, Albert Cale çalarmış genelde. İşte beyaz zenginleri kadın bulmaya gittikleri bu dönemde, jazz aradıklarını söylerlermiş. Bu jazz sözcüğünün kullanıldığı çeşitli durumlardan biri. Beyaz zenginleri müzik arayışıyla gitmezlermiş o yerlere, aslen bu danseden kadınlarla sevişme ihtimali için giderlermiş. Bir yüklem gibi kullanılırmış jazz yapmak. Mesela eğer ben bu kızla jazz yaptım dersem onunla müzik yaptım anlamına gelmiyor bu tabi ki. Özetle jazz sözcüğü aslında aşağılayıcı sayılabilecek anlamlara da geliyor

ve tam olarak belirgin bir anlamı yok. Bir parfum anlamına da gelebilir, bir çok anlama gelebilir. İşte bu yüzden müziğimize jazz demiyorum. Ben müziğimize Afrika müziği diyorum.

Kariyerinizin başlangıç dönemlerine bakacak olursak, Cecil Taylor'la çalmış olmanın müziğinizde ne gibi etkileri var?

Cecil'in sadece müziğim üzerinde değil, algılamam üzerinde de derin etkileri var. Cecil bu müziği sadece müzik olarak değil de kültürel bir güç olarak algılayan ilk insanlar arasında diyebilirim.

Ya John Coltrane?

Coltrane ile tanışmak bana kendi müziğimi ve uzantılarını başka bir bakış açısıyla değerlendirmemi sağladı, bir nevi devam niteliğinde benim için. Coltrane gençlerle oldukça çok zaman geçiren, çok cömert bir adamdı. Çok saygı duyduğum biri, çünkü her zaman siyahi müziğin parametrelerini genişletmek arayışı içindeydi. Aynı zamanda çok ulaşılabilir biriydi Coltrane; bilgisini, irfanını hep başkalarıyla paylaşırdı. Bu müziğin gelişimde çok önemli biri Coltrane.

Afro- Amerikan sanat müziği siyahi gençlerin kendini ifade yöntemleriyken, şimdilerde bu ifade aracı olarak rap ya da hiphop'ın anılır olması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Afro-Amerikan müziği her zaman kendini döneme adapte etmiştir, gündemde kalmayı başarmıştır hep. Mesela 1920'lere dönersek, insanlar Louis Armstrong hep benzer türde müzik yapmamasına rağmen onun müziğinde dans ediyorlarmış. Afro-Amerikan müziğinin etkileri Avrupa'ya kadar ulaşmış, mesela empresyonist bestecilere. Debussy 19. yüzyılda rag time'dan oldukça etkilenmiş mesela. Ya da Stravinski. Yani başkalarından daha avant-garde bir iş yaptığımı söyleyemem. Bu müzik her zaman kültürel değişimin çok önemli bir parçası olmuş, çünkü kültürel değişimle orantılı olarak ilerlemiş. Mesela günümüzdeki rap müziğine bakarsak, eminim Türkiye'de de rap yapan gençler vardır. Bence bu siyahların müzikle ifade biçimlerinin bir onaylaması gibi. Ben müziğimize jazz, rap ya da hip hop olarak bakmıyorum; Afro-Amerikan ifade biçimi olarak bakıyorum, reggae ya da samba da dahil olabilir buna. Bunları tümü benim müziğim, hepsi Afro-Amerikan müzikler. Brazilya'ya yerleşenler ile Güney Karolayna'ya yerleşen aynı Afrikalılar, bu müzikal farklılıklar sadece ritm duygusunu farklı algılayış biçimleri.

Şimdilerde jazz daha çok, yüksek ekonomik, sosyal sınıflara dahil dinleyicilere hitap ediyor, bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sana söyle açıklayayım, bizler sadece oral geleneklere bağlı olarak evrimleşmemişiz, bu sürece dans da şarkı da, hepsi dahil. Ayrıca bu geleneklere ek olarak bir de işin enstrümantal boyutu var. Mesela benim gençliğimde 500 dolara bir saksofon alabilirdin, ama şu an aynı enstruman 5000 dolar. Siyah gençlerin bunu alabilecek parası yok ki... Yani jazz denen müzik türü artık bunun asıl yaratıcıları olan siyahi nüfus arasında o kadar popüler değil. Jazz artık bu enstrümanları almaya imkanı olan beyaz gençler arasında yaygın. Yani birileri benim müziğime avant-garde dediğinde bunu kabul edemiyorum, çünkü ben etrafımda olanın bir parçasıydım, tıpkı Louis Armstrong, Charlie Parker gibi. Mesela Louis Armstrong'un işlerinden çok etkilenen Scott Fitzgerald var. Ya da Jackson Pollock. Ya da Jack Kerouac Charlie Parker'ın işlerinden çok etkilenmiş. Yani Afro-Amerikan müziği bugüne baktığımızda da modern sanatların tümüne çok etki eder durumda, edebiyata, resime. Bunun farkına varmamda Cecil Taylor en etkili isim diyebilirim. Müziğin müzik olarak algılanmasının dışında, toplum ve sanat üzerindeki daha büyük etkilerini. Bizim tüm dünya üzerinde kültürel anlamda derin etkilerimiz olagelmiş. Müziğimiz günümüzün müziği. Mesela çocuklara bakın, hepsi şapkalarını ters takıp düşük belli pantolonlar giyiyorlar, Michael Jordon gibi giyinmeye özeniyorlar. Tüm dünya kültürleri küreselleşmenin bir yansıması oluyor.

Son albümünüzün isminin "Gemini" olmasının astrolojiyle bir alakası var mı?

Tam olarak değil sanırım, bir yandan da albüm iki CD'den oluşuyor. Aslında bu fikrin çıkış noktası bu. Astrolojiyle ilgileniyorum ama, John Coltrane kadar değil. O ciddi anlamda ilgilenirdi astroloji ile.

Genç müzisyenlerden beraber çalmayı istedikleriniz var mı?

Neden eski müzisyenleri sormadın (gülüyor). Çünkü yenilerden çok da fazla dinlemiyorum ama duyduğum yeni müzisyen çok var. Ama benim yaşımdaki müzisyenleri fazla duymuyorum çünkü herkes çok yaşlandı. Demek istediğim hala hayatta olan ve çalmayı çok sevdiğim müzisyenler var, McCoy Tyner onlardan biri, sonra George Coleman. Ya da zamanımızın harikulade piyanistlerinden diyebileceğim Ahmad Jamal.

Çağdaş kompozisyona ilginiz oldu mu hiç?

Bu sıralar klasik döneme daha ilgiliyim, son zamanlarda Mozart'ın bestelerini sıkça dinliyorum. Aslen batı klasik müziğine hiçbir zaman o kadar ilgili olmadım. Kendi müziğimizle, siyahi müzisyenler tarafından yaratılmış müziklerle ilgili olmakla yeterli geliyordu bana. Beyazların Klasik Batı müziğine ihtiyacım olduğunu düşünmedim hiç. Aslında bu iyice alakadar olmayana kadar geçerli. Müzikal olarak problemler yaşadığım bir dönem oldu ve sonra Mozart'ın Sol Major Flut sonatına takılıp kaldım. Bana bir miktar yardımı dokunduğunu söyleyebilirim.

Başak Yavuz
basakyavuz@gmail.com

25, 26, 27 Mart tarihlierinde Emirates Havayolları'nın sponsorluğu ile İstanbul'da Nardis'te bir dizi konser veren

Diane Hubka

ile genç vokalist Başak Yavuz konuştu.

Müziğe nasıl başladınız? Küçük yaşlarda keman, trombon ve gitar öğrendiğinizi okudum. Nasıl gelişti herşey?

Ailemin isteğiyle 6 yaşımda keman dersi almaya başladım. Çalarken kollarımı ağrıttığı için kemanı bıraktım. Dördüncü sınıftayken, yani 9 yaşımda trombon çalmaya başladım. Fakat trombon, her gün sınıfa taşımak için çok ağırdı. Gitar çalmaya 11 yaşımda başladım.

Jazz müziğiyle ilişkiniz ne zaman başladı?

Üniversiteden mezun olana kadar jazz çalmadım hiç. O zamana kadar hep folk müzik çaldım. James Taylor, Joni Mitchell müzikleri çaldım. Üniversitede müzik okumadım fakat özel dersler aldım. O yıllarda, yani 80'lerin başında, jazz müzik programı olan üniversite sayısı çok azdı. Klasik müzikle ilgili dersler vardı. Hükümet, özel derslerimin parasını bir seneliğine karşıladı. New York'a taşındım ve Anne Marie Ross ile jazz vokal çalışmaya başladım.

Genelde vokalistlere piyano çalmaları önerilir. Gitarla devam etmenizin sebebi nedir?

Gitarın sesini seviyorum. İlk jazz öğretmenim bir gitar öğretmeniydi. New York'a taşındıktan sonra bir süre piyano çalıştım aslında. Armoniyi klavye üzerinden öğrenmek daha kolay. Akorları çalışırken klavyede görmek, şarkı söylerken kendine eşlik edebilmek, öğrenme sürecini oldukça hızlandırıyor. Sadece kök notayı bile basıyor olsan, çok iyi bir çalışma metodu. Eğer jazz vokalisti olmak istiyorsan müzik çalışmak zorundasın. Jazz biraz zor bir müzik. Sofistike bir armoni ve ritme sahip. Bu sebeple müzik çalıştıkça bunları duymaya başlarsın. Zamanla basçının ve piyanistin neler çaldığını, neler yapmakta olduğunu gerçekten duymaya başlarsın. Ben kendi gelişimimde, bu çabayı göstermeden önce, evin içine dışardan bakıyor gibiydim. Bu süreç sonunda kendimi gerçekten o odanın içinde hissettim, müzisyenlerle aynı odanın içinde. Özellikle emprovizasyon konusunda kendimi oldukça geliştirmiş oldum. Sarah Vaughan, Carmen Mcrae de piyano çalıyordu.

New York'a taşındıktan sonra Sheila Jordan, Jay Clayton, Barry Haris, Horald Danko, Connie Crothers ve Howard Alden gibi isimlerden dersler aldınız. O dönemden biraz bahseder misiniz?

Aslında öğrendiklerimin çoğunu Anne Marie Ross'dan öğrendim. Sheila Jordan'ın atölyesine birkaç kez katıldım. Çok tatlı bir kadın. Ondan oldukça etkilenmiştim. Şarkı söylemesini de çok seviyorum.

Jazz müziğini geleneksel yöntemle, yani doğrudan bu işin ustalarından öğrenmekten gurur duyduğunuzu söylüyorsunuz. Bu bakış açısını gerçekten çok sevdim. Bir yandan mimarlıkla geçimimi sağlarken bir yandan müzisyen olma çabasındayım ve bu görüşünüz insana cesaret veriyor.

Ben de başka bir işle geçimimi sağladım. Sheila Jordan'ın da sürekli olarak bir ofise bağlı olarak çalıştığını ve emekli olduğunu okumuştum onunla tanışmadan önce. Tanıştığımız zaman ona kiramı ödeyebilmek için gündüz işinde çalıştığımı söylediğimde bana; "Müziğini sürdürebilmek için yaptığın şeylerden dolayı kendini suçlama"dedi. Onun da kızı vardı ve kızına bakmak zorundaydı. Çok popüler bir müzik yapmadığından hiçbir zaman yeterince kazanamamıştı. Onun harika bir şarkıcı olduğunu düşünüyorum.

Müzikal stilinize ve vizyonunuza en çok kimlerin katkısı olduğunu düşünüyorsunuz?

Öncelikle Carmen McRae. Onu bir kez dinleme fırsatı buldum. Sarah Vaughan'ı da canlı dinlemiştim bir kez. Konser sonrası bekleyip onu çok sevdiğimi söylemiştim. Bunu yaptığım için çok

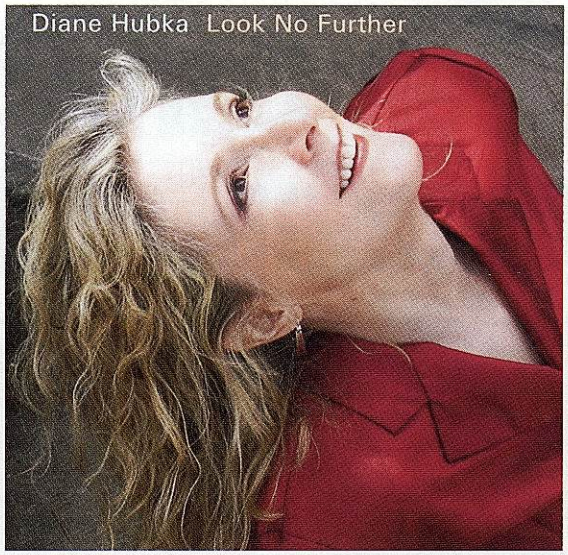

mutluyum. Keşke Ella Fizgerald'a da onu ne kadar sevdiğimi söyleme fırsatı bulabilseydim. Çok fazla isim geliyor aklıma. New York'tayken ders aldığım Connie Crothers, ünlü piyanist Lenny Tristano ile evliydi. Lenny Tristano kör olduğundan dolayı nota okuyamıyor, duyarak çalıyordu. Eşinden etkilenmiş olmalı ki Connie, duyarak söyleme konusunda kendimi oldukça geliştirmemi sağladı. Lester Young'un sololarını söylememi isterdi. Bu çalışma, beni geliştiren en önemli deneyimlerden biriydi. Çünkü onu yalnızca dinlemiyor, aynı zamanda onunla birlikte söylüyordum. Başta bunun çok zor olacağını düşünüp, solonun transkripsiyonunu yaptıktan sonra söylemek istedim fakat Connie bunu engelledi. Transkripsiyon elbette çalışmak için çok iyi bir yöntem fakat bu egzersizin amacı her şeyi kulakla yapmaktı. Düşündüğümden çok daha kolay oldu ve harika bir deneyimdi. Eğer çaldığını söylersen ve söylediğini çalarsan, her şeyi iki katı hızla öğrenirsin.

Sürekli performansların yanı sıra workshoplarda özel öğrenciler yetiştiriyorsunuz. Ülkemizdeki genç vokalistlere neler önerirsiniz?

Öğretmeyi seviyorum. Şarkıcıları, kendilerini müzisyen olarak düşünmeleri konusunda cesaretlendirmeye çalışıyorum. Birlikte olmanızı tavsiye ederim. Bir araya gelin, bir piyanist bulun. Ben, arkadaşlarımla bunu yapmıştım ve kendimi en çok geliştirdiğim dönemlerden biriydi. Ama piyanist ayarlayamazsanız bile bir araya gelin, müzik dinleyin, birlikte söyleyin, birbirinizi cesaretlendirin. Şarkı söylemenin en güzel tarafı, her şarkıcının enstrümanının farklı olması. Ben şarkı söylemeyi seviyorum ama diğer şarkıcıları dinlemeyi de seviyorum. Jazz bir iletişim biçimidir.

Önce o dili öğrenmeli ve kendi cümlelerini kurmalısın. Başta her şey çok karışık gelir. Armoniyle, ritmle, teknikle ve şarkılarla uğraşmak zorunda kalırsın. Yapacağın iş küçük parçalara bölmeni tavsiye ederim. Bu çok iyi bir yöntem. Kenny Warner'ın "Effortless Mastery" adında okunası bir kitabı var. Genellikle genç vokalistler enstrüman çalanlar kadar müzik bilmiyor.

Eğer jazz söylüyorsan bilmek zorundasın. Michele Weir ve Judy Niemack'ın yazdığı harika kitaplar var. Aslında şarkı söylemek bazı açılardan daha zor. Çünkü duymadan söyleyemezsin. Çalışırken, klavyede CMaj7 akorunu basmanı ve yalnızca beyaz tuşları kullanarak aynı el pozisyonunda ilerlemeni öneririm. Bu harika bir egzersiz. CMaj7, D-7, E-7, FMaj7, G7, A-7, B-7b5 akorlarını elde etmiş olacaksın. Bu akorları söyleyerek çalarsan ve bunu metronomla yaparsan, kulak eğitimi konusunda çok yol katetmiş olursun. Göründüğü kadar zor değil. Bu akorlara bütün şarkılarda rastlayacaksın ve şarkılarını duymaya başlayacaksın, emprovizasyon için fikirlerin oluşmaya başlayacak.

Yakın gelecekte ne gibi projeler var?

Mayısta Japonya'ya gidiyorum. İki albümde misafir şarkıcı olarak söyleyeceğim. Bunlardan biri Masaki Kanamaru adında bir şarkıcının albümü, diğeri ise Eiji Taniguchi adında bir klarnetçinin. Aralık ayında kaydettiğimiz "Live in Tokyo" albümüm de önümüzdeki Mayıs çıkacak.

Birlikte müzik yapmayı hayal ettiğiniz isimler?

Bu harika bir soru. Çok fazla var. Joe Pass'la müzik yapmayı çok isterdim. Hala yaşayan birilerini mi söylemeliyim? Bill Evans'la da bir şeyler yapmayı çok isterdim.

Geçtiğimiz üç gece boyunca sizi Nardis Jazz Club'da dinleme imkanı bulduk. Önder Focan, Erdal Akyol ve Ediz Hafızoğlu ile birlikte çaldınız. Nardis'i nasıl buldunuz?

Nardis, ideal bir büyüklüğe, güzel izleyicilere, oldukça iyi bir ses sistemine sahip. Şimdiye kadar söylediğim en güzel yerlerden biri, kendimi New York'taki bir jazz kulübünde gibi hissettim. Buradaki müzisyenlerle söylemek harikaydı. Bazen kontrabası duymak, kontrabasla söylemek zor gelebiliyor, fakat Erdal'la çalarken böyle bir sıkıntı hiç duymadım. İyi müzisyenler her zaman iyi eşlik edemeyebiliyor; Önder, Erdal ve Ediz bir şarkıcıya nasıl eşlik etmeleri gerektiğini kesinlikle biliyorlar ve harika müzisyenler. Onlarla söylemek benim için büyük keyifti.

Diane Hubka 1999 yılında çıkardığı ilk albümü 'Haven't We Met'in başarısı ile her geçen gün uluslararası tanınırlığını arttırıyor. Eşlikçiler arasında alto saksofon efsanesi Lee Konitz'in de olduğu albüm 'En İyi Çıkış Albümü' kategorisinde aday gösterilmişti. Solo olarak ya da grup ile yaptığı performansları All Music Guide 'jenerasyonunun en iyi vokalistlerinden biri' olarak yorumlanıyor. Yaklaşık 20 yıldır New York jazz piyasasının önemli elemanlarından biri olan Hubka 2004'te Los Angeles'a taşınıncaya kadar iki adet çok başarılı albüm kaydetti. 'Hollywood'a taşınmasını ise piyanist Christian Jacob ile kaydettiği 'Dian Hubka Goes to the Movies' isimli albümle kutladı. Son dönemde, 'Sinatra Society of Japan'in yürüttüğü bir tur yaptı. Bu turun kayıtları ise 2008 yılında bir albüm olarak piyasaya çıkacak. www.dianehubka.com sanatçının web sayfası.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

Denise Eileen Garrett ve Kırmızı Toprağın çağırışı...

"Dee Dee Bridgewater benim için Diana Reeves ile birlikte geleneksel jazz divalarının günümüzdeki uzantısıdır."

Onunla ikinci buluşmamızın yazısına işte bu cümle ile başlamıştım, üçüncü buluşmaya da aynı cümle ile başlıyorum, çünkü aradan geçen iki yıl içerisinde bu konudaki düşüncelerim hiç değişmedi.

Geçtiğimiz Mart ayının 15'inde İş Sanat onu bir kere daha ağırladı, üstelik bu sefer yanında Afrikalı müzisyenler vardı, birlikte onun Mali'de geçirdiği günlerden aldığı ilhamla yapmış olduğu "Red Earth" albümünü çaldılar. Çaldılar demek ortaya konan inanılmaz renkli gösteriye ifade etmeye yetmeyebilir, belki de doğrusu bizi alıp Mali'nin enginliklerine götürdüler ve getirdiler demem gerekir.

Konseri tanıtan yazıda şu sözler yer alıyordu:

"Jazz ve Afrika'nın Buluşması"

DEE DEE BRIDGEWATER'S

RED EARTH - A Malian Project

Göz kamaştırıcı jazz vokalistliği ve sahne oyunculuğuyla çok az sanatçıda görülen yeteneklere sahip bir fenomen Dee Dee Bridgewater. Sarah Vaughan, Carmen McRae ve Dinah Washington gibi efsanelerin olduğu dönemlerden bu yana her yeni çalışmasıyla dünyanın en iyi jazz vokalistlerinden biri olarak kendini kanıtlayan sanatçı zarafeti, enerjisi, virtüöz itesi, coşkusu ve mizah anlayışıyla en üst kalibrede bir müzisyen, yorumcu ve oyuncu olarak hayranlarının ilgisini her zaman taze tuttu. Duruma göre ipeksi, karanlık, pırıltılı renkler arasında değişkenlik gösteren sesi scat, bop ve mainstream jazz'ın tüm olanaklarını keşfederken Bridgewater'ın sahip olduğu en önemli şeydi. Grammy ve Tony de dâhil aldığı ödüller, gerek albümleri gerek canlı performanslarıyla jazz'a getirdiği yeni soluk Bridgewater'ı her zaman çıtanın üstünde tuttu. 1970 yılında Thad Jones ve Mel Lewis'le beraber New York'taki muhteşem ilk sahne performansından bu yana Sonny Rollins, Dizzy Gillespie, Dexter Gordon, Max Roach, Roland Kirk ve Stanley Clarke gibi büyük isimlerle de kayıtlar gerçekleştirdi. Broadway'de çıktığı müzikalleri kariyerinin büyük bir parçası olarak görebileceğimiz bu muhteşem vokalist, dünyanın dört bir yanındaki konser salonları ve jazz festivallerinin en seçkin konuklarından biri olarak jazz severlere olağanüstü sesinin olanaklarını sundu. İlk albümündeki taptaze yaklaşımı, derin düş gücü, tutku dolu yorumundan olgun, arayışlardan vazgeçmediğini gösteren ve sürekli yeni ufuklar keşfetmeye çabaladığını kanıtlayan son çalışmalarına kadar daima yükselen bir çizgiyi izleyen sanatçı, İstanbullu sanatseverlerin yakından da tanıdığı bir isim. İşte gerçek bir jazz divası ve işte Dee Dee Bridgewater:

Denise Eileen'in dönüşü

Herkes onu Dee Dee Bridgewater diye tanıyor ama benim Divamın gerçek adı Denise Eileen Garrett'tir. Bunu ve albümün teması olan Mali projesini onunla yaptığım ikinci röportajda öğrenmiştim. Her zaman olduğu gibi İş Sanat'ın zarif müdürü Meriç Soylu Hanım benim için bir buluşma ayarladı ve gönlümdeki röportajı konserden sonra o yemek yerken yapabildim: Sevgili Denise, İstanbul'a hoş geldiniz, akşam İş Sanat'ta senin ve arkadaşların sayesinde çok güzel bir konser izledik.

Bu akşam sizinle 3. röportajımı yapıyorum, 2002 yılında buraya Kurt Weill projesi ve 2006 yılında ise Fransız şansonlarını jazz olarak yorumladığınız "J'ai Deux Amours" projesi için gelmiştiniz. Son gelişinizde yaptığımız röportajda bu gün turnesini sürdürdüğünüz Mali projesinden bahsetmiştiniz. Şimdi o da gerçek oldu. Hep birlikte Mali'ye gittik ve geldik. Bu gün konser başlarken sahnede son geldiğimden beri hepimiz iki yıl daha yaşlıyız dediniz. Evet, gerçekten de öyle, her bir projeniz diğerinden çok farklı. Sormak istiyorum, Dee Dee bir insan olarak kim olma yolunda yürüyor?

Doğru söylüyorsun, her projem farklı, ama bu sonuncusunun benim için daha da önemli bir kişisel yönü var. Ben bu proje ile

Afrika'daki köklerimi arıyorum. Araştırmaya başlayıp yola çıktığımda sonunda bir müzik ve albüm projesi çıkacağını düşünmemiştim.

Ama ortaya son derece renkli ve özgün bir proje çıkmış.

Evet, ben de böyle düşünüyorum. Ayrıca bu projenin sonunda gerçekten kendime özgü ve kendime ait bir sese kavuştum. Sadece geleneksel jazz müziğine ve o müziğin bir vokalist açısından geçmişini oluşturan Billy Holiday, Ella Fitzgerald, Sarah Vaughan ve Betty Carter gibi isimlerine saygı gösterdiğim ve hizmet ettiğim günlerim geride kaldı. Bu da beni ruhen daha bütün hale getirdi.

Peki, Mali'de ne öğrenmiş oldunuz?
Şunu öğrendim diyebilirim, elma meğer üzerinde yetiştiği ağaçtan çok uzağa düşmezmiş. Mali'de tanışıp konuştuğum insanlar ile Afrikalı Amerikalılar arasında birçok benzerlik olduğunu gördüm. Çok az şeye sahip olunarak güzel ve mutlu yaşanabileceğini öğrendim. Mali insanlarında engin bir ruh derinliği ve kişisel gurur var. Kısacası orada kendimi gerçekten evimde hissettim. Ben çocukluğumda beyazların çoğunlukta olduğu bir insan topluluğu içerisinde siyah insan olarak büyüdüm. Her zaman her şey de onlarla kıyaslandım. Mali'de gördüğüm insanlar bana çok daha benziyorlar ve kendi ülkelerinde çoğunluk olarak yaşıyorlar. Gördüğüm tüm reklâm panolarında siyahların resimleri yer alıyordu ve benim gibi yetişen bir insan için bu son derece şaşırtıcı bir deneyim oldu. Mali'deki insanlar kendilerine benzediğim için beni yabancı olarak görmüyorlar, yanıma yaklaşarak bana kendi yerel dilleri ile konuşuyorlardı. Bu çok harikulade bir duygu, ama senin anlaman mümkün değil çünkü sen hiçbir zaman böyle bir ortamda yaşamadın.

Peki, bu hayatınıza bundan sonra nasıl yansıyacak?
Bilmiyorum, yaşadığım deneyim henüz çok yeni, hala şaşkınlığını üzerimden atabilmiş değilim. Ama bu seyahat ve daha sonra Afrikalı müzisyenlerle yapmış olduğum turne bana ırkçılığın dünyada ölmek bir yana son derece canlı olduğunu gösterdi. Değişik ülkelere giderken birçok sıkıntı yaşadık ve kötü muamele gördük, arkadaşlarıma yapılan ayrımcılığı gördüm. Ben ve basçım Ira Coleman bu ayrımı yaşamadık çünkü biz saf siyah ırktan değiliz. Bu olaylar içimdeki anne içgüdülerini harekete geçirdi, onları korumaya çalıştım.

Annelikten söz açılmışken aklıma geldi, 3 çocuğun var. Son görüşmemizde onu büyütmek istiyorum demiştiniz?.
Doğru, kızlarım büyüdüler ve yetiştiler, güzel işlerde çalışıyorlar. Oğlum ise sadece 16 yaşında, çok zor bir çocuk. Onunla konuşurken siz erkekleri iyi tanımadığımı fark ediyorum. Galiba ben sadece kadınları iyi tanıyorum. Siz erkeler gerçekten tuhaf yaratıklarsınız, o meşhur kitapta yazan da doğru değil, ben Venüs'ten geliyorum ama sen daha da uzaklardan gelmiş olmalısın, galiba Jüpiter'den gelmişsin, yok yok o da çok yakın, galiba sen Uranüs'ten geldin.

Oğlum, çok zeki bir çocuk, çok iyi bir piyanist ve gitarist, sesi de çok güzel ama sürekli isyan halinde. Şimdi onu daha iyi tanımaya çalışıyorum.

Peki, kime benziyor, size mi, yoksa Fransız babasına mı benziyor?
Tam bir karışıma benziyor, böyle diyebiliriz. Ben karışımları severim, değişik genlerin karışımından güzel şeyler çıkıyor.

Bana sorarsan sonunda yok olmazsa tüm dünyadaki insanlar birbirine karışacak. Irklar değil bir ırklar karışımı ortaya çıkacak.

Pek iyimser değilsiniz galiba, size göre bugün nasıl bir dünyada yaşıyoruz?
Korkunç bir dünyadayız, yeryüzündeki tüm hükümetlerin berbat ve son derece yozlaşmış olduklarını düşünüyorum. Nasıl oluyor anlamıyorum ama günümüzde sürekli olarak zenginler daha zengin, fakirler de daha fakir oluyorlar. İçinde yaşadığımız dünya çocuklar için iyi bir büyüme yeri değil. Sanırım ağırlıklı olarak bu yüzden, çevremdeki gençlerde yaşama karşı ölümcül bir tavır görüyorum. Kendileri için hiçbir gelecek görmüyorlar ve kısa bir yaşamı tercih ediyorlar. Geleceğe iyimser olarak baktığını gördüğüm tüm çocuklar kısa yaşayanlar oldu.

Böyle bir dünyada ne hissediyorsunuz?
Hiçbir şey hissetmiyorum, ama kendi çocuklarımı korunaklı bir hayatın içerisinde yetiştirmiyorum. Onları hayatın gerçeklerine açık tuttum ve öğrenmelerine destek oldum. Şunu biliyorum ki eğer hayatın gerçeklerini bilirlerse kendilerini onun olumsuzluklarından daha iyi koruyabilirler. Bu yüzden onların güçlü olmasını istedim.

Bu yıl Amerika'da seçim yılı, son konuştuğumuzda hükümetinizden memnun olmadığınızı söylemiştiniz. Size göre seçimlerden ne çıkacak? Bir şeyler değişir mi?
Bilemiyorum, ben Barak Obama'nın seçilmesini istiyorum, ama o neler yapabilir fazla bilemiyorum. Gördüklerim arasında en çok aklıma yatan başkanlık adayı o gözüküyor. Obama seçilirse dünyayı gerçekten değiştirecek şeyleri başlatabilir, o son derece akıllı ve harika bir insan. Amerikanın parçalanmış ve birbirinden kopmuş insanlarını tekrar bir araya getirebilir. Onun halka ve bireylere değer verdiğini konuşmalarında kullandığı sözlerden anlıyorum. Ne yazık ki böyle şeyler duymayalı çok uzun zaman oldu. Çok iyi bir başkan olduğunu düşündüğüm Bill Clinton'dan bile böyle sözler duymamıştım. Eşi Hillary beni kampanyası sırasında gerçekten hayal kırıklığına uğrattı. Seçimi kaybetmeye başlayınca asla bir kadına yakışmayacak şeyler söyledi, çirkin davrandı. Bu şekilde Obama ile yarışmaya çalıştı ama bu doğru olmadı. Seçilemese bile Amerika'daki başkanlık yarışında gerçek bir Afrikalı Amerikalının aday olabilmesi önemli bir aşama oldu. Ben ise gerçek bir Afrikalı Amerikalı değilim.

Ama benim sahnede gördüğüm Dee Dee gerçek bir Afrikalıya benziyordu.
Ama bu doğru değil, daha önce de söyledim, ben bir karışımım, ailemde başka ırklardan da insanlar var.

Kim bilir belki de tam bu yüzden mükemmel bir müzisyensiniz, size bakınca karşımda çevresine olumlu enerji saçan iyimser bir kadın görüyorum.
İyimser olduğum doğru, ama aynı zamanda gerçekçiyim de. Zaten iyimser olmasam bu akşam burada konser veriyor da olmazdım, hatta belki de çoktan intihar etmiş olurdum.

Şu an buradasınız, kendi ülkenizden ve köklerinizden çok uzaklarda olan bir ülkede konser veriyorsunuz, 800 kişilik salondaki biletlerin çoğu satılmış, dinleyen insanlar konserde gerçekten keyif almış, çılgınca alkışlamış, tüm bunları gördün ve yaşadınız. Yaptığınız şey dünya için çok önemli, farklı kültürler arasında anlayış köprüleri kuruyorsunuz. Afrikalı müzisyen arkadaşlarınız da doğrusu fındık fıstık yer gibi rahat ve güzel bir şekilde uyum gösterdiler. Peki, bundan sonraki projeniz ne olacak?

Tunçel Gülsoy - Dee Dee Bridgewater

Bilmiyorum, çünkü kafamda yeni bir projem yok. Bu proje henüz bir yıllık ve onu sürdürmeye devam ediyoruz.

Şu sırada bir müddet için olsun durmak ve hareket etmemek istiyorum, kafamdaki tek şey bu. Gerçekten de çok ama çok yoruldum, bir müddet şu yaşadığım hayat tarzından çıkmam gerekiyor. 21 yıl Fransa'da yaşadım, şimdi ise evime yani Amerika'ya dönmek istiyorum. Hayatımın bu noktasında şimdiye kadar yapmış olduğum tüm noktaları birleştirmek istiyorum. Hani bilmeceler vardır, sadece noktalar görürsünüz, sonra noktaları yanlarındaki numaraların sırasıyla birleştirince ortaya bir resim çıkar. İşte şimdi bunu gerçekleştirmek istiyorum. Bu dünyadan ayrılmadan önce bunu yapmak istiyorum, daha sonrasını ise bilmiyorum çünkü her şeye açığım.

Ölmeden önce tekrar oyunculuk yapmak istiyorum, Fransa'ya ilk gittiğim yıllarda Billy Holiday'in hayatını anlatan Lady Day oyununda onu canlandırmıştım.

Yıllardan beri ilk defa 2009 yılı için hiçbir turne anlaşması yapmadım.

Arkadaşlarından duyduğuma göre yarın Sofya'ya gidiyormuşsunuz?
Doğru, gidiyoruz, ben her zaman Doğu Avrupa jazz dinleyicisini çok sevdim, en sevdiğim ülke ise Polonya, eğer Fransa'dan sonra başka bir ülkede yaşamaya karar verseydim her halde Polonya'da yaşardım. Ama artık evime dönmek istiyorum. Yıllardan beri çingeneler gibi bir yerden bir yere giderek yaşadım.

Ben çingene ruhunu çok severim, her şeye açıktır, yaratıcıdır, doğaldır.

Ama içimdeki çingene ruhu bana artık evine dön diyor.

Peki, son tahlilde bir insan olarak Dee Dee nereye koşuyor diyebiliriz? Gelecekte nasıl bir insan olacaksınız?
Galiba anlatamadım, koşmuyorum, sadece durmaya çalışıyorum. Neden bana böyle deli dolu sorular soruyorsun?

Bilmem, herhalde jazz'a ilgi duyan herkes gibi ben kendim de biraz deliyim, ondan olabilir.

Ben yüreğini sesine göre hareket eden bir insanım, bir yıl önce bana kafanı kazıtacaksın, konserlerine kel kafa çıkacaksın diyen olsa idi, git kendini becer derdim, ama bak şimdi bu vaziyetteyim. Yaptığım her şeyin bana doğru gözükmesi lazım,

Şimdi oğlumu da alıp eve gitmek istiyorum, hepsi bu.

Fransa'nın sanatçılara verilen en üst derece madalyasını aldım. Bu bana olabilecek en güzel şey oldu. Sanki şöyle bir mesaj verildi, yabancı bir ülkeye gittin, orayı bütünüyle kucakladın. Ben Fransa'ya gerçekten çok şey verdim, orada hükümet tarafından kabul edilmek, böyle bir madalya almak çok müthiş bir şey. Ama şunu belirteyim, bana bu madalyayı Sarkozy hükümeti vermedi, bir önceki hükümet vermişti. Sarkozy'i hiç sevmiyorum, kendisini Napolyon sanıyor, kompleksi var, kısa boylu insanlarda böyle bir şey olabiliyor. Carla Bruni ile evlendikten sonra yüksek topuklu ayakkabılar giymeye başladı.

Bak şimdi de dedikodu yapmaya başladık, erkekler dedikodu yapmayı sever.
Aslında dedikodu bir iletişim yoludur, böyle de bakılabilir, yani tamamen olumsuz bir şey sayılmaz.

Peki, hayatınızda henüz gerçekleştiremediğiniz bir rüya var mı?
Evet, ben de dedikodu yapmaya bayılıyorum. Annem beni biraz deli yetiştirdi, üç defa evlendim, üç kocadan üç çocuk yaptım. Artık biraz durulmam lazım.

Büyük kızım Tulani Bridgewater ilk kocam Cecil Bridgewater'dan oldu. İkinci kızım China Moses Gilbert Moses'dan oldu. Oğlum Gabriel Durand'ın babası da en son kocam Jean Marie Durand.

Şimdiki en önemli rüyam oğlumun büyüyüp erkek olduğunu görmek, onun sorumluluk sahibi, başarılı çalışmak zorunda olmadan geçimini sağlayabilecek kadar varlıklı bir insan olmasını istiyorum. Ben de onu büyüttükten sonra torunlarımla oynamak istiyorum. Tulani'den bir erkek torunum var, Marik Bridegewater Kowalski, bir Polonya ismi. Çok gurur duyuyorum.

Vasiyetimi bitirmek istiyorum, bana bir şey olursa bu kadar çalışarak elde ettiğim şeyler çocuklarıma kalabilsin.

Benim rüyam bu.

Aslında bir şey daha istiyorum, şöyle 2 yıl yatıp uyuyayım, uyandığımda içinde yaşadığım tüm bu karmaşa bitmiş olsun, hava kirliliği kalmasın, herkes birbiri ile iyi geçinsin ve dünya barış dolu bir yer olsun. Böyle de bir rüyam var. Öf, soruların beni öldürüyor, Allahtan şu yediğim rizotti iyi çıktı, bu da gerçekleşmiş bir rüya sayılabilir.

Eğer birisi hayatınızı oynasa idi kim olsun isterdiniz?
Mutlaka bu kişi kızım China olmalı, çocuklarım arasında bana tek benzeyeni o ve aynı zamanda da bir aktris, beni mükemmelen canlandırabilir. Ama pek ufak tefek bir kızdır, ben ona kendimin mini minisi diyorum. Sana şunu da söyleyeyim, aslında filmlerde gördüğümüz çoğu oyuncu ufak tefektir ama biz onları beyaz perdede büyük sanırız.

Peki, bir müzikalde oynasa idiniz hangisini seçerdiniz?
Ben yeni bir müzikalde yer almak isterdim, henüz yazılmamış, oynanmamış bir müzikal. Soruların biraz soyut ama sonuçta şunu söylemek istiyorum. 30 yıldan beri çalışıyorum, 2009 için hiçbir planım yok, biraz durarak yaşamak istiyorum. Geçmişte önüme çok güzel fırsatlar çıktı ama programlarım önceden dolu olduğu için onlardan yararlanamadım.

İstanbul ve buradaki dinleyicileriniz için söylemek istediğiniz son bir söz var mı?
İstanbul'u çok ama çok çok çok seviyorum.

O zaman tatil için buraya gelin.
Hiç tatil için vaktim olmadı.

2009 yılım boş dediniz, bari o zaman gelin?
Sana söyledim, 2009 da seyahat etmeyeceğim, bu güne kadar çok seyahat ettim, şimdi evde oturmak istiyorum. Nevada'da çok güzel bir evim var, annem de bana yakın oturuyor. Tekrar kitap okumaya başlamak istiyorum, bir film projem var. Açığım, bundan böyle sadece yapmak istediğim şeyleri yapacağım, çok yaşlandım.

Bu yaşlandım lafından nefret ediyorum, sahnede hiç de yaşlı gibi şarkı söylemiyordunuz?
İnan bana, ne istediğimi biliyorum.

Emin değilim, bak şu an ikimiz de kel kafalıyız, ama sizinki geçici, ben ise hep kel kalacağım. Bu adil bir şey değil.
Bu dünyada hiçbir şey adil değil ki bu olsun. Bence yaşadığımız gördüğümüz her şeyin mutlaka bir sebebi vardır, kelliğin de olmalı.

Hoşça kal dostum, sana çok teşekkür ederim, biz hayranların seni burada beklemeye devam edeceğiz. Görüyorum ki biraz yorulmuşsun, bana bu soruyu sorduğum için kızıyorsun ama görüyorum ki gelecekte kim olmak istediğini çok iyi biliyorsun. 2009 da olmasa bile seni 2010 da burada bekliyoruz, dedikodumuza kaldığı yerden devam edeceğiz hayırlısıyla.

Büyük sözü!

KAZANACAKSIN!

Sektörünün lideri Aras Cargo'dan büyük söz, büyük teklif! Aras Cargo'nun acentesi olun, her zaman kazanın!

- Sektöründe lider bir markanın temsilcisi olma fırsatı
- İlk günden itibaren zarar etmeme garantisi
- Yüksek kârlılık elde etme fırsatı
- Hazır müşteri portföyü
- Mevcut başarılı bir sistem ve güçlü teknolojik alt yapıyla çalışma imkânı

Acentelik talebiniz olan il/ilçeyi ve irtibat bilgilerinizi;
0216 **538 55 55** nolu telefona, **acentelermudurlugu@araskargo.com.tr** adresine veya 0216 **425 37 81** numaralı faksa iletiniz.

www.arascargo.com
ARAS CARGO, BİR ARAS HOLDİNG KURULUŞUDUR.

aras cargo
önem taşır...

İmge Özbek
basin@acd.org.tr

SOKAKLA BARIŞ SOKAKTA YARIŞ!

Sokaklarımıza artık iyice yabancılaşıyoruz... Çocuklarımız bizler gibi kendini sokağa atıp üstü başı toz içinde mahalle arkadaşlarıyla top peşinde koşmaktansa, evde bilgisayar oyunu oynamayı terrcih ediyor. Bizler kapımızın önünü değil de evimizin içini temiz tutmaya özen gösteriyoruz sadece. Teknoloji tüm hızıyla gelişirken ve bizlerde dörtnala ona yetişmeye çalışırken, belki de bu sırada sokağa çıkıp kirlenmeyi, oyunlar oynamayı hepimiz unuttuk.

Tüm bunlar geçtiğimiz sene mayıs ayında Başkentte bir "Sokak Festivali" yapma fikrini doğurdu bizde. İstedik ki, sokaklara ve dış mekânlara olan farkındalığı biraz olsun arttıralım. Sokaklara çıkıp hepbirlikte birşeyler yapalım hem kendimiz hem Ankaramız için...

Festivalin ilkini 2007 Mayıs ayında gerçekleştirdik. Latin ülkeleri büyükelçilikleri, Cadde Arjantin Dükkân Sahipleri, Ankara Büyükşehir Belediyesi, Ankara Caz Derneği ve Ankara Dans Kulüpleri destekleriyle, LEO Organizasyon tarafından "Latin "teması ile gerçekleştirilen festival, Ankara'nın en hareketli caddelerinden biri olan Arjantin Caddesi'nde karnaval havası estirdi. Sokakta hep birlikte danslar edildi, capoaera gösterileri izlendi, konserlerde ellerde marakaslarla danslar edildi.

Festivalin ardından birçok kişiden "ellerinize sağlık, bizleri sokağa çıkarttınız ne güzel yaptınız" sözlerini duyunca bu festivali gelenekselleştirmeye karar verdik. Bu yıl Mayıs ayında yine başkent sokaklarında olacağız.

Bu senenin teması "sokak oyunları " olacak ve "sokakla barış sokakta yarış" sloganı ile hepbirlikte sokak oyunları oynayacağız. Geçen sene olduğu gibi yine konserler, oyunlar, dans gösterileri, film gösterimleri, paneller ve sanat etkinlikleri hepsi "sokakta" olacak. 30 Mayıs–1 Haziran tarihleri arasında gerçekleştirilecek festivalle ilgili bilgi www.leo.com.tr adresinden nisan ayı sonundan itibaren alınabilecek. Etkinliklerin hepsi ücretsiz olacak.

Kent duyarlılığını artırmak ve sokaklarımızı daha yaşanır ve eğlenceli hale getirmek amacıyla yola çıkan festivale, sivil toplum örgütlerinin ve kuruluşların da katılımı da sağlanacak. Sokak Festivali'nde bu yıl Ankara Caz Derneği, Çankaya Belediyesi, Kavaklıderem Derneği, Sheraton, Karum, Radyo Mydonose ve İKSV kurumsal destekçilerimiz olarak yer alacaklar.

Bu yıl ayrıca ilk kez İstanbul Bienali'nin Gece Gezenler bölümü ve çeşitli paneller Sokak festivali programı içinde Ankara'ya gelecek! Ayrıca 1 Haziran'da gerçekleştirilecek Kavaklıderem Derneği'nin Kuğulu Park'taki Çevre Günü aktiviteleri de bu sene festival kapsamında yer alacak.

Eskilerde pimpirikli ebeveyinleri yüzünden sokakta oynayan arkadaşlarını camdan izlemek zorunda kalanlar, sosyalleşmeyi Sims oynayarak öğrenmeye çalışanlar, sokalarda koşturmayı özleyenler, herkesi Mayıs ayında ebelemeye sokağa bekliyoruz...

ISH 2007, Frankfurt

tasarımcı, beklentiyi anlayan kişidir,
bu beklentiyi fuar stand mimarisinin
incelikleriyle, kurallarıyla
bütünleştirip,
firma imajını, kurum kimliğini
fuar salonuna taşıyan kişidir.

sözkonusu

fuar standınızın dekorasyonuysa

tasarım
üretim
uygulama

MUDER 2007, Istanbul

CeBITeurasia 2006, Istanbul

hatasız bir üretim
ve uygulama, hayalleri
hayata
geçirmenin
olmazsa olmazları...

Hoşdere Köyü Mevkii, Isıso Sanayi
Sitesi U 2 Blok No15 34500
Bahçeşehir, Büyükçekmece-Istanbul

Telefon. 0212 623 01 73 pbx
Faks. 0212 623 01 82
info@remar.com.tr

REMAR
MİMARLIK DEKORASYON LTD. ŞTİ.

IFA 2006, Berlin

www.remar.com.tr

Yaprak Üstüngel
yaprak.ustungel@gtc.com.tr

25. Uluslararası Ankara Müzik Festivali

Gümüş Yılında

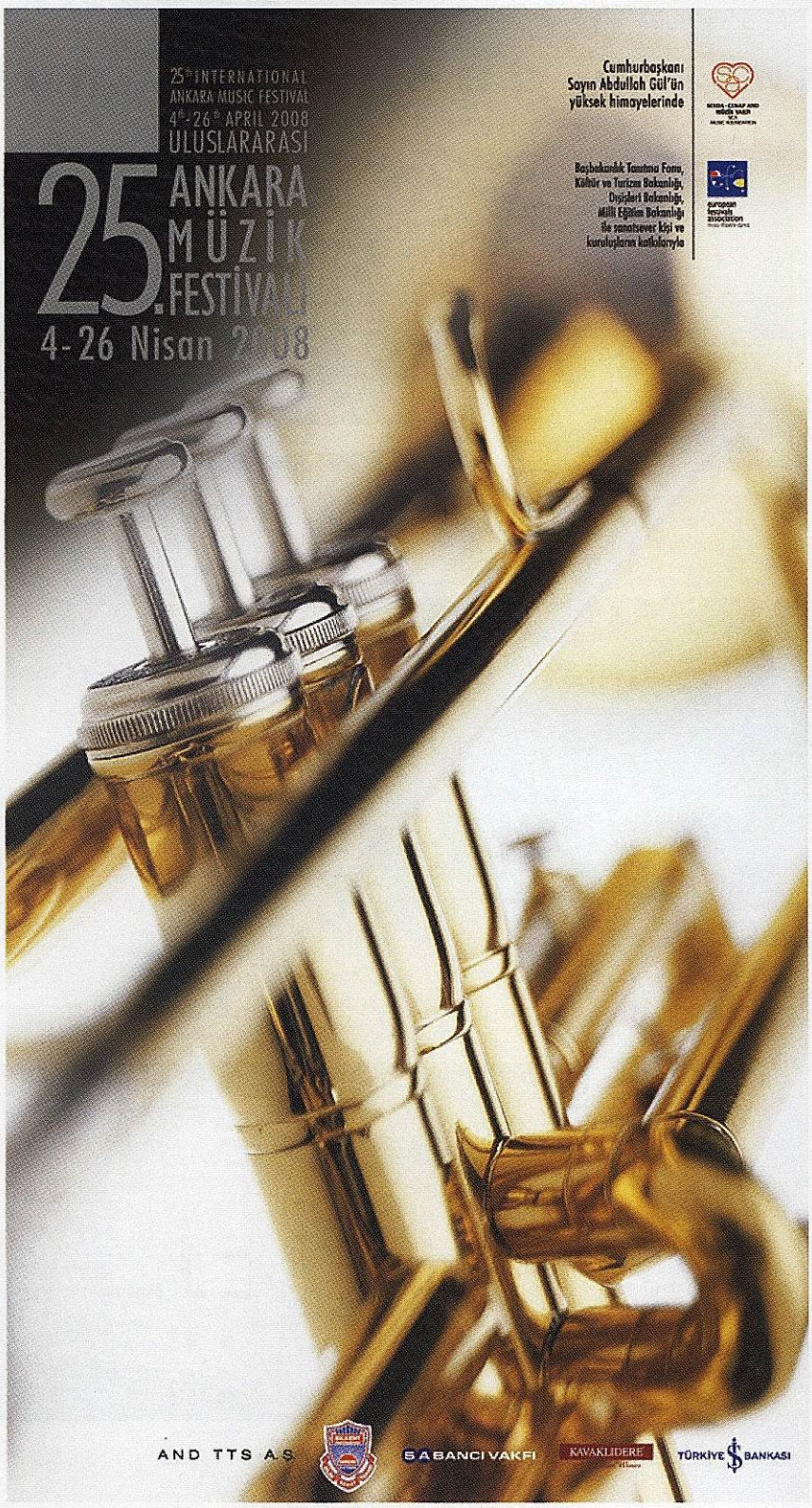

Çeyrek asrı geride bırakan Uluslararası Ankara Müzik Festivali Gümüş Yılı'nı kutluyor

24 yıldır Ankara ile özdeşleşen Uluslararası Ankara Müzik Festivali bu yıl 25'inci Festival ile gümüş yılını kutluyor. 4-26 Nisan 2008 tarihleri arasında gerçekleşecek olan 25. Uluslararası Ankara Müzik Festivali, Türkiye dahil 18 ülkenin sanatçılarını toplam 23 etkinlikte başkentlilerle buluşacak.

Açılış ve kapanış konserleri, geçtiğimiz 24 yılda olduğu gibi senfoni orkestrası ile gerçekleşecek. Açılış, Şef Erol Erdinç yönetimindeki Hacettepe Senfoni Orkestrası tarafından Çetin Işıkozlü'nün yeni eseri "Yeni Bir Dünya Senfonisi"nin dünyada ilk seslendirilişi ile yapılacak. Kapanış ise çellist Mischa Maisky'nin solist olarak katılacağı şef Işın Metin yönetimindeki Bilkent Senfoni Orkestrası'nın gümüş yıl özel konseri ile gerçekleşecek.

15. sanat yılını kutlayan Bilkent Senfoni Orkestrası'nın 12 Nisan'da Şef Emil Tabakov yönetimde piyanist Dimitris Sgouros ve 19 Nisan'da Jose Miguel Rodilla yönetiminde keman sanatçısı Tedi Papavrami'nin performansları, festivalin diğer senfonik orkestra konserleri.

Ankaralı sanatçılar ağırlıkta

Türkiye'nin ilk çoksesli müzik hareketinin başladığı, ilk müzik kurumları ve müzik okullarının kurulduğu kültür başkenti Ankara'nın müzikal kapasitesinin yansıtılmasının amaçlandığı festivalin 25.yılında da, Ankaralı orkestraların ve Ankara'nın yetiştirdiği sanatçıların ağırlığı göze çarpıyor:

Usmanbaş Özel Konseri ile İnci Özdil yönetimindeki orkestra@modern ve solistleri piyanist Türev Berki, Ertuğ Korkmaz yönetimindeki Akademik Başkent Orkestrası ile kemancı Eren Kuştan, Bando Albay Halil Aşık şefliğinde piyanist Gülsin Onay'a eşlik edecek olan T.S.K Armoni Mızıkası, caz grubuyla başçı Kamil Erdem, duayen gitarist Ahmet Kanneci, klarinette Ekrem Öztan, genç gitarist Eren Süalp, sihirli flüt Şefika Kutluer ve piyanist Muhiddin Dürrüoğlu Demiriz...

Kaliteyi gözeterek farklı müzik türlerini bünyesinde bulunduran Uluslararası Ankara Müzik Festivali, yerli sanatçılar arasında, kendine özgü tekniği ile büyük beğeni kazanan Göksel Baktagir ve İstanbul Sazendeleri grubunu da konuk ediyor.

Kamil Erdem Quartet

Dünyaca ünlü sanatçılar festivalde

Hırvatistan'dan Zagrep Quartet, Almanya'dan Leipzig Quartet, Avusturya'dan Strauss Octette, İspanya'dan Pedro Navarro Trio ve siyah-beyaz Paris görüntüleri eşliğinde Poulain Trio ise, festivalin oda müziği etkinlikleri arasında yerlerini alıyor.

Etkinliklerini avangard unsurlarla çarpıcı kılan The Aluminum Show adlı modern dans gösterisi ve 15.UAMF'de beğeniyle izlenen, sahneyi tek başına başarıyla dolduran İtalyan mim sanatçısı Ennio Marchetto, bu yıl da festivalin konuğu olacak.

Klasik gitar dünyasının parlak yıldızlarından Manuel Barrueco ve Meksikalı Cuarteto Latinoamericano ile 3 kez Grammy'e aday gösterilen Kübalı a-capella vokal grubu Cuban Vocal Sampling ve de ezilenlerin sesi olarak ün yapan blues yıldızı Bettie Mae Fikes festivalin Amerika kıtasından konukları olacak.

7 farklı mekanda konser

Ankara'nın festivali, geleneksel salonların dışında, MEB Şura Salonu, Bilkent Konser Salonu, Başkent Üniversitesi Konser Salonu, ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi, Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi, Saklıkent, Devlet Resim ve Heykel Müzesi Konser Salonu gibi üniversite ve farklı kurumların ev sahipliği ile bu yıl yedi ayrı salonda etkinlikler sunuyor.

Festivalin Jazz'cıları;

Bettie Mae Fikes, Alabama doğumlu sanatçı annesinden etkilenerek dört yaşındayken şarkı söylemeye başlamıştır. Annesinin ölümüyle Los Angeles'a taşınmış ve gospel'a yönelmiştir.

16 yaşından itibaren sivil toplum örgütleri için çalışmaya ve onlar için şarkı söylemeye başlamıştır. Carnegie Hall'da verdiği konser ve Peter, Paul ve Mary gibi ünlü folk şarkıcılarıyla sergilediği performansla insan hakları temalı müzik albumlerinde ve belgesellerde yer almıştır. Sivil Toplum hareketlerine katkısı dolsyısıyla "Long Walk To Freedom" Ödülü'ne layık görülmüştür

Sanatçı Los Angeles'da yaşamaktadır.

Kamil Erdem, 1990'da ASIAMINOR topluluğunu kurmuştur. Böylece bestecilik kariyerine de başlamış olan Erdem, ASIAMINOR' ün Avrupa ve A.B.D.'de de yayınlanan Along the Street (1991), Longa Nova (1996) ve Kedi Rüyası-Cat's Dream (1997) adlı albümlerindeki tüm beste ve düzenlemeleri yapmıştır. ASIAMINOR'le Ankara Uluslararası Müzik Festivali (1995), İzmir Avrupa Caz Günleri (1995), Akbank Uluslararası Caz Festivali (1995), İstanbul Caz Festivali (1996), Bursa Uluslararası Müzik Festivali (1998), Bodrum Musicorama (1998) gibi ülkemizin önemli uluslararası müzik festivallerinin yanısıra, Jazz Fest Wiesen (Viyana-1991), World Music Festival (Budapeşte-1991), Festa dell'Unita (Napoli-1997), Selanik Avrupa Kültür Başkenti (1997) gibi yurtdışı festivallerde de konserler vermiştir. Ayrıca, iki kez Almanya, Avusturya ve İsviçre'yi kapsayan

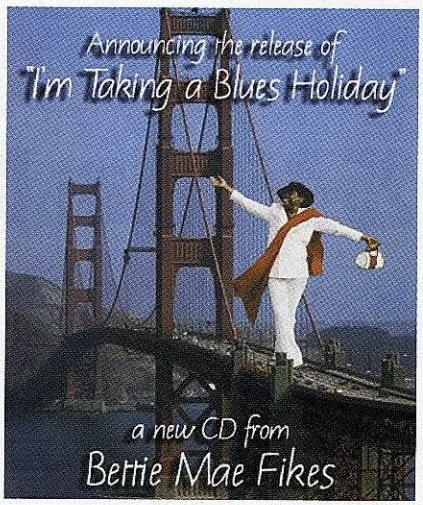

turneler gerçekleştirmiştir. 1996 ve 1998'de gene ASIAMINOR'le iki kez A.B.D. turnesine çıkan Erdem, bu turnelerde, aralarında Wolf Trap Center (Washington D.C.), Krannert Center (Urbana, Illinois), Spivey Hall (Atlanta) gibi A.B.D.'nin tanınmış konser salonları da olmak üzere 14 ayrı merkezde konserler vermiştir.

Kamil Erdem Anadolu, Balkanlar ve Orta Doğu'ya özgü tınıları caz müziği ile birleştirdiği müziği kendi kurduğu Hollandalı ve Türk müzisyenlerden oluşan dörtlü ile birlikte icra edecektir. Alan Purves (vurmalı), Fatih Ahiskali (keman), Kamil Erdem (bas gitarda) ve Mark Alban Lotz 'dan (yan flüt) oluşan dörtlü ilk kez Ankara seyircisi ile buluşacaktır.

Çağrı Öncel
cagrioncel@lycos.com

25-26 Nisan Denizli Laodikea Jazz Günleri

Denizli Rotary Kulübü Anadolu'nun diğer kentlerinde düzenlenen festival ve jazz günleri haberlerinden etkilenerek kendi kentimizde de buna benzer bir etkinliğin yapılması konusunda ilk adımları atarak Denizli Laodikea Jazz Günlerini düzenlemeye karar verdik.

Anadolu'da düzenlenen Jazz Günleri ve Festivallerle ilgili basında ve internette çıkan makaleleri ve haberleri toplayıp bir dosya haline getirerek Pamukkale Üniversitesi Rektörü Sayın Prof.Dr.Necdet Ardıç'a sunduk. Kendisinin olumlu yaklaşımıyla çalışmalara başladık.

Amacımız Denizli'lilere ve Pamukkale Üniversitesi öğrencilerine jazz dinletmek, sevdirmek ve Türk jazz müziğinin önemli isimlerini tanıtmak.

Bu etkinlikte Denizli'deki üç Rotary Kulübü görev aldı. Denizli Rotary Kulübü, Pamukkale Rotary Kulübü ve Delikliçınar Rotary Kulübü. Yapılacak etkinliklerden maddi bir beklentimiz olmadan konserler halka açık olarak düzenlenecek.

Etkinliğimiz 25-26 Nisan tarihlerinde Pamukkale U. Kongre ve Kültür Merkezi Ana Salon'da yapılacaktır. Konserler saat 20:00'de başlayacaktır.

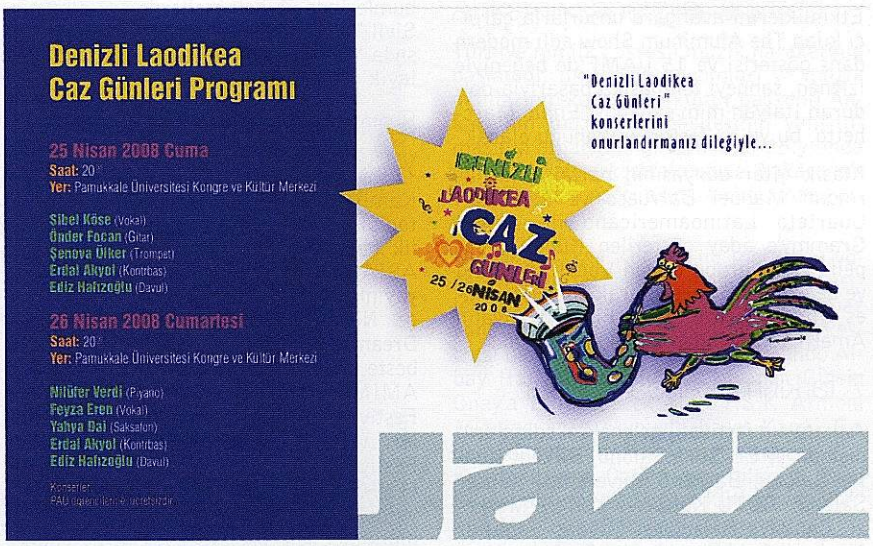

Bu etkinlikte yer alacak sanatçılarımız;

Sibel Köse (vo), Feyza Eren (vo), Nilüfer Verdi (p), Yahya Dai (ts), Şenova Ülker (tp), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Sanayi ve turizmle anılan Denizli'nin bundan sonra epey geç kalınmakla beraber sanat'la da anılmasını arzuluyoruz ve umuyoruz bu etkinlik önümüzdeki yıllarda genişleyerek devam eder.

Sümeyra Gümrah Teltik
sgumrah@kultursanat.org

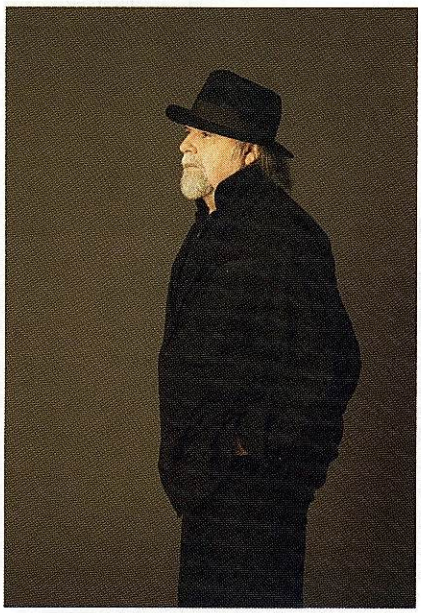

Geçmişten Günümüze Tango Konserleri Kapsamında 5 Nisan'da Tango'nun Divası, Piazzola'nın Sesi AMELITA BALTAR, 6 Nisan'da JUAN CARLOS CACERES CEMAL REŞİT REY'de!

05 Nisan 2008 - 20:00, CRR

Astor Piazzolla'nin şarkılarına ilham veren Amelita Baltar folk şarkıları söylemeye başladığı ilk günlerden itibaren orijinal sesi ve drama yeteneğiyle söylediği her şarkıya ayrı bir özellik kazandırdı.

1968'de ilk uzun çalarıyla Ulusal Disko Festivalinde birincilik ödülü kazanan Baltar aynı yıl Astor Piazzolla tarafından keşfedildiğinde, Piazzola'nın Horacio Ferrer ile birlikte yazdığı Maria De buenos Aires adlı opera eserinde baş rolü üstlendi ve bu sanatçının uzun yıllar sürecek Piazzola ve Ferrer ile yaptığı işbirliğinin ilk adımı oldu. Amelita Baltar Piazzola ile Latin Amerika'yı bir baştan bir başa dolaştı. 1971'de geldikleri Avrupa'da aralarında Paris Olympia'nın da bulunduğu tüm büyük konser salonlarında konserler verdiler, TV programları yaptılar. Yorumcu olarak pek çok kez "en iyi" seçilen Baltar, Los Pajaros Perididos şarkısıyla Palma de Mallorca ödülünü de kazandı. Piazzola ile yollarını ayırdığı 1975'te yeniden Arjantin'e geldi.

Amelita Baltar müzik kariyerinin yanısıra tiyatro ve beyazperde de başarılı çalışmalara imza attı. Almanya ve İtalyan RAI televizyonu için çevirdiği filmlerin yanısıra, 1990'da yönetmen Agresti'nin davetiyle Hollanda'ya giderek Luba filminde rol aldı. 1979'da Coconoote Grove'da ve bir yıl boyunca da El Club adlı müzikal komedide yer alarak tiyatroya da adım atan sanatçı Şubat 1990'da Paris'te altı hafta boyunca sahnelenen Trottoirs de Buenos Aires adlı oyunda rol üstlendi.

1977'de kariyerindeki diğer bir önemli basamak olan Jorge Luz ile çalışmaya başladı. Birkaç yıl sonra da bir ilke daha imza atarak A. Favero'nun müzikleriyle önce Sao Paulo'da ardından da Buenos Aires'te Tango-Rock gösterilerine başladı.

Amelita Baltar, kendine has sesi ve yorumuyla dünyanın dört bir yanında tangolarıyla herkesi kendine hayran bıraktırmaya devam ediyor. Juan de Dios Filiberto orkestrasıyla birlikte 30. sanat yılını kutlamak üzere çok özel bir proje olan Amelitango'yu pek çok şehirde sergiledikten sonra 2001 yılında Amelita de Todos los Tangos'u Warner Music'ten çıkardı.

2004 yılında Buenos Aires şehrinin kültür elçisi seçildi. Amelita Baltar kendisi için yazılan ve de tango'nun en büyük hitlerini Avrupa, Güney Amerika turnelerinde söylemeye devam etti. Şu an müzikal projesi Destino Tango projesi ile tekrar büyük bir başarıya imza atan Amelita Baltar yepyeni albümü üzerinde çalışmalarda bulunmakta.

Amelita Baltar 5 Nisan'da CRR'de ki konserini Gustavo Raul Llull, Andres Roberto Serafini, Marcelo German Mercadante ve Gisele Lopez'dan oluşan Cuarteto Porteno grubu ile verecek.

GELECEĞİN TANGO'SUNUN YARATICILARINDAN JUAN CARLOS CACERES

06 Nisan 2008 - 20:00, CRR

GELECEĞİN TANGO'SUNUN YARATICILARINDAN JUAN CARLOS CACERES

06 Nisan 2008 - 20:00, CRR

Sanat tarihçi, piyanist, besteci, söz yazarı ve ressam Juan Carlos Caceres 1940'larda Buenos Aires'te doğdu. Sanat öğrenciliği sırasında çaldığı trombonuyla efsanevi caz kulübü Cueva de Passarto'yu etkiledi. 1968'de Paris'e giden Cáceres, sanatçı Marie Laforet için çaldı. 1979 yılında ünlü techno-tango grubu "Gotan", 1972 de "Malon" ve 1992 yılında "Tangofon" gruplarını kurdu. Gümüş Nehir'in (Rio de la Plata, Arjantin) politik kültürel ve müzikal köklerini araştırdı, halen bu konular üzerine seminerler veriyor.

İlham dolu, tutkulu ve ateşli bir müzisyen olan Caceres, Tango, Candombe, Murga ve Milonga'nın yeniden doğuşunu sağlayan parçalar besteledi, muhteşem sesiyle ve enstrümanıyla onları hayata geçirdi.

Dünyanın en geniş nehri, Gümüş Nehir, eskiden bir olan Arjantin ve Uruguay'ı ikiye ayırıyor. Cáceres ise bu iki ülkeyi, müziklerini inceleyerek ortaya çıkardığı Afrika ve Avrupa'nın ritim fırtınasıyla birleştiriyor. Bugünü ve geleceği yaratmak üzere müzisyenlere referans oluyor. Cáceres'in müziği onu sayısız caz, latin, dünya müziği ve büyük Tango buluşmalarına götürdü. Avrupa'da ABD'de Kanada'da konserler verdi. Birçok ustayla aynı sahneyi paylaştı; Emir Kusturica, Richard Galliano, Tania Maria, Bebel Gilberto, Ray Barreto, Kenny Garret, Youssou N'dour, Buena Vista Social Club, Jan Garbarek, Goran Bregovic bunlardan sadece birkaçı.

Juan Carlos Caceres 2005'te çıkardığı Murga Argentina ve 2007'de çıkardığı Utopia albümleri ile Geleceğin Tango'sunu yaratmaya devam ediyor.

Piyano ve Vokal: Juan Carlos Cáceres

Çello: Sedef Erçetin

Bandoneon: Marisa Mercadé

Davullar ve Cajon: Marcelo Russillo Bombo

Cajon, Bombo, Vokal: Javier Estrella

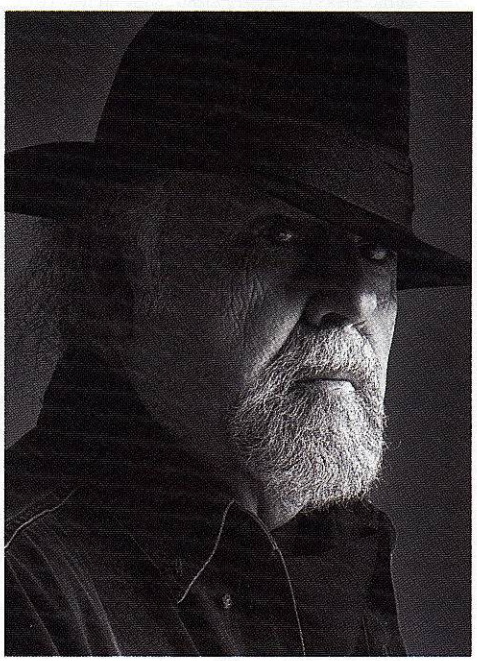

Emrah Ergene
Emrah.Ergene@isbank.com.tr

İş Sanat Sahnesi'nde Baharda da Yıldızlar Geçidi Devam Ediyor...

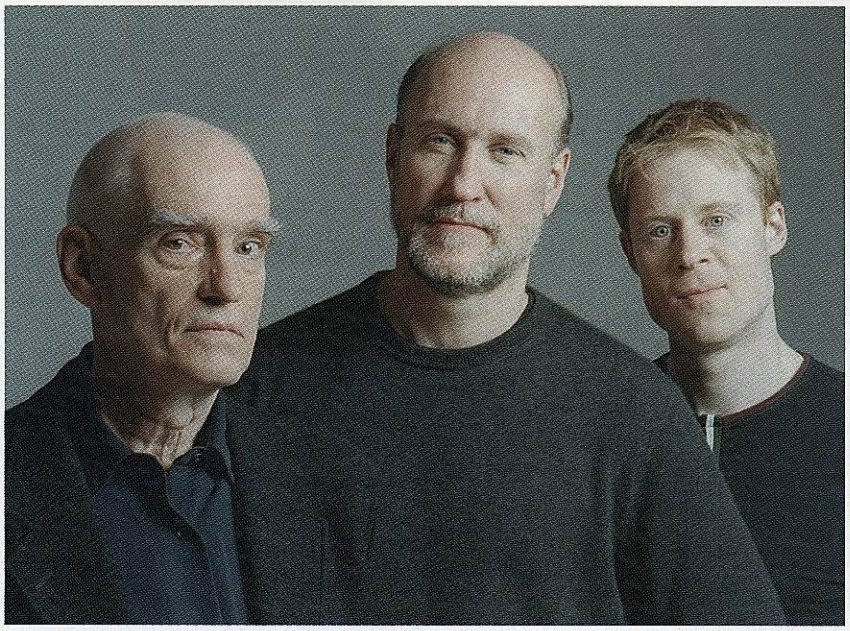

John Scofield Trio & Horns

"This meets That"
3 Nisan Perşembe, 20.00

Gitarının sesini nerede duysanız tanıyabileceğiniz jazz fusion ustası John Scofield, basta Matt Penman ve davulda Bill Stewart'dan oluşan A Takımı ve onlara katılacak nefesliler grubu ile 3 Nisan Perşembe akşamı İş Sanat sahnesine konuk olacak.

JOHN SCOFIELD İLE YENİ BİR DENEYİME HAZIR OLUN

John Scofield üçlüsüne ek olarak turne kapsamında gruba eklediği nefeslilerle beraber 3 Nisan Perşembe akşamı ağırlıklı olarak "This Meet That" albümünden örnekler vererek jazz severlere unutulmaz bir akşam yaşatacak.

Modern jazz gitarın en yenilikçi isimlerinden biri olmasının yanı sıra ender rastlanır yaratıcılıkta bir sanatçı John Scofield. Estetik yaklaşımını tutarlı bir şekilde hiç değiştirmeden tüm bu çığır açan çalışmaları gerçekleştiren sanatçının sahip olduğu farklı müzik tarzlarını seven geniş bir hayran kitlesi ve otuzu aşkın albümü bugün geldiği yerin iyi birer göstergesi. Bebop, blues, jazz-funk, akustik jazz, elektronik destekli groove, orkestral müzik... Hepsinde aynı rahatlık ve coşkuyu hissedip hissettirebilen gerçek bir virtüöz o. A Takımı dediği ve 2004 tarihli ünlü "En Route" albümünü çıkardığı, basta Steve Swallow ve davulda Bill Stewart'tan oluşan üçlüsüyle çıktığı yolda yanına bir de nefesliler ekibini ekleyen Scofield'ın bu bileşimden çıkardığı "This Meets That" albümü çıktığı anda tüm çevrelerin büyük beğenisini kazandı. Jazz, blues, rock ve funk türlerini bir potada eriten bu çalışmaya eklenen nefesliler müziğe Afrika'nın ateşini ve hareketliliğini getiriyor. Nefesliler dinlendiğinde de Scofield hayranlarının çok sevdiği o bilindik tınılar ve doğaçlamalar dinleyiciyle buluşuyor. A Takımı'ndan Swallow'un yerini İş Sanat konserinde başçı Matt Penman alacak. Scofield'ın gitar efektleriyle "ses"in ufkunu genişlettiği, Penmann'ın parlak sololarıyla renklenen ve Stewart'ın ortalığı sallayan davuluna eklenen nefeslilerle "This Meets That" yepyeni bir Scofield deneyimi.

Tarih: 8 Nisan 2008, Perşembe
Saat: 20:00

Tangonun duayen ismi Astor Piazzolla ile 12 yıl birlikte çalışan ve ondan devraldığı mirasla günümüzün tartışmasız en büyük "Yeni Tango" yorumcusu olan piyano virtüözü Pablo Ziegler, 8 Nisan Salı akşamı, jazz baharatlı özel dinletisiyle İstanbulluları büyüleyecek.

"PIAZZOLA'NIN MİRASI" İŞ SANAT SAHNESİ'NDE

"Piazzola'nın mirası" 8 Nisan Salı akşamı İş Sanat sahnesinde ünlü tango yorumcusu piyanist Pablo Ziegler ve gitarda Quique Sinesi ile bandoneonda Walter Castro'dan oluşan triosuyla hayat bulacak.

Pablo Ziegler günümüzün tartışmasız en büyük Yeni Tango yorumcusu. On iki yılı aşkın süre çalıştığı efsane müzisyen Astor Piazzolla'nın mirasını yaşatan piyanist şu anda tangonun yeni ufuklara doğru ilerlemesinin ardındaki itici güç olarak kabul ediliyor. Piazzolla'nın Yeni Tango akımını daha da geliştiren Ziegler bu türün güçlü gelenekleri ve sınırlamalarını kırarak kendi tarzını tüm dünyaya sevdiriyor. Müziğe 14 yaşında başlayan Ziegler 1978'de Piazzolla'yla tanışıncaya kadar pek çok çalışma gerçekleştirdi ve onun beşlisiyle çalıştığı dönemde besteler ve düzenlemeleriyle Yeni Tango'ya büyük katkıda bulundu. Büyük tangocunun ölümü sonrası kendi beşlisiyle parlak kariyerine devam eden piyanist, Milva, Gary Burton, Londra Kraliyet Filarmoni Orkestrası, Richard Galliano, Randy Brecker gibi isimlerle çalıştı; Amerika'dan Asya'ya, Avrupa'dan Avustralya'ya dünyanın saygın konser salonları ve festivallerinde sahneye çıktı. Bu konserde sanatçıya, yıllardır çalışmalarını birlikte sürdürdüğü ve uzun yıllar Dino Saluzzi'yle çalışan, Güney Amerika'nın en iyi gitaristlerinden Quique Sinesi ve onlara olağanüstü eleştiriler alan Bajo Cero turnesinde katılan yeni kuşağın parlayan yıldızlarından bandoneon virtüözü Walter Castro eşlik edecek. Tango ve milongalara uzak dinleyicilere caz baharatlı, özel bir dinleti sunacak olan üçlü dünyanın dört bir yanını dolaştıktan sonra şimdi de İstanbulluları büyüleyecek.

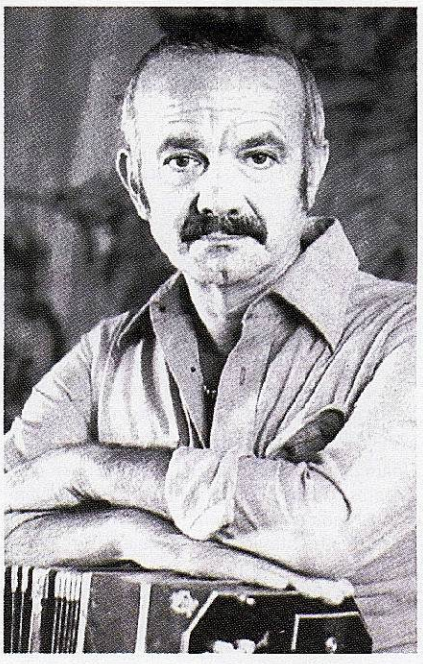

New York Voices

"A Day Like This"
3 Mayıs Cumartesi, 20.00

LAUREN KINHAN vokal
KIM NAZARIAN vokal
DARMON MEADER vokal
PETER ELDRIDGE vokal
CD BANDORF piyano
PAUL NOWINSKI bas
MARCELLO PELLITTERI davul

Grammy Ödüllü ünlü vokal topluluğu New York Voices, jazz'da yakaladıkları mükemmel yaklaşım ve grup olarak uyumlarıyla tanınıyor. Diğer ünlü vokal toplulukları gibi eğitimlerini en iyilerden alan New York Voices, yepyeni boyutlara taşıdıkları sanatlarında jazz'ı her zaman temel almakla beraber Brezilya, R&B, klasik ve popu da aynı yaratıcılık ve özgünlükle yorumluyor. 1987'de kurulan topluluk 1989'da çıkardıkları ilk albümle ülkeleri ve yurtdışında büyük beğeni topladı ve 1994'e kadar art arda birbirinden başarılı kayıtlara imza attı. Carnegie Hall, Lincoln Center, Kennedy Center, Blue Note, Zürih Operası gibi salonlar ve North Sea, Montreal, New Orleans ve Blues Heritage gibi festivallerdeki performansları New York Voices'ın müzik dünyasındaki başarısını kalıcı kılacak konserler olarak grubun tarihine yazıldı. Kendi kayıtları dışında farklı tarzlara uzanan birçok ortak çalışmada gösterdikleri performans Grammy'ye kadar uzanan başarılara imza attı. Ray Brown, Bobby McFerrin, Nancy Wilson, George Benson gibi günümüzün önemli jazz'cılarıyla verdikleri konserlerin üzerine 1997'de çıkardıkları "New York Voices Sing the Songs of Paul Simon" konsept albümü New York Voices'ın türler arasında ne kadar büyük bir rahatlıkla gezinebildiğinin muhteşem bir örneğiydi. 2007 tarihli son kayıtları "A Day Like This" ile son derece geniş bir dinleyici kitlesine ulaşan topluluk bu albümde jazz dünyasının unutulmaz klasiklerinden Stevie Wonder'ın "Don't You Worry About a Thing"ine uzanıyor ve kimi eleştirmenlere göre şarkıların orijinallerinin tadını daha da ileri taşıyor.

Chucho Valdes Quintet & Gonzalo Rubalcaba Quintet

13 Mayıs Salı, 20.00

CHUCHO VALDÉS piyano
MAYRA CARIDAD VALDÉS vokal
LÁZARO RIVERO ALARCÓN bas
JUAN CARLOS CASTRO ROJAS davul
YAROLDI ABREU vurmalı çalgılar
GONZALO RUBALCABA piyano

İş Sanat sezonun son ayı olan Mayıs'ta, jazz tarihinin en iyi beş piyanistinden biri kabul edilen ve jazz tarihinde yerini çoktan alan Chucho Valdes'in beşlisi ile müzik yaşamını Küba kültürünün özgünlüğü ve inceliklerini yeniden şekillendirip çağdaş bir forma kavuşturmaya adayan Gonzalo Rubalcaba'yı aynı konserde sunuyor. İki ayrı bölümde jazz severlerle buluşacak olan usta jazz'cılar dinleyicilere adeta Küba'nın müzik tarihini sunacak birer dinleti sözü veriyor. 1961'den bu yana, başta efsanevi Irakere olmak üzere kurduğu topluluklar, 50'yi aşkın ülkede verdiği konserler, 52 albümü ve beş Grammy Ödülü'yle jazz dünyasının son dereçe üretken figürlerinden biri olarak tanınan Chucho Valdes, kariyeri boyunca Herbie Hancock, Kenny Barron, Michael Camilla, Chick Korea, Gonzalo Rubalcaba, Brandford ve Winton Marsalis, Carlos Santana, Dizzy Gillespie, George Benson, Taj Mahal, Jack Dejonnette, Ron Carter ve daha birçok ünlü müzisyenle aynı sahneyi paylaştı. Müzisyen bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen ve yeteneği çok küçük yaşta keşfedilen Gonzalo Rubalcaba, 80'lerin başında adım attığı jazz yaşamında dönüm noktasını 1986'da Alman Messidor firması için yaptığı üç kayıt ve Charlie Haden'la tanışması sonucu önce Toshiba/EMI sonra da Blue Note plak firmalarının dikkatini çekmesiyle yakaladı. Bu işbirlikleri sonucu 11 albüm yapan Rubalcaba 1990'da Charlie Haden ve Paul Motian'la Montreaux Jazz Festivali'nde verdiği unutulmaz konserle dikkatleri üzerinde topladı. Birçok Grammy adaylığı ve jazz alanında ödülleri bulunan başarılı piyanist melodik, ritmik ve heyecan verici çalışmalarıyla kalıpları değiştirmeye devam ediyor.

Sıkıştırılmış yoğunluk. Yeni BMW 1 Serisi Coupé

306 beygir gücüyle Yeni BMW 1 Serisi 135i Coupé, sizi 0'dan 100 km'ye sadece 5.3 saniyede çıkaracak. "Yılın en iyi motoru" alanında uluslararası 3 ödülün sahibi BMW Twin Turbo teknolojisi sayesinde hız yaparken asfaltın ter döktüğünü hissedeceksiniz.

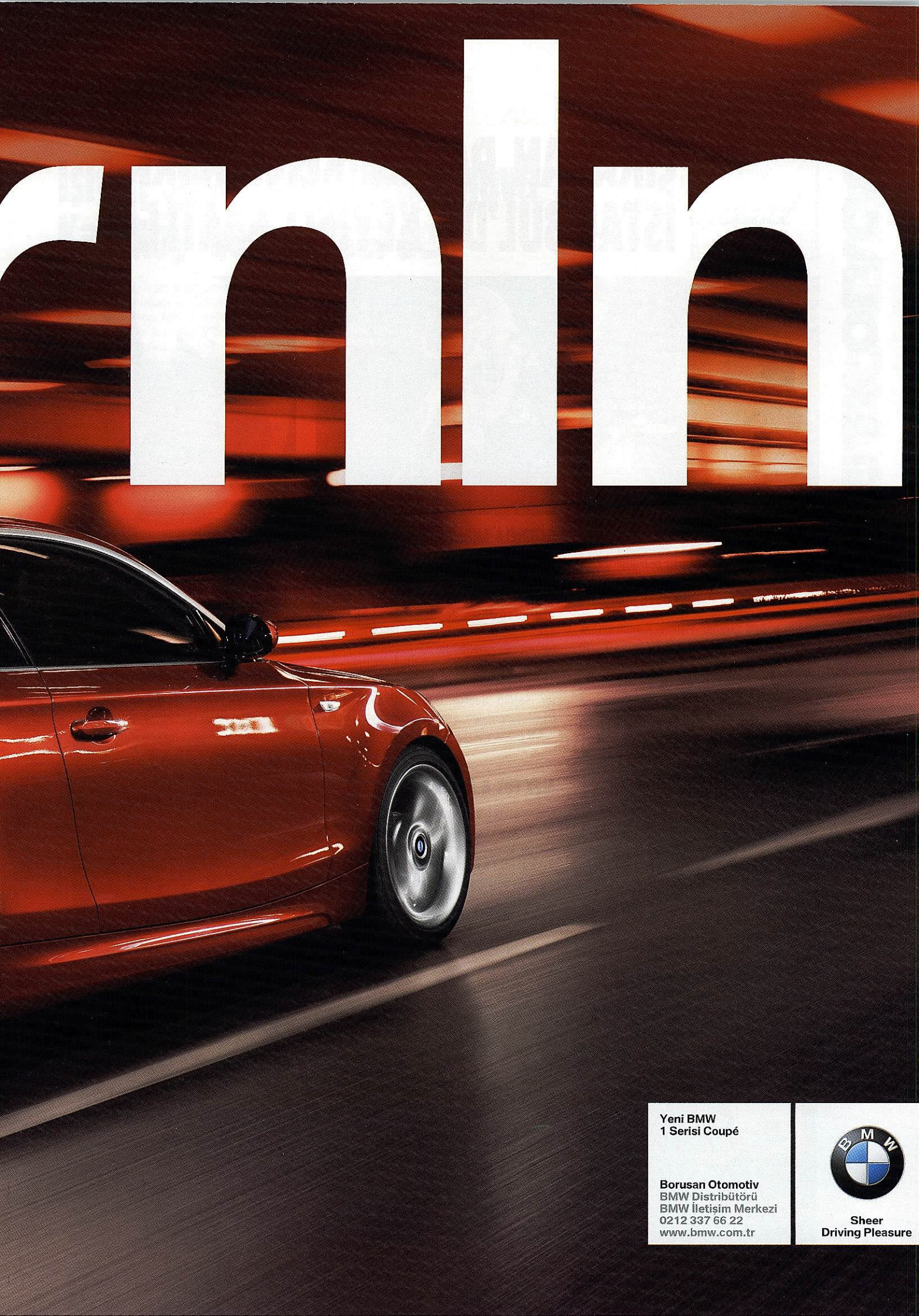
Yeni BMW
1 Serisi Coupé
Borusan Otomotiv
BMW Distribütörü
BMW İletişim Merkezi
0212 337 66 22
www.bmw.com.tr
Sheer
Driving Pleasure

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

ÇIRAĞAN PALACE KEMPINSKI İSTANBUL'DA KEYİFLİ SAATLER...

Çırağan Palace Kempinski'nin düzenleyeceği "RHYTHM IN PALACE" konserlerinde tanınmış isimler İstanbullu müzikseverler ile buluşacak.

Önceki yıllarda Pavorotti'den, Philecido Domingo'ya, Whitney Hueston'dan Enrique Iglesias'a kadar pek çok duayen sanatçıya ev sahipliği yağan Çırağan Palace Kempinski İstanbul; Saray bölümünde müzik severlere yepyeni sürprizler sunmaya hazırlanıyor. Açılışından 15 yıl sonra bir kültür ve sanat merkezi haline gelme misyonunu çeşitli aktivitelerle yerine getiren Çırağan Palace Kempinski, 2008 yılında dünyaca ünlü müzisyenleri "Rhythm In Palace" adı verilen konserler dizisiyle müzikseverlerle buluşturacak.

Çırağan Palace Kempinski İstanbul Bir İlke İmza Atıyor...

"Rhythm In Palace" projesiyle sanatseverleri davet eden Çırağan Palace Kempinski, Japon piyanist Keiko Matsui ve smooth jazz saksofoncusu Mindi Abair'in ardından kendi alanının önde gelen farklı isimlerini ağırlamaya devam ediyor. Gabriela Anders, Alex Fox, Maria De Barros İstanbullu müzikseverlerle buluşacak diğer ünlü isimler. Çırağan Palace Kempinski İstanbul'un "Rhythm In Palace" projesi dahilinde Alex Fox ve Maria De Barros'un ilk kez birlikte performans gösterecek olması ise bir diğer sürpriz.

GABRIELA ANDERS

www.gabrielaanders.com

Soft & Latin jazz alanının önde gelen besteci ve yorumcularından olan Arjantinli Gabriela Anders 16 Nisan 2008 tarihinde sahne alacak. "Wanting" albümünde yer alan kendi bestesi "Brasileira" ile dünya çapında bir şöhrete kavuşan sanatçı, "Tu lo sabes bien" ve "Fantasia" gibi parçalarının, "dahi" prodüktör Sergio George (Marc Anthony, India, DLG) tarafından aranje edilmesiyle popüler Latin jazz hit'lerine imza atıyor.

ALEX FOX & MARIA DE BARROS

www.alexfox.com & www.mariadebarros.com

Küçük yaşta yeteneği keşfedilerek ülkesinin en önemli bursu Teatro Colòn ile ödüllendirilen Arjantinli Flamenko gitar ustası Alex Fox besteci, müzisyen ve akademisyen kimlikleri ile müzik dünyasının önde gelen isimlerinden biri. 5 Mayıs 2008 tarihinde bir ilke imza atarak sahnesinde Ceseria Evora'nın manevi kızı Maria De Barros'u ağırlayacak. Senegal doğumlu Barros, Cape Verde müzisyenlerinin büyükelçisi olarak kabul edilmektedir.

Maria De Barros

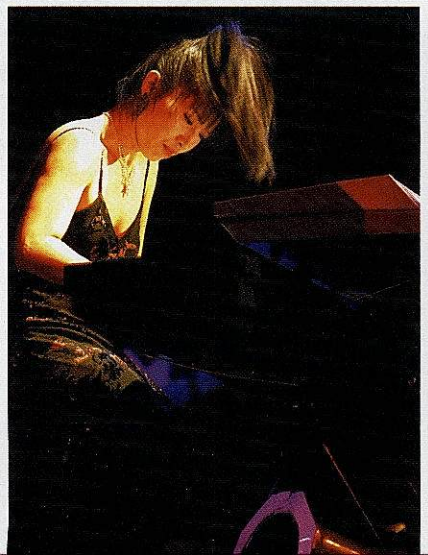

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Işığın Sesi Yıldız İbrahimova Kadıköy Geleneksel'de!

kadıköy Geleneksel

Dünyanın sayılı ses sanatçılarından biri olan Yıldız İbrahimova ile Türkiye'nin önde gelen kanun sanatçısı Tahir Aydoğdu ilk kez Kadıköy Geleneksel'de 'ikili' olarak sahne alacak. 05 Nisan Cumartesi günü gerçekleştirilecek konserde, Avrupa'dan, Rumeli'den ve Anadolu'dan unutulmaz melodiler seslendirilecek, dinleyiciler gönülden gönüle tatlı bir yolculuğa çıkarılacak.

Klasik müzik, jazz ve geleneksel müzikte vokal kavramına yeni boyutlar getiren, dünyanın önemli müzik festivallerinde sadece ses doğaçlamasına dayalı uzun performanslar sergileyen Yıldız İbrahimova, 'Gönülden Gönüle Şarkılar' isimli konseriyle bu kez Kadıköy Geleneksel dinleyicilerini şaşırtmaya hazırlanıyor.

Türkiye'nin önemli kanun sanatçılarından Tahir Aydoğdu ile ilk kez 'ikili' olarak sahne alacak Yıldız İbrahimova, Avrupa'dan, Rumeli'den ve Anadolu'dan unutulmaz melodileri kendine özgü yorumuyla sadece KadıköyGeleneksel dinleyicileri için seslendirecek. Bu müzik şölenine katılma fırsatını kaçırmayın.

Yıldız İbrahimova

Şan ve piyano öğrenimi gördüğü Sofya Müzik Lisesi'ni ve Bulgar Devlet Müzik Akademisi'ni birincilikle bitiren Yıldız İbrahimova, 4 oktavlık sesi, doğaçlama ustalığı, jazz'dan folklora, çingene şarkılarından avant-gard müziğe kadar geniş uğraşı alanı ile tüm dünyanın tanıdığı bir sanatçıdır. Bugüne kadar Antoine Herve, Ives Robert, Jean Lois Lognon, Françoise and Louis Montin, Zeena Parkins, Michail Alperin, Milcho Leviev, Okay Temiz, Tuna Ötenel, Ivo Papazov, Theodosii Spasov, Anatoly Vapirov, Vladimir Tarasov, Peter Kowald, Le Qvan Ninh, Carlo Rizzo, Urs Leimgruber, Lajos Dudas, Rudolf Dasek gibi önemli müzisyenlerle çalışan İbrahimova, İstanbul, İzmir Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestraları, Antalya, Petersburg, Sofya Radyosu senfoni orkestraları ve Sofya Operası orkestrası ile çalışmış, konserler vermiştir halen bu çalışmalarını sürdürmektedir.

Yıldız İbrahimova, Almanya, Fransa, İtalya, ABD, Meksika, Rusya, Japonya, K.Kore, Kuzey/GüneyAfrika'nın da aralarında bulunduğu 40'a yakın ülkede konserler vermiş; Prag, Berlin, Paris, Mulhouse, İnnsbruck, Moskova, Houston, Pamplona, İstanbul, Sofya, Varna, Atina, Novosibirsk gibi önemli jazz festivallerine katılmıştır. İbrahimova 93'ten bu yana değişik jazz festivallerinde enstrümansız sadece sesle 90 dakikaya varan solo performanslar gerçekleştirmektedir. Bulgaristan, Türkiye, Fransa, Yugoslavya, Almanya, ABD'de 15 albüm çalışması yapan sanatçı, Bulgar, Türk Halk Müziklerini jazz stilinde evrenselleştirme uğraşı içindedir. Modern/avant-gard müzik dallarında uygulama ve beste çalışmaları yapan İbrahimova'nın, çigan, klasik ve jazz müziğini birleştirme ve aranjman çalışmaları sürmektedir.

Fransa, Almanya, Bulgaristan ve Türkiye'de müzik okulları ile konservatuarlarda ses atölyeleri çalışmaları yöneten İbrahimova, ODTÜ Müzik ve Güzel Sanatlar Bölümü ile Bilgi Üniversitesi Jazz Müziği Bölümünde öğretim üyeliği yapmıştır. Sanatçı halen ODTÜ ve Başkent Üniversitesi'nde Müzik ve güzel Sanatlar Bölümünde öğretim üyeliği yapmaktadır.

Tahir Aydoğdu

ODTÜ Fizik Bölümü'nden 1983 yılında mezun olan Tahir Aydoğdu, 1987-2000 yılları arasında ODTÜ Müzik ve Güzel Sanatlar Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışmış ODTÜ Klasik Türk Müziği Topluluğu Korosu Şefliği görevini yürütmüştür. 90'lı yıllardan itibaren Gazi Üniversitesi Müzik Eğitimi Bölümü'nde de öğretim görevlisi olarak bulunan Tahir Aydoğdu, Türk Mûsikîsi Teorisi, Türk Mûsikîsi Usûlleri, Kânun'un çalış teknikleri dersleri vermiştir.

Çeşitli üniversite koroları, ASIAMINOR, SANTUR, Modern Folk Üçlüsü, Gül-i zar Türk Müziği Topluluğu, Yıldız İbrahimova gibi sanatçı ve müzik gruplarıyla çalışmalar yürüten Tahir Aydoğdu, yurt içi ve yurt dışında birçok konser ve turne programı içinde yer almıştır. Aydoğdu bugüne kadar çeşitli grup ve sanatçılarla albüm kayıtları gerçekleştirmiştir. Bunlardan bazıları; Asiaminor "Sokak Boyunca", "Longanova", "Kedi Rüyası"; Yıldız İbrahimova "Balkanantolia"; "Sufi Müzik'ten Flamenko'ya"; "Ferid ALNAR", Modern Folk Üçlüsü "Bizim tepe Konseri"; "Enstrümantal Müzik" (saz eserleri). Sanatçının ayrıca 2004 yılında Kalan Müzik tarafından yayınlanan "Hasret" isimli bir albümü bulunmaktadır.

Ayşe Gencer
aysegencerdemirer@hotmail.com

NAIMA açıldı.

Daha önce 1989-92 yılları arasında Selim Selçuk tarafından açılmış olan NAIMA 15 sene sonra tekrar kapılarını açtı.

15 sene Amerika'da yaşadıktan sonra Türkiye'ye döner dönmez tekrar NAIMA'yı açabilmek için araştırmalara başlayan sanatçı, internette gördüğü mekanın tam istediği yer olduğunu düşündü ve hemen faaliyete başladı.

4 ay gibi bir zaman sonunda Naima şimdiki yerinde, Kuruçeşme Kırbaç Sk. No.15'de 11 Ocak 2008'de jazz severlerin hizmetine açıldı.

Selim Selçuk çocukluk arkadaşı olan vokal sanatçısı Ayşe Gencer yöneticiliğinde her gece canlı müzik yapılmaya başlanan kulübünde sahne de alıyor.

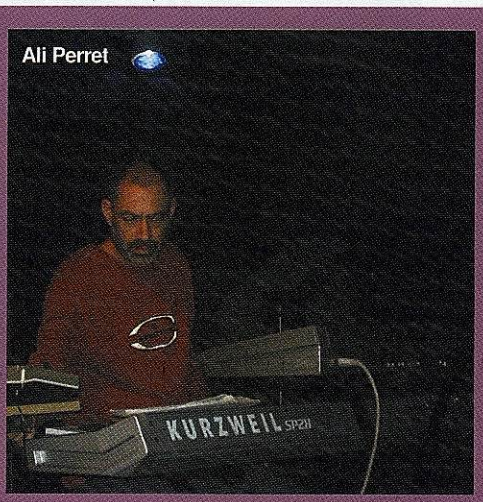

Sezgi Olgaç
sezgi.olgac@gmail.com

Dünyanın en iyi 10 kadın şarkıcısından biri olarak gösterilen

Tierney Sutton Nardis'te...

10 senelik jazz geçmişi boyunca kaydettiği 7 başarılı albümle ve sayısız performansla gelip geçici bir isim olmadığını tüm dünyaya kanıtlamış, son zamanların en dikkat çekici jazz vokalistlerinden Tierney Sutton, hem müzikalitede hem de vefakârlıkta eşi benzeri olmayan grubu ile birlikte 3-4-5 Nisan tarihlerinde Nardis Jazz Club sahnesinde olacak.

Üniversite yıllarına kadar jazz'dan habersiz, Wisconsin doğumlu bir koro şarkıcısı, sonrasında jazz'la bir tanışıyor, pir tanışıyor. Berklee School of Music eğitimi sonrası, 1998 yılında katıldığı Thelonious Monk Jazz Vocal yarışmasında yarı finale kalması, hem Tierney'in kanına jazz'ı daha da çok enjekte ediyor hem de isminin farkedilmesiyle birlikte yavaştan ortalığı ısıtmaya başlıyor. Arkasından 1999 yılında ilk solo albümü Introducing Tierney Sutton, jazz severlerle buluşuyor. Nasıl başlarsa öyle gider demişler... İlk başta Old Country, If I were a bell, It never entered my mind, Caravan gibi tanıdık standartları bir araya getiren, 'sıradan'mış gibi görünen bu albüm, Indie Award'a en iyi jazz vokal albümü dalında aday gösterilince, Sutton, jazz vokal kariyerine hiç de sıradan olmayan bir başlangıç yapmış oluyor.

Sutton aynı yıl, bundan sonraki 5 albümü boyunca birlikte çalışacağı Telarc firması ile anlaşma imzalıyor. Böylece kendisine daima ilham vermiş, Clifford Brown, Dizzy Gillespie, Wayne Shorter, Jimmy Rowles gibi müzisyenlerin, şarkıcılar tarafından pek yorumlanmamış bestelerine el atma fikri, Telarc'tan çıkan ilk albümü ile hayat buluyor: Unsung Heroes.

2001 senesinde çok daha kişisel bir projeye el atan Sutton, üçüncü albümü Blue in Green ile Bill Evans'a saygı duruşuna geçiyor. Bu albümün Sutton'ın sınırları zorlamayı seven diğer albümlerine göre, incelikle hazırlanmış, daha oturaklı bir tribute albümü olduğunu söyleyebiliriz.

2002 tarihli Something Cool albümüyle Sutton, sıkı bir dönüş yapıyor. Bu kez karşımızda notalarla oyun oynamaktan büyük keyif alan, neşeli, yaratıcı, duygusal, emprovizasyondan korkmayan, alabildiğine cesur bir vokal var. Her zamanki gibi ona tüm dinamizmiyle eşlik eden grubunu, şarkılardaki modern düzenlemeler ve yenilikler tamamlıyor. Sutton bu albümle hem dinleyenlerinin hem de eleştirmenlerin gözündeki yerini daha da sağlamlaştırıyor. Ve kısa bir sürede jazz listelerinde bir numaraya yükseliyor.

2004 senesinde, Bill Evans'tan sonra bir de Frank Sinatra'ya vefa borcunu ödemek isteyen Sutton'ın beşinci albümü geliyor: Dancing in the Dark. Sutton, proje için Frank Sinatra dendiğinde akla ilk gelen şarkılardan çok, kendisi için özel olan ve kişisel anlamlar ifade eden şarkıları seçmiş. Belki de bu yüzden, sıradanlığın yakınından bile geçmeyen bu albüm, 15 hafta boyunca listelerin zirvesinden inmiyor. Üstelik Sutton'ın bu albüm sonrasında efsanevi New York Oak Room'da verdiği konserin başarısı, onu Carnegie Hall'a doğru götürüyor.

2005 yılında Tierney Sutton Band'in New York Birdland'de verdiği konser, kayıt edilince, grubun ilk 'live' albümü yapılmış oluyor: I'm with the band. Aynı sene, JazzWeek Radyosu tarafından yılın vokalisti ödülüne layık görülen Sutton'ın başarısı bununla da kalmıyor. 2005 yılı, Sutton'a I'm with the band ile en iyi jazz vokal albümü dalında Grammy adaylığı da getirmeyi ihmal etmiyor.

Sutton'ın geçtiğimiz yıl, içinde "mutluluk" geçen şarkılar konseptinden yola çıkarak oluşturduğu albümü On the Other Side, hem kendisi hem de eleştirmenler tarafından yaptığı albümler içinde açık arayla en iyisi olarak tarif ediliyor. Albümde salt mutluluk içeren şarkılar bekliyorsanız, yanılıyorsu-

nuz. Albüm kapağında şarkıcının kendi sözleriyle albümde "mutluluğun peşinden koşarken duyulan heyecandan, mutluluğu arayıp bulamamaya, mutluluğu kaybettiğimizde duyduğumuz kalp acısından, hayatın bize beklediğimizden fazlasını verdiği anların mutluluğuna kadar" birçok şey var...

Birlikten müzik doğar.

10 senedir albümlerde, 14 senedir de sahne performanslarında birlikte çalıştığı grubu Sutton'ın müziğinin ayrılmaz bir parçası. Kişisel gelişimin ve müzikal başarısının yanı sıra Tierney Sutton, grubuyla da adeta kemikleşmiş müzikal birlikteliklerin zamanla ne noktalara gelebileceğini tüm dünyaya kanıtlar gibi.

İlk albümünden bu yana ona eşlik eden piyanist Christian Jacob, basçı Trey Henry ve Kevin Axt ile davulcu Ray Brinker, Tierney'in müziğini kusursuz bir biçimde tamamlıyor, zenginleştiriyor, yükseltiyor. Tierney'in albümlerini dinleyen, konserlerini izleyen tüm dinleyicilerin hayranlığını kazanmış bu sinerji, Tierney Sutton performanslarının adeta en ayrıştırıcı özelliklerinden biri. Sutton ve grubu arasındaki bu güçlü bağ, 2005 yılında Grammy'ye aday olmuş live albümleri "I'm with the band"'e de adını vermiş. Üstelik Sutton'ın web sitesine girip şöyle bir göz atarsanız, web sitesinin Tierney Sutton'dan değil, Tierney Sutton Band'den bahsettiğini farkedeceksiniz. Bir müzisyen için egoyu alt etmenin bu derecesi, gerçekten de takdire şayan.

Modern bir jazz divası

Tierney Sutton'ın müzikalitesi hakkında söylenebilecek birçok şey var. Dinlerken bile hızına yetişmenin zor olduğu, up tempo parçalarda gösterdiği nefes kesen performans, güçlü ritm duygusu, kusursuz entonasyonu, çoğunlukla tiz notalarda özgürce dolaşan berrak sesi, emprovizasyon kabiliyeti, doğaçlamalarında bir trompetçiyi anımsatan yorumları, tüm bu teknik donanımın hemen yanı başında duran stil ve duygusal zenginlik, onu Tierney Sutton yapan özellikler. Bana göre Tierney Sutton'ın bütün albümlerinde göze çarpan en önemli özelliklerden biri ise parça seçimlerindeki başarısı, gerek albümlerinde gerekse performanslarında birbirinden farklı birçok türe ait şarkıyı, ustalıkla bir araya getirebilmesi, zekice düzenlenmiş setlistler ile sıkıcı olmaktan kurtulmayı çok iyi bilmesi.

We're with the band!

Yapılan yorumlardan birinde "Albümlerinden daha harika olan bir şey varsa o da canlı performansları." deniyor Tierney Sutton Band için. Sutton'ın kendisi de verdiği röportajlardan birinde "Canlı performanslarda, stüdyo kayıtlarında olmayan, bambaşka bir şeyin ortaya çıktığını" düşündüğünü söylemiş. Bu yorumların doğruluğundan zerre kadar şüphemiz yok. Ama biz yine de 3-4-5 Nisan tarihlerinde olayı yerinde, yani Nardis Jazz Club sahnesinde görüp dinlemeyi ve ondan sonra "En büyük Tierney Sutton Band!" diye bağırmayı tercih ediyoruz. Her ne kadar evde prova yapmaya şimdiden başlamış olsak bile...

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Artık bir ekol olan Nardis'te jazz dünyasının eski ve yeni müzik neferleri omuz omuza çalıyor...

Nardis Jazz Festivalinden...

NİSAN AYI PROGRAMI

Elif Çağlar "Curly Trio", 14 Nisan

Elif Çağlar ve "Curly Trio" ile farklı repertuarı ve müthiş yorumu ve daha önce birçok oluşumda beraber çalmış gitaristler Cem Tuncer ile Kerem Türkaydın'ın eşlikleri ve soloları eşliğinde keyifli bir gece yaşayacaksınız.
Elif Çağlar (vo), Cem Tuncer (g), Kerem Türkaydın (g).

Chuck Israels, 15 Nisan, 16 Nisan

Müzisyen bir ailenin oğlu olan sanatçı Boston'da büyüdü. Bölgenin müzik okulu olan Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde okdu, daha sonraları okul orkestrasında çalmaya başladı. Hocaları arasında Herb Pomeroy, Charlie Mariano, Joe Gordon, Serge Chaloff ve basçı John Neves vardı. Coleman Hawkins ve Billie Holiday ile birlikte sahne aldı. Sık sık New York'a da gidip çaldı. 1959'da dönemin modası olan Avrupa'da çalmaya o da uydu ve gitti, 61'de döndü. Bill Evans Trio'da çalan Scott Lafaro'nun ani kaybından sonra yerini Chuck İsraels aldı. Muhteşem Trio 65 kaydını muhteşem birliktelikler izledi. J.J. Johnson, Stan Getz, Gary Burton, Jim Hall, Herbie Hancock, Donald Byrd, Hank Mobley, Tony Williams, Roy Haynes, Sonny Clarke, Bobby Timmons ve Roland Hanna gibi pek çok değerli müzisyen ile çaldı. Sonraki yıllar besteciliğe ağırlık verdi ve eğitimciliğe başladı. Halen 1986 yılından itibaren sürdürdüğü Western Washington Üniversitesi'nin caz bölümünde başkan olarak eğitimciliğine devam ediyor. Bu çok değerli müzisyenin performansı Nardis sahnesi için bir tarih olacak.
Chuck Israels (b), Oliver Groenewald (tp), Önder Focan (g), Ediz Hafızoğlu (d).

Yaşam Hancılar, 17 Nisan

1994 yılından bu yana farklı gruplarda vokalist ve gitarist olarak yer aldı. Üniversite yıllarında tanıştığı caz müziğini icra etmek amacıyla 2007 yılının başında Jazzmates grubunu kurdu ve bu grupla 14. İstanbul Caz Festivali Genç Caz konserlerinde yer aldı. Halen Sibel Köse Atölyesi ve Randy Esen ile caz vokal çalışmalarına devam ediyor. Bu genç sanatçımız standartlardan oluşan bir repertuar ile sizlerle olacak.
Yaşam Hancılar (vo), Baki Duyarlar (p), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

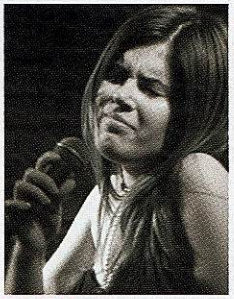

Elif Turan Group, 18 Nisan

Güçlü sesi ve yeteneği ile farkedilen Bilgi Üniversitesi Caz Bölümünden mezun olan Elif Turan caz standartlarına funky bir yorum getirecek.
Elif Turan (vo), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Berke Özgümüş (d).

Melis Sökmen, 19 Nisan

Ankara doğumlu Sökmen çocukluğunu Almanya'da geçirdi. Bale, caz dans, modern dans ve klasik gitar eğitimi aldı. 1986 yılında Grup Lokomotif'te solisti oldu. Aynı yıl Kuşadası Altın Güvercin Yarışması'nda ikincilik ödülünü kazandı. 1990 yılında ilk albümü "O Zaman"ı çıkardı. 1995 yılında ikinci albümü "Öze Dönelim" ile müzik hayatına devam etti. 2001 yılında Journalist Jury-Universe-talent Prag birincilik ödülünü kazandı. Pop jazz'in ülkemizdeki en sevilen ve en önemli temsilcisi Melis Sökmen ile R&B ve soul dolu, keyifli bir hafta sonu için bekliyoruz.
Melis Sökmen (vo), Aysun Sökmen (vo, flt), Hakan Çimenot (tb), H.İbrahim Işık (tp), Cem Tuncer (g), Uğur Gülbaharlı (p), Cudi Genç (b), Mert Önal (d).

Murat Usanmaz Quartet "Flamenco & Latin Jazz", 21 Nisan

Sanatçı 1976 yılında İstanbul'da doğdu. 1994'te profesyonel olarak gitar çalmaya başladı. 2001 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Gitar Bölümü'ne girdi ve 2005 yılında Cem Küçümen'in sınıfından mezun oldu. Yunanistan'da Costas Cotsiolis ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Jorge Orozco'nun ustalık sınıflarına, İspanya'da Emilio Maya ve Miguel Angel Cortes'in flamenco yaz okullarına katıldı. Flarmonia İstanbul ve Milli Reasürans Orkestraları ile "J.Rodrigo-Aranjuez" gitar konçertosunu ve İFD, ile "A. Vivaldi-Re Majör", "F. Carulli La Majör" gitar konçertolarını seslendirdi. Yurt içi ve yurt dışında katılmış olduğu festivallerde müzik otoriteleri tarafından övgüyle karşılandı. Son çalışmalarını CRR, AKM, Milli Reasürans, Darphane-i Amire, İtalya (Bolonya), Cezayir, Almanya, Harbiye Açıkhava Tiyatrosu sahnelerinde gerçekleştirdi. 2005 yılında l'Ecole Normale de Musique de Paris'in solistlik sınıfına kabul edildi. Eğitimine solist ve kompozitör Rafael Andia ile devam etmektedir.
Murat Usanmaz (g), Barkın Balık (obua, ss), Kaan Yıldız (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Neşet Ruacan & Sezgi Olgaç & Erdal Akyol Trio, 22 Nisan

Neşet Ruacan İstanbul'da doğdu. 10 yaşında klasik gitar ile müziğe başladı. İlk gitar dersini Rıza Başikoğlu'ndan aldı. Daha sonra Dr.Metin Bulut ile caz gitarı çalıştı. 1963 yılında Vahşi Kediler Grubu ile pop müziği çaldı. İktisat Fakültesini terk ederek profesyonel müzisyenliği seçti. Şerif Yüzbaşıoğlu Orkestrası onun profesyonel müziğe girişinde en önemli etken oldu. Daha sonra Erol Büyükburç, Süheyl Denizci, Yalçın Ateş Orkestralarında yer aldı. Daha sonra sırasıyla İngiltere'de Leeds College of Music ve Amerika'da Berklee College of Music, Brooklyn School of Music, Julliard School of Music gibi çeşitli kurslara devam etti. Ernest Wiehe, Alex Ulanowski, Jerry Bergonzi ile özel olarak çalıştı. Türkiye'ye dönünce TRT Hafif Müzik ve Caz Orkestrası'na katıldı. Helen şef olarak çalışıyor ve konserler veriyor.
Sezgi Olgaç Nardis Caz Vokal Yarışması'nın hem başarılı hem de ödüllü gençlerinden. Bu üçlünün ilk Nardis konseri. Haftaya keyifli baslamak isteyenlere.
Neşet Ruacan (g), Sezgi Olgaç (vo).

Sibel Köse & Polonya'dan Türkiye'ye Caz Rüzgarı, 23 Nisan

Türkiye'de olduğu kadar yurt dışında da çalışmalarını sürdüren Sibel Köse, bu kez Türk ve Polonyalı müzisyenlerden oluşan bir grupla Türkiye'deki cazseverlerin karşısına çıkıyor. 90'lı yılların başından bu yana konser, festival ve eğitim çalışmalarına katılmak için sıkça Polonya'yı ziyaret eden Köse'nin müzik yaşamında bu ülkenin ve Polonya'daki caz ortamının büyük etkileri oldu ve Köse, birbirinden değerli sanatçılarla çalışma fırsatı buldu. Piyanist Bogdan Holownia ve kontrbasçı Bronek Suchanek'in konuk olduğu proje, Sibel Köse'nin bu ortak çalışmalarının Türkiye'deki

MAYIS AYI PROGRAMI

ilk sunumu. 1987 yılından beri uluslararası konserler ve festivallerde yer alan Sibel Köse, Festival of Jazz Standarts (Siedlce – Polonya), Fete Des Jazz (Paris – Fransa), Miedznaradowy Festiwal Pianistow Jazzowych (Kalisz – Polonya), Jazz au Xiricourt (Xiricourt – Fransa), Jazz in Marciac (Marciac – Fransa), Jazz a St Louis (St Louis – Senegal), Turkey Now (Amsterdam – Hollanda) gibi uluslararası organizasyonlarda sahneye çıktı. Tuna Ötenel, Janusz Sprotz gibi önemli isimlerle çalıştı, Polonya'nın Zamosc kentinde düzenlenen Uluslararası Caz Vokalistleri Yarışması'nda birincilik ödülünü kazandı. Fransa'da iki, Türkiye'de beş albümde solistlik yaptı.

Sibel Köse (vo), Bogdan Holownia (p), Bronek Suchanek (b).

EMIRATES İLE JAZZ KEYFİ Kelley Johnson, 24, 25, 26 Nisan

Kelly Johnson swingli, duygulu ve hikaye anlatımı öne çıkan bir stile sahip. 2003 yılında uluslararası Jazzconnect Vocal Competition'ı kazandı, Jazz Education Journal ise 'Live at Birdland' albümünü 2004 yılının jazz vokal albümü olarak seçti. 80'li yıllarda Mark Murphy ile çalıştı. Mark Murphy onun için 'Bu kız bir jazz şarkıcısı olduğunu biliyor ve başka birşey yapmasına da gerek yok! Kararlı notalarına, mükemmel parça seçimlerine ve bir Joe Henderson temasını bile vokal formuna sokabilmesine dikat edin!' demiştir. Bu dönemde Seattle'dayken Buddy Catlett ve Clarence Acoz ile performanslar sergiledi. Ardından da John Hansen ile tanışıp, 'Make Someone Happy' adlı albümünü kaydetti. Bu albümde Larry Grenadier, Steve Wilson ve Lewis Nash de yer aldı. 2002 yılında ise ünlü trompetçi Brian Lynch'in prodüktörlüğünü üstlendiği albümünde Brian Lynch, John Hansen, Geoffrey Keezer, Essiet Essiet ve Jon Wikan ile 'Music is the Magic' albümünü kaydetti. Johnson halen Seattle'daki Cornish College of the Arts'da profesör olarak dersler veriyor ve Seattle Metropolitan Urban League's Kid's Jazz Chorus'u yönetiyor. Bu özel sanatçı Nardis'te çok özel 3 gecede sizler için sahne alacak. www.kelleyjohnson.com adresinden daha geniş bilgi alabilirsiniz.

Kelley Johnson (vo), John Hansen (p), Kamil Erdem (b), Ekin Cengizkan (d).

Yansımalar, 28 Nisan

Topluluk, 1990 senesinde A. Şenol Filiz ve Birol Yayla tarafından oluşturulmuştur. Temelde akustik bir tınıya sahip olan topluluk, geleneksel müziğimizden yola çıkarak günümüzü yansıtan ve geniş bir yelpazeye açılabilen sade ve dingin bir müzik anlayışını yorumluyor. Topluluk, 1996 senesi-

ne kadar ikili olarak çalışmalarını sürdürmüş, bu dönem içinde yurt içi ve yurt dışında verdikleri pek çok konserin yanısıra "Yansımalar", "Bab-ı Esrar", "Serzeniş", "Vuslat" ve "Pervane" isimlerinde beş albüm yayınlamışlardır. "Günümüzün karmaşasına karşın insanla biraz sadelik ve huzur sunmak amacımız" diyen sanatçılar, çalışmalarında dinleyicileri ile bu temayı paylaşmaktadır.

Şenol Filiz (ney), Birol Yayla (tambur), Murat Usanmaz (g), Nezih Yeşilnil (b), Pınar Duruk (cello), Ediz Hafızoğlu (d, perc).

CARLSBERG PRESENTS Sibel Köse & Önder Focan Duo, 29 Nisan

Nardis'te Ekim 2006'da ilk kez sahnelenen bu duo projesi sizlerden yoğun ilgi görmüştü. Yıllardır birlikte müzik yapan Sibel Köse ve Önder Focan "ikili" olarak sizlere standartlardan oluşan bir repertuarı Nardis'in sıcak atmosferinde sunacaklar.

Sibel Köse & Önder Focan Duo Sibel Köse (vo), Önder Focan (g).

Murat Arkan "Michael Franks" Project, 30 Nisan

Ankaralı bir müzisyen olan Murat Arkan, TED Ankara Koleji ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nden mezun oldu. 30 yıldır gitar çalıyor ve şarkı söylüyor. Bilkent Üniversitesi Caz Bölümü, Berklee Müzik Okulu yaz kursu (İtalya) ve Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü'nde değişik zamanlarda müzik eğitimi aldı. Bu konserde, Michael Franks şarkıları seslendirmek üzere gitarının yanısıra Michael Franks'in şarkı söyleme tarzına benzeyen vokali ile ve çok keyifli bir ekiple karşınızda olacak.

Kaliforniya'lı şarkıcı, besteci ve şarkı sözü yazarı Michael Franks'in unutulmaz şarkıları, Türkiye'de ilk defa toplu halde çalınacak. Özellikle 1970'lerin sonları ve 1980'lerde yapmış olduğu albümlerle dünyada ve ülkemizde sevilen bir şarkıcı olan Michael Franks, 'smooth jazz' ın önemli temsilcilerinden biri olarak kabul ediliyor. 'Antonio's Song, Baseball' ve daha birçok Michael Franks parçası bu konserde seslendirilecek. Bu konser, Michael Franks hayranları için kaçırılmayacak bir fırsat! Ayrıca, cazın daha yumuşak tınılarından hoşlananlar için şiddetle tavsiye olunur.

Murat Arkan (g, vo), Yahya Dai (s), Emre Tukur (keyb), Kağan Yıldız (b), Selim Göksu (d), Jehan (vo).

Okay Temiz ile "Komşular", 01 Mayıs

Perküsyoncumuz Okay Temiz ve Bulgar komşularımızı Nardis'te konuk edecek. Konuklara ev sahibi Önder Focan da eşlik edecek. Bu keyifli birlikteliği kaçırmayın deriz. Vesselin Vesselinov Bulgaristan Sofya doğumlu bir müzisyen. Gençliğinde rock gruplarında bas çalarak müzikle ilgilenmeye başlamış. Daha sonra askeri bandolarda çalmaya devam etmiş. State Musical Academy'e kaydolup kariyerine daha sağlam adımlarla devam etmeye karar vermiş. Tiyatro, film ve TV müzikleri yapmaya başlamış. 1990-2002 yılları arasında özellikle Hollanda ve Orta Avrupa'da çok tanınan Poduene Blues Band ile turlar ve konserler vermiş, 9 CD kaydetmişler. Bu konserler kapsamında Türkiye'ye de gelmişler. Bulgaristan'da 2001 ve 2007'de yılın sanatçısı adayı gösterilmiş. 2005 yılında Bulgar pop grubu Kaffe'ye yazdığı parça ile Eurovision yarışmasında yer almışlar. Bizde de Okay Temiz ve Yıldız İbrahimova ile bazı çalışmalar yapmış. Piyanist, besteci ve düzenleyici Rumen Toskov Bulgaristan Samakov doğumlu. Sofia Müzik Okulu mezunu. Pekçok uluslararası festivalde sahne alan sanatçı tiyatro ve film müziği bestelemiş, konserlerde sahne almış. Şimdilerde New Bulgarian University'de caz piyano ve emprovizasyon dersleri veriyor.

Rumen Toskov (p), Vesselin Vesselinov (b), Önder Focan (g), Okay Temiz (perc).

Janusz Szprot "Young@Hearts", 02 Mayıs

Topluluğun lideri Janusz Szprot, piyanist, besteci, aranjör, eğitimci ve müzikolog olarak zengin bir müzik geçmişine sahip. Profesyonel müzik yaşamına başladığı 1971 yılından bu yana Polonyalı ve yabancı pek çok ünlü caz sanatçısı ile çalışan Szprot, 1983 yılında, yetenekli Polonyalı ve Türk caz sanatçılarını biraraya getirerek kurduğu 'Polonya-Türk Caz Topluluğu' adını verdiği grupla Ankara'da ve 21'inci Uluslararası İstanbul Müzik Festivali'nde konserler verdi. Piyanist olarak, cazın her tarzına hakim olan Janusz Szprot'un bu alandaki esnekliği ve çeşitliliği, 15'den fazla albüm içeren diskografisinde de açıkça görülüyor. Szprot, Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak görev yapıyor.

Janusz Szprot (p), Yahya Dai (ts), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Feyza Eren, 03 Mayıs

Amerika'da doğup büyüyen Feyza Eren, 12 yıldır İstanbul'da caz söylüyor. Türk ve uluslararası, çok değerli müzisyenlerle çalıştı, çeşitli mekanlarda konser verdi ve şarkı söyledi. Akbank, Ortaköy, Afyon, Bodrum ve İzmir caz festivallerine katıldı. Yurtdışında, Ricky Ford orkestrasıyla Fransa'da bir caz festivaline katıldı ve aynı grupla Paris'te Lionel Hampton Jazz Kulübünde şarkı söyledi. 2000 yılında Emin Fındıkoğlu yönetiminde ülkemizin en iyi caz müzisyenlerden bazılarıyla beraber "I'm New" adlı ilk solo albümünü çıkaran Feyza, bu akşam Nardis'te rengarenk bir şarkılar demeti sunacak.

Feyza Eren (vo), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Cem Tuncer Band "Wes Montgomery Project", 05 Mayıs

60'lı yıllarda gitar patlamasının kıvılcımını farklı müzikal alanlarda üç müzisyen ateşledi. Rock'da Jimi Hendrix, blues'da B.B.King, jazz'da ise Wes Montgomery. 1968'de ölen Wes Montgomery o hayranlık verici ve çoğu gitarist için olanaksız olan oktav tekniğini blues ve Charlie Christian'dan aldığı mirasın başrol oynadığı sert ve açık bir anlatımla birleştirdi. Wes Montgomery'nin mirasını ise pek çok müzisyen sürdürdü. Türkiye'de ise bu mirası sürdüren sanatçımız Cem Tuncer. Bu gece Wes Montgomery parçaları dinleyip kendimizden geçeceğiz. Sizleri de bekleriz.

Cem Tuncer (g), Kürşad Deniz (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Jef Giansily Trio, 06 Mayıs

Jef Giansily, Parisli bir piyanist. Yerli müzisyenlerle beraber çaldığı İstanbul'a yerleşeli 4 sene oldu. Trio, Jef'in besteleri ve çağdaş caz repertuarından oluşan seçkileri çalacak.

Jef Giansily (p), Ozan Musluoğlu (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Ayşe Tütüncü Trio, 07 Mayıs

1995'te kurduğu Piyano-Perküsyon Grubu'yla çalmaya devam eden Ayşe Tütüncü 2004 yılında yeni bir "Üçlü" kurdu. Bu üçlü içerisinde, Piyano-Perküsyon grubundan Bas ve Si b klarnette Oğuz Büyükberber, soprano ve tenor saksofonda Yahya Dai yer alıyor. 2004 Mart ayı başından beri konserler veren üçlü, Ayşe Tütüncü'nün bu grup bileşimi -iki nefesli ve bir piyano- için özel olarak düzenlediği yeni bestelerini çalıyor. Düzenlemeler iki nefesli aletin birbiriyle ve piyanoyla ilişkisi üzerine kurulu. Genellikle soprano saksofon ve bas klarnet, kimi zaman da enstrümanlar değiştirilerek si b klarnet ve tenor saksofon eşleşiyor. Müziğin karakteri klasik batı müziği, caz ve yöresel müzik damarlarının A. Tütüncü'ye has bir üslupta harmanlanması olarak tarif edilebilir. Ayrıca bestelerin arasında Astor Piazzola ve Carla Bley'den yine bu üçlüye göre piyanist tarafından düzenlenmiş birer yorum da yer alıyor.

Ayşe Tütüncü özellikle yazılı müzik ile emprovize müzik arasındaki gerilimi dengeleyebilmek ve ikisine de uzanabilmek için ortada bir yerde durmayı tercih ediyor. 1995'ten bu yana sürdürdüğü "Piyano Perküsyon" projesinde emprovizasyona açık bırakılmış serbest bölümleri olan besteler, adaptasyonlar, çeşitlemeler ve kolajları işliyor. Yeni "Üçlü"sünün repertuarında ise yer yer yine adaptasyon ve çeşitlemelere yer verirken, ağırlıklı olarak serbest bölümler ile yazının içiçe örülerek çalındığı yeni bestelerine yer veriyor.

Ayşe Tütüncü (p), Yahya Dai (as, ts, EWI), Oğuz Büyükberber (clt, bclt).

Kristina Svolkinaite, 08, 09 Mayıs

Litvanya 1985 doğumlu genç sanatçı çocukluğunda ilgi duyduğu müziğe Klaipeda Üniversitesi'ne kaydoldu. Jazz ve vokal eğitimine halen devam eden genç şarkıcı okulun caz grubunda şarkı söylüyor ve yarışmalara katılıyor. Geçen yıl katıldığı Lady Summertime'da bizim genç şarkıcımız Meltem Ege'den sonra ikinci gelerek Nardis Jazz Kulüpte şarkı söyleme ödülü kazandı. Nardis'e gelmeden önce Baltık ülkelerinin büyük organizasyonları olan Kaunas Jazz ve Nomme Jazz festivallerinde de şarkı söyleme imkanı buldu. Bu yıl Türkiye'yi Meltem Ege'nin temsil ettiği Jazz Voices 2007 yarışmasının da geçen sene ikincisi olan sanatçı şimdilik Türk şarkıcılarının uluslararası yarışmalarda rakibi görünüyor. Caz vokale ilgi duyan herkesi bekliyoruz.

Kristina Svolkinaite (vo), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

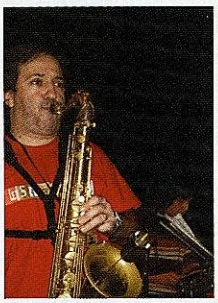

Yahya Dai Quartet, 10 Mayıs

Ankara doğumlu Yahya Dai'nin 1974 yılında Soprano blokflüt ile başlayan müzik hayati 1981'de alto saksofon ve ilerleyen yıllarda tenor saksofon, soprano saksofon, bariton saksofon, yan flüt ve EWI (elektrik nefesli enstrüman) ile devam etti. Ankara'da uzun bir dönem Tuna Ötenel ile birlikte çalışan Yahya Dai, İstanbul'a yerleştikten sonra yerli, yabancı pek çok grupla sahne aldı, albüm kayıtlarında çaldı. Bu gece Coltrane, Brecker ve Erskine bestelerinden oluşan bir seçki ile sizlerle olacaklar.

Yahya Dai (ts), Selim Benba (p), Eylem Pelit (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Elif Çağlar "Curly Trio", 12 Mayıs

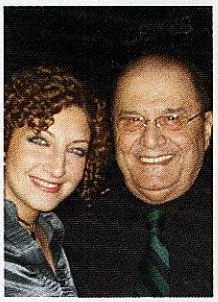

Elif Çağlar ve "Curly Trio" ile farklı repertuarı ve müthiş yorumu ve daha önce birçok oluşumda beraber çalmış gitaristler Cem Tuncer ile Kerem Türkaydın'in eşlikleri ve soloları eşliğinde keyifli bir gece yaşayacaksınız.

Elif Çağlar (vo), Cem Tuncer (g), Kerem Türkaydın (g).

Piazzola Project, 13 Mayıs

2007 yılında kurulan grup, modern Arjantin tangosunun yaratıcısı ünlü besteci Astor Piazzola'nın eserlerini yorumlamak ve modern tango müziğinin Türkiye'deki icracısı olmak üzere kurulmuştur. Piazzola'nın tangoları, gündelik yaşam temposu içinde sıradan insanın tutkularını, heyecanlarını, aşklarını, acılarını, hasretlerini müthiş sade tınılarla ifadelendirmekle kalmaz, modern şehir yaşamının bir parçası sayılan kaosun iktidarı altında ezilmiş ve bastırılmış duyguları yansıtmakta benzersiz melodik öyküler barındırır. Piazzola Project, modern tangonun orijinal yorumlarını sanatseverlere şimdiye kadar duymadıkları şekilde zengin orkestrasyon düzenlemelerle sunacak.

Ceyda Pirali (p), Burcu Bal (keman), Başak Elkutlu (viyola), Şirin Kasmalar (viyolonsel), Saltuk Tukur (b), Mine Berkay (perc).

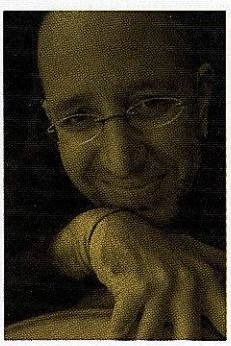

Yinon Muallem Ensemble, 14 Mayıs

Yinon Muallem Ensemble 2005 yılında kuruldu. Farklı tarzlardaki müzisyenlerden oluşan grup, Yinon'un orijinal bestelerinin yanı sıra Türkiye, İsrail, Balkanlar ve Doğu Avrupa'dan geleneksel şarkıları seslendirmektedir. Bu konserde topluluk, Yinon'un Mart 2008'de yayınlanan yeni albümü "The Way It Is - Oldugu Gibi"den parçaları da seslendirecek.

Yinon Muallem (perc, vo), Serdar Pazarcıoğlu (keman), Erdem Şentürk (ud), Savaş Özkök (kanun), Sumru Agıryürüyen (vo).

Grup Passiflora, 15 Mayıs

Levent Altındağ ve Erdem Sökmen'in öncülüğü, Eylem Pelit, Volkan Öktem, Serkan Özyılmaz'ın katılımıyla kurulan Grup Passiflora yaklaşık 5 yıldan beri birlikte çalmaktadır. Bu yıl aralarında aldıkları Şenova Ülker ile de güçlenen ve repertuarlarında Latin caz ve fusion tarzı müzikler olan grubun repertuarı oldukça geniş. Grup John Patitucci, Joe Bosco, Garry Willis, Steve Khan, Julio Baretto, Paco de Lucia, Russell Ferrante (Yellow Jackets), Tania Maria, Ralph Towner (Oregon), J.C.Maillard gibi besteci ve müzisyenlerin eserlerini kendi yaptıkları aranjmanlarla başarı ile yorumlamaktadır.

Levent Altındağ (s), Erdem Sökmen (g), Şenova Ülker (tp), Serkan Özyılmaz (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Melis Sökmen, 16 Mayıs

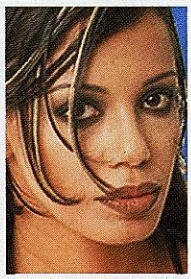

Ankara doğumlu Sökmen çocukluğunu Almanya'da geçirdi. Bale, caz dans, modern dans ve klasik gitar eğitimi aldı. 1986 yılında Grup Lokomotif'te solisti oldu. Aynı yıl Kuşadası Altın Güvercin Yarışması'nda ikincilik ödülünü kazandı. 1990 yılında ilk albümü "O Zaman"ı çıkardı. 1995 yılında ikinci albümü "Öze Dönelim" ile müzik hayatına devam etti. 2001 yılında Journalist Jury-Universe-talent Prag birincilik ödülünü kazandı.

Pop jazz'in ülkemizdeki en sevilen ve en önemli temsilcisi Melis Sökmen ile R&B ve soul dolu, keyifli bir hafta sonu için bekliyoruz.

Melis Sökmen (vo), Aysun Sökmen (vo, flt), Hakan Çimenot (tb), Şenova Ülker (tp), Cem Tuncer (g), Uğur Gülbaharlı (p), Cudi Genç (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Sibel Köse & Dan Moretti & Quartet Muartet, 17 Mayıs

Amerika'daki prestijli müzik okulu Berklee College of Music'te öğretim görevlisi olan Dan Moretti, aynı zamanda müzisyen kimliğiyle Amerika, Avrupa, Rusya ve Hindistan'a uzanan bir coğrafyada konserler veriyor. 15 yıl içinde 11 albüm çıkaran deneyimli saksafon sanatçısı, özellikle Mike Stern ve Dave Samuels'la kaydettiği "Point of Entry", Dave Liebman'in yer aldığı "Latin Genesis" ve caz listelerinde yükselen "Once Through" ile dikkat çekiyor.

Dan Moretti'nin son albümü "Passing Place", müzik eleştirmenlerinden tam not aldı. Caz eğitimi üzerine birçok ödülü olan sanatçı, bu gece Nardis sahnesinde, Sibel Köse ve Quartet Muartet'e eşlik edecek. Ekibin repetuarında, caz standartlarının farklı yorumlarının yanında Herbert, Stevie Wonder, Krysztof Komeda gibi sanatçıların parçalarına da yer veriliyor.

Sibel Köse (vo), Dan Moretti (s), Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Alp Ersönmez (b), Volkan Öktem (d).

Dan Moretti & Quartet Muartet, 19 Mayıs

Caz severlerin yakından takip ettiği fusion/caz grubu Quartet Muartet, Aralık 2007'de yayınlanan "Dokuz Parça Daha" isimli albümleriyle yoluna devam ediyor. Sarp

Maden, Volkan Öktem, Alp Ersönmez ve Genco Arı'dan oluşan ve bestelerinde farklı tarzlara yer vermekten korkmayan ekibe, 19 Mayıs akşamı Amerikalı saksofon sanatçısı Dan Moretti eşlik edecek. Dan Moretti Berklee College of Music'te profesörlük yapmanın yanında, müzisyen kimliğiyle dünyayı dolaşıyor.
Dan Moretti (s), Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Alp Ersönmez (b), Volkan Öktem (d).

Nezih Yeşilnil Trio, 20 Mayıs

6 yaşında mandolin, 13 yaşında gitar çalmaya başladı. 17 yaşında İzmir'de Maça Beşi Topluluğu'nda bas gitar çalmaya başladı. Ege Üniversitesi İktisat Fakültesi Ekonomi bölümünden mezun olan Yeşilnil, 1974'te Grup Doğuş'un kurulmasına öncülük etti. Çeşitli dans müziği topluluklarında çalan müzisyenin 1980'de edindiği kontrabas, çok ilgilendiği caz müziğine geçmesine neden oldu. Aynı yılın yaz aylarında Emin Fındıkoğlu üçlüsü ile çalmaya başladı ve bu dönemde birlikte çaldığı müzisyenler onun için bir caz okulu oldu. Erol Pekcan, Tuna Ötenel, Neşet Ruacan ve Önder Focan'la çalışmalar yaptı. 1986'da İstanbul Caz Dörtlüsü'yle Sibiu'da çaldı. Uzun yıllar çalıştığı Neşet Ruacan Orkestrası ile 1989 yılında Çin Halk Cumhuriyeti'nde konserler verdi. Ressam ve caz solisti olan eşi Ayşegül Yeşilnil ile yürüttüğü sahne çalışmalarının yanı sıra, 1995'te beste ve düzenlemelerinin çoğunu kendisinin yaptığı, Ayşegül Yeşilnil'in sözlerini yazıp seslendirdiği Rüzgara Şarkılar Söyle adlı albümü çıkardı. Birçok albümde aranjör ve yorumcu olarak yeralan Nezih Yeşilnil, müzisyenlik hayatını İstanbul'da sürdürmektedir.
Selim Benba (p), Nezih Yeşilnil (b), Deniz Dündar (d).

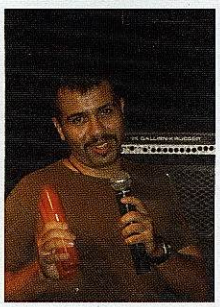

Serkan Çakıt, 21 Mayıs

Nardis Genç Caz Vokal 2007 yarışmasının tek erkek vokal yarışmacısı, Polonya'da workshop'a katılma hakkı kazanan başarılı şarkıcılarından Serkan Çakıt, 2004 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Yarı Zamanlı Şan Bölümü'nü ve 2005 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü bitirdi. Şan Pedagogu Remziye Alper önderliğinde Almanya, Avusturya, Hollanda, Belçika Konsoloslukları gibi pek çok özel davetlerde opera konserleri vermiş, aynı zamanda 1999 Milliyet Liselerarası Müzik Yarışması Erkek Solist dalında Türkiye 2.liğini elde etmiştir. Serkan Çakıt 2006 Nardis Genç Caz Vokal Yarışmasına katılmıştır ve çalışmalarını eylül ayından beri Sibel Köse'yle Caz Vokal Atölyesi'nde devam ettirmektedir. Bu gece sizlere caz standartlarından, vocalese örneklerine, blues'dan Frank Sinatra parçalarına kadar çeşitli örnekler seslendirecekler.
Serkan Çakıt (vo), Uraz Kıvaner (p), Barış Arslan (g), Kağan Yıldız (b), Ekin Cengizkan (d).

Murat Arkan "Michael Franks" Project, 22 Mayıs

Ankaralı bir müzisyen olan Murat Arkan, TED Ankara Koleji ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nden mezun oldu. 30 yıldır gitar çalıyor ve şarkı söylüyor. Bilkent Üniversitesi Caz Bölümü, Berklee Müzik Okulu yaz kursu (İtalya) ve Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü'nde değişik zamanlarda müzik eğitimi aldı. Bu konserde, Michael Franks şarkıları seslendirmek üzere gitarının yanısıra Michael Franks'in şarkı söyleme tarzına benzeyen vokali ile ve çok keyifli bir ekiple karşınızda olacak.
Kaliforniya'lı şarkıcı, besteci ve şarkı sözü yazarı Michael Franks'in unutulmaz şarkıları, Türkiye'de ilk defa toplu halde çalınacak. Özellikle 1970'lerin sonları ve 1980'lerde yapmış olduğu albümlerle dünyada ve ülkemizde sevilen bir şarkıcı olan Michael Franks, 'smooth jazz' ın önemli temsilcilerinden biri olarak kabuleditiyor. 'Antonio's Song, Baseball' ve daha birçok Michael Franks parçası bu konserde seslendirilecek. Bu konser, Michael Franks hayranları için kaçırılmayacak bir fırsat! Ayrıca, cazın daha yumuşak tınılarından hoşlananlar için şiddetle tavsiye olunur.
Murat Arkan (g, vo), Yahya Dai (s), Emre Tukur (keyb), Kağan Yıldız (b), Selim Göksu (d), Jehan (vo).

Swing A La Turc, 23 Mayıs

Önder Focan'ın Kalan Müzik etiketiyle piyasaya çıkan yeni albümünün de adı olan proje bu yıl İstanbul Caz Festivali'nde de yer almıştı. Daha önceki albümlerinde Türk bestelerini caz disiplininde yorumlayan sanatçı buradaki ana yaklaşımını "melodinin yerel olmasına karşın armonizasyon ve form üzerine doğaçlama ile caz disiplinine sadık kalarak yorumlamak" diye ifade etmekte. Fark ise ilk kez bir otantik Türk müziği enstrümanı olan ney'in de projede yer alması.
Önder Focan (g), Şenol Filiz (ney), Şenova Ülker (tp), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Yahya Dai Quartet, 24 Mayıs

Ankara doğumlu Yahya Dai'nin 1974 yılında Soprano blokflüt ile başlayan müzik hayatı 1981'de alto saksofon ve ilerleyen yıllarda tenor saksofon, soprano saksofon, bariton saksofon, yan flüt ve EWI (elektrik nefesli enstrüman) ile devam etti. Ankara'da uzun bir dönem Tuna Ötenel ile birlikte çalışan Yahya Dai, İstanbul'a yerleştikten sonra yerli, yabancı pek çok grupla sahne aldı, albüm kayıtlarında çaldı. Bu gece caz standartlarından oluşan bir seçki ile sizlerle olacaklar.
Yahya Dai (ts), Selim Benba (p), Kamil Erdem (b), Deniz Dündar (d).

Taner Öngür & Serap Yağız "Suların Uğultusu", 26 Mayıs

Serap Yağız'ın ilk albümü "Suların Uğultusu" piyasaya çıktı. Nardis'te ilk kez sahne alacak olan grup konserlerinde bu albümden parçalara yer verecekler. Pir Sultan Abdal, Hatayi, Aşık Veysel. Ruhi Su gibi ozanların eserlerinin yanısıra, anonim türküler ve Serap Yağız'ın söz ve müziğini yazdığı bazı parçaları seslendiren grubun parçalarının tüm düzenlemeleri, Moğollar gurubundan tanıdığımız Taner Öngür tarafından yapılmış. Grup, müziklerini tanımlarken, rock müziğinin 50'li yıllardan bu yanaki şarkı formlarından ve düzenleme biçimlerinden yararlandıklarını, Bossa nova, pop caz akorları, Beatles tarzı gitarlar ve back vokallerin, türkü gibi söylenen türkülerin altyapısını oluşturmaya çalıştıklarını" belirtiyor.
70'lerdeki müzikal anlayışı kendilerine kılavuz alarak bu konuda 2008'e kadar gelen tüm bilgi ve müzikal birikimlerini de kullanarak, bazılarının pek sevmediği, yapay bulduğu sentez tanımlaması noktasında doğal bir yol aldıklarını da belirtiyorlar.
Serap Yağız (vo), Taner Öngür (g, vo), Tuncay Korkmaz (g, ağız mızıkası), Umut Gürbüz (b), Ümit Yağız (d).

Teneffüs, 27 Mayıs

Teneffüs özgün müzikleri hayata geçirmek amacıyla 2004 yılında kuruldu. Alışılmış formatların dışında bir quintet olan Teneffüs iki saksofon, vibrafon, davul ve kontrbastan oluşmakta. Bu grup aynı zamanda Ricky Ford Orkestra'nın altyapısını oluşturan müzisyenlerden oluşuyor. Teneffüs kendi bestelerini doğaçlamaya açık ve yalın bir şekilde yorumlamakta.
'Sabah İçin' ismini verdikleri ilk albümlerinin kayıtlarını tamamlayan grup, LinRecords etiketiyle bu albümü önümüzdeki günlerde dinleyicileriyle buluşturacak. Repertuarı tümüyle enstrümantal olan grup bir çok festivalde ve İstanbul'da gerçekleştirilen çeşitli etkinliklerde sahne aldı.
Serhan Erkol (ts), Barış Ertürk (as), Tunç Çakır (vib), Ahmet Türkmenoğlu (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Meldin, 28 Mayıs

Desensiz kilime verilen "Meldin" adını gruplarına ad olarak seçen ustalar ve genç yeteneklerden oluşan bu grubun, bestelerden oluşan repertuarları geçen sezon sizden oldukça ilgi gördü. Nardis için oluşmuş bu ilginç projeyi uzun bir aradan sonra dinleyeceğiz.
Levent Altındağ (s), Serkan Özyılmaz (p), Cem Nasuhoğlu (g), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Silvia Droste, 29, 30, 31 Mayıs

Silvia Drost'un müzikal kariyeri henüz 14 yaşında iken okul grubunda saksofon çalarak başladı. Müzikal olarak kendi kendini yetiştiren Sylvia kendini geleneksel caza adadı ve Acker Bilk, Papa Bue, Chris Barberve der Dutch Swing College Band gibi müzisyen ve gruplar ile sahne aldı. 17 yaşında ilk albüm çalışmasını yaptı. 1983 yılında Kuzey Ren-Vestfalya gençlik caz orkestrasının bir üyesi oldu. Sonrasında aldığı İngiliz Dili ve Edebiyatı eğitimi sayesinde caz şarkılarının sözlerine yakınlaşmasını sağladı. Silvia'nın daha çok bir enstrümantalisti andıran yaratıcı doğaçlamaları geniş bir caz stili bilgisini yansıtır. O geleneğe saygu duyar, ama aynı zamanda yeni ufuklara yelken açar. Renkli, esnek ve sağlam alto sesinin yanı sıra müzikal cümleleri ve zamanlaması müzisyen arkadaşları, caz eleştirmenleri ve dinleyicilerinin beğenisini toplamakta... Kısacası İngilizce bir ifade ile "Silvia swings!" Silvia Drost'un dikkat çeken diğer bir özelliği ise sahneye ve hâkimiyeti ve duruşu... Basın bu özellikleri nedeni ile kendisini ve performanslarını "Caz Vokal'in first lady'si", "İstisnai bir görünüş", "Gerçek bir canlı caz deneyimi" ifadeleri ile değerlendiriyor. "Bu bayan şarkı söylediğinde hemen bir caz atmosferi oluşuyor. Müzik dolaysız ve doğrudan bir şekilde derinin altına nüfuz ediyor." Silvia 80'li yıllarda başarılı dörtlüsü "Voicings"i kuruyor ve Mainstream, Bebop ve Bigband – Caz tarzlarına yöneliyor. Almanya'nın nerede ise tüm radyo bigband'leri, Hollanda'lı Skymasters ve Metropole Orkestraları, Charly Antolini, Ack und Jerry van Rooyen, Jiggs Whigham, Peter Herbolzheimer, Scott Hamilton, Art Farmer, Daniel Humair, J.-F. Jenny-Clark, Dado Moroni, Alvin Queen, Rolf Ericson ve diğer birçok müzisyen ve grup ile çalıştı. Stockholm, Prag, Varşova, Krakov, Paris, Cannes, Marciac ve North Sea Caz festivallerinde defalarca sahne aldı. Hollanda, Belçika, Lüksemburg, Slovenya, Hindistan, Avustralya, Güney Afrika, Batı Afrika ülkeleri, Güney Amerika, Sri Lanka, Eski Sovyetler Birliği ülkelerinde başarılı konserler verdi. Audiophile Voicings adlı CD'si ile Alman Albüm Eleştirmenleri" ödülünü, ayrıca NRW ve WDR ödüllerini aldı. 1988 yılında Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti Genç Sanatçıları Destekleme Ödülü'nü alan ilk caz şarkıcısı oldu.
Silvia Droste (vo), Selim Benba (p), Kamil Erdem (b), Cem Aksel (d).

Didem Ayberkin
didemayberkin@gmail.com

Babylon'da Nisan & Mayıs Konserleri

2 Nisan Çar	21.00	Athena
3 Nisan Perş	21.00	Havana Salsa
4-5 Nisan Cu-Cmt	23.00	Nublu presents İstanbul Session feat. Eric Truffaz
9-10 Nisan Çar Perş	21.00	İstanbul Film Festivali
11 Nisan Cum	23.00	Firewater
12 Nisan Cmt	23.00	Shantel
16 Nisan Çarş	21.00	Bant / Shining
17 Nisan Perş	21.00	İstanbul Film Festivali
18 Nisan Cum	23.00	DJ Mehdi
19 Nisan Cmt	22.00	OBG
23 Nisan Çar	21:00	Elmasepeti.com partisi
24 Nisan Perş	21.00	Baba Zula
25-26 Nisan	22.00	Poncho Sanchez
29 Nisan Salı	21.00	Gevende feat. Tobias
30 Nisan Çarş	19.30	OBG İş Çıkışı

Athena

02 Çarş

Türkiye'de alternatif olarak görülebilecek bir türü başarıyla popüler bir iş haline getirmiş ender gruplardan biri olan Athena uzun bir aradan sonra sevenleriyle Babylon sahnesinde buluşuyor. Ska punk tarzında enerjisi bir hayli yüksek şarkılarını hepimizin ezbere bildiği grup, performansında özlenen Athena şarkılarına yer verecek. 2004 Eurovision'da sıkı bir dördüncülüğü ve 12 Dev Adam reklam müziğini beyinlemize kazıyan ve tüm bunların yanında alternatif camianın da nabzını tutan nev-i şahsına münhasır Athena'yı kimse kaçırmasın. Uzun süren ayrılığın birikmiş enerjisinin ciddi bir patlamayla dışarıya çıkacağı kesin!

Havana Salsa

03.04 Perş

Babylon Alaçatı'da serin bir yaz akşamı rüzgarı yüzünüze çarparken kulaklarınıza tatlı Havana ritimleri taşıyan Havana Salsa şimdi kışın ortasına sıcak bir ara vermenize yardımcı olmak için Babylon İstanbul'da! Hayatını bir Türk'le birleştirdikten sonra burada yaşamaya karar veren Luis Enrique Hendrickson Gonzales, bugüne kadar Buena Vista Social Club gibi önemli gruplarda tres çalan Manuel Hernandez Sotolongo, Küba'nın aranan perküsyoncularından biri olan Moise Conil Romero ve Türkiye'de Havana ve Salsa yaparak müzik kariyerine devam eden Amado Arturo Baro Muro'dan oluşan Havana Salsa enerjisi yüksek bir performansla dinleyicisini sıcak topraklara çekiyor. Üzerinize hafif birşeyler alın, içeride ısı yüksek olacak.

Nublu / İstanbul Sessions featuring Eric Truffaz

04-05 Cu – Cmt

Geçtiğimiz ay Miller Way Nublu geceleri kapsamında sahne alan Wax Poetic ve Nil Karaibrahimgil'den sonra bu ay Nublu'nun bir başka numarası İstanbul Sessions, Fransa'nın en önemli jazz sanatçılarından biri olan Eric Truffaz'la aynı sahneyi Miller Way konserleri kapsamında paylaşacak. 2000 yılında birlikte 'Theory' isimli çalışmalarını yayınlayan ve eleştirmenler tarafından büyük övgüler alan ikilinin Türkiye'deki ilk buluşması Akbank 11. Jazz Festivali'nde gerçekleşmişti. Bir araya geldiklerinde upbeat, house ve nu-jazz'ın mükemmel birlikteliğini yakalayarak dinleyiciyi dansa davet eden İstanbul Sessions ve Eric Truffaz, yine hafızalardan silinmeyecek enerjik bir performansa imza atacak. Nublu'nun havasını İstanbul'a taşıyan, jazz müzikle yeni bir deneyim yaşayacağınız Miller sponsorluğundaki geceyi kaçırmayın!

İstanbul Film Festivali

09-10 Çarş Perş

KONSER: THE COUNTERFEIT STONES İLE "YALANDAN" ROLLING STONES PARTİSİ

CONCERT: A COUNTERFEIT ROLLING STONES PARTY WITH "THE COUNTERFEIT STONES"

The Counterfeit Stones

Nick Dagger (Steve Elson); Keef Rickard (Bill Lennon); Charlie Mott (John Prynn); Bryon Jones, Mick Taylor-Made & Ronnie B. Goode (David Birnie); Bill Hymen (Alan Mian); Manfred Mann, Nicky Popkiss & Chuck Ravel (Holger Skepeneit)

The Counterfeit Stones'un olağanüstü performansıyla izleyenleri şaşırtacağı en eğlenceli ve sahte Rolling Stones konserini kaçırmamanızı tavsiye ediyoruz. Bu arada partiye en sevdiğiniz Rolling Stones üyesi kılığında gelin, en sahte siz olun. Giyecek bir şey bulamazsanız da olur, biz sizin için bir şeyler uydururuz. Ayrıca gecede, The Counterfeit Stones'un ardından, Radyo Eksen'in sevilen DJ'leri ile yuvarlanmaya devam edilecek!

Firewater

11 Cuma

Hüzünlü, mutlu Doğu Avrupa ezgilerinin peşinde koşarken kendini dünyanın tüm müziklerinin tam ortasında bulan Firewater, gizem ve melodramayı bir araya getirecek formulünü çok sevdiği punk rock'la Nokia NSeries konserleri kapsamında tatlandırıyor. Henüz Gogol Bordello, Beirut, Balkan Beat Box gibi grupların dilimize dolanmadığı yıllarda benzer ateşli ritimlerin peşinde koşan kahramanımızın skalasında genellikle bir gezgin olarak devam ettiği hayatında uğradığı tüm coğrafyaların müziklerinden de bir parça bulmak mümkün. Eğer klezmer ve gypsy ezgilerinin farklı türlerle birleşiminden büyük keyif alıyor ve özellikle tüm bunları yanında sağlam bir rock sound'unda kulaklarınıza ulaşmasını istiyorsanız Nokia NSeries konserleri kapsamındaki Firewater'dan mutlaka tatmalısınız.

Shantel

12 Cmt

Goran Bregoviç, Boban Markoviç, The Rootsman, Fanfare Ciocarlia gibi isimleri bir araya getirdiği setleriyle kalplerimizi fetheden ve yayınlandığı günden beri en çok satan yabancı album listelerinin tepelerinde gezinen Disko Partizani'yle daha pop melodilerdeki becerisini sergileyen Shantel yine ayaklarınızı kesecek bir performans için Smirnoff sponsorluğunda Babylon'da. Biletleri günler öncesinden tükenen, her defasında aynı enerjiyi yakalayabileceğiniz ve size sınırsız dans vaad eden Shantel'in ciddi bir bağımlı kitlesi bulunuyor. Eğer şimdiye kadar hiç denemediyseniz daha önce gecede yer alanlarla ufak bir sohbet edin. Deneyenler ise hazırlığını çoktan yapmış olmalı.

Bant / Shining
16 Çarş
Norveçli topluluk Shining; İskandinavya topraklarından yayılan yenilikçi eğilimleri çatısı altında toplayan prestijli plak şirketi Rune Grammofon'un Supersilent, JagaJazzist ve Humcrush gibi dünyayla buluşturduğu çok özel isimden biri olarak tanınıyor. 1999 senesinde standart kalıpları yıkan jazz deneyimleriyle yola çıkan Shining, zaman içinde ince ince işleyerek cilaladığı görkemli tavrıyla, taze kan arayışında olan müzik dinleyicisinin kulaklarını ele geçirmekte zorlanmadı. Geçtiğimiz sene yayınlanan "Grindstone" isimli; metal, progresif ve jazzı bütünleştirerek olağanüstü bir tasarım harikasına dönüştüren albümleri ise onların adını 2007'nin en başarılı avangart çalışmalarından birinin altına kazıdı. Oslo'dan yükselen bu kaotik güzellik, inleyen nağmeleri, ciğerinizi sökmeye and içmiş saksafonu ve Stanley Kubrick'in sizofrenik filmine, Crowley'nin mistik dünyasına öykünen atmosferiyle Bant Sunar: City Star Nights by Converse'in konuğu olarak 16 Nisan Çarşamba akşamı Babylon sahnesinde yerini alıyor. Gecenin açılışını ise Dandadadan grubundan tanıdığınız Berke Can Özcan, Feryin Kaya ve Burak Irmak'ın elektronik altyapılar üzerinde gezinen iştah açıcı projesi 123 yapıyor.

İstanbul Film Festivali
17 Perş
KONSER: ANADOLU'NUN KAYIP ŞARKILARI
CONCERT: LOST SONGS OF ANATOLIA
Nezih Ünen Group
Alp Ersönmez, bas; Mert Önal, davul; Sarp Maden, gitar; Serhat Ersöz, keyboard; Osman Aktaş, kaval; İzzet Kızıl, perküsyon, Nezih Ünen & sürpriz konuk sanatçılar surprise artists
İlk gösterimi festivalde yapılacak olan Anadolu'nun Kayıp Şarkıları adlı büyüleyici belgesel, bizleri, nice antik kültürlere, medeniyetlere, mitolojiye mekân olmuş eşsiz Anadolu'yu bu kez de müzikleriyle tanımaya davet ediyor. Bu büyüleyici filmin etkisinden kurtulamayanları çok özel bir partiye davet ediyoruz: Anadolu'nun Kayıp Şarkıları'ndan görüntü ve müziklere, Türkiye'nin usta müzisyenleri canlı olarak eşlik edecek.

DJ Mehdi
18 Cuma
Son olarak Rock'n Coke alternative sahnesinde ayaklarımızı yerden kesen performansıyla hafızalarımıza kazınan Fransız hip hop electro gurusu DJ Mehdi aynı enerjiyi Electronic Discoveries by Burn konserleri kapsamında Babylon sahnesine taşımak için bir kez daha setin başına geçiyor. Kariyerine Teep, Ideal J ve Maffia K'1 Fry gibi gruplarla başlayan ve daha sonra 113 grubu için yarı zamanlı prodüktör olarak uzun süre çalışan, Fransa'da ve uluslararası platformda

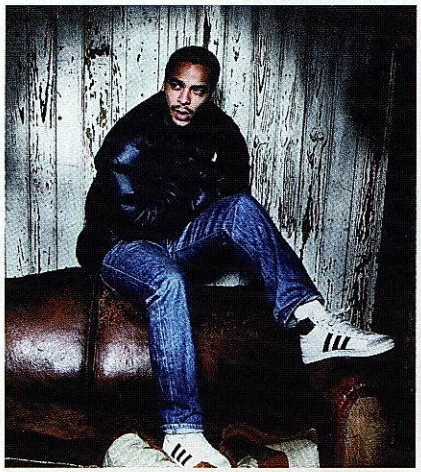

Femme Fatale, Just For Kicks ve Megalopolis gibi çok sayıda film için soundtrack çalışmaları gerçekleştiren ve geçtiğimiz nisan ayında ikinci albümü Lucky Boy'u yayınlayarak hayran kitlesini genişleten DJ yeteneği hakkında kimsede şüphe bırakmadı. Indie/electronic ve hip hop birleşimi müziğin ilk temsilcilerinden biri olan Dj Mehdi'nin Burn sponsorluğundaki oldukça orjinal performansını kaçırmayın!

Oldies But Goldies
19 Cmt
'Nerede o eski günler?' diyenlerin ve o günlerin enerjisini özleyenlerin vazgeçilmez partisi Oldies Bur Goldies hız kesmeden yoluna devam ediyor. Depeche Mode, The Cure, Madonna, A-Ha, Chic, Duran Duran, Snap, Cyndi Lauper, ABBA, Donna Summer, James Brown, Nena, Culture Club, U2, Blondie, The Smiths, Wham!, Frankie Goes To Hollywood, Michael Jackson ve The Clash gibi hiç eskimeyen isimlerin unutulmayan şarkılarının Murat Beşer ve Mabbas'ın DJ seti ve Engin Eraydın'in görselleriyle yeniden hayat buluyor. Unutmadan, eğlenceyi daha erken başlatmak isteyenler için Oldies But Goldies İş Çıkışı, 30 Nisan'da saat 19.30'da yine Babylon'da!

Elmasepeti.com / Ipod Partisi # 3
23 Çarş
Ankara'da düzenlenen iki organizasyonla dikkatleri çeken iPod Partileri'nin üçüncüsü Apple IMC Sennheiser ve Levi's sponsorluğunda İstanbul Babylon'da! Apple ürünlerinin uzman markası elmasepeti.com'un da işbirliğiyle gerçekleşecek partinin Host DJ'i Murat Uncuoğlu olurken diğer DJ'ler aramızdaki yeteneklerden seçilecek. www.ipodpartisi.com adresine girip çalmak istediği 3 şarkıyı belirleyen kişiler arasından seçilecek DJ'ler gecede sahne alma şansı yakalarken, gecenin sonunda yapılacak çekilişte onlarca kişi iPod Touch, iPod Nano ve iPod Shuffle kazanma şansı elde edecek. iPod Partisi #3 uzun zamandır istediği gibi bir eğlence yakalayamamış, sıradan eğlence konseptine meydan okumak isteyen ve sahneye gecenin DJ'i olarak çıkıp iPod'undaki müzikleri tüm katılımcılar ile paylaşmak isteyen herkesi bekliyor.

Baba Zula
24 Perş
Müzikleri, kostümleri ve sahne performanslarıyla ciddi bir fark yaratan; elektro saz, kaşık, darbuka ve makineleri kullanan üç kişilik ekibiyle bizi ayin havasında konserlerde buluşturan Baba Zula nisan ayında da sevenleriyle Babylon sahnesinde. Son albümü 'Kökler'le kariyerinde 11 yılı geride bırakan grup, halk müziğinden yola çıkarak melodilerini İstanbul şehir kültürü ile harmanlıyor ve şahsına münhasır bir tınıya ulaşıyor. Türk işi kara mizahın ağırlığını hissettirdiği parçaları, japon halayı, beraber oyun havaları ve solo şarkılarla Baba Zula yine sizlerle olacak.

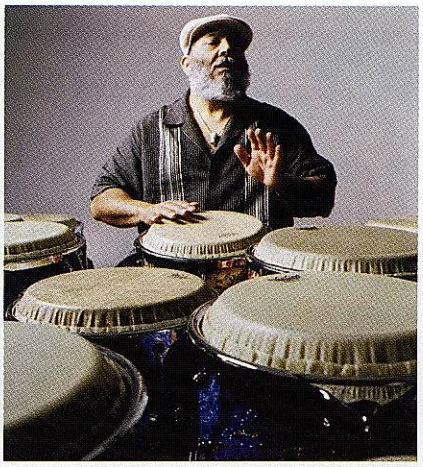

Poncho Sanchez
25-26 Cum
Poncho Sanchez (conga), George Ortiz (timbal), Tony Banda (b), Ron Blake (tp), Javier Vergara (as, ts), Francisco Torres (tb), Alfredo Ortiz (bongo), David Torres (p).

Latin dünyasının ve bu dünyaya yakın herkesin kesin olarak efsane kabul ettiği Latin jazz üstadı Poncho Sanchez, baharla gelen sıcaklığın artmasına yardımda bulunacak bir performansla Garanti Jazz Yeşili konserleri kapsamında Babylon sahnesinde olacak. 30 yıllık müzik kariyerine yirmiden fazla albüm, birbirinden ünlü isimlerle gerçekleşen performanslar, 'En İyi Latin Jazz Albümü' dalında Grammy ve birçok ödülü sığdıran Poncho Sanchez, Latin topraklarının en iyi hikaye anlatıcılarından biri olarak görülüyor. Yeni albümü 'Rise Your Hand'den çalışmalarını ve unutulmaz şarkılarını Babylon seyicisiyle paylaşacak Poncho Sanchez'in Garanti sponsorluğuyla geliyor.

Gevende featuring Tobias Klein, Damien Cluzel
29 Sal
Yer aldığı önemli sahneler ve uluslararası festivallerin yanı sıra yurtiçi ve yurtdışından farklı müzisyenlerle çalışmalar yürütmeye devam eden Gevende, Hollanda Amsterdam Roots ve Portekiz Planicie Mediterranica festivallerinde kendilerine eşlik eden bas klarnetçi Tobias Klein ve Man Bites Dog & Amsterdam Klezmer Band: Klezmerdog gibi grupların gitaristi Damien Cluzel ile birlikte Babylon'da. Bu etkileyici birlikteliğin ilk meyvelerinin verileceği, daha çok doğaçlama ağırlıklı bir performansın gerçekleşeceği geceye, kulakları yeni olan herşeye açık.

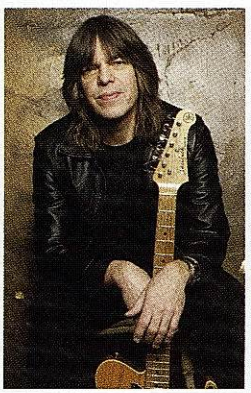

Oldies But Goldies İş Çıkışı
30 Çar
Havanın da ısınmasıyla birlikte işten sonra hemen eve dönmek iyiçe anlamsızlaştı. İşte bu nedenle Babylon efsane partisi Oldies But Goldies'in saatlerini kendini hemen eğlencenin kollarına atmak isteyenler için erkene çekti. Depeche Mode, The Cure, Madonna, A-Ha, Chic, Duran Duran, Snap, Cyndi Lauper, ABBA, Donna Summer, James Brown, Nena, Culture Club, U2, Blondie, The Smiths, Wham!, Frankie Goes To Hollywood, Michael Jackson ve The Clash gibi hiç eskimeyen isimlerin unutulmayan şarkılarının Murat Beşer ve Mabbas'ın DJ seti ve Engin Eraydın'in görselleriyle yeniden hayat buluyor.

Mike Stern featuring Dave Weckl
20 – 21 Mayıs 2008 Salı

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

JC's de konserler...

10-11-12 Nisan

Manu LePrice

Manu LePrince (vo)
Francis Lockwood (p)
Carlos Werneck (b)
Fred Sicart (d)

Fransız şarkıcı ilk müzik eğitimini İngiliz annesinin öğrettiği şarkılardan aldı. 17 yaşında Fransa'ya döndüğünde çeşitli jazz-rock gruplarında söylemeye başladı. Uzun bir zaman Brezilya'da yaşadı. Brezilya müziğine duyduğu ilgi de arttı. Hermeto Pascoal, Robertinho Silva ve Raul de Souza ile tanıştı. Her yıl pekçok etkinlik için Brezilya'ya gidiyor. Performanslarında daha çok boss nova'lar söylemeyi seviyor.

25-26 Nisan

Dena DeRose

Dena DeRose (p, vo)
Kağan Yıldız (b)
Cengiz Baysal (d)

Müziğe 3 yaşında oyuncak orguyla başlayan DeRose, çocukluk döneminde klasik piyano eğitimi alıp Count Basie ile müzik eğitimine devam etmiş ve 17 yaşındayken de o zamanlar Binghamton'daki tek jazz eğitmeni olan Doug Beardsley ile derslere başlamıştır. Mümkün olan her yerde müzik yapan DeRose defalarca stüdyoda sabahlamış ve müzik tutkusuyla piyano idolleri olan Hank Jones, Mulgrew Miller ve Kenny Barron'ı dinlemek için 4 saatlik mesafeyi her seferinde göze almıştır. Hiç de tasadüfi olmayan başarısının ardında muhteşem bir yetenek ve müziğine kattığı lirizmden başka sanatçı kimliğinin yanısıra bir jazz eğitmenidir de. Bugüne kadar New School and Purchase College, The Hart School of Music'de Connecticut ve Groningen Conservatory of Music'de çeşitli dersler vermiştir. Dünyanın pek çok yerindeki jazz festivallerinde konserler verip beğeni toplayan Dena DeRose 5 albüm kaydı yapmış ve bu albümlerle "en iyi jazz vokal", yılın jazz albümü" ödüllerinin yanı sıra 3 Grammy ödülüne de aday olmuştur.

23-24 Mayıs

Freddie Cole Band

Freddy Cole (p, vo)
Jerry Byrd (g)
Zachery Pride (b)
Curtis Boyd (d)

Lionel Frederick Cole 15 ekim 1931 de Edward ve Paulina Nacy Cole'nin beşinci çocuğu olarak dünyaya geldi. Ağabeyleri olan Eddie, Ike ve Nat müzikle uğraşıyorlardı. Ağabeylerinin etkisiyle beş ya da altı yaşında piyano çalmaya başladığını hatırlıyor. Chigago'daki kulüplerde şarkı söylemeye ve çalmaya başladı. Henüz 18 yaşındayken kariyerinde ilerlemeye hazır olmasına rağmen; annesinin araya girmesiyle Chicago'daki Roosevelt Enstitüsü'nde müzik eğitimine devam etti. 1972'den beri Atlanta'da yaşamakta ve kendi yönettiği ve gitarist Jerry Byrd, davulcu Curtis Boyd ve basçı Zachery Pride'dan oluşan triosu ile Amerika, Avrupa, Uzak Doğu ve Güney Amerika'yı kapsayan turneler düzenlemektedir. Freedy 1952'den bu yana albüm yapan bir müzisyendir. İlk single'ı olan "The Joke's On Me'nin ardından 1970'lerde Avrupalı ve İngiliz müzik firmalarıyla birçok albüm yaptı ve yurt dışında da tanınmasını sağladı. Cole yurtdışında da seviten bir müzisyen olmasının "az da olsa vizyonunu genişlettiğini" düşünmektedir. Freddy Cole seçkin repertuarı ve harika vokali ile jazz dünyasında en çok saygı duyulan sanatçılardan biridir.

Freddie Cole

7-8 Kasım

David Sánchez

David Sanchez (ts)

Lage Lund (g)

Hans Glawischnig (b)

Henry Cole (d)

Latin Grammy ödüllü David Sánchez günümüzün bilinen iyi genç tenor saksofoncularından biridir. Sánchez, temel ilkelere bağlı kalarak latin ve Afrika-Karayip etkilerinin ilgi çekici ve zengin ritmleri ile jazz'ın sınırlarını zorlayan, dünyanın dört bir yanından eleştirmen, müziksever ve müzisyenlerin kendisinden övgü ve saygı ile söz ettikleri bir isimdir. Guaynabo, Puerto Rico doğumlu Sánchez, perküsyon ve davul çalmaya, tenor saksofona geçişinden dört yıl önce, yani 8 yaşında başladı. San Juan'daki prestijli La Escuela Libre de Música'da öğrenci olduğu yıllarda soprano ve alto saksofon ile birlikte flüt ve klarnetle de tanıştı. Küba ve Brezilya gelenekleri ile birlikte Porto Riko'nun bomba ve plena ritmleri Sánchez'in erken dönem müzik beğenisini oluşturdu. Sonny Rollins, Dexter Gordon ve John Coltrane çalma tarzında büyük etkiye sahipti. Sánchez 1986'da Rio Piedras'daki Universidad de Puerto Rico'ya kaydoldu. Fakat New York'un çekiciliği karşı konulamazdı. 1988'de yetenek sınavlarına girdi ve New Jersey'deki Rutgers University'den bir müzik bursu kazandı. New York City'e bu yakınlık sayesinde Sánchez çabucak bu şehrin fırtınalı jazz ortamının bir parçası oldu. Piyano devi Eddie Palmieri ve baş saksofoncu Paquito D'Rivera ile birlikte Sánchez'in jazz efsanesi Dizzy Gillespie'nin dikkatini çekmesini sağlayan trompetçi Claudio Roditi ile birlikte çalıştı. 1991'de genç saksofoncu, Gillespie'den Miriam Makeba ile çıktıkları "Live the Future" turnesine katılması için davet aldı. Önceki albümleri Sketches of Dreams ve Street Scenes gibi, 1995'te Columbia'dan çıkan ilk albümü The Departure eleştirmenlerden büyük övgü aldı. Bu dönemde David, Kenny Barron, Roy Haynes ve efsanevi davulcu Elvis Jones ile turnelere, sırasıyla Barron ve Haynes ile de kayıtlara başladı. Sıradaki projesi için stüdyoya döndüğünde sonuçlar paha biçilmezdi. Prodüksiyonunu Branford Marsalis'in üstlendiği Obsesión saksofoncuyu ilk Grammy adaylığına götürecekti. Bunu Grammy (ve Latin Grammy) adayı Melaza izledi. Sánchez 2001'de jazz eleştirmenlerinden yine büyük övgüler alan ve bir başka Grammy adaylığı getiren Columbia'dan çıkan Travesía adlı albümünden önce, basçı Charlie Haden (Nocturne) ve tromboncu Steve Turre (TNT [Trombone-N-Tenor]) ilgi çekici çalışmalar yaptı.

Sánchez'in Columbia'dan çıkan son albümü Coral, saksofoncuya dördüncü Grammy adaylığını ve 2005'te Latin Academy of Recording Arts and Sciences tarafından "En İyi Enstrümantal Albüm" seçilmesinden sonra L atin Grammy ödülünü getirdi.

Coral, Sánchez'in Afro-Latin etkileri ile jazz'ın sınırlarını devamlı olarak zorlayışının en iddialı ifadesi oldu. Prag'da kaydedilen albümde Sánchez, jazz altılısını Prag Filarmoni Orkestrası'nın perde arkasına yerleştirerek, Antonio Carlos Jobim, Alberto Ginastera and Heitor Villa-Lobos gibi Latin Amerika klasik türünün devleri tarafından yazılan gün ışığına çıkmamış çalışmaları yorumlar. Ek olarak, Carlos Franzetti ile olan kompozisyonunda olduğu gibi, iki orijinal çalışmasında klasik yapı ile jazz doğaçlamalarını sıralar.

Coral projesinin karakteri olan, klasik yapıya karşı jazz duygusunun konulması son zamanlarda David'i jazz geleneği ve klasik geleneğin diğer eşleşmelerini aramaya yönlendirdi. Yakın zamanda David, kırk yıl kadar önce Eddie Sauter tarafından yazılan ve Stan Getz tarafından kaydedilen ve çoğu kimselerce Getz'in başyapıtı olarak kabul edilen Focus'un devam projesinde Alexander String Quartet ile birlikte çalıştı. İki topluluğun San Francisco çalışmalarının ilk canlı performansında ateşli bir kalabalık izleyenleri her seferinde büyülemeye devam eden bu iki grubun işbirliğine eşlik etti.

İster Gillespie, Palmieri, Haden ve diğer büyük jazz'cılarla, ister kendi adı altında olsun, Sánchez jazz'ı Afro-Latin ezgileriyle harmanladığı tüm dünyada zevkle izlenen turuna devam etti. Sánchez kendi grubuyla birlikte Japonya Madarao'daki Newport Festival'e katılmadan önce 2003'te Gonzalo Rubalcaba ile birlikte Fransa, İspanya, İtalya, Slovenya, Rusya, Almanya, Portekiz, Hollanda, Danimarka, Güney Kore, Hong Kong ve Avustralya'yı kapsayan bir turneye çıktı. Bir yıl sonra, dörtlüsü ile çıktığı Atina ve Fort-de-France konserlerini takip eden haftada altılısı ile birlikte bir zafer turuna çıktı. 2004'te "Latin Manzaraları" dünya turnesinde Dee Dee Bridgewater ile birlikte çalıştı.

Verimli bir besteci olan David, enstrümantal ve vokalli olmak üzere altılı, dörtlü, üçlü ve ikili (saksofon ve piyano) grup biçimleri için besteler ve aranjmanlar yapmaktadır. Harikulade yeteneklerinin tanınmasıyla kısa süre önce ona jazz altılıları için çoklu biçimler yazıp sunma görevi verilen Chamber Music America'nın 2005 "Yeni Çalışmalar: Yaratım ve Sunum Programı"na kabul edildi. Sanatçı ayrıca öğrenci müzisyenler ile de etkileyici bir bağ kurduğunu göstermiştir. Talep olduğunda dünyanın dört bir yanındaki workshoplara ve master sınıflarına katılmaktadır.

Devrim Dikkaya
devrim@genccazcilar.org

Amatör Jazz Müzisyenleri Festivali 6 Yaşında

Eskişehir'in zengin kültürel iklimini 50 yıldır sulayan Anadolu Üniversitesi'nde buluşan genç jazz'cılar bu yılda çalışmalarını profesyonel bir ortamda sergileme şansına kavuştular.

Eskişehir'in zengin kültürel iklimini 50 yıldır sulayan Anadolu Üniversitesi'nde buluşan genç jazz'cılar bu yılda çalışmalarını profesyonel bir ortamda sergileme şansına kavuştular.

Sadece genç jazz müzisyenlerinin sahne aldığı Amatör Jazz Müzisyenleri Festivali Türkiye'de önemli bir boşluğu doldurmakta.

- Genç jazz müzisyenleri ciddi organizasyonlarda kısıtlı yer almakta,
- Türkiye'de programını düzenli olarak jazz'a ayıran çok az müzik kulübün bulunması nedeniyle müziklerini paylaşamamakta,
- Özellikle İstanbul dışındaki jazz müzisyenleri, amatör ve profesyonel müzisyenlerle kısıtlı iletişim kurabilmekte,

Bu ve buna benzer durumlardan dolayı yetenekli jazz müzisyenleri kariyerlerini başlamadan bitirmekteler. Anadolu Üniversitesi ve Anadolu Ünviversitesi Jazz Kulübü tarafından düzenlenen, Genç Cazcılar tarafından organize edilen "Amatör Jazz Müzisyenleri Festivali" genç jazz'cılara profesyonel bir müzik ortamı sağlamakta, Anadolu'da jazz'la ilgilenen müzisyenleri gün yüzüne çıkarmakta. Festivale geçen 6 yıl içinde İstanbul, Ankara ve İzmir dışında Erzurum, Gaziantep, Muğla, Antalya ve Balıkesir'den de katılım oldu. Festival, genç jazz'cılara akustiği mükemmel bir sahne ortamı, profesyonel ses sistemi ve tüm ihtiyaçlarını karşılayan organizasyon hizmetini ücretsiz sunmakta. Genç müzisyenlerin festivalin tüm havasını yaşamaları için, salon konserleri, jam-session geceleri, profesyonel jazz müzisyenleri ile bir arada oldukları atölye çalışmaları ve söyleşiler yapılmakta. Festivale her yıl amatör ruhu taşıyan profesyonel jazz müzisyenleri davet edilmekte. Genç Müzisyenler geçen 6 yılda Yahya Dai, Oğuz Büyükberber, Selen Gülün, Ayşe Tütüncü gibi profesyonel jazz müzisyenleri ile aynı sahneyi paylaştı.

6. ACMF'nin amatör ruhunu yitirmeyen profesyonel topluğu Sarp Maden Trio'ydu. Gitarda Sarp Maden, bas da Eylem Pelit ve davulda Turgut Alp Bekoğlu'ndan oluşan topluluk açılış konserinde gösterdikleri müthiş enerji ile jazz severleri derinden etkilediler. Festivale bu sene de Morfil Ses ve Işık Sistemleri, PİNO, Ekol Reklam, Stroer&KentVizyon, Cetemenler Copy Center, TVA ve Radyo A hizmet desteği, Ankara Jazz Derneği, Top Yayıncılık ve ANFO ise kurumsal destek verdiler. Festival hakkında geniş bilgi ve katılım için www.caz.anadolu.edu.tr ve www.genccazcilar.org adresleri ziyaret edilebilir.

Festival'e Katılan Gruplar

İnce Quartet (İzmir)

E. Buğra Balcı (b), Can Ercan (g), Semih Önyer (p), Olgun Acar (d).

İnce Quartet, çalışmaları ile son yıllarda kendilerinden söz ettiren İzmir'li jazz gruplarını temsil etmekte. Jazz standartlarını ve kendi bestelerini modernizm süzgecinden geçiren topluluk, kontrbas eşliğinde geleneksel havayı da konserlerine taşıdı. Grup üyelerinden E. Buğra Balcı, geçen yıl kazandığı Siena Jazz bursu ile İtalya'nın önde gelen jazz müzisyenleri ile aynı sahneyi paylaştı.

Fastrip (İzmir)

Evrim Yapıcılar Özkaynak (vo, g), Emin İnal (keyb), Özgür Bakkaloğlu (b), Çağıl Ündar (d).

Fastrip, İzmir'li deneyimli müzisyenlerden oluşmakta. Grup üyelerinin farklı türler içinde olgunlaşan müzik kariyerleri jazz'ın yaratıcı ateşinde buluşmuş. Grup üyelerinden Evrim Yapıcılar İzmir'de oldukça tanınan bir müzisyen. Fatih Erkoç, Fahir Atakoğlu, Sezen Aksu'yla konser ve dinletiler veren sanatçı geçtiğimiz yaz 37.si düzenlenen International Siena Jazz Workshop'una davet edildi. Modern jazz'da yeni bir sound'un peşinde olan Fastrip, konserinde kendi kompozisyon ve düzenlemelerinin de içinde olduğu bir repertuarla beraber jazz etkileşimi taşıyan icra parçalara da yer verdi.

Evo Trio (İstanbul)

Eylül Biçer (g), Volkan Topakoğlu (b), Onur Pekin (d).

EVO TRIO, Bükreş, İstanbul, Akbank ve Kadıköy Jazz Festivali ardından Eskişehir'deydi. Repertuarında jazz standartları, özgün besteleri ve halk şarkılarına yer veren grup, evrensel bir kimliğe sahip olan jazz müziğinin temel dinamiklerinden faydalanarak, kendi içinde bulunduğu kültürü, tanık olduğu yaşamları, hikayeleri ortaya koymayı amaçlamış. Önder Focan, Şenol Küçükyıldırım, İmer Demirer gibi Türkiye'nin önde gelen müzisyenlerinden aldıkları eğitimin kendilerine kazandırdıkları ile hiçbir enstrümanın tek başına solist rolü üstlenmediği üç kişilik bu müzikal sohbete konserlerinde tanık olundu.

Bozlak Trio (Balıkesir)

Gökhan Yumuşakdemir (b), Tansel Geleş (keyb), Mehmet Kurtuluş (d).

Bozlak Trio, Anadolu müziğinin aksak ritminden aldıkları ilhamla çağdaş jazz'ın funk, groove ve fusion eksenli, enerjik bir müzik yapmaktalar. Grup üyeleri Victor Wooten, Dave Weckl gibi ustaların yolundan yürürken Erkan Oğur'un naifliğini seslere taşımaktalar. Oldukça beğenilen konserlerinde jazz'ın bugününü dinlemek isteyenler içindi.

Çanakkale Jazz Kentet (Çanakkale)

Tamer Bektaş (p, keyb), Özgür Bektaş (vo), Süleyman Şeker (tp), Kerem Güvenç (b), Kadir Güvenç (d).

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Jazz Kulübü üyelerinden oluşan grup, "Fly me to the moon, Autumn Lives" gibi jazz'ın en güzel şarkılarını, latin ruhuyla harmanlayarak eğlenceli bir performansla sergilediler. Son yıllarda Çanakkale dışında da çeşitli organizasyonlardan davet alan grubun konserini özellikle jazz'a yeni başlamak isteyenler izledi.

"SINIR"SIZ MÜZİK

İmge Özbek
basin@acd.org.tr

Geçtiğimiz yıl yine bir Jazz Festivali sonrası hummalı bir çalışma vardı Ankara Caz Derneği'nde. Ekibimizin yarattığı yüzlerce fikirden birini gerçekleştirmek amacıyla; Avrupa Birliği Komisyonu Delegasyonu'nun açmış olduğu hibe programlarından biri olan Sivil Toplum Diyaloğu: Kültür Hareketi'ne Ankara Caz Derneği olarak bir proje hazırladık. Avrupa Birliği ülkeleri ve Türkiye arasındaki sivil toplum diyaloğunu arttırmayı hedefleyen, kültürlerarası köprülerin kurulmasına yardımcı olmayı, toplumların birbirlerinin kültürleri hakkında bilgi sahibi olmasını amaçlayan bu programda biz de yer aldık.

Aradan müzikle dolu bir yıl geçti neredeyse. Yine bir Jazz Festivali'ni geride bıraktık. Ama bu sefer içimizde bambaşka bir heyecan var. Avrupa Birliği Komisyonu tarafından ödüllendirilmeye layık bulunan "JazzMixCulture" olarak adlandırdığımız projemizin ilk hazırlıklarını yapmaya başlarken yeni yılı karşılıyoruz. 2008 yılı Aralık ayına kadar sürecek olan projemize İtalya, Almanya, Bulgaristan ve Türkiye'de Ankara, Samsun ve Zonguldak ev sahipliği yapacak. İtalyan Kültür, Goethe Institut ve Bulgaristan'dan July Jazz Foundation'ın partnerliği ile bu ülkelerden müzik grupları ülkemize gelerek Türkiye'den müzik grupları ile çalıştaylar gerçekleştirecekler. Çalıştaylarda yabancı müzik grupları ile Türk müzik grupları biraraya gelerek müzik kültürlerini paylaşacaklar ve her iki kültürün müziklerinin etkileşiminden ortaya 2'şer parça çıkacak. Projemizin Ankara ayağında yapılacak çalıştayların ardından, Martfestodtü-5 kapsamında 3 konser gerçekleştirildi. Konserlerde, ABIS Cenk Güray Project & İtalya'dan Musica Reservata, Burçin Büke Trio& Almanya'dan Jens Thomas, Alp Ersönmez Trio & İtalya'dan Alboran Trio biraraya gelerek farklı ülkelerin müziklerini muhtemeş bir biçimde harmanlayarak dinleyenlere başarılı performanslar sundular. Ankara konserleri ardından, 28 Martta Türkiye'deki partnerlerimizden Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'ne doğru yola çıktık. Zonguldak'da MCNKY & Almanya'dan Subtone yine çok özel bir konser verdiler. Projenin Türkiye ayağındaki son konser 4 Nisan tarihinde Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde gerçekleşecek. Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Kültür Merkezi'nde saat:18.00'de gerçekleşecek konserde, Bulgaristan'ın önemli jazz sanatçılarından olan Dimitar Liolev Group, Türkiye'den Kaçkar Illusion ile biraraya gelecek. Avrupa Birliği Komisyonu Delegasyonu tarafından kalkındırılması için özellikle tercih edilmesi bölgelerden biri olan Karadeniz Bölgesi'nde seçtiğimiz partnerlerimiz yardımı ile de Samsun ve Zonguldak'da gerçekleştirdiğimiz konserlerin ardından, geldik "JazzMixCulture" ın Avrupa ayağına... Bu sefer Türk müzik gruplarımızı Avrupa'ya götürüyoruz. Yine partnerlerimiz aracılığı ile Ankara'daki çalıştaylar sonucunda oluşan gruplarımız İtalya, Almanya ve Bulgaristan'da konserler verecek. "JazzMixCulture" ın meyvası ise gruplarımızın ortaya çıkardığı parçalardan oluşan bir CD olacak.

Avrupa Birliği ülkeleri ile aramızda oluşacak bu müzik köprüsü günümüzdeki politik tartışmalardan uzakta toplumlarımızı biraraya getirerek, müziğin evrenselliğini yine dile getirecek. Öncelikle kültürlerarası bu buluşmayı gerçekleştirmemize olanak sağlayan Avrupa Birliği Komisyonu Sivil Toplum Diyaloğu Kültür Hareketi Hibe Programı'na, bizi gerçekleştirmeye çalıştığımız bu gayede yanlız bırakmayan İtalyan Kültür, Goethe Institut, July Jazz Foundation, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi ve Leo Organizasyon'a, basın sponsorlarımız NTV Radyo, Cumhuriyet ve Ankara Magazin'e teşekkür ediyoruz.

Bilgi için : www.jazzmixculture.com

Devrim Dikkaya
devrim@genccazcilar.org

Jazz Lodosu

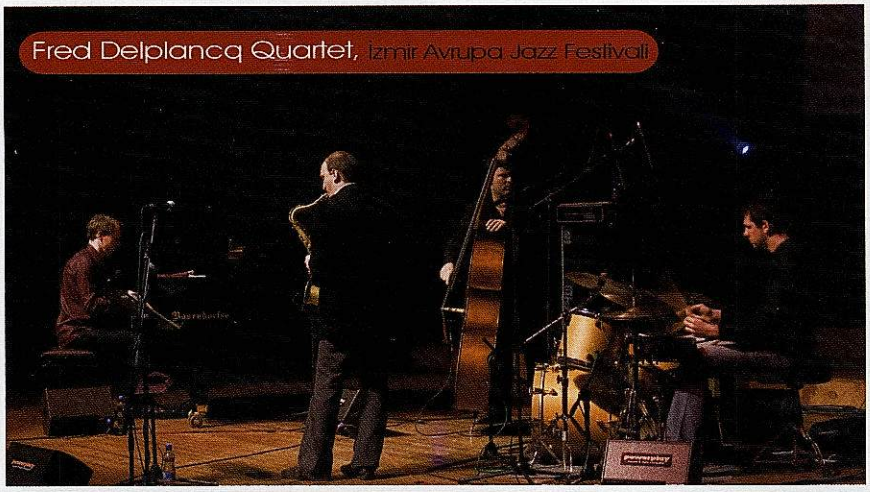
Fred Delplancq Quartet, İzmir Avrupa Jazz Festivali

Açık Jazz Orkestrası, İzmir Avrupa Jazz Festivali

Yalçın Aydın (Fotoğraflar)
yalcin@genccazcilar.org

Üç ay çok çabuk geçti. Geçmiş senelere göre yağmur daha fazla yağsa da İzmir'i bilenler için oldukça zayıf olan nemli havasında jazz lodosu Şubat ve Mart aylarında sık sık varlığını hissettirdi. Egeli jazz severlerin yıl boyu beklediği iki önemli jazz festivali bu üç aylarda gerçekleşmekte. Birbirinden değerli ve heyecan verici konserler arasında öğrenci jazz severler paralarını nasıl paylaştıracaklarını uzun uzun planlamaktalar (Doğrusu konserler çok da hesaplı değildi).

İzmir Sanat'ın yıllık kitapçığı İzmirli jazz severler ceplerinde dolaşırken, e-postamıza gelen program dışı bir Ayhan Sicimoğlu konseri ile şaşırdık (05.01.2008). İzmir'e ender gelen bu dünya müzisyeninin konseri kaçmazdı. Daha önce Akbank Jazz Festivali'nin İzmir ayağında AKM'de çalan Sicimoğlu, İsmet İnönü Merkezi'nin akustiğinden memnun kaldığını özellikle belirtti. Geniş orkestrası ile birbirinden ateşli latin şarkılarını aralara serpiştirdiği esprili öykülerle süsledi.

Klasik müzik camiasında, özellikle de Akbank Oda Orkestrası ile ismi anılan değerli kemancımız Hakan Şensoy, klasik müzikle jazz'ı birleştiren Claude Bolling'in keman için yazdığı jazz suitini İzmir Sanat Salonu'nda kendisi gibi değerli müzisyenler ile seslendirdi. (11.02. 2008). Piyanoda İris Şentürker, kontrabas'da Onur Özkaya, davulda Doğaç Titiz'den oluşan kadrosuyla verdiği konsere İzmirli müzik severler kayıtsız kalmadı.

Yurtdışındaki uzun süren müzik kariyerini ülkemizdeki önemli jazz müzisyenleri ile kurduğu birliktelikler ile sürdüden Burçin Büke "Klasikten Jazz'a" isimli projesiyle İzmir Sanat sahnesindeydi. (25.02.2008) Kontrabas da Volkan Hürsever, davulda Cengiz Baysal'dan oluşan üçlüsü ile dixiland'den, kuzey jazz'ına, müziğin farklı türlerinden örnekler seslendirdi.

İzmir'e ender gelen sanatçılarında biri olan Ayşe Tütüncü nihayet Yahya Dai ve Oğuz Büyükberden oluşan üçlüsü ile İzmir Sanat Salonu'ndaydı. (12.03. 2008) Son albümlerinden oluşan repertuarları ile İzmirli müzikseverlerle buluşan Ayşe Tütüncü karakterindeki Akdenizlilik sıcaklığını cömertce jazz severlere sundu.

JTI Jazz Festivali, 5 yıldır İzmir'li müzikseverleri dünyanın en önemli jazz müzisyeni ve grupları ile buluşturan bir festival. (23.01–16.02.2008) Bu sene "İzmir'de all-jazz" sloganı ile yapılan festival 1975 yılında kurulan İzmir Filarmoni Derneği tarafından organize edilmekte. Geçen beş yılda Tuna Ötenel, Önder Focan, Anna Maria Jopek, Esbjörn Svensson Trio gibi isimleri İzmir'e getiren bu önemli festivalin bu seneki konukları arasında H.K.K. Jazzın Kartalleri Orkestrası, Allan Harris&Kerem Görsev, Viktoria Tolstoy, James Taylor Quartet ve Sarp Maden Quartet vardı.

Festival kapsamında çalan Sarp Maden'in dörtlüsünde piyanoda Burak Bedikyan ile İzmir'li müzisyenler kontrabas da Kürşat And ve davulda Ayhan Öztoplu yer aldı. (28.02.2008) Sarp Maden, And ve Öztoplu ile kurduğu müzikal birliktelikten memnun olduğunu özellikle belirtti. İzmir Flarmoni Derneği yöneticileri başkan Duran Kaya, festival koordinatörü Uğur Yalçın, İlgin Çelenoğlu, Mustafa Tuncay, Zekiye Olgay, dış ilişkiler sorumlusu Orhan Tuna, festival kapsamında gelecekte yine birbirinden değerli jazz müzisyenlerini İzmirli müzik severlerle buluşturacağını belirttiler.

İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı'nın (İKSEV) bu yıl 15.'sini düzenlediği Avrupa Jazz Festivali, özgün yapısı ile ülkemizdeki diğer müzik festivallerinde kolayca ayrılan, Avrupa jazz'ının gelişimini takip edebildiğimiz önemli bir müzik olayı. (5-15 Mart 2008)

İzmir Büyükşehir ve Konak Belediyeleri, Yaşar Grubu gibi devlet ve özel sektörün desteği ve kültür derneklerinin katkıları ile zenginleşen bu festivale Avusturya (Wolfgang Muthspiel Tiro), Belçika (Fred Delplancq Quartet), Fransa (Charlier & Sourisse "Heritage" Quartet, United Fools), Almanya (Unterbiberger Hofmusik), ve İtalya'dan (Musica Reservata Quartet) önemli jazz müzisyenleri katıldı.

Festivalin genç jazz müzisyenleri için en önemli hizmeti "Açık Jazz Orkestrası Atölyesi". 2003 yılında başlatılan atölye çalışmalarına katılan genç sanatçılar, Avrupa jazz'ının önde gelen isimleriyle birlikte çalmak ve deneyimlerinden faydalanma olanağına erişiyor. Atölye sonrası seçilen genç müzisyenler İtalya'da yapılan Siena Yaz Jazz Okulu'na burs kazanıyor. Bu senenin kazanan gençleri Oğuz Özcanlı (piyano) ve Çağıl Çap (keman)'ı tebrik ediyoruz.

Festival her yıl Türk jazz'ının önemli isimlerini de davet etmekte. Çalışmaları ile popüler müzikte kendini kabul ettiren Fahir Atakoğlu, geçmişindeki gizli jazz kariyerini gün yüzüne çıkarmaya başladı. Newyork - İstanbul hattında önemli jazz severlerle birliktelik kuran Atakoğlu, son albümü "İstanbul in Blue" kadrosunun önemli elemanları ile 15. Avrupa Jazz Festivali'nin açılışında çaldı. Türkiye'nin yetenekli müzisyenlerinin dışarıya açılmasını özellikle belirten Atakoğlu, haziran ayında yayınlanacak yeni jazz albümünde çok önemli müzisyenlerin yer alacağını müjdeledi.

Gelecek 3 Ayın Konserleri

- 9 Nisan 2008, İsmet İnönü Kültür Merkezi, Sarp Maden
- 12 Nisan 2008, İsmet İnönü Kültür Merkezi, Akın Eldes
- 14 Mayıs 2008, İzmir SANAT, Selen Gülün Trio, (Selen Gülün, İlker Özalp, Cengiz Baysal)
- 21 Nisan 2008, İzmir SANAT, Polonya'dan Jazz Rüzgarı (Sibel Köse, Bronek Suchanek, İmer Demirer, Bogdan Holownia)
- 28 Nisan 2008, İzmir SANAT, Latin ve Etnik Jazz El Gruppo Bosso Nova (Murat Kodallı, Ricardo Moyano, Kürşat And, Ayhan Öztoplu)
- 14 Mayıs 2008, İzmir SANAT, Selen Gülün Trio, (Selen Gülün, İlker Özalp, Cengiz Baysal)
- Her Pazartesi, İzmir Sardunya Bar, Jazz Five
- Her Salı, İzmir Hayalbaz Bar, Jazz Five
- Her Perşembe, İzmir Sui's Bar, Tamer Temel&Devrim Yeşilpınar&Yalım Akın

Gülay Şadan
gsadan@akdeniz.edu.tr

9 Eylül 1982 İzmir doğumlu olan Oğan Doruk Şadan 2000 yılında Antalya Lisesinden mezun olduktan sonra Bilkent Üniverstesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nde jazz ağırlıklı müzik eğitimi aldı. 2005 yılında Bilkent Üniversitesi'den başarılı bir mezuniyetten sonra jazz'a olan tutkusu nedeniyle Amsterdam Konservatuarını 3 aşamalı bir sınava girerek ve kendi bestesini çalarak kazandı. Şu anda Amsterdam'da müzik eğitimi gören 6 Türk gencinden biri olan Oğan Doruk Şadan başarıyla eğitimini ve çalışmalarını sürdürmekte, uluslararası değişik konser, festival ve workshoplarda yer almaktadır. Kendi bestelerinden oluşan "Coming Closer" adlı albümü vardır.

Oğan Şadan Quartet Konserleri

Hollanda'nın en büyük konservatuarı olan Amsterdam Konservatuarı jazz bölümünde eğitim gören Oğan Doruk Şadan Kasım ayında kendi bestelerinden oluşan "Coming Closer" adlı albümünü çıkardıktan sonra grubu ile Türkiye'ye geldi. Antalya Jazz Derneğinin aynı zamanda kurucu üyelerinden olan Oğan Doruk Şadan yine aynı koservatuarda eğitimlerine devam eden 3 arkadaşı ile oluşturduğu grupta Oğan Doruk Şadan (b), İsviçre'den Gilles Estoppey (p), Hollanda'dan Geert Sluijter (d), Litvanya'dan Dominykas Vysniauskas (tp) çalıyorlar. Her biri kendi dallarında son derece yetenekli sanatçılardan oluşan grup 1 Aralık 2007 Cumartesi akşamı Antalya'da Akdeniz Üniversitesinde tamamı Oğan Şadan'ın bestelerinden oluşan bir konser verdi. Ertesi günü düzenledikleri Workshop'a da ilgi çok büyüktü.

2 Aralık 2007 Pazar akşamı The Marmara Otelde Antalya Jazz Derneği ve Türk Üniversiteli Kadınlar Derneğinin Sponsorlardan The Marmara Otel, Sun Express, Levent Kimya, Orkun-Ozan Medya Hizmetleri AŞ, Hollanda Fahri Konsolosluğu ve Akdeniz Üniversitesi Rektörlüğü'nün katkıları ile organize ettiği konserde Antalyalı jazz severler bir araya geldi.

Grup daha sonra İzmir'de Ege.Ü.Rektörlüğü ve Ege Üniversitesi Mezunları Derneğinin birlikte düzenlediği Workshop ve konser için İzmir'e gitti. 4 Aralık 2007 günü İzmir Ege Ü. Kampüs Kültür Merkezindeki Workshop'da Oğan Doruk Şadan Akdeniz Üniversitesindeki Workshop'da olduğu gibi bir grup içinde parçaya hazırlanırken neler yapılmasını, nasıl çalışılmasını, enstrümanların nasıl ayarlanmasını, notaların uzunluk ve kısalıklarının nasıl belirlenmesi gerektiğini anlattı ve örnekler sundu. Ayrıca, Amsterdam Konservatuarı ve eğitimi ile ilgili bilgiler verdi. Ege Ü. Devlet Türk Musikisi Konservatuarı Öğretim Üyeleri ile Yüksek Lisans öğrencilerinin de katıldığı Workshop'un sonunda izleyicilerin sorularını yanıtlayan gruba ilgi oldukça büyüktü ve " Ege Üniversitesi'nde jazz şöleni" başlığı ile internette haber yapıldı. Tümüyle ele alındığında 1-13 Aralık 2007 tarihlerinde Antalya, İzmir, Eskişehir, Ankara ve İstanbul'da gerçekleşen Oğan Şadan Quartet konserleri tek kelime ile muhteşemdi.

Ülkemizi yurtdışında kişiliği ve başarıları ile mükemmel bir şekilde temsil eden Genç sanatçısı Oğan Doruk Şadan'ın grubundaki faklı ülkelerden ve kültürlerden üç genç üyesinin Türkiye'yi tanımaları ve çok olumlu izlenimlerle ayrılmaları açısından da konserlerin ülkemiz adına çok yararlı olduğuna inanıyorum.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Tommy Aldridge, Volkan Öktem

Frankfurt'ta Volkan Öktem Davul Show...

Musikmesse, 12 Mart -15 Mart 2008 tarihleri arasında Frankfurt'ta yapıldı. Fuarda Yamaha Müzik Grubu, Yamaha Groove Night adı altında bir konser düzenledi. Daha önce bir kaç kez sadece Amerika'da Yamaha kullanan davulcular ile yapılan bu konserin en büyük özelliği, bu kez Yamaha kullanan Avrupalı davulcular ile yapılmasıydı. İlk düzenlendiğinde sadece 300 kişinin izlediği etkinliğe bu sene 2500-3000 kişi katılarak büyük ilgi gösterdi. Tüm müzik medyasının da katıldığı konserin bu sene Almanya'da düzenlenmesinin en büyük amacı, Avrupa'da başarıyla müzik yapan davulcuları biraraya getirerek tüm müzik dünyasına tanıtmaktı.

Her davulcunun birer şarkı çaldığı konsere, Andrew Small-İngiltere, Ralf Gustke-Almanya, Wolfgang Haffner-Almanya, Bruno Castellucci-Belçika, Erik Smith-Norveç, Martin Valihora-Slovakya , Oscar Kraal-Hollanda, Arthur Hnatek-Çekoslavakya, Volkan Öktem-Türkiye, Loic Pontieux-Fransa, Dimitris Christodoulakis-Yunanistan, Andy Newmark-İngiltere, Michal Dabrowka-Polonya, Christian Meyer-İtalya, Pedro Barcelo-İspanya olmak üzere 13 ülkeden 15 davulcu katıldı.

Avrupalı davulcular haricinde Japonya'dan Akira Jimbo ve herkesin yakından tanıdığı dünyaca ünlü Amerikalı davulculardan J.R Robinson, Rick Marotta, Tom Brechtlein ve Tommy Aldridge de geceye eşlik ettiler.

Sunuculuğunu Rick Marotta'nın üstlendiği gecede ülkemizi Volkan Öktem büyük bir başarıyla temsil etti. Kaliforniyalı çok ünlü müzisyenlerden Neil Stubenhaus (bass), David Spinozza (gitar), Ross Bolton (gitar), Tabitha Fair (vokal), Mark Williamson (vokal), Robbie Wyckhoff (vokal), Jon Greathouse (klavye), Mario Argandona (perküsyon)'dan oluşan ekip tüm gece davulculara eşlik etti.

Konserin final parçasında tüm davulcuların bir şarkıyı sırayla birbirlerine yer vererek çalması izleyenleri büyüledi. Konserin büyük ilgi görmesi önümüzdeki senelerde de tekrarlanacağının habercisi oldu.

Hülya Tunçağ
htuncag@portecho.com

Günümüzde Jazz

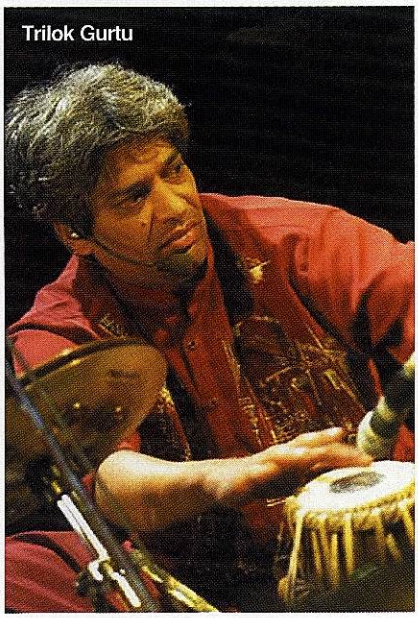
Trilok Gurtu

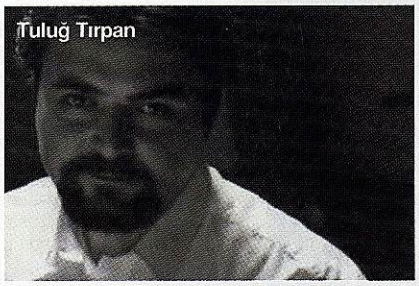
Tuluğ Tırpan

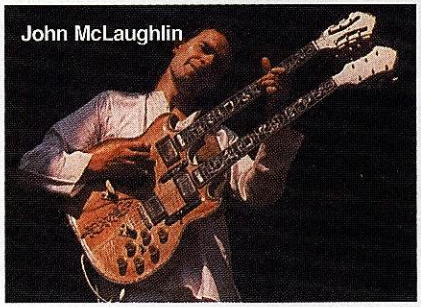
John McLaughlin

Jacky Terrasson

Zuhal Focan, Ali Sönmez, Özlem Oktar Varoğlu, Serdar Karabatı ile Jazz dergisinin 50.sayısı için neler yapılabilir diye İKSV'nin toplantı salonunda biraraya geldiğimizde tatlı tatlı düşünce alışverişinde bulunmuş, genel konseptin yanısıra bazı yenilikleri tartışırken bireysel açıdan yazıların daha istikrarlı olması için "Köşe" konusuna değinmişdik. Rakipsiz ve rüştünü kanıtlamış bir dergi için çok mantıklıydı, hatta geç bile kalınmıştı. Zaten Ali Sönmez ile Serdar Karabatı başından beri bu yapı içinde katkıda bulunuyorlardı. Buna Orhan Kahyaoğlu'nun son derece detaylı "dosya" çalışmalarını da katmak gerek.

Ben de üzerime düşeni yapmak üzere Jazz okurlarına bundan böyle "Günümüzde Jazz" köşesinde ulaşmayı seçtim. Köşeme bu adı vermemin nedeni,"Günümüzde Jazz" programını, 1972 yılından beri TRT Radyo-3'de cumartesi geceleri hiç ara vermeden yapıyor olmam... Bu program, meslek yaşamımın ve yaşama bakış açımın bir simgesi... Dolayısıyla bu köşede, jazz anılarım, konserlerden, festivallerden izlenimlerim, albüm eleştirilerim, gerekirse dinleyicilerim ya da okuyucularımla söyleşilerim yer alacak...

İlk köşe yazımı, beni son olarak etkileyen iki etkinliğe ayırdım. İlki, yeni kuşak müthiş piyanistlerden Tuluğ Tırpan'ın Hintli vurma çalgılar ustası Trilok Gurtu ile 4 Mart'da Enka İbrahim Betil Oditoryumu'nda verdiği konser; Yaşamını Viyana İstanbul arasında sürdüren Tuluğ Tırpan'ı ilk kez 2005 yılında Ankara Jazz Festivali'nde dinlemiştim. Sağlam klasik eğitimi hemen sezilen Tırpan'ı dinlediğimde nasıl olur da böyle müthiş bir müzisyeni daha önce duymadım diye kendime kızdığımı çok iyi anımsıyorum. Trilok Gurtu'yu tanımamızı sağlayan ise gitar virtüozu John McLaughlin'di. Bu fırtına ritmci, daha sonra burada birkaç kez değişik oluşumlar içinde yaşamımıza girdi çıktı, adeta bizden biri oldu. Tırpan-Gurtu düet projesini, iki değerli kişiyle birlikte dinlemek ise keyifliydi. Yine genç kuşağın sıradışı müzisyenlerinden gitarcı Erdem Helvacıoğlu ve menejeri, arkadaşı Esin Uslu ile. Enka'nın küçük, sempatik anfisinde ilk kez biraraya gelen Tırpan ve Gurtu birbirlerinin müziklerini keşfederken, doğaçlama alışverişinde de dengeli ve tutarlıydı. Konserin sonuna doğru daha da rahatlayan ikili, müthiş bir final ve bis ile son noktayı koydular. Konser sonrası konuştuğumuzda iki sanatçının hem birlikte hem de ayrı ayrı ilginç projeleri olduğunu öğrendik. Merakla bekliyoruz...

Değineceğim ikinci müzik olayı, beni derinden etkileyen iki Jacky Terrasson performansıydı. 13-15 Mart arası İstanbul Jazz Center'da bascı Sean Smith ve Kenny Garrett'ın yanında hayran olduğumuz genç davulcu Jamire Williams ile sahneye çıktı. Ben ilk ve son geceyi dinleme olanağını buldum. Trio ilk gecede temkinli ama profesyonel, son gecede ise müthişdi. Repertuarı biraz değiştirerek sunan Trio, son gece, karşısında yoğun, müziğe ruhuyla katılan çok kaliteli bir dinleyici buldu. Bu da, özellikle Terrasson'la davulcu Williams'ın performansını çok etkiledi. Bende iz bırakan anlar; ilk gecedeki rafine "Nardis" ve "Smile" yorumlarıyla, son gecenin tümü... Daha önce Terrasson'ı birkaç kez dinlemiştim. Ama JC's'deki son gecesi gibi bir olay yaşamadım. Sanırım kendisi de şaşırdı bu spontan coşkusuna... Bisde kendisini durduramıyor, olağanüstü bir doğaçlama seline kapılıyordu yanında Smith ile Williams'ı da sürükleyerek. Tabi bizleri de... İşte katıksız jazz duygusu bu, diye düşündüm. Bu konserlerde ve daha önce çoğu yabancı topluluklarda olduğu gibi dikkatimi çeken nokta, profesyonellikle duyguyu ustaca bağdaştırmaları, hiç es vermeden parçadan parçadan geçmeleri, birinin etkisi geçmeden diğerini keşfetmenin zevkini dinleyiciye sunmalarıydı. Bu olay jazz'ın en iyi bir jazz kulübünde dinlenebileceğini bir kez daha kanıtladı. Hem de sigara dumanı olmadan!

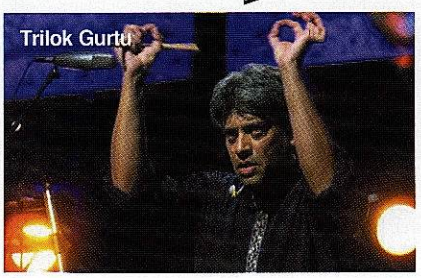
Trilok Gurtu

Fusun Levet
jazzzforever@yahoo.fr

Kuşadası'ndan Fransa'ya...

31 Ocak günü Tuna Ötenel in hastahanede olduğunu öğrendim. Bir kalp rahatsızlığı nedeniyle ameliyat olacaktı. Ne kadar şaşırdım. Bildiğimiz Tuna, değil hasta, nezle bile olmazdı. Derken ameliyat günü geldi. Morali son derece iyiydi. Ameliyat sonrası yoğun bakımdan çıkması oldukca uzun sürdü. Bizler son derece endişeli anlar yaşadık. Şu sıralar biliyorum ki, hala tam iyileşmiş değil ama çabası içinde.

Fransa'da, Türk jazz müzisyenlerini yıllardır takip ederim. Tuna'yı da 80'li yıllarda dinledim ilk kez. Kuşadası'nda 1991 yılında, 3 Boğa Jazz Kulübünü açtığım zaman, Cüneyt Sermet beyin bana "Tunayı davet et ve absolut bir kulağın ne olduğunu gör!" deyişini duyar gibiyim. Nitekim Tuna geldi. O arada biz de sevgili bascımız Kürşat'a da, kendisine çok güzel bir sürprizimiz olduğundan sözetmiştik. İlk konseri unutmak ne mümkün... Dostluğumuz o tarihlerde başladı Tuna ile. O da kulüpte olmaktan çok mutluydu. Kuşadası'nda henüz bilinçsiz gürültüler had safhada değildi. Müzik sırasında konuşanları ikaz edişime, daha olmadı kapıya koyuşuma hayret ediyor ve her yıl kulübün devam etmesi açısından yeni kararlar alıyor, "biraz ticari olalım" diyordu. İsteyen olursa "New York New York" bile çalarız diyordu şakadan... Ama hiçbir zaman çalınmadı tabii. Gittiği yere kadar diyorduk birlikte.

Unutulmazlar anlar yaşandı. Ekibe Erol Pekcan'ın da katılmasıyla durumun nasıl olabileceğini anlamışsınızdır sanırım.

1994 yılında, Kuşadası'nda, ilk festivali organize ettim. Festival komitemiz yoktu. Zaten yoktan varetmiştik bu etkinliği. Richard Galliano, Daniel Humair, Maffy Falay ve adını daha sonraları ünlü olarak göreceğimiz bir çok müzisyeni davet etmiştim. Tuna'nın en büyük anılarından birisi de bu festivaller sırasında, Chan Parker ve alto saksofoncu Peter King ile karşılaşması olmuştur.

Tuna'nın Fransa'ya gelişi, yaptığımız albümler ve müzisyenlerle yaşanılan güzellikler anlatılmakla bitmez. Zaten bütün bunlar içindir ki Tuna bana, anıları, hep yazmamı söyler.

Ameliyatından bir gün önce, bana kalp ameliyatlarından sonra insanların değişime uğradıklarını söylemişti. İster misiniz onun jazz dehasına yeniler eklensin... Tanıyanlar bilirler ki, kendisi son derece esprili bir kişiliğe sahiptir. Ben sabırsızlıkla onun tamamiyle iyileşmesini ve bu yarı uykulu halden sonra, belki bilinmeyen bir çizginin ötesinde, kimlerle karşılaştığını, neler hissettiğini bize anlatmasını bekliyorum. İşte o zaman "şimdi oldu, ben de herşeyi kaleme döküyorum" diyeceğim. Güzel bir öykü çıkacağından eminim çünkü.

Yeri doldurulamayacak büyük usta Tuna'ya bütün pozitif enerjimi gönderiyorum. Sizlerde benim gibi yapın ve onu yine aramızda görelim yeniden.

Bu sayımızın bir özelliği de dergimizin uzun bir yolculuktan sonra 50. nci sayıya ulaşmış olması. Zuhal Focan'ın, dergi çıkarma ile ilgili isteğini, geçmiş yıllarda çok severek gittiğim Gramofon'da konuşmuştuk. Ne kadar güç bir iş olduğunun da elbette farkındaydık. Sonra bir gün benden, Paris'ten haberler vermemi rica etti. Galiba ilk yazıyı gönderen ben olmuşum...

İlk sayıda gerçekten büyük bir mutluluk yaşadım. Derginin bayilere ulaşıncaya kadar geçen işlemlerinin ne kadar stresli olduğunun, acaba herkes bilincinde miydi?

Ülke koşullarında, hele hele Jazz Dergisi olarak bu sayıya ulaşabilmenin çoook güç bir iş olduğunu takdir edersiniz. Günümüze kadar gelmiş olmak başlıbaşına bir başarıdır ve kıvanç duyulacak bir durumdur.

Dergimiz, bir avuç jazz gönüllüsünün emekleri sonucu ortaya çıkmıştır. Okuyucularımızı mutlu etmek hep hedefimiz olacaktır. Belki yenilikler getireceğiz, projeler üreteceğiz... Herşeyin daha iyiye gideceği kaçınılmaz...

Zuhal Focan'a kocaman bir teşekkür borçluyuz.

Konserlere gelince: Açıkca söylemek gerekirse şöyle yüreğimi hoplatan sesler duyamıyorum. Her zaman tekrarladığım gibi eleştirmen değilim. Ama! Söyleyecek çok şeyim olduğundan emin olabilirsiniz. Susuyorum çünkü müzisyene saygılıyım. Severek dinlediğim konserlerden bazıları:

"The Barefoot lady" Rhoda Scott, yepyeni bir grupla Sunset jazz kulübündeydi. Lady Quartet Hammond orgda Rhoda Scott, alto-tenor ve davuldaki "lady"lerle yepyeni bir repertuarla dinledik. Rhoda ilerlemiş yaşına göre son derece enerjikti. Jazz'ın yaşayan en büyük organisti diyebiliriz. Diğer genç müzisyenlerin ilk heyecan tutukluğu geçtikten sonra daha rahat çaldıklarını söyleyebilirim. Özellikle altocunun da geleceğinin çok parlak olduğu muhakkak.

"Vocal Deliria" yeni vokal gruplarından. Gino Sitsonu uzun yıllar önce tanıdım. Onu bana Kamerun ülkesinin Bobby McFerrin olarak tanıştırmışlardı. Şimdilerde kendisi gibi vokalist Gretechen Parlato, Sacha Vasandini, Malika Zaran ile yeni grubunda, derin düşünce tarzlarını örnek aldığı Martin Luther King, Malcolm X, Nelson Mandela dan yola çıkarak şaşırtıcı bir ses akrobasisiyle çok ilginç bir konser oldu.

Giovanni Mirabassi çok sevdiğim bir piyanist. Chet Baker, Stefano di Battista, Daniel Humair, Flavio Boltro gibi müzisyenlerle çaldı. Bu defa Gianluca Renzi (b), Leon Parker (d) üçlüsüydü. Mirabassi, Enrico Pieranunzi dolayısıyla Bill Evans ekolünden bir piyanist. Sunsette onun için Michelange Che Guevara karışımı diyenler oldu. Katılıyorum ve nasıl bir konser olduğunu tahmin edersiniz diyorum.

Bu arada Christian Escoudé Trio Gitan ve Belçikalı gitarist Philippe Catherine'nin son albümü The Two Guitars'ı sunuş konseri de sevdiklerim arasındaydı.

"Kızlar Dörtlüsü" çok revaçta. Leila Olivesi, Paris – New York ve Sahra arasında bir piyanist. Anne Paceo (d), Chris Jennings (b), Lisa Cat- Baro (ts). Leila'nın bir SACEM ödülü var. Şarkıcı Elisabeth Kontomanou özel davetliydi ve şiirlerden düzenleme bir repertuar dinledik. Elisabeth'i ilk defa dinledim. Kişiliği ve sesiyle herkesi büyüledi.

Geçen yıl, Yaylaköy'deki derneğimiz hakkında bilgiler vermiş ve amacımın jazz konserleri yanısıra jazz atölyeleri yapmak olduğundan sözetmiştim. Bu yıl başlıyoruz. Programımızda latin vokal, latin piano ve perküsyon olacak.

Latin vokal çalışmaları için Manu Le Prince i davet ettim. Manu, günümüzün en mükemmel latin şarkıcılarından biri. Jazz-bossanova ile ilgili seminerimizde, kollektif olarak perküsyonlu onomatope söyleme, Brezilyaca telaffuz ve fonotik yazılış, nefes alma ve sesi yerleştirebilme teknikleri, beraber ve ayrı söyleme staj sonunda ise mikrofon kullanma ele alınacak.

Latin piano seminerini ise Felipe Monque gerçekleştirecek. Felipe Caracas doğumlu. Piyano, flüt çalıyor. Ahimsa, Baquedamus, Tito Puente'nin Malanga grubunda çaldı.

Pronto Comenzara Nuestro Viaje müzikalinin kompozitörü. 1974 yılından beri çok yoğun geçen müzik yaşamında çeşitli festivallere katılmış. Günümüzde salsa latin jazz konserlerine devam etmekte.

İsteğe bağlı olarak perküsyon semineri de yapmamız mümkün.

Seminerimizin kuramsal dersleri ise Hülya Tunçağ tarafından verilecek.

Haziran ayında gerçekleştireceğiz. Seminere katılacakların daha önce müzik çalışmaları yapmış olması tercihimiz.

Nisan ayı başında kesin tarihi verebileceğim. Bunun yanısıra ücret, kalınacak yerle ilgili bilgileri doğrudan adresimden öğrenebilirsiniz. jazzzforever@yahoo.fr

Huzurlu bir bahar diliyorum herkese...

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

Telli sazdır bunun adı, çingenelik bunun neresinde?

Bireli Lagrene / Sara Lazarus - 22 Mart Cumartesi - İş Sanat

Sahnenin hareketlenmesiyle beliren üç adam, konuşmadan girişiyorlar çalgılarına. Bireli Lagrene'in semi-akustik kasa Gibson'ının soft jazz akor dizilerine endeksli yürüyen erken hard-bop parçalar çalıyorlar. Eski tarz, eski sound, geleneklerle barışık ve uygun adım mainstream jazz çalıyor üçlü; büyük bir keyif içinde.

Stan Getz ruhlu gevrek sololarıyla romantik yüzünü öne çıkaran saksofoncu Franck Wolf, sound'unda oldukça derin Brezilya jazz'ı etkileri taşıyor. Gerçek bir romantik gibi, çağının geride kalan zamanlarını yansıtıyor, nefesini yöneten parmaklarında. Yüzünden gülümsemesi eksik olmayan kompleksiz ve silik karakterli genç basçı Diego Imbert, standart vazife adamı. Müziğin alt seslerinin güvenle ellerine bırakıldığı sadık adam, konser boyunca gözünü bir saniye olsun ayırmıyor, Bireli'nin çok şey anlatan sempatik mimikleri ve refleks dolu parmaklarından.

Sahnede neden üç kişi olduklarını, biri romantik ballad olmak üzere ilk üç sözsüz parçanın ardından Bireli'nin açıklamasıyla öğreniyoruz. Bireli'nin uzun süreli mesai arkadaşı olarak tanıdığımız ritim gitarcı Hono Winterstein, hasta yatağında yüksek ateşle yattığı için aralarında bulunamıyormuş. Ardından birlikte imzaladığı son projesi "It's All Right with Me" albümünün jazz vokal dalında Thelonious Monk Uluslararası Jazz Ödülü sahibi ortağı Sara Lazarus'u davet ediyor sahneye Bireli; duymaması üzerine tüm sempatisiyle yaka paça bağır çağır.

Birlikte jazz'ın belki de en heyecan verici zamanlarına gidiyorlar; aşk hakkında kalp çarpıntılı balladlara yöneldikleri albümünden "Down with Love" ve "Deed I Do" adlı standartlarla. Repertuar heyecan verici bir zaman dilimine, dünyanın duygularla birlikte henüz kirlenip bozulmadığı, en mühimi karşı cinsler arasında aşkın olduğu bir döneme ait, ama bu projedeki sürümleri tıpkı günümüz gibi. Tamam, Sara'nın çok iyi bir vokal olduğunu söylemek mümkün, ancak sahnesinin ışıklı olduğunu aynı kolaylıkta söyleyemiyoruz. Sahnede matematik öğretmeni suratlı, kuralcı Amerikan ev kadını imajlı, sert bir genç anne görüntülü soğuk nevale Sara. Sahne notu sıradan bir kulüp şarkıcısından taş çatlasa yarım puan yukarıda. İnsandan insana geçen, kalpten kalbe akan o ılık elektrik akımı çok az bahşedilmiş kendisine. Belki biraz bunun bilincinde; hiçbir hareketinde aşırıya kaçmadığı gibi, vermek istediklerinin de gerisinde kalmamaya azami gayret gösteriyor.

Şarkılar en çok Bireli'nin solo performansları esnasında bir üst seviyeye taşınıyor. Onun tıkmaz, ufak tefek, şekilsiz balık eti gövdesine mütenakıs parmaklarıyla ve muazzam tekniğiyle attığı kuvvetli soloların bazen hızına rüzgar bile yetişemiyor.

Sara'nın soğukluğuyla ayakkabılarının altındaki iki renkten bile rahatlıkla okunan Bireli'nin çingene ruhu, tatsız bir tezat oluşturuyor. Bu projedeki en masum tezat belki de bu; çünkü bu yan yana gelişte başka müzikal zorlamalar da söz konusu. Öncelikle bu projenin adı neden çingenelikle alakalı? Anlayan varsa beri gelsin...Çingene Bireli'nin önünde saygıyla eğildiği ve tarzına gönderme yaparak çaldığı Django Reinhardt'tan başka bunun konuyla alakası yok, ki bu da zaten Bireli'nin her halinde mevcut.

Albüme adını veren Cole Porter bestesinin ruhu ile "Taking a Chance on Love"ın ortasındaki çok renkli kompleks Bireli Lagrene solosu bile ümit edilen tansiyonun altında geçiliyor. Ön sıralardaki jazz şarkıcısı olmaya hevesli birkaç genç kız bile heyecanlanmıyor. Sadece hareketli "Cheek to Cheek", duygu yüklü "Jim" ve "What a Little Moonlight Can Do" yorumlarındaki Bireli'nin soloları, parçalara bambaşka bir hava veriyor; gelecekten çalıyor gibi, geçmiş zamanın içine doğru.

Cumartesi yanlış gün bu konser için. Tipik bir pazartesi akşamı dinletisi. Konserin akıllarda kalan tek espri sahnesi, Bireli'nin bisteki "The Way You Look Tonight"ın solosu esnasında birkaç saniye için durarak yanağını kaşıması oluyor.

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

15 Mart Cumartesi - İş Sanat

Dee Dee Bridgewater ile bir Mali Yolculuğu

Fotograf: Mehmet Çağlarer

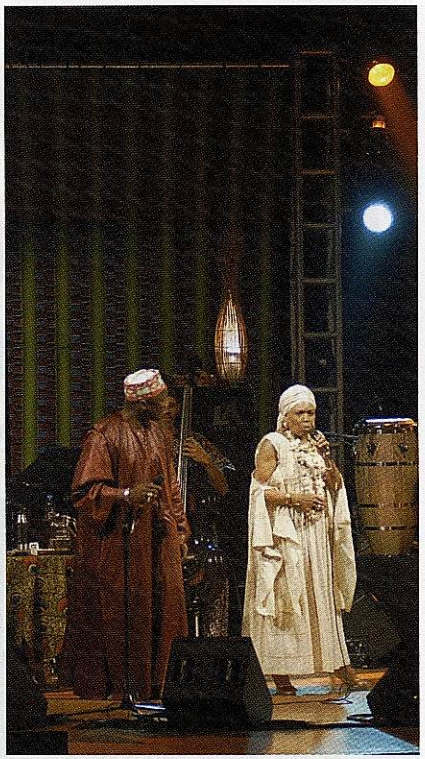

Alışık olmadığımız bir sahne karşılıyor bizi bu akşam İş Sanat'ta. Jazz vokal divası Dee Dee Bridgewater'ın, köklerini (sonradan olma Nişantaşılı Burhan Altıntop'un hatun araklamak için kendini Kuzeyli zannetmesinden farklı yöntemlerle) aradığı ve Mali'de bularak sanatsal bir başyapıta çevirdiği son albümü "Red Earth" konseri için hazırlanan sahnede, bizi cepheden karşılayan duvara çelik konstrüksiyonlarla gerilmiş renkli desenli üç Afrika kilimiyle, simetrik biçimde sahneye serpiştirilmiş bambulara sarılı ışıklı vazolar, birazdan bizi fantastik bir dünyaya taşıyacak olan müzikler için son derece münasip.

Eşlikçi eşya ve mobilyalar da tasarıma uyumlu kılınmaya çalışılmış. Mümkün mertebe sahnede endüstriyel mamul bulundurmamaya azami gayret sarf edilmiş, hemen her şey otantik desenli örtülerle kapatılmış ama yine üzerinde Dee Dee'nin içinden ne içtiğini (bu egzotik ortamda plastik şişeden şaşal içecek değil ya!) asla öğrenemeyeceğimiz özel matarasının bulunduğu masanın metal ayaklarıyla, önündeki sandalyenin bombeli Mahmutpaşa istihsali formu hissedilmiyor değil.

Bu konser aslında sanatçılarının teşrifinden evvel, salonu dolduran iyi giyimli yüksek kalabalığın sahneye anlamaya çalışanla anlamış görünen göz süzüş süreciyle başlamıştı.

Önce müzisyenler geliyor, sahnede kendilerine belli ki bir tiyatro eserinin sahnesi gibi uzun uzun düşünülerek ayrılmış yerlerine geçiyor ve looplamışcasına albümün açılışında yer alan "Afro Blue"nun ritmini tutturuyorlar.

Hepsi alacalı bulacalı renk cümbüşü içindeki tek parçalı yerel giysilerini içinde; bir tek Arjantinli davulcu Mimino Garay, başında taç gibi taşıdığı güneş gözlüklerinin altında, turist tişörtüyle. Gecikmeden Dee Dee süzülüyor içeri loş ışıkların gözetiminde, fildişi beyazındaki bol katlı dökümlü, kolsuz, ama bir dirsek bağıyla yarasa etkisi yaratan göz alıcı elbisesiyle. Başı da aynı kumaştan yapılmış, elbiseye dahil katlı bir bez parçasıyla sıkı sıkıya sarılı. Selamlama faslının ardından iki yıl önceki ziyaretini anımsatıyor.

Sahneyle birlikte izleyiciyi de avucunun içinde tutuyor Dee Dee. Müzisyenlerini tanıtışından, şaşırtıcı tatlardaki esprilerine kadar her şeyi istifini bozmadan ustaca kontrol ediyor. Her şey zorunlu olarak sesinin etrafında dönüyor açılıştaki "Afro Blue"da. Sesinin işaret ettiği yer Afrika çalgıları. Özellikle piyanonun arkasındaki yüksek podyumun üzerine yerleştirilmiş, ağaçtan yapılmış iki geleneksel Afrika çalgısı. Biri Lansine Kouyate'nin maharetli sopalarının altında yatan, vibrafonu andıran, tamamen ağaçtan yapılmış vurmalı balafon, diğeri ise Cherif Soumano tarafından şeytani bir ustalıkla çalınan ve bizim tambura benzer telli çalgı kora. Onlarda tüm iltifatlarını Edsel Gomez'in şuh piyano solosuna yapıyorlar bu parçada.

Dee Dee'nin işveli davetiyle şarkıcı Kabine Kouyate geliyor, biteviye mosmor. "Bad Spirits", birlikte söylüyorlar tiyatral bir diyalog içinde. Olumsuz fikirlerden uzak durmayı, iyi niyetli duygularla yaşamayı telkin eden şarkının orta yerinden teknik açıdan son derece dişli birer balafon ve kora solosu geçiyor.

Sıradaki "Dee Dee" için Malili genç bayan şarkıcı Mamani Keita geliyor, baştan aşağı ciğer kırmızısı. İkilinin cıvıl cıvıl şakıyarak okuduğu şarkıda, kora-balafon ikilisinin simetrisindeki, davulların arkasındaki podyumda yükselen iki kardeş; karikatür tipli sempatik djembeci Moussa Sissokho ile tamani (konuşan davul) ustası Yacouba Sissoko coşuyor.

Herkesin yüzünü popa döndüğü, jazz şarkıcılığını poplaştırarak medet umduğu zamanlarda, jazz şarkıcılığına yerelliğine ve köklerini katarak büyük bir zeka ve yaratıcılık sergileyen Dee Dee, kökleriyle güzelleştiriyor jazz'ı, tabii bir de doğaçlama imkanlarını limitte kullanarak. Dee Dee'nin yeni konseptindeki bir başka iddiasını da Wayne Shorter'ın "Footprints" yorumu örnekliyor. "Long Time Ago" adıyla başka bir ruh katıyor ona. Işıkların karartılmasının ardından gizemli bir piyano soloyla giren parça, sinsi bir yıllanmış şarap etkisi taşıyor; içerken tatlı, sonradan fena çarpan. Koranın romantik yüzünü gösterdiği solo, yerini Ira Coleman'ın melodik bas solosuna bırakıyor. Oyuncularının monologlarla taşıdığı çağdaş bir tiyatro eseri gibi ilerliyor parça; sahne sahne.

Biraz aşık, biraz maşuk; bazen şımarık bir genç kız sesiyle, bazen bir büyükanne edasıyla; arada bir sahne ışıkları altındaki yıldız, ama her defasında sonuna kadar samimi konuşuyor Dee Dee. Mamani'nin giriş yaptığı, ritmik dans parçası "Children Go Round" esnasında, başındaki katmanlı sargıyı çıkarıyor. Altından iki numaraya vurulmuş, yumurta formlu sivri bir kafa çıkıyor.

Kendinden ve çocuklardan sonra sıra annelere geliyor. "Mama Don't Ever Go Away", içinde modern jazz'ın en yoğun hissedildiği büyüleyici bir piyano soloya ev sahipliği yapıyor. Parça vokal ve groove elemanları arasında bir soru cevaba sahne olurken, Gomez ve Coleman, içinde iki çerçevenin açıldığı bir sinema sahnesi gibi karmaşık ifadeli cümleler kuruyorlar.

Sırada erkekler var diyor Dee Dee ve özgür doğaçlamalar için müsait bir iklime sahip çağdaş bir Afrika groove'u olan "Oh My Love"a geçiyor. Adı Jarabi olan, komediye varan anlatışından anlaşıldığı üzere Dee Dee'nin ağzı açık sırılsıklam aşık olduğu adam hakkında bu şarkı. Şarkı nakaratında enistenin adını tüm salona alkışlar eşliğinde söyletiyor.

Özel bir şarkı "The Griots". Toplumun çalışan, ezilen kesimleri için çünkü. Mali toplumunda aşağı kastlardan gelen insanlara verilen isim griot. Müzisyenlikte bu sınıfa reva görülen bir meslek Mali'de. Buna istinaden bol bol vokal doğaçlaması yapıyor Dee Dee Kabine ile birlikte.

Doğduğu yer için, Memphis Tennessee için söylüyor, albümüne adını verdiği "Red Earth"ü. Üç gelenek; 12 bar blues, jazz ve Afrika tınıları iç içe geçiyor konserin son parçasında. Büyüleyici bir etno-jazz-blues sentezi.

Tam tam danslarıyla terk ettikleri sahneye, alkışlar arasında geliyorlar bis için. Albümün kapanışında yer alan "Compared To What", ayakta eşlik eden seyirciye karşı çılgınlar gibi dans edilerek konulmaz güzellikte çalınıyor. Konserin bisinin enerjisi ve büyüsü, neredeyse tüm konserin ederinde.

İçindeki bütün disiplinler ve kültürler arası yan yana gelişler, bu müziğin tek bir hat ve fikirle açıklanabilmesini zorlaştırıyor. Basit bir kes-yapıştır değil. Kusursuz güzellikte bir proje bu. Albümü de öyleydi, konseri de. İfadeci melez geleneğinin doruk noktası "Red Earth". Yılın en büyük göz ve kulak ziyafetine, şimdiden en güçlü adayımız bu konser.

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

Konuşan gölgeler arasında; Marianne Faithfull

3 - 4 - 5 Mart Çarşamba - Babylon

Pazartesi rehavetine yenilenlere, Salı FB – Sevilla maçından feragat edemeyenlerin doldurduğu çarşamba kalabalığında bir Marianne Faithfull konserinde olmanın riskli üçüncü günündeyiz. Hayli kalabalığız bu akşam; hiçbir ciddi konserde görünmeyen, ama popüler ve medyatik olanlarını kaçırmayan resepsiyon insanlarından, az sonra sahneye çıkacak tehlikeli kadın hakkında en ufak bir fikri olmayanlara kadar...

Babylon'un barıyla giriş arasındaki trafikli aralığa zar zor sıkışıyoruz. Gördüğüm tek yer kelle karaltıları arasından yükselen tavan. Bir de karaltılar arasında saniyelik fırsatlarla görülüp kaybolan sahne kırpıntıları. Neyse ki duyuyorum; ilk şarkının "No Regrets" olduğunu. Hatta bir arada Faithfull seçiliyor aradan. Üç gece üst üste küçük bir kulüpte çıkmanın şaşırtıcı olmayan sonucu; biraz yorgun ve buna bağlı olarak heyecan dozu düşük görünüyor.

"Guilt" başlıyor ardından. Parça bitiminde dağınıklıkla göz alıcılık arasında tiyatral ifadelerle konuşuyor; derin, çakıl taşlarının birbirlerine vurmalarına benzeyen şangırtılı sesi salonda geziniyor kulaktan kulağa.

45 yıllık kariyerin içinden çıkan şarkıları, "Without Blame" ve "Spike Driver Blues"u dinliyoruz itilip kakılmalar ve içki servisi yapan garsonların "pardon"ları arasında. Bir inip bir çıkıyor gitarcı Barry Reynolds'un siyah şapkası kalabalığın içinden solo esnasında.

Biz savrulurken hiçbir şeyi takmayan umarsız yaşamından çekilmiş satırlarla sesleniyor Faithfull salona; bir hip büyükannesi edasıyla. Kibar, depresif, halen cazibeli bir bayan. Huysuz haller içinde. Şekerlemeye batırılmış laflarla, zehre batırılmış şakalar yapıyor. İfadeci el kol hareketleri çok şey katıyor sahnesine galiba. Tahmin, el yordamı ve karaltıların tepkilerine bakarak kavramaya çalışıyorum sahnede olup biteni.

"No Child of Mine"ın ardından biz mekanı en yakındaki birahane cihetinde terk etmeye hazırlanırken başlayan "Strange Weather" ile uğurlanmayı bile bir şans olarak görmeli, "Vagabond Ways" ile "Broken English"i dinleyemediğimiz bu gecede.

İzlenemeyenleri yazmak da varmış; küçük mekanda büyük konser yapmanın takdirini beklerken zılgıta şaşıranların hikayesi bahsinde.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

FRANK MORGAN

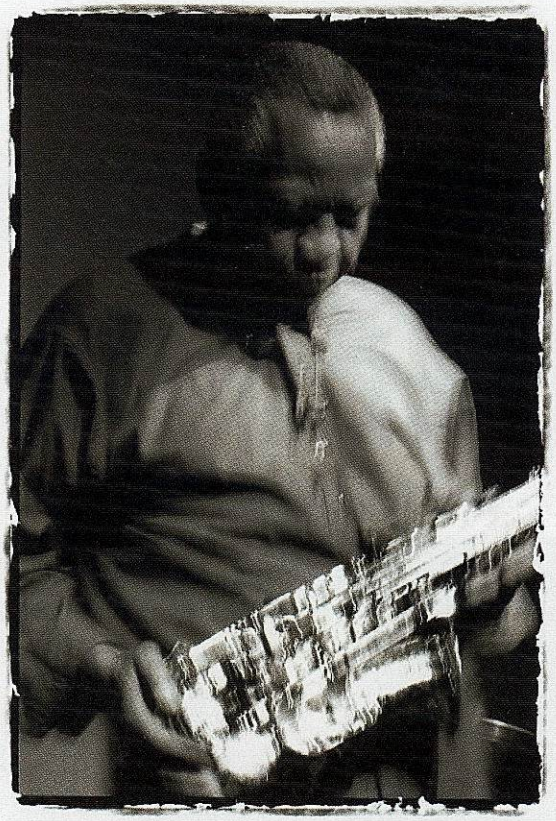

Jazz ve madde bağımlılığı arasındaki ölümcül ilişki bu müziğin yüz küsur yıllık tarihinin özellikle ilk yarısında o kadar çok örneklendi ki bir noktadan sonra çığır açan yıldızların ebediyen sönüşleri vaka-i âdiye haline geldi. 2007 yılının Aralık ayında 73 yaşında yaşama veda eden alto saksofoncu Frank Morgan'ın 1950'lilerde narkotik sonucu kesilen kariyerine 30 yıl sonra geri ise dönüşü özellikle bebopseverler tarafından hem sevinç hem de şaşkınlıkla karşılanmıştı.

Charlie Parker ekolünün en önemli temsilcilerinden biri olan Morgan yıllar sonra narkotiğe sırt çevirdi ve müziğe inanılmaz bir geri dönüş yaptı. 1980'lerin ortasından itibaren peşpeşe yayınlanan albümlerinde sergilediği yumuşak tonu ile dünyanın en lirik alto saksofoncularından biri olduğunu ortaya koydu. Belki de müziğindeki tatlı tonalite yıllar içinde yakaladığı iç huzuru yansıtıyordu. Kayıt stüdyosunda birlikte çalıştığı trompetçi Wynton Marsalis'ten aldığı destekle Morgan bir anda jazz dünyasının görmüş geçirmiş kişilerinden biri olarak kabul gördü.

Frank Morgan 1933 yılında Minneapolis'te doğdu. Bebop ile bağlantısı çocukluğunda başladı. The Ink Spots vokal grubunda gitar çalan babası onu 7 yaşındayken Detroit'e piyanist Jay McShann'in topluluğunu dinlemeye götürdü. Topluluktaki Charlie Parker'ın Hootie's Blues parçasındaki performansından öylesine etkilendi ki o an, gitar değil saksofon çalmak istediğine kani oldu. Konserden sonra babası Parker'la tanışması için onu kulise getirdi. Frank Morgan ertesi sabah Parker'ın tavsiyesine uyarak hayatındaki ilk enstrüman olan klarineti babasına satın aldırdı.

Jazz ve bebop dünyasına bir anda giren Morgan ergenlik çağının son yıllarında artık yeni taşındığı Los Angeles şehrinin, jazz kulüpleriyle ünlü Central Avenue caddesinin aşina yüzlerinden biri haline geldi. Çalıştığı müzisyenler arasında Swing döneminin yıldızlarından vibrafoncu ve big band şefi Lionel Hampton ve bir süre sonra narkotik kurbanı olacak olan saksofoncu Wardell Gray de vardı.

Morgan, 17 yaşına geldiğinde en ağır uyuşturucuların müptelası olmuştu bile. Yıllar sonraki açıklamalarında Parker'ı her yönden taklit edebilmek için uyuşturucu kullanmaya başladığını itiraf edecekti: "Ona benim de 'kulübe' üye olduğumu (ve uyuşturucu kullanmaya başladığımı) bir an önce söylemek istiyordum. Bir konser sonrasında kendisine açıkladığımda bana nasihat çekmeye başladı: 'Uyuşturucuların beni yavaş yavaş öldürdüğünü görmüyor musun?' dedi. Birden sözünü keserek yanımda eroin ve kokain olduğunu söyledim. O an herşey değişti; nasihatı bıraktı ve birlikte eğlenmeye başladık."

Parker'in öldüğü 1955 yılında, Morgan kendi adına gerçekleştirdiği Introducing Frank Morgan adlı ilk albümünü yayınladı. Wardell Gray'in de yer aldığı bu albüm ve peşpeşe yayınladığı diğerleri kendisine "New Bird" (Yeni Charlie Parker) denmesini sağladı.

Bir noktada, günde 1000 dolardan fazla para harcamasına neden olan uyuşturucu alışkanlığı artık Morgan'ın tüm dengesini sarsmaktaydı. Ama o, Parker'in varisi olmanın kendisinde oluşturduğu baskıyla ancak bu şekilde mücadele edebileceğini düşünmekteydi. Sonuçta 1962 yılında 500,000 dolarlık karşılıksız çek vermekten dolayı hapse mahkum oldu ve namı oldukça kötü olan San Quentin dahil California'nın değişik hapishanelerinde aralıklarla 20 yıl boyunca yatmak zorunda kaldı.

Bu uzun mahkumiyet dönemi ise sanılanın aksine ona huzur getirdi, çünkü cezaevinde istediği gibi müzik yapmasına izin veriliyordu. Kendisi gibi uyuşturucu müptelası mahkumlarla jazz grupları kurdu ve diğer mahkumlara, personele ve ziyaretçilere konserler verdi. San Quentin'de konser verdiği grubu dünyadaki en iyi gruplardan biri olarak bile nitelemişti.

"Ben aslında hapishanede süperstar gibiydim" demişti müzik dünyasına geri döndükten sonraki bir röportajında. "Hapiste herkes ismimi bilirdi. Jazz meraklısı olmayanlar bile bizi dinlemeye gelirlerdi. Benim gibi biri, defalarca içeri tıkılmak yerine dışarıda müzik yapabilir ve belki tüm dünyayı gezebilirdi. Demek ki, hapiste rahat edip süperstar olmam gerekiyormuş, dışarıda olsaydım büyük bir göldeki küçük bir balıktan farkım olmayacaktı".

Morgan kariyerine geri döndüğünde 50'li yaşlarındaydı (Artık hapisteki şiddete tahammül edemediği gibi kendisiyle ortak zevkleri bulunan tutuklu müzisyen de pek bulamıyordu). Birden kendini jazz aleminin en üst noktalarında buluverdi. Geri dönüşüne medya büyük ilgi göstermiş hatta yaşamı kendisinin müziklerini icra ettiği Prison-Made Tuxedos adlı bir müzikalin konusu olmuştu. İlk geri dönüş albümü olan ve 1985 yılında yayınlanan Easy Living oldukça olumlu eleştiriler aldı. 1989 yılında yayınlanan Mood Indigo albümünde en büyük hayranlarından biri olan Wynton Marsalis de yer aldı. 1992 yılında yayınlanan You Must Believe in Spring albümünde ise eleştirmenlere göre teknik ve estetik olarak optimum noktayı yakaladı.

1998 yılında hafif bir inme geçiren Morgan'a doktorlar müzik kariyerinin sona erdiğini söylemelerine rağmen 6 ay sonra turne ve konserlerine geri döndü. Birkaç yıl önce New York'taki Jazz Standard kulübündeki performansı albüm olarak yayınlandı.

Geçen sonbaharda kendisine ameliyatı olanaksız kolon kanseri teşhisi kondu. Tutukluluğu özgürlüğe belki de biraz mistik nedenlerle uzun yıllar yeğleyen Frank Morgan'ın hem hayatı hem de kariyeri örnek aldığı Charlie Parker'a göre daha kendisiyle ve dünyayla barışık bir şekilde birkaç ay sonra son buldu.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Pete Candoli

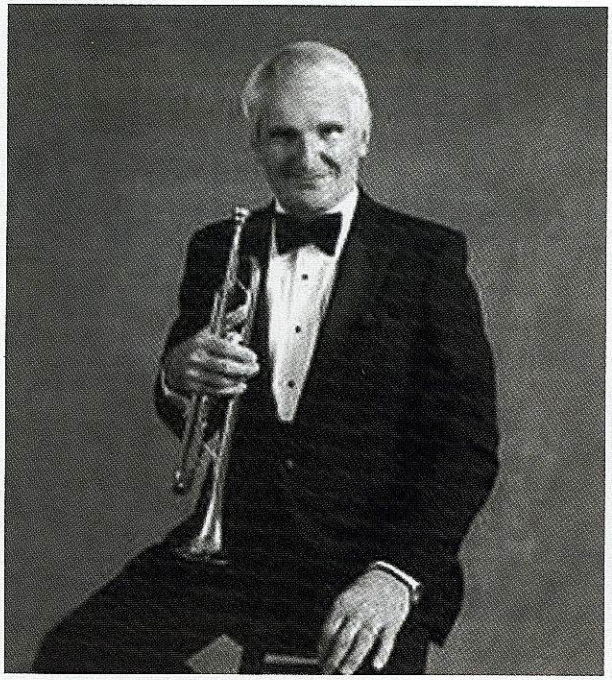

Tiz notaları çalabilmedeki ustalığından dolayı 1940'lı yıllarda "Trompetli Süpermen" lakabı ile anılan ve başta Woody Herman orkestrası olmak üzere o dönemin en önemli 9 big band'inde çalan Pete Candoli 11 Ocak 2008'de California'da 84 yaşında aramızdan ayrıldı. Pete ve 2001 yılında ölen Conte Candoli kardeşler jazz ve swing alemine trompetleriyle 60 yıl boyunca hükmettiler.

Pete Candoli, bebop devriminin ilk kıpırtılarının hissedildiği 1944 yılında Swing döneminin en parlak topluluklarından Woody Herman orkestrasının dinamosuydu. Eriştiği tiz notalarla tüm çalgıların üzerinde seyreden Candoli'nin hatasız çaldığı doğaçlama "riff"ler bir süre sonra orkestranın özgün beste repertuarı arasına girdi.

Candoli boş zamanlarını spor salonlarında kas geliştirerek geçirdiği için müzisyen arkadaşları kendisini Süpermen diye çağırmaya başladılar. Herman'ın önerisiyle artık Candoli orkestra üniformasının altına Süpermen kıyafeti giyerek sahneye çıkmaktaydı. "Apple Honey" parçası çalındığında üniformasını çıkarır, Süpermen kıyafetiyle kalır ve sahneden hızla kulise doğru koşardı. Daha sonra tavandan sarkan bir kabloya kendini kancayla tutturur ve o sırada kükreyiş halinde olan orkestranın üzerinden uçarak kendi yerine inerdi. Basçı Chubby Jackson o anda "It's Super-r-r-m-a-a-a-n! (İşteeee Süperrrrmeeen)" diye bağırır, davulcu Don Lamond sabit ama dominant bir ritm tuttururdu. Yere iner inmez Candoli'ye trompeti verilirdi. O da orkestranın bir oktav üzerinde tiz seslerle dolu kadansını çalardı.

Sololarına Igor Stravinsky'den melodiler eklemeyi çok seven Candoli için en hoş sürpriz Stravinsky'nin Herman orkestrası için bestelediği ve kendisinin trompet soloyu icra ettiği "Ebony Concerto" adlı eser olmuştu.

Walter Joseph Candoli 1923 yılında Indiana eyaletinin Mishawaka şehrinde dünyaya geldi. 12 yaşında kontrbas ve korno dersleri almaya başladı ama kısa süre içinde trompette karar kıldı. Dönemin çizgi roman tiplemelerinden "Pete The Tramp"e o kadar hayrandı ki arkadaşları ona Walter yerine Pete demeye başladılar. Trompetteki ustalığı ile 1940 yılında Sonny Durham, 1941 yılında Will Bradley, 1942 yılında Ray McKinley ve Benny Goodman, 1943 yılında Tommy Dorsey ve 1944 yılından itibaren Woody Herman orkestralarında çalıştı.

Herman'dan ayrıldıktan sonra New York'ta Boyd Raeburn, Tex Beneke ve Jerry Gray ile çalıştı. 1950'li yılların başında Los Angeles'a taşındı. Orada Alvino Rey, Charlie Barnett, Stan Kenton ve Les Brown orkestralarında lead trompet çaldıktan sonra, kariyerini stüdyo müzisyeni olarak sürdürmeye karar verdi ve kısa sürede bu sektördeki en aranılan müzisyenlerden biri haline geldi.

1953 yılında, şarkıcı Peggy Lee'nin unutulmaz Black Coffee albümünün kapağına sözleşme şartlarından dolayı ismi "Cootie Chesterfield" olarak yazıldı. Bu albümdeki parlak obbligato'ları ile dikkat çekti.

Candoli, 1956 yılında Frank Sinatra'nın The Man with the Golden Arm filminin soundtrack'inde çaldı. Bundan sonra başta Peter Gunn serisi olmak üzere Henry Mancini film müziklerinin ayrılmaz bir parçası oldu.

1957 ile 1962 yılları arasında Candoli

kardeşler iki trompetli quintet'leriyle oldukça popüler oldular. Daha sonra Pete Candoli kendi topluluğunu kurmak için kardeşinden ayrıldı.

Candoli'nin, pek bilinmese de besteci ve aranjör özellikleri de vardı. Ella Fitzgerald ve Judy Garland için birçok eser besteledi, düzenledi ve orkestrasıyla seslendirdi. Look dergisi kendisini tüm zamanların en iyi 7 trompetçisinden biri olarak gösterdi.

Düzensiz aralıklarla Candoli kardeşler beşlilerini tekrar biraraya getirdiler ve 1973 yılındaki Monterey Jazz Festivalinde umutulmaz bir konser verdiler. Candoli'ler eski patronları Woody Herman'ı da hiç unutmadılar. Herman orkestrasının 1986'daki 40. yıl, 1996'da ki 50. yıl kutlama konserlerindeki topluluklarda yer aldılar.

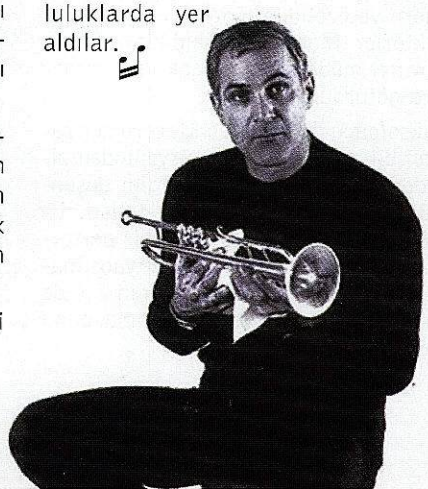

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

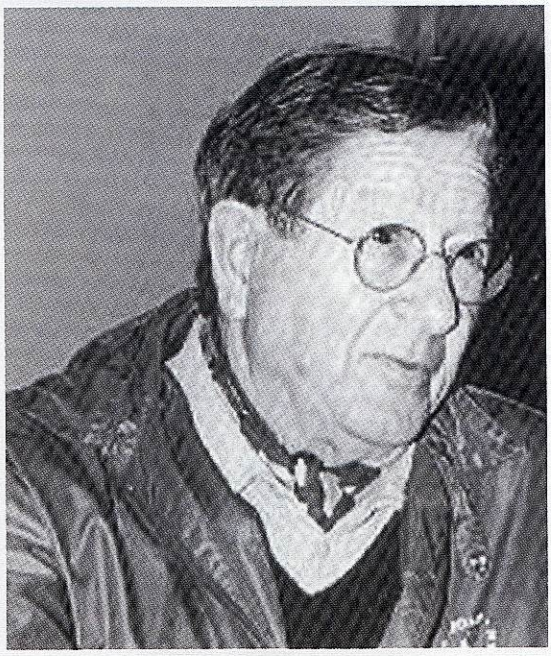

Teo Macero

Jazz dünyasında müdahaleci bir çizgi izleyerek müzisyenle eşit konumda çalışma yapan albüm prodüktörünün sayısı çok azdır. Ama bu az sayıdaki prodüktörlerin öncüsü de 19 Şubat 2008 tarihinde 82 yaşında yaşama veda eden Teo Macero'dur. Macero tüm zamanların en ünlü jazz albümlerinden ikisinde prodüktörlük yapmıştı: Bunlar 1959 yılında yayınlanan Miles Davis'in Kind of Blue ve Dave Brubeck'in Time Out albümleridir. Bunun dışında Charles Mingus, Duke Ellington, Ella Fitzgerald, Thelonious Monk, Count Basie, Stan Getz, Mahalia Jackson ve Johnny Mathis gibi sanatçılarla çalıştı, çeşitli Broadway müzikallerinin albüm kayıtlarını ve başrolünde Dustin Hoffman'ın oynadığı The Graduate filmi dahil birçok filmin soundtrack'ini gerçekleştirdi.

Macero, özenle seçilmiş akustik tınılardan, notalara dökülemeyen melodik elektronik seslere, canlı performanslardan yeniden düzenlenmiş doğaçlamalara, pop müziğin en klişe şarkılarından, melodisini döngüsel olarak tekrar eden post-bop bestelerine kadar kullandığı kayıt ve "edit" teknikleri ile bazen neredeyse üzerinde çalıştığı eseri yeniden besteler hale gelirdi. Kendisinden sonra gelen Bill Laswell, Jon Brion, David Thorn ve özellikle Brian Eno gibi prodüktörler Macero'dan aldıkları feyzle yaratıcı müdahaleciliği çok ileri safhalara götürdüler.

Saksofoncu da olan Teo Macero her zaman bir plak şirketi teknisyeninden ziyade yaratıcı bir müzisyen gibi düşünmüş, planlamış ve hareket etmişti. İlham ile çalınan doğaçlama bir performansın gücünü hiç bir zaman yadsımayan gene de bu doğaçlamanın içinde daha güzel bir melodi yatıyorsa bunu diğer seslerden ayırıp ortaya çıkaracak tekniği kullanacak kadar pragmatik bir kişiydi.

Tüm kariyeri boyunca spontan müzik yapmayı savunan Miles Davis, post-prodüksiyon tekniklerinden bazı zamanlar imtina ettiyse de Macero'nun kullandığı yöntemlerin başarısını çoğu zaman kabul etmişti. 1969 yılında yayınlanan Bitches Brew ve In a Silent Way ve 1970 yılında yayınlanan A Tribute to Jack Johnson albümlerinde Davis ve Macero tek bir besteciymişçesine hareket etmişlerdi. Macero, Davis'in parlak doğaçlamalarını performans sonrasında inci gibi işleyerek albümlerin karakterlerini ortaya çıkarmıştı. Örneğin, Davis'in doğaçlama bir trompet motifini topluluğun yaptığı başka bir doğaçlamanın başına ve sonuna ekleyerek Shhh/Peaceful adlı parçayı tümüyle stüdyoda oluşturmuştu.

Attilio Joseph "Teo" Macero, 30 Ekim 1925 tarihinde New York eyaletinin Glens Falls şehrinde dünyaya geldi. Annesi ve babası Macero's Tavern adlı bir gece kulübü işletmekteydi. Gösteri dünyası ve gece hayatı ile erken yaşlarda tanışan Macero tenor saksofon çalmayı öğrendi ve beste denemeleri yapmaya başladı. 1948 yılında Juilliard Müzik Okulunda kompozisyon okudu ve 1953 yılında Charles Mingus'un başını çektiği "Jazz Composers Workshop Cooperative" adlı girişimin kurucu üyesi oldu.

Macero, Mingus'un topluluklarında hem tenor hem bariton saksofon çaldı. 1957 ve 1958 yıllarında yaratıcı sanatlarla uğraşanlara verilen Guggenheim bursunu kazandı. Iyi bir saksofoncu olmasına rağmen bestecilik onun ilgisini yorumculuktan daha çok çekmekteydi. Kariyeri boyunca jazz ile birlikte sinema, televizyon ve bale müziklerini de içeren binden fazla beste yaptı. Müzikolog Gunther Schuller ile 1950'lerin sonunda jazz ve çağdaş klasik müziğin deneysel füzyonu kabul edilebilecek "third stream" (üçüncü akım) tarzında çalışmalar da yaptı.

New York'ta yaşayan Fransız besteci Egard Varese'nin erken dönem elektronik denemelerinden çok etkilendi. Varese'nin 1958 yılında bestelediği Poem Electronique adlı eserinin Davis'in Jack Johnson albümünde kullandığı ton jeneratörüne ilham verdiğini ilerki yıllarda özellikle belirtti.

Macero 1957 yılında Columbia plak şirketinde müzik editörü olarak çalışmaya başladı, iki yıl sonra prodüktör oldu. Mingus'u Columbia'ya bağladı ama en büyük başarısı çalışması zor bir insan olan ve sürekli tarz değiştirerek akustik jazz'dan elektrik fusion'a doğru giden Davis ile yaptığı uzun soluklu işbirliği oldu. 1975 yılında Columbia'dan ayrılarak Teo Productions adlı kendi şirketini kurdu ama Davis'in prodüktörlüğünü yapmayı 1983 yılına kadar sürdürdü. Daha sonraki yıllarda Tony Bennett, Robert Palmer, DJ Logic ve Lounge Lizards gibi müzisyenler ve topluluklar ile çalıştı. 1983 yılında kendi bestelerinin seslendirildiği Impressions of Charles Mingus adlı bir albüm de yayınladı.

Teo Macero dijital dönem öncesinde traş bıçağı ile yaptığı post-prodüksiyon çalışmalarının sanatsal değerlerinin oldukça yüksek olduğunu düşünürdü. Bir parçanın hatalı veya albümün orijinaline alınmamış versiyonlarının toplama albümlere dahil edilmesini ise hiç bir zaman doğru bulmayıp orijinal albümlerde yapılan tüm çalışmaların değerini düşürdüğünü savunurdu.

Uğur Hüküm / Paris
ugur.hukum@gmail.com

Paris'ten Mektup – 20-22 Mart

JAZZDER 18 MART 2008

"BANLIEUES BLEUES" 25 YAŞINDA

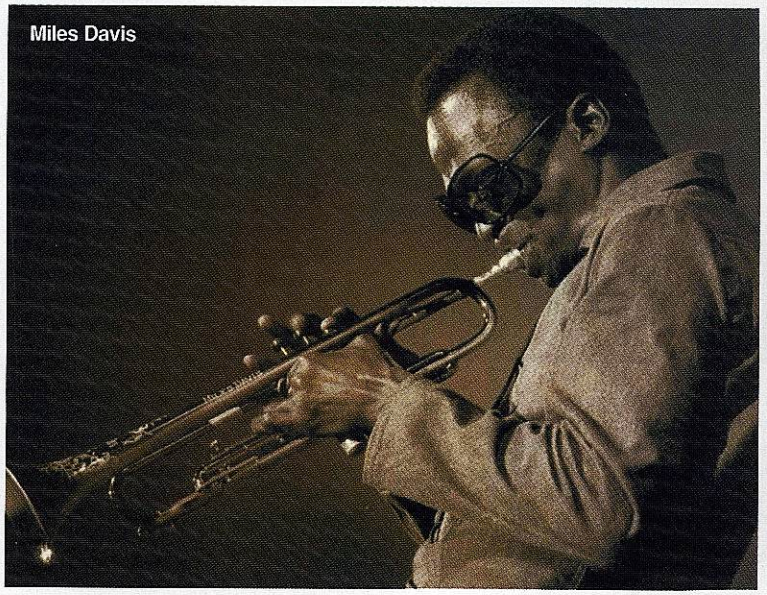
Miles Davis

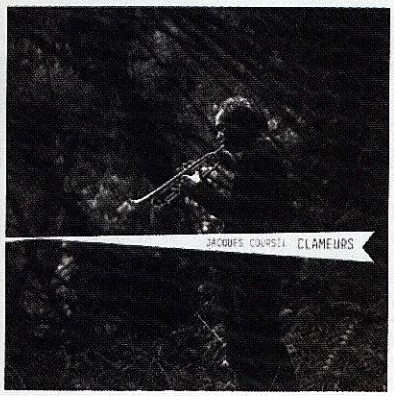

Her zaman olduğu gibi kararlı-inançlı-inatçı bir avuç insanın enerji, azim ve fedakârlık tavır ve duygularına, ilerici ve aydınlık bir politika, siyasi irade ve idari merci sahip çıkarsa ortaya insanoğlunun en yetkin, yaratıcı ve başarılı ürünler yaratma şansı da artar. Geçtiğimiz 14 Mart – 18 Nisan tarihlerinde 25. yaşını keyifle kutlayan "**Banlieues Bleues (BB) / Mavi Banliyöler**" işte böyle bir yaklaşımın tipik örneğidir. Banliyöler son 30 yılda kalkınmışlığın, uygarlığın zirvesi sayılan Batı Avrupa ülkelerinde eşitsizliğin, sosyal adaletsizliğin simgesi haline geldi. 3-4 senedir bazı büyük kentlerin banliyölerinde patlak veren olaylar, aslında oralardaki gündelik gerçeğin tümünü yansıtmasa da dünyanın kolektif-görsel belleğinde 'varoş' hatta 'gecekondu' olgularıyla eşleşiverdi. Halbuki 2. Dünya Savaşı'nı takip eden '**Parlak 30'lar**'da (1945-75 arası) banliyöler artan nüfusun, hızla büyüyen, zenginleşen ekonomilerin, içi içine sığmayan toplumsal ilerlemenin döllenme yatakları, üretici beşikleriydi. Halen de böyle olanlar mevcut. Örnek mi ? BB, Mavi Banliyöler... Hem de nerede !

1973-74'te petrol krizleriyle başlayan neo-liberal zihniyetin '**Karanlık 30'lar**'ı toplumdaki sosyo-ekonomik dengesizlik, işsizlik, yoksulluk sürecini hızlandırdı. Bu süreçten özellikle banliyölerde yaşayan zayıf halka nasibini aldı. Göçmenler, dargelirliler, vs, vs... Fransa'nın en fakir vilayetlerinden, '**Büyük Paris**' diyebileceğimiz bölgenin kuzey ve kuzey-doğusunda bulunan **Seine-Saint-Denis** (93) il sınırları içindeki belediyeleri son 3-4 yılda çoğunuzun bildiği, duyduğu yakma-yıkma, polisle çatışma görüntülerine sahne oldu. Ancak son çeyrek yüzyılda **aynı** mekanlarda farklı, zevkli, keyifli, müzikli, danslı, jazzlı sahneler de kurulmuştu. Onları televizyonlardan, gazete sayfalarından izleme, tanıma hakkınız yoktu ! Üstelik o sahneler yaklaştırır, birleştirir, imrendirir, örnek bile olabilirdi. Ama kuşkusuz klişeler, vurmalı-kırmalı-yangınlı kızıl-kara banliyöler, şen-şakrak mavi-pembe banliyölerden daha iyi 'satıyor', daha fazla 'izleniyor'du !

93 bölgesinin iyice yoksul yörelerinden **Aulnay-sous-Bois** belediyesi Kültür Merkezi'nin 1981-83 arasında komşu 3 belediyenin ortaklığıyla düzenlendiği "**Jazz en Aulnois**" festivali deneyimi bir avuç idealiste olayı büyütmek fikrini veriyordu. Her ne kadar başta sadece, "Birlikte bir 'Jazz Festivali' düzenlemek düşüncesi" ile yola çıkılsa da, 7'sinin girişimi 11 belediyenin anlaşmasıyla kurulan "BB" Derneği başlangıç için yine de çok **iddialı** gibi gözüken bir hedef belirliyordu: "**En geniş halk kesimlerine 'Jazz' müziğinin zenginlik ve çeşitliliğini göstermek.**" BB 25 yılda derneğin kurucuları başkanı **Bernard Vergnaud** ve de özellikle 2001'e kadar festivalin müdürlük görevini üstlenmiş **Jacques Pornon**'un bile tasavvur edemiyeceği bir düzeye vardı. BB bugün 'Jazz'ın zenginliğini, onun yalnızca seçkinci bir müzik türü olmadığını kanıtladığı gibi, Fransa, Avrupa hatta dünya çapında bir festival konumuna geldi. Jazzseverler, cazomanyaklar 'kutsal' (!) bir buluşma mekanı daha edinirken; 93 vilayeti, Fransa ve genç jazz'cılar, müzik öğrencileri çok yönlü bir Jazz müziği ve eğitimi üssünün yanı sıra, herkes ama herkes benzersiz bir gösteri ve yaratım merkezi de kazanıyordu. Başı çekenlerin başkaca arzuları da vardı: "Jazz konserlerini biraz olsun başkentin tekelinden kurtarmak, çeşitlilik yelpazesini genişletebilmek, yaratıcılığa daha fazla yer ayırabilmek, gösteri salonlarını daha geniş kitlelere açabilmek, vs,vs...

Festivalin 'isim' tercihi, daha baştan Paris'ten farklı bir sosyal olgunun, doğal bir ayrılığın "**Banliyölük**"ün altını çiziyordu. Sürekli yoksullaşan, dışlanan, soyutlanan, adeta toplumsal, kültürel yaşamdan yalıtlanan bir sürece başkaldırının anlatımıydı. Banliyö gecelerinin yeknesaklığı, yalnızlığı, hüznü, rengi "Bleu/Mavi", "Blues" türü ve kavramıyla, efsanevi "Blue Note" markasıyla çağrıştırdıklarını kattık mı, ortaya güzel harman çıkıyordu. Şimdi iş "Üç nalla bir at bulmaya kalmıştı !!!" İlk 5-6 yıl didindiler, uğraştılar her çevreden (hatta Paris'ten bile) kitle çekebilecek, salonları doldurabilecek jazzcıları, sanatçıları da ağırladılar. **Miles Davis, Dizzy Gillepie** gibi babaların ötesinde daha işin başından, o sıralar Fransa'da sürgün, "***Brotherhood of Breath***"in (1969) yaratıcısı, Güney Afrikalı öncü jazz piyanisti **Chris McGregor** (1936-1990), Afro-Amerikan politik anlamda angaje ve Free-Jazz'ın ağır toplarından saksofoncu **Archie Shepp** (d. 1937 Florida), ölümüne doğru iyice devleşecek minik adam, Fransız piyanist **Michel Petrucciani** (1962-1999) gibi idealistleri de devreye sokup, okullara, sokaklara getirdiler. Tabanla bağ kurulmuştu.

BB 10-15 yılda artık muhteşem bir küheylana, küheylanlara sahipti. Ama iş dört nallı küheylan(lar)la da bitmemişti. Haralar, yenilerini yetiştirecek adamlar, verimli alanlar; doğrudan deyişiyle "Jazz" tutkusuna kazandırılacak taze kanlara, kalıcı-kurumsal temeller atmağa, kendini döndürecek, yeniden üretecek yapılara gereksinim vardı. Merkezi devletten, yerel bölge idarelerinden mahalle kahvelerine, ortaokul-lise sıralarına BB her yere 'sızdı', destek aldı, destek verdi. Amatörü, profesyoneli; genci ihtiyarı sürece katıldı. Bugün festivali, kalbi kabul edilen kilit yapı dışında 93 vilayeti dahilindeki 17 belediye düzenliyor. Hemen hepsinde ortaokul ve liselerde, kent kültür merkezleri ve konservatuarlarında düzenli çalışan atölyeler var. Bu atölyeler yıl boyu festival için yöre öğrenci, öğretmen ve halkının katkılarıyla özgün çalışmalar hazırlıyorlar. Bu çalışmalar asla temel müzik eğitiminin, derslerinin yerini almıyor. Her yıl konserler dışında Jazz ve türevi, doğaçlama müzikler çevresinde planlanan yeni projeler, sipariş besteler, müzik-dans ağırlıklı gösteriler büyük buluşma için üretiliyor. Her yıllık buluşma özgün bir renk ve karakter taşıyor; film gösterileri, sergiler, paneller, konferanslarla besleniyor.

Fransa'nın en sorunlu ve yoksul bölgelerinden birinde doğan bu enfes girişim, bugün dünya arenalarında eşsiz bir 'Kültürel Proje' örneği olarak sunuluyor. Bundan 5 yıl önce düşünceden kuvveye geçen bir yapı, "**La Dynamo**"da 2006 Şubatı'nda başarının mavi boncuğu olarak BB ailesine katıldı. Fransa'nın ilk ve yalnızca, özel

Dizzy Gillespie

olarak "Jazz ve Doğaçlama Müzikler" için inşa edilmiş "La Dynamo"su gerçek bir kültür dinamosu görevini de üstlendi. 93 vilayetinin en büyük belediyelerinden, merkez kent Paris'e bitişik komşu **Pantin**'de kurulan bu yapı istisnai akustik konser ve dinleme salonları kadar, müzisyenleri süreli ağırlayan özel konutu, "Rezidans"ı; eğitim, prova, kayıt atölye ve birimleriyle hem amatör, hem profesyonellere açık 'demokratik' yaklaşımıyla gerçek bir 'model' oluşturuyor. Yıl boyu tüm kamuya açık konser ve gösterileri de cabası...

BB'nin kurucusu, büyük emektarı Jacques Pornon kendisiyle yapılan bir söyleşide şöyle konuşuyor: **"Yaşadığımız, yaşamakta olduğumuz deneyim göstermiştir ki, müzik ve kültür eğitiminde bir devrime ihtiyaç vardır. Gençlere, çocuklara Jazz'ın bütün değerlerini özümletmekte büyük yarar görüyorum. Bu fayda yalnızca yarının jazzcılarını çoğaltmak amacını taşımaz. Jazz artistik gelecek, sanat kariyerini seçen, seçecek bütün gençlerin eğitiminde, kişiliklerinin yapılanmasında benzersiz bir etken olacaktır. Jazz'ın hayata, dünyaya bakışı klasik eğitimden farklıdır. Bu türün canlılığı, kendi kendini yenileme, sürekli aşma dürtüsü gençlere kalıplar ve modaların ötesinde bir duyarlılık bakış, yaklaşım kazandıracaktır. Jazz dünya gibi, hayat gibi sürekli evrim halindedir."**

FESTİVALLERDEN:

BB, Bose Blue, Elmaların Altında, Şiirli Jazz, Mistik Jazz

"Banlieues Bleues/MaviBanliyöler" geçtiğimiz 14 Mart'ta 25 yaşının siftahını Fransız Karayipleri'nden Martinikli trompetçi **Jacques Coursil** ile yaptı. 93 bölgesinden 17 kentte 5 hafta sürecek festivalde 27 geceye dağılmış 47 konser var. Şiirli Jazz, Sinemalı Jazz, Raplı Jazz, Gospelli Jazz, Rocklu Jazz, Free-Jazz, Elektro-Jazz ve de bu yılın afişlerine çıkmış Bokslu Jazz var. Irk ayrımcılığının egemen olduğu yıllarda Amerikan toplumundaki Afro-Amerikalılar için toplumsal terfi yolunun nispeten açık kanallarından ikisi, **Jazz** ve **Boks**'muş. BB programındaki 4 'olay' gösterinin senaryosu tamamen 'Boks' çevresinde kurulu. İlk gecenin ikinci yaratısı yine trompetçi, ancak bu kez Amerikalı **Wadada Leo Smith ve Organic Resonance**'ydı ve ilk zenci Dünya Ağır Siklet Boks Şampiyonu **Jack Johnson**'a ithaf edilmişti. **Miles Davis**'in **"A Tribute To Jack Johnson"**undan (1971) hareketle. Miles'ın en sofistike, en ince bateristi diye bilinen **Jack DeJohnette** 26'sı akşamı **"Jack Johnson-Portrait of a Legend"** projesiyle Jack Johnson'un kült olmuş filminin müziğini yeniden yorumlayacak.

Stéphane ve Lionel Belmondo biraderlerin 'Yedili'si **The Grateful Dead**'in 'psychedelic' rock nağmeleriyle uçarken, **Debriano-Avenel-Hall** Kontrbas Üçlüsü **Jimi Hendrix**'in **"Voodoo Child"** hayaletleriyle havalanacaklar. Bir başka Üçlü, **Medeski-Martin & Wood** alışkın olmadıkları tarzda popüler Afro-Amerikalı melodiler çığıracaklar. Güney Afrikalı piyanist **Abdullah Ibrahim** ustası **Duke**'a, Amerikalı trompetçi **Dave Douglas** da Free'nin babalarından **Don Cherry**'ye saygı da bulunacaklar. **Renaud Garcia-Fons**'un kontrbas gemisi İspanya'dan demir alırken, Arjantinli çılgın ses ve klarinet, **Melingo Maldito Tango**'su Buenos Aires'in terli karanlıklarından nostaljinin tükenmez köklerine, Fransa'ya yelken açacak. Kulaklara bir parmak balda İngiliz popunun son kaymaklarından **Antony Joseph'ten** (dedikleri doğruysa nice Jazz Vokal ilahlarına taş çıkartırcasına lezzetli) çalmışlar. Mali geleneksel **Mandenk** müziğinin bir numaralı Jazzy temsilcisi, albino dahi **Salif Keita**, 'Onkyo Jazz'ı Samuray'ı namıyla anılan **Otonno Yoshihidee Jazz New Orchestra**, Soul'un ebedi genç ve özgür sesi **Mavis Staples** yine bu senenin menüsünden... Yeter mi? 18 Nisan gecesi **"Tribute to Sun Ra"** ile noktayı koyacaklarsa, Ska-rock'uyla İngiltere'yi salladığı rivayet edilen klavye prensi **Jerry Dammers** yönetiminde **Spatial Aka Orchestra** olacak. Meraklılarına bir bu kadar daha **www.banlieuesbleues.org** da...

26 Mart'ta başlayıp 11 Nisan'a kadar sürecek **Bose Blue Note Festival** çok daha klasik bir yaklaşım, ancak ne keyif, ne keyif... Vokal mi istersiniz ? (kronolojik sırayla) **Stacey Kent, Dianne Reeves, Eliane Elias, Alice Russel, Musica Nuda, Mina Agossi**... Yoksa entsrümantal önerelim: **Moutin Reunion, Erik Truffaz, Bugge Wesseltoft, Kenny Werner, Lee Konitz, Tom Harrell, Médéric Collignon, Trio Sud**... (**www.bosebluenoterecordsfestival.com**)

En büyük aşklar ille de 'Yıldızların Altında' yaşanmaz ya... Adamların yalnızca elma ağaçları varsa, onlarda Jazzy aşklarını 'sous les pommiers / elmalıkların altında', Jazz dinleyip **Calvados** yudumlayarak yaşarlar. Sakın 'elma, armut, kel a...t !' deyip geçmeyin. **" Jazz sous les Pommiers"** her yıl epeyce yaratıcı ve dolgun özgün programlar sunar. Paris'e 2-3 saatlik bir mesafedeki Normandiya'nın Manş yöresi tarihi **Coutances** kentini ne zamandır merak ederim. Hiç gidemedim. Şaka maka bu yıl 27. yaşına basacak festivalin özelliği her sene 4-5 yeni yaratı sahnelemek olduğu gibi 7-8 günlük programa günde bazen 5 ile 15 arası konser sığdırmak. İnanmıyorsanız **www.jazzsouslespommiers.com**'a bir göz atıverin...

12-15 Mart arasında Paris Şiir Evi **"Festival Jazz-Poésie / Şiir-Jazz Festivali"**ni ağırladı. Jazz gitaristi **Mimi Lorenzini**'nin başını çektiği küçük-kısa ama 'oksijen' yoğun bir festival. Metinlerin daha ziyade doğaçlama ağırlıklı bir Jazz sayesinde göğün 7. katına yükselddiği, müziğin de edebiyat sayesinde dünyaya başka gözle baktığı hoş ve benzersiz bir birliktelik. (**www.maisondelapoesieparis.com**)

Geçtiğimiz 8-13 Şubat tarihlerinde, yeri geldikçe Paris'te **"Müziğin Kâbesi"** deyişini kullandığımız **Cité de la Musique**'te bir mistik Jazz şenliği vardı. Her yıl yaklaşık aynı tarihlerde tema-

Jimi Hendrix

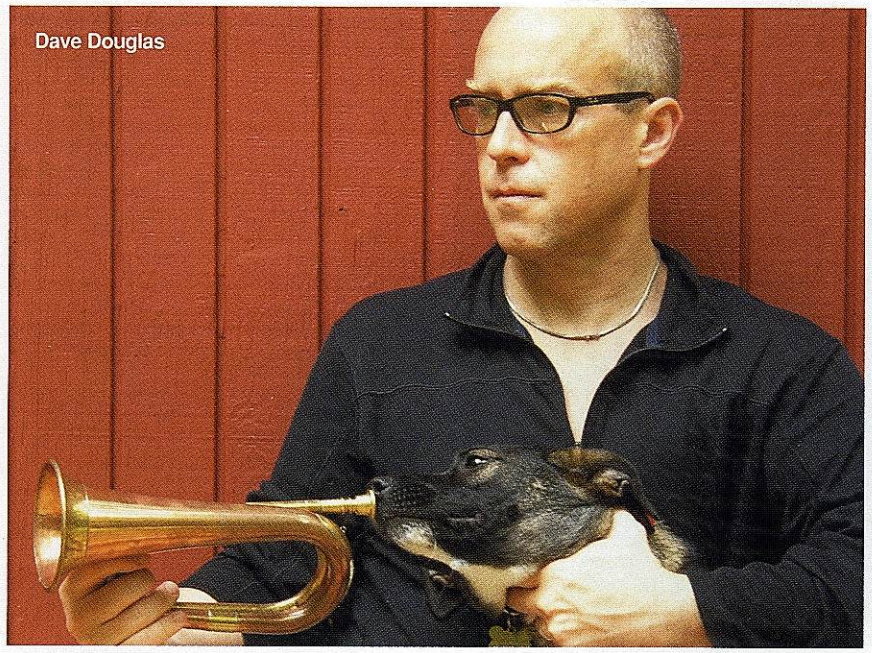
Dave Douglas

tik buluşmalar düzenleyen Cité dört dörtlük bir girişimin altından daha başarıyla kalkmıştı. "**Le jazz Mystique / Spritual Unity**" başlığı altındaki Amerikan **Saint John Coltrane Church**'ün konseriyle açılan festival ertesi gün (9 Şubat) çok boyutlu, dinin değil (!) "Mistisizmin Jazz'daki Yeri" üzerine geniş katılımlı bir forum düzenliyordu. Aynı gün **Albert Ayler** etrafında çifte özgün konser veriliyordu. Özellikle ikincisi, **Marc Ribot – Spiritual Unity** zihinlerden silinmeyecek bir 'olay'dı. 11'inde Fransızların yeniden dirilen efsanevi Jazz-Rock grubu **Magma** ve 13'ündeki **Compagnie Nine Spirit**'in verdiği "**Duke Ellington's Sacred Music**" konseri ve daha sonraki **Sun Râ Arkestra** gösterisi tarih yazdı. (**www.cite-musique.fr**)

MEKANLARDAN:

Duc des Lombards, La Cigale, Café de la Danse

Paris'in en küçük sokaklarından ve en büyük jazz bulvarlarından değil, en büyük jazz bulvarı **Rue des Lombards**'ın kare ası yine tamamlandı. Siyamlı ikiz kardeş kulüpler **Sunset / Sunrise** ve Latinci **Le Baiser Sale**'yi 8 aydır tamirat ve bakım nedeniyle yalnız bırakan **Duc des Lombards** 20 Şubat'ta bir '**Phil Woods**' konseriyle yeniden açıldı. Maalesef henüz gidemedik. Çok merak ediyoruz. Salonunun fiziği hakkında duyumlar olumlu. Ancak programlar 'olumlu'dan da öte, bomba. Mart ayından 'cüzi seçme' bir demet : 1 Mart **Tania Maria**, 3-4-5 **Daniel Humair**, 7-8 **Ricky Ford & Christian Vander**, 10-11 **Red Holloway-Bobby Durham-Rhoda Scott**, 13 **Gabor Gado**, 17-18 **Henri Texier Strada 6tet**, 20-21 **Omar Sosa**, 26 "**Three for Chet**" / **Belmondo-Del Fra- Jean-Marie**, 28-29 **Lee Konitz**, 31 ve 1 Nisan **Benny Green**, 2-3 Nisan **Tom Harrell**... Gel de çatlama ! Paris'te tek bir mekana bu kadar adam. Bu haksızlığın daniskası değil mi yani ? (**www.ducdeslombards.com/**)

La Cigale çok yönlü ve amaçlı kullanılabilen bir salon. Son yılların Fransız Jazz'ının tartışmasız en parlak iki birader topluluğundan biri, ikiz Moutin'lerin (öteki biraderler Belmondo'lar) kurduğu **Moutin Réunion Quartet** 4 Nisan'da bu mekanda 10. yılını kutluyor. Kontrbasta **François**, bateride **Louis Moutin**, klavyede **Pierre de Bethman** ve tenor saksofonda **Rick Margitza**'dan oluşan dörtlünün o gece üç konuğu olacak. **Elisabeth Kontomanou** (vokal), **Joe Locke** (vibrafon) ve üstad ve en emektar Fransız piyanisti **Martial Solal**. Aynı mekanda 21 Mayıs'ta Fransız jazz'ının ABD'ye kaptırdığı eşsiz elektrik keman **Jean-Luc Ponty** var. (**www.lacigale.com**)

Paris'in en sevimli mekanlarından biridir, **Café de la Danse**. Müzik toplulukları için de "**Rezidans / Konukevi**"dir aynı zamanda. Mevsimliğine buraya yerleşen, trompetin sürpriz harika çocuklarından **Nicolas Folmer** yönetimindeki **Paris Jazz Big Band** (PJBB) her ay özel bir konuk eşliğinde konserler veriyor. Ama sanmayın ki bu süre zarfında Café'nin sahnesinden yalnızca jazzcılar yararlanıyor. Amacı Fransız geleneksel şarkıcılığı "**Chanson**" ve genç nesil "**Pop/Rock**"çuları da desteklemek için açılmış bu mekan kamu yararına işletilen bir araç, bir tramplendir. PJBB Nisan ayında İspanyol saksofoncu **Perrico Sambeat** ve Fransız gitarist **Louis Winsberg** bir flamenko yaratısı sahneleyecek, Mayıs'ın konuğu da Amerikalı besteci saksofoncu **Bob Mintzer** olacakmış. Ortak projelerini öğrenemedim.

Dans Cafe'sinin geçici sitesi
http://www.chez.com/cafedeladanse/

ÖDÜLLERDEN:

Académie, Sunside, Sête, Porquerolles, Lieberchies ve 'Herbie'

7 Ocak'ta dağıtılan **L'Académie du Jazz /Jazz Akademisi** ödülleri şöyle: Django Reinhardt Ödülü, Fransız piyanist **Pierre Christophe** (En iyi müzisyen – d. 1969); Büyük Ödül **Joe Lovano/Hank Jones** ve "**Kids**"; Fransız Albümü Ödülü, piyanist **Andy Emler Megaoctet** (İsmine aldanmayın kendisi Fransızdır. d. 1958) – "**West in Peace**"; Avrupalı Müzisyen Ödülü, İtalyan kontrbasçısı **Ricardo del Fra** (d. 1956); Klasik Jazz Ödülü, Amerikalı piyanist besteci **Roger Kellaway** (d. 1939) ve "Heroes"; Vokal Jazz Ödülü, Fransız grup **Voice Messengers** ve "**Lumières d'automne**"; Soul Ödülü, Amerikalı **Mavis Staples** (d. 1939) ve "**We'll Never Turn Back**"; Blues Ödülü, Amerikalı **Beverly "Guitar" Watkins** (d. 1940) ve "**Don't Mess with Miss Watkins**".

Sunside Jazz Kulübü de 2007'den itibaren ödül vermeğe başladı. 1. yılın genç talihlerini aktaralım: 1. Topluluk, kemancı **Scott Tixier** ve **Quintette**'i; 2. Topluluk, piyanist **Jean Kapsa**'nın **Trio Sphère**'i; 1. Besteci piyanist **Paul Anquez**, 2. Besteci yine **Jean Kapsa**; 1. Solist kadın baterist **Anne Paceo**; 2. Solist vibrafoncu **Stephan Caracci** ve son olarak Jüri Özel ödülleri gitarist **Maxime Fougères** ile baterist **Thibault Pierrard** arasında paylaştırılmış.

Ödül sezonları genellikle yaz sonrası ve sonbaharda olduğundan bir iki yeni olanağı hatırlatmakla yetinelim. Bu seneki başvurular için çok geç olabilir. Meraklılar gelecek sene için şimdiden not alabilirler:

Jazz à Sête festivali iki yıldır genç jazzcılara ufuk açmaya çalışan bir olanak yarattı. Temmuz'da dağıtılacak Tramplen'ler için, www.jazzasete.com.

Akdeniz kıyılarının sevimli köyü **Porquerolles** trampleni için www.jazzporquerolles.org, ve **Django Liberchies** trampleni için de www.django-liberchies.be e-adreslerinden geçmenizde yarar vardır. 23-24-25 Mayıs'ta yapılacak **Brüksel Jazz Maratonu**'na katılmak isteyenler varsa, www.brusselsjazzmarathon.be adresine bakabilirler.

2008 Grammy'lerde Jazz ve **Herbie Hancock**'un "**River, the Joni Lettres**" zaferini hatır-

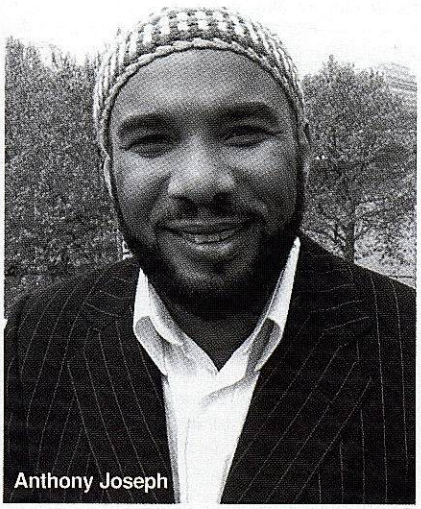
Anthony Joseph

Stacey Kent

Kenny Werner

albümleri çevresinde **Evan Parker, Marilyn Mazur** ve **Fabien Mary** ile de görüşülmüş.

Jazz Magazine okuruna üç aydır birbirinden ilginç ve zengin başucu dosyaları sunmuş. Her dosya merkezine konan bir jazz sanatçısı etrafında geliştirilmiş. Ocak ayında **Gilles Peterson** ve "**Acid Jazz'ın 20 Yılı**", Şubat'ta **Steve Coleman** ve "**Jazz-Ruhsallık**" ve son olarak Mart ayında **Jimmy Smith** ve "**Hammond Orgu**"nun hikayesi, yorumcuları. Ocak ayındaki **Lennie Tristano**'ya saygı ve **Lee Konitz** söyleşisi, Şubat'ta **Oscar Peterson**'a saygı, **Roy Haynes** ve eseri, hayatı, soloları ve ruhlarla dans eden **Omar Sosa**, Mart'ta **Joe Lovano** ve **Christophe Marguet** söyleşisi, **Didier Lockwood** imzalı **Stéphane Grappelli** yazısı, 68 Mayısı'nın Jazz belirtileri ve popüler sanatçıların şahı **Henri Salvador**'a büyük saygı. "**Bir Swing Bulutu**" başlığı altında geçtiğimiz 13 Şubatta 90 yaşında yitirdiğimiz tam bir showman, benzersiz bir crooner **Henry Salvador** anılıyor. Ayrıca her zaman olduğu gibi her derginin, her sayısında ortalama yüzün üstünde yeni CD ve DVD tanıtılıyor. Yeri gelmişken belirtelim, Jazzman'ın Yazı İşleri müdürü **Alex Dutilh** 2007 yılında, yalnızca kendilerine yollanan yeni CD ve DVD sayısını 2256 adet olarak veriyor.

latmak bizim görevimiz değil, ama değindik işte. Ne olur, ne olmaz! Affola...

YAYINLARDAN:

Cahiers de Jazz, Jazzman, Jazz Mag, L'Odyssée de Jazz, Wheather Report

Bir aksilik olmazsa Jazz'ın akademik dergisi "**Les Cahiers de Jazz/Jazz Defterleri**" bundan böyle yılda bir çıkacak. 2007 sonunda basılan 4. Sayı

Lucien Malson'un özgün bir araştırma yazısıyla açılıyor: "**Brother Ray & Lady Day**". Brezilya ve Jazz, Triolar için doğaçlama, Fotoğrafçılıkta Jazz , Slam'ın Etnografyası için, Katrina'dan iki yıl sonra New Orleans, Pierre Mac Orlan, Claude Luter gibi her biri araştırma ürünü makalelerin yer aldığı dergi ancak abonmanla sağlanabiliyor.

3 ay önce yayınını durduran **Jazz Hot**'un yeniden yayınlanacağı günü heyecanla beklerken, son derece kaliteli bulduğumuz diğer aylık dergiler **Jazzman** ve **Jazz Magazine** görevlerini aşkla sürdürüyorlar. Son üçer sayılarına hızlıca bir göz atacak olursak rekabetten ziyade birbirini tamamlayıcı nitelikteki bu dergiler Jazz amatörlerine keyif veriyorlar.

Jazz sanatçılarının 2008'e yönelik dileklerini Ocak sayısına ekleyen Jazzman **Joshua Redman, Lee Konitz, Bobby Hutcherson, Stéphan Oliva** ve bu sene 40. yılını kutlayan Alman Free Jazz orkestrası **Globe Unity**'ye geniş yer ayırmış. Şubat sayısı **Cabu, Blutch, Munoz** gibi büyük imzaların çizim ve metinlerinin zenginleştirdiği bir "**Jazz ve Çizgi-Roman**" dosyasına hasredilmiş. 82'lik delikanlı **Roy Haynes** uzun bir söyleşide 60 yıllık kariyerini özetleyen son toplu kutusundan ve hayattan söz ediyor. Aynı sayıda 82 yaşında taze yitirdiğimiz **Oscar Peterson** hakkında **Pierre Bouteiller**'nin hazırladığı hoş ve yararlı iki sayfalık bir referans yazısı var. Fransız Jazz dünyasının varlığından kıvanç duyduğu **Label Bleu** yapımcılık şirketi batma tehlikesiyle karşı karşıya. Jazzman ince ayrıntılarını okurla paylaştığı bir dosyada herkesi uyarıyor. Ve kapak kahramanı **Joe Lovano** olan Mart sayısı. Ve bir dosya, "**Jazz Solcu mudur?**" Zekice hazırlanmış bir dosya. Soruyu cevaplayanlar arasında Fransız siyasi düşün hayatının harika çocuğu **Jacques Attali** de var. Bu sayıda yeni

Phil Woods

Omar Sosa

Yazar ve müzisyen, Jazz Hot dergisi Yazı Kurulu Genel sekreteri, Jazz Akademisi üyesi **Noel Balen** Fransızca özgün jazz tarihi yazınının en önde gelen ismi. Yazarın ilk kez 1993'te yayına hazırladığı "**L'Odyssée du Jazz / Jazz'ın Odisesi**" başlıklı 800 sayfalık referans kitabın 5. yeniden gözden geçirilmiş baskısı çıktı. Eser gerçekten orijinali Fransızca yazılmış tek ayrıntılı başucu kitabı. **Liana Levi** yayınlarından basılan kitap müthiş zengin endeksi sayesinde çok kullanışlı bir hale gelmiş.

Wheather Report demek biraz da Elektrik Jazz'ın tarihi demek. **Le Mot et le Reste** yayıncılık jazz konusunda 'özgün ve dolgun' araştırma ürünü ciddi çalışmalar yayınlayan idealist bir girişimci. Kendisi de müzisyen ve araştırmacı olan **Christophe Delbrouck**'ın hazırladığı "**Wheather Report**" başlıklı eser jazz'ı derinlemesine tanımak isteyenler kadar, bu konuda araştırma yapmak isteyenlere de örnek bir kitap...

Philippe Yvon'un metinlerini yazdığı, **Névil**'in desenlerini çizdiği, **Casterman** yayınlarından basılan "**La clé bleue / Mavi Anahtar**" başlıklı çizgi roman ve müzisyen-yazar **Franck Pélissier**'nin ikinci jazz romanı "**Deux café sans sucre / Şekersiz İki Kahve**" (**Chloé des Lys yayıncılık**) Fransızca bilen ve jazz sevenlere biçilmiş kaftan bir hediye (sınırlı kitlenin bilincinde olmamıza rağmen naçizane ve acizane bir tavsiye).

ALBÜMLERDEN:

Coursil, Catherine, Escoudé, Cehennem Kazanı ve Almanlar

2008 BB'sü sayesinde tanıdığım 70'lik isyan çocuğu, **Jacques Coursil**'in "**Clameurs**" (Universal) başlıklı, 2007'de çıkan albümünü dinlediğim zaman 'Jazz' denen definede beni daha ne mücevherlerin keşfedilmek için beklediğini hayretle gördüm. Senfonik şiir, sömürgeciliğe tokat, daha ilk notaları duyar duymaz iliklerinize işleyen melankolik bir tını. **Mino Cinélu**'nün perküsyonları kalp atışlarını andırırcasına yapışmış bu şiirli, jazz'lı gövdeye. Şu yazıları yazdığım sürece hep Coursil'i dinledim desem çok abartmam. Nerdeydi bu kadar yıldır bu adam ?

Belçikalı jazz gitaristi **Philip Catherine** (d. 1942) "**Guitars**"'dan 33 yıl sonra 2. solo gitar albümünü çıkarttı. "**Guitars Two**" (Dreyfus), üstüste kayıt tekniğiyle hazırlanan CD eleştirmenlerde 'Şok' etkisi yaratmış. 13 orijinal beste de elektrik ve akustik gitarın usta yorumcusuna ait.

Bir gitar ustası daha. Hem de bu kez üç kere üç gitar. Lider **Christian Escoudé** hariç diğerleri has Roman gelenekten geliyorlar. "**20 ans de Trio Gitan / Trio Gitan 20 Yılı**" (Nocturne) üç albümden oluşuyor. İlk CD 1987 kaydı ve **Boulou Ferré** ve **Babik Reinhardt** (Django'nun oğlu). İkincisi **Dorado Schmitt** ve yine Babikli 2000 kaydı. Sonuncusu **Jean-Baptiste Laya** ve **David Reinhardt** (Django'nun torunu) ve 2006 kaydı. Çingene gitarı severlere ebediyet hediyesi...

Cehennem kazanı kaynıyor. Birlikte kaynamak isteyenlere baş tavsiye, **La Marmite Infernale** topluluğu ve "**Envoyez la suite / Gerisini Yollayın**" (ARFI). Katalan kazanını tercih edenlere genç gitarist **Jordi Matas** ve **Organic Trio**'sunu salık veririz. "**Landscape**" (Abeille Musique).

İki Alman baba jazzcı. Sakın sakın ha o da olur mu, diye burun kıvırmayın... Alexander **von Schlippenbach** ve "**Globe City – 40 Years**" (Intakt) ve **Heinz Sauer** ve "**The Journey**"i (Act) dinleyin ondan sonra kendiniz karar verin. Bir de yine aynı diyardan nispeten genç sanatçı **(Jan) Schumacher Quartet** ve "**Windstille**" (Cristal Records).

ŞAPKALAR:

MARTIAL Solal, Radoni, Le Moal, Goyens, Güines ve Henri SALVADOR

Louis Winsberg

Bir kaç gün önce 15 Mart Cumartesi günü Paris'in en prestijli sahnelerinden Théatre du Châtelet Fransız jazz'ının yaşayan belki de büyüğünü, besteci- piyanist **Martial Solal**'ı ağırlıyordu. 1927 Cezayir doğumlu sanatçı 2. Dünya savaşı sırasında Fas'ta askerliğini yaparken önce Amerikan ordusunun kilise ayinlerinde çalar. 1945'te profesyonel yaşama geçen Solal çoğunluğun solo çalışır. Ancak **Carmen McRae, Chet Baker, Dizzy Gillespie, Jimmy Gourley, Lee Konitz, Paul Motion, Phil Woods, Stan Getz** gibi Amerikalı sanatçılar veya **Daniel Humair, Didier Lockwood, Michel Portal, Stéphane Grappelli** Fransız jazzcılarla da konserler, eserler veren Solal hayatta 80, Jazz'da da neredeyse 65. yılını geride bırakırken sayısız beste ve kayıta da imza atıyordu. Örneğin, Fransız sinemasının '**Yeni Dalga**'sının simgesi **Jean-Luc Godard** filmi "**A bout de souffle**"un (1960) orijinal bestesi veya "**Sans tambour ni trompette**" (1970) albümü gibi Fransız jazz'ı klasikleri. Châtelet Tiyatro sahnesinde 80 yaşının onuruna yapılan geceye **Bireli Lagrène, Eric Le Lann, Roy Haynes, Stefano Bollani** gibi jazz çehrelerinin yanı sıra sanatçının jazz yorumcusu kızı **Claudia Solal** da katılıyordu. Ustaların ustası Martial Solal'a nice 80 yıllar ve **ŞAPKA...**

1949'da İtalya'da doğan gitarist **Paolo Radoni** genç yaşında Belçika'ya yerleşti. Bir süre Belçikalı Jazz Müzisyenleri Derneği'nin başkanlığını da yapan sanatçı geçtiğimiz 21 Aralık'ta Brüksel'de vefat etti. Baterist **Patrick Le Moal** maalesef aramızdan daha da genç ayrıldı. 28 Temmuz 1955'te Paris'te dünyaya gelen Le Moal 24 Aralık 2007'de yine Paris'te son şapkasını çıkarttı.

Cosmopolite Bruxelles veya **Brussels Big Band** gibi bir dizi jazz orkestrasının da yönetmiş Belçikalı trompetçi, 10 Ocak 1920 doğumlu **Al Gowens** 30 Ocak'ta aramızdan ayrıldı. 18Haziran 1930'da Küba'nın başkenti Havana'da dünyaya gelen **Tata Güines** geçtiğimiz 4 Şubat'ta yine Havana'da son şapkasını çıkarttı.

90 yaşına kadar şen şakrak yaşamak ve "jazz hayatımın anlamıydı, ama adamlar beni sonuna kadar anlayamadılar. 80'ninde baharını yaşamak olağanüstü hoş bir duygu. Öyle bir tadını çıkartıyorum ki, dostlar başına..." diyebilmek ne büyük bir mutluluk. Dillere destan, kulaklar çınlatan kahkahaları, neşeli çehresi, bitmek tükenmez bilmez iyimserliğiyle Fransızların ebediyen gönlüne yerleşen **Henri Salvador** geçtiğimiz 13 Şubat'ta şapkasını çıkartıp herkesin önünde son reveransını da yapıp gitti. 18 Temmuz 1917'de Fransız Guyanası'nın **Cayenne** kentinde dünyaya gelen bu binbir yüzlü ve marifetli eşsiz 'Yerli' sanatçı, Fransız varyete tarihinin tartışmasız en büyüklerindendi. Televizyon komiği, sinema ve sahne oyuncusu, sayısız popüler şarkının yorumcusu kendini hep Jazz sanatçısı olarak gördüğünü söyler, ancak bu işin erbabının, yani 'varyete tacir'lerinin kendisini hep farklı yöne ittiğinden, kendine has ve hiç kimseyi zedelemeyen, kırmayan üslubuyla 'şikayet' ederdi. Çok yönlü sanatçı, 2000 yılında, 83 yaşında çıkarttığı "**Chambre avec vue**" adlı albümüyle gönlünde yatan aslanın Jazz olduğunu dosta düşmana kanıtlamıştı. Her şeyden önce muhteşem bir **Crooner**'dı.... **ŞAPKA !!!**

Duc des Lombards'ın açılışında şöyle deniyordu: "**Jazz olmak, özgür olmaktır. Jazz olmak ötekilerle, olduğun gibi, doğal ama belirli bir zerafet içinde yaşamaktır. Jazz olmak müzikli eşsiz anları paylaşarak, tadını çıkartarak yaşamak demektir.**" Nice jazz tatlı günlerde, gönlünüzce yaşamanız dileğiyle esen ve şen kalın...

Uğur Hüküm – Paris / 20-25 Mart 2008 /

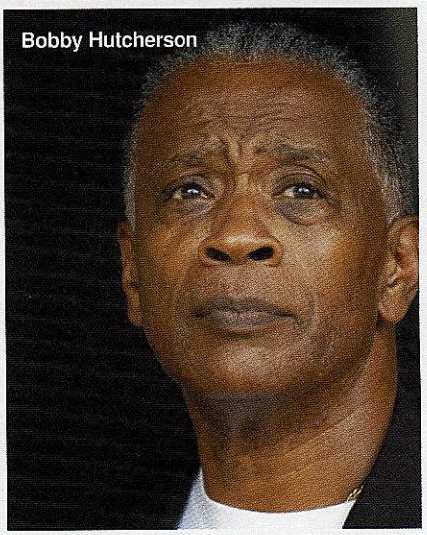
Bobby Hutcherson

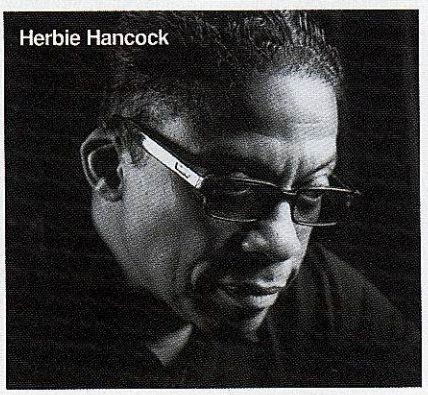
Herbie Hancock

Joshua Redman Jazzman dergisinde geniş yer alan sanatçılardan birisi...

Filiz Küçük
filiz.kucuk@yahoo.com.tr

Piyanistlerimiz; Çağrı Sertel

Şu sıralar "Four in the Pocket", "Kangroove in the Pocket", "Pluma Band" gibi projelerde dinleyebileceğiniz, İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Aydın Esen ve Selen Gülün gibi hocaların yetiştirdiği en yetenekli piyanistlerden biri olan Çağrı Sertel, Görüş Açısı; piyanistler serisinin ilk konuğu.

"En gelişmiş özelliğimin duyumum olduğunu söyleyebilirim. Çünkü çaldığım şeyleri okumanın yanı sıra daha çok duyarak analiz ettim, içselleştirdim ve bu özelliğimin kesinlikle hep daha ileri seviyede olması için çabalıyorum."

"Türkiye'de orijinal işler çok yapılmadığı için değişik, samimi, özenilmiş ve içsel işler yaptığımızda çok mutlu oluyoruz."

Türkiye'de müzik yapıyor olmanın size ve müziğinize getirileri ve götürüleri neler?
Türkiye açıkçası müzik yapmanın, hele ki orijinal müzikler yapıp sergilemenin çok zor olduğu bir yer. Maddi anlamda getirisi olduğunu söyleyemeyeceğim. Çünkü popüler piyasa içerisinde müzik yapmadığınız takdirde müzikten para kazanmanız gerçekten çok zor, götürüsü bile oluyor diyebilirim. Manevi anlamda ise tabi Türkiye'de orijinal işler çok yapılmadığı için değişik, samimi, özenilmiş ve içsel işler yaptığımızda çok mutlu oluyoruz. En azından ben sahneye çıkıp kendi kompozisyonlarımı seslendirirken ve karşımda bunu dinlemekten keyif alan bir dinleyici kitlesini gördüğümde gerçekten bütün sıkıntılarımı veya "bu işleri yapmak ne zor bu memlekette yahu" gibi cümleleri tamamen unutuyorum. Ama tabi ne yazık ki eğer bu soruya direkt bir cevap vermem gerekseydi, Türkiye' de müzik yapmamın müziğime getirisi olmadığını ve bunun nedeninin de bu ülkede sanata ve sanatçıya verilmesi gereken değerin kesinlikle verilmemesinden olduğunu, ancak bu durumun da bizi yıldıramayacağını ve müziğimizi yapmaya ne olursa olsun devam edeceğimizi söylerdim.

Müziğe başladığınız yıllarda kendinize kimi ya da kimleri rol model almıştınız?
Ben müzikle uğraşmaya 11-12 yaşlarımda evdeki küçük bir oyuncak klavyeyle oynayarak başladım. Biraz meraklı bir çocuktum ve radyoda televizyonda veya o sırada evde ne dinle-

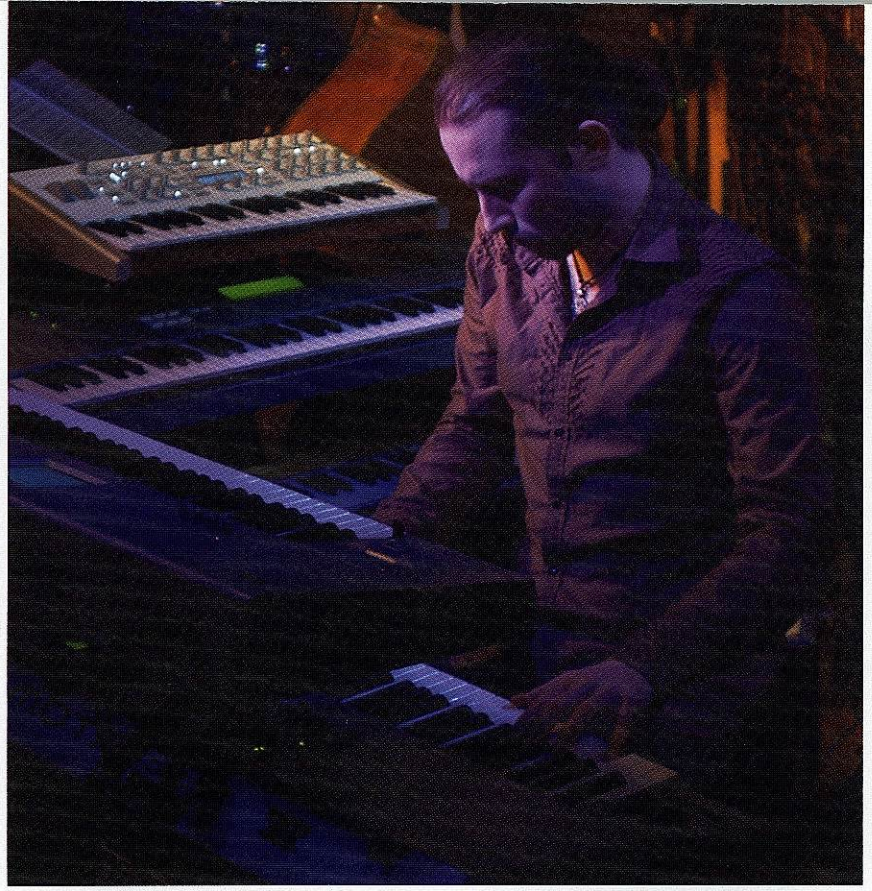

niyorsa ki o zamanlarda evde dinlenen şeyler Sezen Aksu, Nilüfer, Levent Yüksel, Nükhet Duru, Elvis Presley albümleridir, onları o klavye ile çıkarıp çalmaya çalışırdım ve bu benim için o yaşlarda çok zevk aldığım bir "oyundu" açıkçası. Yani bu nedenle örnek aldığım bir piyanist veya idolüm diyebileceğim biri ne yazık ki yoktu, daha doğrusu vardı tabi ki ancak ben bilmiyordum çünkü çevremde bilen insan yoktu. Lise yıllarımda Fahir Atakoğlu, Yanni gibi müzisyenleri çok dinledim ve onlardan çok keyif aldım diyebilirim ve o etkilenimle birçok müzik yazdım. Jazz müziği ile tanışmam lise son yılında oldu. Bu tarzda beni ilk etkileyen Aziza Mustafa Zadeh olmuştur. Daha sonrasında elbette Chick Corea, Herbie Hancock, Keith Jarrett gibi isimleri duydum, yavaş yavaş dinlemeye başladım ve yaptıkları işlerden çok keyif aldım. Hani kendinizi içindeyken mutlu hissettiğiniz müzikler vardır ben de onu hissettim. Bu isimler benim idolüm idi, ancak lise sonun sonlarında Aydın Esen'in müziği ile tanıştım. O zaman, şimdi ve ömür boyu en büyük idollerimden biri olacak olan aynı zamanda hocam da olan kişidir kendisi. Bunların dışında şu anda diğer büyük idollerim arasında Brad Mehldau, Esbjorn Svensson ve Gonzalo Rubalcaba gibi isimler de var.

Şu zamandan o yıllara baktığınızda, kendiniz için çizdiğiniz yolda hedefinize ulaşabildiğinizi düşünüyor musunuz? Ne gibi sapmalar olmuş?

İstediğim noktaya gelmek sorusunun yanıtı her zaman hayır olacaktır sanırım ve öyle de olmasını umuyorum. Çünkü bu düşünce insanı hep daha iyi olmaya zorluyor. Ama tabi küçüklüğümde Türkiye'de adını duyduğum ve çalışmak istediğim bir çok isimle zaman içerisinde çalışma imkanı buldum. Halen de büyük bir memnuniyet içerisinde bu isimler ile çalışmaktayım. Bu mutluluk verici bir durum elbette. Genel anlamda müzik adına yapmak istediğim bir çok şeyi imkanlarım el verdikçe yaptım ve o çalışmalar adına da mutluyum. Kısmen hedeflerime ulaştım gibi, ama tabi ki öğrenmek istediğim çok fazla şey var ve henüz ulaşamamış olduğum hedefler var, yurt dışına açılmak gibi...

Kendinizi 20 yıl sonra nerde ve nasıl görmek istersiniz?

Kendimi 20 yıl sonra akıl ve ruh sağlığı halen gayet yerinde, başarılı projelerin altında imzası olan ve kendini geliştirmeyi sürdüren veya hep sürdürecek olan bir müzisyen olarak görmek isterim.

Sağlık durumunuz müzik yapmanızı engelleyecek olsa hayatta neye tutunurdunuz?

Sanırım makarna lokantası açardım. Yapmayı, yemeyi sevdiğim ve iyi becerebildiğim bir yemektir kendisi.

Müzisyen olarak geliştirdiğiniz en güçlü ve geliştirmeniz gereken en zayıf özelliğinizin ne olduğunu düşünüyorsunuz?

En gelişmiş özelliğimin duyumum olduğunu söyleyebilirim. Çünkü çaldığım şeyleri okumanın yanı sıra daha çok duyarak analiz ettim, içselleştirdim ve bu özelliğimin kesinlikle hep daha ileri seviyede olması için çabalıyorum. Üniversiteye kadar kendi kendimi eğitmiş olmamdan ve bir mentorum olmadığı için klasik müziğe çok vakit ayıramamış olmamdan dolayı zayıf yönümün biraz bu olduğunu söyleyebilirim. Ancak bununla ilgili de kendimi elimden geldiğince geliştirmeye çalışıyorum.

Günlük çalışma rutininiz nasıl? Günde kaç saatinizi kendi müziğiniz için ayırabiliyorsunuz?

Valla dürüst olmak gerekirse çalışabildiğim dönemler var bir de çalışamadığım dönemler. Çalışabildiğim dönemde her gün piyano başına oturduğumda yaptığım egzersizleri yapıyorum sonrasında da eser çalışıyorum. Bunlar toplamda en minimum 5-6 saat alıyor. Kendi müziğimle ilgili ayırdığım zamanlar daha farklı oluyor. Çünkü eğer müzik yazacaksam sadece rutin egzersizlerimi yapıp direkt olarak yazacağım müziğe konsantre oluyorum. Çalışamadığım dönemlerde çalışamama sebebim ise konserlerin, programların, işlerin çok yoğun olması. Ama o dönemlerde bile her gün kalktığımda muhakkak piyano başına oturuyorum.

Müziğinizi neler besliyor?

Duyduklarım, duymadıklarım, yaşadıklarım, izlediklerim, gördüklerim, görmediklerim yani kısaca "her şey" müziğimi besliyor...

Şu sıralar kimlerle, hangi projelerde çalıyorsunuz?

Şu sıralar, Kağan Yıldız (b), Ediz Hafızoğlu (d), Alp Ersönmez (b), Elif Çağlar (vo), Mert Önal (d), Sarp Maden (g), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d), Bilal Karaman (g), Sabri Tuluğ Tırpan (p), Bora Uzer (v), William Cardosa (d), Şenova Ülker (tp), Eser Ünsalan (b), Toygun Sözen (s), Serdar Barçın (s), Sertab Erener (vo), Yaşar (v) gibi isimlerle çalışmaktayım ismi şu anda aklıma gelmeyen kimse yoktur umarım. Proje anlamında da yine bu ismini saydığım müzisyen arkadaşlarımla: "Çağrı Sertel Trio", "Four in the Pocket", "Kangroove in the Pocket", "Pluma Band" gibi birçok projede aktif olarak çalışmaktayız.

Bildiklerinizi birileriyle paylaşma, aktarma isteği duyuyor musunuz? Bunun için neler yapıyorsunuz?

Elbette duyuyorum ve paylaşıyorum da. Vakit buldukça meraklı arkadaşlarla çalışıyoruz, bildiklerimi elimden geldiğince aktarmaya, anlatmaya çalışıyorum her zaman ve gerçekten çok keyif alıyorum bunu yaparken de.

Derya Doğu
deryad@sfrkd.com

B&W ZEPPELIN İLE DÜNYA TURUNA VAR MISINIZ?

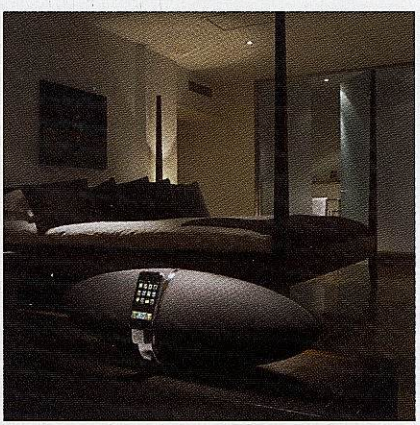

Dünyada kalitesi ve eşsiz sesi ile tanınan B&W, ev sinema sistemi ve hi-fi ürünlerinin yanında, Ipod için yüksek performans hoparlör sistemi olan B&W Zeppelin'i Türkiye'de satışa sunmaya hazırlanıyor. Dünyanın en yetenekli ve yaratıcı tasarımcılarını bünyesinde bulunduran B&W, yeni ürünü Zeppelin ile Ipod, MP3... kullanıcılarına benzersiz tasarım ve ileri teknolojiyi birlikte sunuyor.

B&W 40 yıllık tecrübesini ve hi-fi ürünlerinde kullandığı teknolojisini uyguladığı Zeppelin, tüm Ipodlar ve MP3 çalarlar ve yüksek kalitede ses formatlı dosyaları çalabilme özelliğine sahiptir. Ayrıca arkasındaki bağlantıları sayesinde diğer tüm ses aygıtlarına da bağlanıp bir hoparlör görevi görebilir.Zeppelin geniş bas ünitesi, amplifikatörü ve docking oturtması olan stereo ses sistemidir.

Evinizde, işinizde bulunduğunuz her ortama hi-fi stereo sesi B&W Zeppelin ile götürebilirsiniz.

B&W Zeppelin size büyük ev sinema sistemlerini aratmayacak mükemmel bir sesi, aynı zamanda bulunduğu her ortama güzellik katan eşsiz tasarımıyla daima ilgi odağı olacak.

Bilgi için ; SFRKD

www.sfrkd.com

GÜRÜLTÜDEN UZAK MÜZİK KEYFİ

Üstün ses kalitesi, güzel tasarım ve konfor....Bunların hepsi ve daha fazlası

AKG Consumer Kulaklıklarını anlatıyor. Şu an 30 dan fazla modele sahip

AKG Consumer Kulaklılarının içinde, AKG K 440 NC gürültü giderici özelliği

(ses giderim) ile dikkat çekiyor.

Yüksek ses netliğine sahip AKG K 440 NC'nin kablosu üzerinde bulunan gürültü giderici aparatı sayesinde dışarından gelen seslerden uzak, yalnızca kulağınıza gelen Hi-Fi sesi duyabiliyorsunuz. Gürültü giderici özelliğini aparatın üzerinde bulunan açma/kapama tuşlarıyla aktif hale getirebiliyorsunuz. Aparatın arkasında bulunan mandalı ceketinizin cebine veya pantalonuza rahatça tutturarak, kulaklığın kullanımını rahatlatabiliyorsunuz.

Kulağı saran yumuşak deri yastıkları ve ayarlanabilir kafa bandları sayesinde en iyi konforu yaşatıyor. 3D Axis özelliği (içe katlanbilme) ile kırılmadan şık taşıma çantasına yerleştirebileceğiniz AKG K 440 NC'yi yolda, otobüste, uçakta veya teknede istediğiniz her yere rahatlıkla taşıyabilirsiniz.

Perakende Satış Fiyatı 236 $

www.akgiledinle.com adresimizde ki yarışmaya katılanlar arasından, en kısa zamanda en cok soru yanıtlayanlar AKG Kulaklıklarından birini kazanma şansını yakalayacak.

Bilgi için ; SFRKD

www.sfrkd.com

www.akgildinle.com'da Yarışın, AKG Kulaklık Kazanın

Bünyesinde barındırdığı birbirinden farklı ve özel kulaklıkları ile AKG, Türkiye kulaklık piyasasında emin adımlarla ilerliyor.

AKG Türkiye, www.akgiledinle.com adresinde duzenlediği yarışma ile AKG severlere hem eglence hem de AKG Kulaklık kazanma fırsatını sunuyor. Siteye üye olup, 5 kategoriden birini seçin ve o kategorideki 10 soruyu cevaplayın. En çok soruyu, doğru şekilde, en kısa zamanda yanıtlayanlar 1 adet AKG Kulaklık kazanma şansını elde ediyor. Her kategoride yalnız bir kere yarışabiliryorsunuz. Her yarışmacı yalnız 1 adet kulaklık kazanma şansına sahip.

Hem bilginizi test edin hem de şansını deneyin.

www.akgiledinle.com'da yarışın.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

HER KAFAYA GÖRE KULAKLIK, AKG CONSUMER TÜRKİYE'DE

"İş kulaklığa gelince en iyisinin peşinden gidersiniz, biz de öyle yapıyoruz"; AKG firmasının sloganı işte bu sözler, benim gibi Hi-Fi meraklısı takımın iyi bildiği bu Avusturya markası geçtiğimiz aylarda Türkiye'deki faaliyetlerine yeni bir sayfa açtı ve ev ürünleri serisini Türk müzik severlere sundu. Biz de jazz'a gönül vermiş tüm dinleyicilerimizi neler olup bittiğinden haberdar etmek istedik ve yeni ürünlerin sunum toplantısı için ülkemize gelen AKG Başkanı Dorian Staps ile görüştük.

Markanız AKG ne anlama geliyor?

AKG Almanca akustik ve sinematik cihazlar kelimelerinin baş harflerinden oluşuyor, şirket 1947 de Viyana'da kurulmuş. İlk önce sadece sinema cihazları yapıyormuş, 1950'li yıllarda mikrofon ve kulaklık da yapmaya başlamış.

Geçmişi olan bir kurumsunuz, web sayfanızda birçok ilginç aktiviteye sponsor olduğunuzu okudum. Kurumunuzun temel felsefesi nedir, ne şekilde bir gelişim göstermek istiyorsunuz?

Bizim köklerimiz her anlamda profesyonellik üzerine kurulmuş, bu kültür üzerine gelişimizi sürdürüyoruz. İşimiz müziğin üretimi ve yeniden seslendirilmesi, araştırma ve geliştirme bölümümüzde çalışan birçok arkadaşımız da müzisyen. Hepsi farklı müziklere gönül vermiş değişik insanlar ama onları birbirine bağlayan ortak bir tutkuları var, müzik. Belki klişe gibi gelebilir ama hepimiz mükemmeliyetçiliği arayan kişileriz. Bunun sonucunda da yeni bir ürünümüzün ilk tasarımından müşterilerimize sunulmasına kadar geçen süre çok uzun olabiliyor. Örneğin yeni bir kulaklık için bu süreç bazen 5–6 yıla ulaşabiliyor. Günümüzün tüketim dünyasını göz önüne alırsanız bu çok uzun bir süre.

Üstelik ürünlerinizi Çin'de yaptırmıyorsunuz, benim için bu da çok önemli.

Bazı giriş seviyesi ürünlerimizi Asya ülkelerinde yaptırıyoruz ki tüketicilerimizin önüne makul fiyatlarla çıkabilelim. Ama tüm Hi-Fi Hi-End ürünlerimiz Avusturya'da üretiliyor. Bunlar arasında verebileceğim en güzel örnek Mercedes'in en lüks serisi olan Maybach'ın içindeki eğlence sistemleri olacak, buradaki tüm parçalar Viyana'da elde üretiliyor. Kulaklıklar görsel olarak çok güzeller, içlerindeki tüm kablolar elde sarılıyor, kulakların değdiği bölüm keçi derisi kaplı, son derece yumuşak bir biçimde kulakları sarıyor ve her zaman onların hava almasını sağlıyor. Her biri teker teker test edilerek onaylanıyor ve söylemek gereksiz ama ses kaliteleri fantastik. Böyle olmaları da gerekiyor çünkü Maybach bir otomobil değil, bir "lifestyle", yani yaşam biçimi.

1994 yılında Harman Kadron grubunun bir parçası olduk. Asıl işimiz mikrofonlar ve kulaklıklar ama şimdi radyo frekansı üzerinden kablosuz ses iletim sistemleri üzerine de çalışıyoruz.

Türkiye'de hangi ürünlerinizi sunuyorsunuz?

Bugüne kadar profesyonel ürünlerimiz ile piyasada tanınıyorduk, tüm kayıt stüdyolarında bu ürünlerimiz iyi tanıyorlar ve yaygın bir şekilde kullanıyorlar. Son bir buçuk yıldan beri büyümeye başladığını gördüğümüz consumer piyasasında da şimdi müzikseverlere hitap etmeye ve etkin bir yer almaya başlıyoruz. Şimdi tüketicilere daha kolay erişmek istiyoruz.

Günümüzde tüketicilerin kullandığı birçok ürün de kulaklık kullanmak gerekiyor. Bir örnek vereyim, günümüzdeki cep telefonları artık sadece telefon olarak kullanılmıyor, birçoğunda radyo veya Mp3 çalma gibi özellikler var. Bunların çoğu açık havada halka açık yerlerde kullanılıyor ve kulaklık olmadan onları çevreye zarar vermeksizin dinlemek mümkün değil. Evet, gerçi bu cihazlarla birlikte tüketiciye kulaklıkları da veriliyor ama en hafif ifade ile bu kulaklıklar son derece yetersiz. İşte biz bu boşluğu da doldurmak ve tüketicilere kullandıkları cihazlar için kaliteli ses dinleyebilecekleri kulaklıklar sunmak istiyoruz. Önümüzdeki aylarda ürünlerimizi başta Hi Fi ürünleri satan dükkânlar olmak üzere birçok satış noktasında görebileceksiniz. Bu biraz da bayilerimizin isteklerine ve eğilimlerine göre şekillenecek bir satış ağı olacak. Ama bundan böyle profesyonel ve consumer ürünlerimiz arasında bir ayrım olacak.

İPod kayıtta Mp3 formatının kullanımını çok daha fazla yaygınlaştırdı ve müziğe yönelik yeni bir ilgi yarattı. İlk çıktığında insanlar İpod'larındaki müziklerin sayısına odaklanmıştı, şimdi ise yavaş yavaş kalite ön plana çıkmaya başladı. Daha iyi kulaklıklara olan ilgi de buna paralel olarak artıyor. Bu yüzden profesyonel ürünlerimizden daha güzel renkleri ve şekilleri ile tüketiciye hitap edecek consumer ürünleri geliştirmeye devam edeceğiz. Örneğin bir HD kulaklık serimiz var, bu televizyonlardan dolayı herkesin iyi bildiği bir kavram ancak bizdeki anlamı görüntüyü değil üst kalite sesi çağrıştıracak.

İleride daha da ilginç ürünler ile karşınızda olacağız. Bunların gelişiminde maliyet ikinci planda kalacak, örneğin 5000 avroya satılabilecek bir ürünümüz ile karşılaşırsanız şaşırmayın.

Bize bazı cihazlar için kulaklıklarınız arasından tavsiyelerde bulunabilir misiniz?

K 518 DJ modelimiz küçük mekânlarda müzik yapan amatör DJ'lerin çaldıkları müzikleri dinlemeleri için idealdir. Mp3 çalacılar için K 324P modelimizi tavsiye ederim. Bu ürünümüz de profesyonel monitör kulaklık ürünlerimizden türetilmiştir.

Eğer benim gibi sık sık uçakta seyahat ediyorsanız ve "noise cancelling" yani çevre seslerden tamamen soyutlanarak müzik dinlemek istiyorsanız size tavsiyem K440 NC olacaktır. Bu teknoloji üzerinde çalışmaya devam ediyoruz, aynı soruyu önümüzdeki sonbaharda sorarsanız size daha yeni modellerimizi de önermiş olacağım.

Konuştuğunuz ve ürünlerinizden bahsettiğiniz zaman gözlerinizin parladığını görüyorum, yaptığınız işten çok keyif alıyorsunuz. Bu duygunuzun ardında neler var?

AKG de çalışmak benim için çocukluk rüyalarımın gerçekleşmesi oldu. Ben 38 yaşındayım, gençliğim seksenli yıllarda geçti, kendi harçlığımla ilk aldığım Hi Fi ürünü bir AKG 6 kulaklık olmuştu, bugün bile sapasağlam duruyor ve kullanıyorum. Tabi şimdi birçok kulaklığım var ama o zaman hayran olduğum kulaklığı üreten şirkette çalışarak benim için çok değerli bir rüyayı gerçekleştirmiş oldum. İnanmayacaksınız ama ben üniversitede önce biyoloji bölümünü birdim, sonra da insanın evrimi üzerine yüksek lisans derecesi aldım. Okurken çalışarak cep harçlığımı çıkartırdım. Çok iyi bir pazarlamacı oldum, bu yüzden okulu bitirince Harman Kadron grubun AKG ürünlerinden sorumlu olarak beni işe aldılar, onları da başarıyla satınca beni AKG'yi yönetmem için Viyana'ya gönderdiler.

Şunu da belirtmem lazım, birçok AKG çalışanı gibi ben de müziğe derinden tutkulu bir insanım, daha çok elektronik müziğe ilgi duyuyorum, jazz ile de yakından ilgileniyorum. Eşim opera hayranıdır, bu yüzden de bizim evde sık sık kulaklık lazım oluyor.

Son Söz

AKG ürünlerinin Türkiye temsilcisi SFRKD'nin yönetim kurulu başkanı Turgut Uğursoy tanıtımın yapıldığı Şubat gecesinde benim gibi AKG'nin anlamını soran gazetecilere şu cevabı vermiş:

Adam gibi Kulaklık Getirdik, AKG budur.

Doğru söze ne denir ki?

Cem Tuncer - ct@cemtuncer.com
www.cemtuncer.com

Bu sayımızda efsanevi tenor saksofoncu John Coltrane'nin bir solo transkripsiyonu var.
Miles Davis-Relaxin' with the Miles Davis Quintet (Prestige 7129) albümünde yer alan Oleo adlı parçanın tenor saksofon solosunun ilk chorusu.

İyi çalmalar.

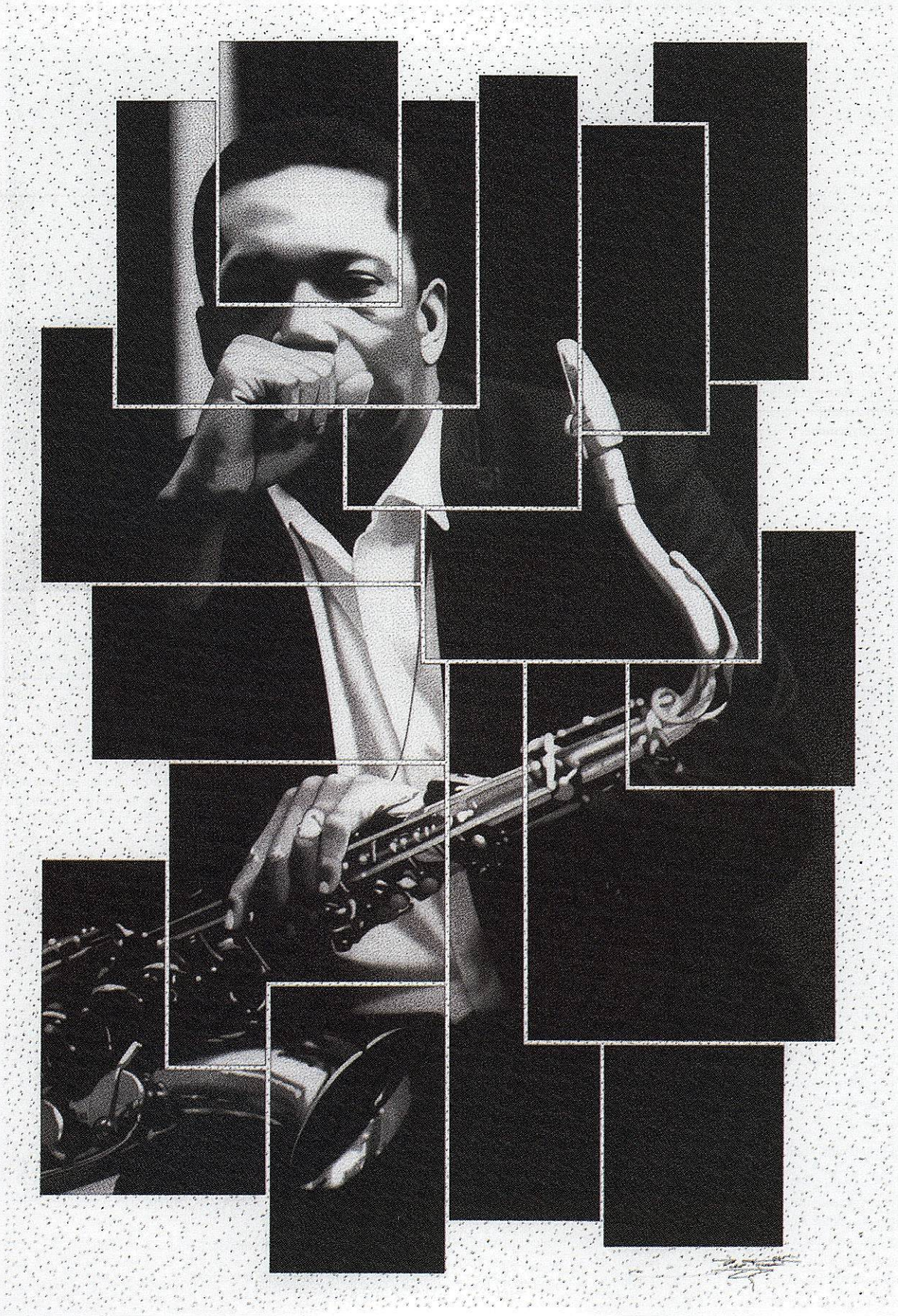

OLEO

SOLO J.Coltrane

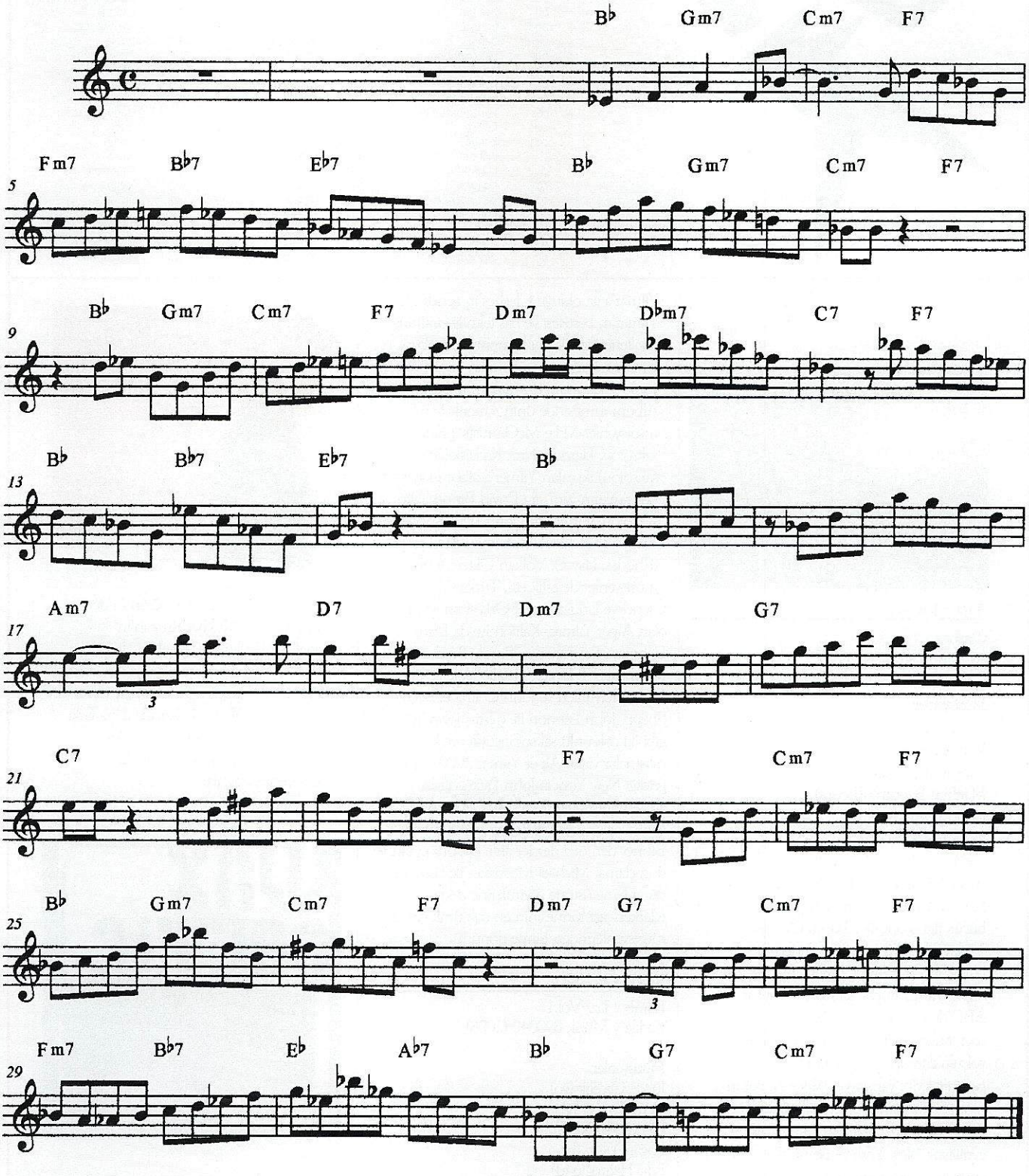

ctmusic

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**e**l db	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	**s**ax	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	**fl**	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**ta**	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**keyb**	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**man**	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompözitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	**wbd**	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	**xyl**	xylophone

Alper Yılmaz

Clashes
Ak Müzik 880125 (2008)

Müzisyenler
Alper Yılmaz (b)
Michael McGinnis (ss)
Nick Kadajski (as)
Matthias Bablath (Rhodes)
David Binney (as)
Volkan Öktem (d)

Alper Yılmaz'ın Eylül 2007'de ABD'deki Kayique Records tarafından yayımlanan ve büyük ilgi gören ilk albümü Clashes'i Türkiye'de A.K. Müzik dinleyicilerle buluşturuyor. Besteci, düzenlemeci ve başçı Alper Yılmaz'ın çok katmanlı besteleri onun ABD'den Türkiye'ye, birbirinden uzak coğrafyalara uzanan müzikal ve zihinsel yolculuklarının çatışmalarını ve kimi zaman gerginliklerini yansıtıyor. Alper Yılmaz'ın müziği kimi zaman sinematik unsurlar da içeren farklı ama tekrarlayan temalarla evriliyor. New York ve İstanbul'un her biri enstrümanının ustası olan müzisyenlerini buluşturan Clashes serbest doğaçlamaya da olanak tanıyan bir müzikal platform. Tüm eserlerin beste ve düzenlemelerinin Alper Yılmaz'a ait olduğu Clashes'in genelinde Yılmaz'ın besteleri ve bas tekniği etrafında şekillenen içerik ve ses yapısıyla beraber birlikte çaldığı her müzisyenin özgün ve çok yönlü yaklaşımını duymak mümkün. Albüm turnesinde ünlü Amerikalı müzisyenler Mike McGinnis(soprano saksofon, klarnet), Nick Kadajski(alto saksofon) ile çalan Yılmaz'a albüm kaydında bu isimlerin yanı sıra David Binney (alto saksofon, vurmalılar), Jon Davis (Rhodes), Andy Sanesi (davul), Matthias Bublath (Rhodes, klavye), Volkan Öktem (davul) gibi müzisyenler de eşlik etti. Türkiye'de Tuna Ötenel ve Janusz Szprot Orkestrası ile çalmış olan Alper Yılmaz, Kaliforniya'da Dave Liebman, Ray Charles, Randy Brecker, Manhattan Transfer, Natalie Cole ile çalmış Mike McMullen ve John Coltrane, Archie Shepp, John Lennon ile çalmış John Tchicai gibi iki çok ünlü saksofoncuyla ortak çalışmalar yaptı. Alper Yılmaz 2000 yılında geldiği New York'ta John Patitucci'nin atölyelerine katılıp Matthew Garrison'ile jazz teorisi çalıştı , Adam Rogers ve David Binney'den özel dersler aldı. Antonio Hart ile doğaçlama, Michael Mossman ile beste ve düzenleme üstüne eğitimlerine devam ederken jazz sahnesinin en çok ümit veren müzisyenlerinden birine dönüştü.

Jülide Özçelik

İstanbul Jazz Vol.1
Kadıköy Müzik 890040 (2008)

Müzisyenler
Jülide Özçelik (vo)
Cem Tuncer (g)
Genco Arı (keyb)
Kağan Yıldız (b)
Ediz Hafizoğlu (d)
Meriç Demirkol (as)
Halil İbrahim Işık (tb)
Hakan Çimenot (tb)

Bilgi Üniversitesi jazz vokal bölümünden mezun, rahmetli Nükhet Ruacan'ın öğrencilerinden Jülide Özçelik'in albümü piyasada. Albüm ve çalışmaları ile ilgili sanatçı ile röportajı dergimizin önümüzdeki sayısında okuyabilirsiniz. Albüm hakkında daha fazla bilgi için: www.julideozcelik.com veya www.myspace.com/julideozcelik de bakabileceğiniz sayfalar.

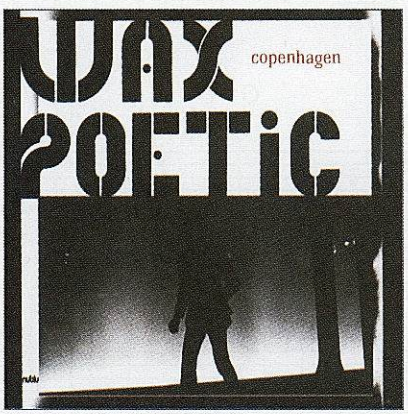

İlhan Erşahin

Wax Poetic Copenhagen
Nublu 183423 (2008)

Müzisyenler
Marla Turner (vo)
Thor Madsen (g)
İlhan Erşahin (keyb)
Jesse Murphy (b)
Jochen Rueckert (d)

İlhan Erşahin'in daha önce piyasaya çıkmış, Wax Poetic Brazil ve Istanbul'un ardından Copenhagen ile serinin üçlemesi geldi. Adından da anlaşılacağı üzere kuzey Avrupalı müzisyenlerle İlhan Erşahin'in müzikal birlikteliklerinden doğan sound dinlemeye değer.

Yavuz Akyazıcı

Volcano / Gamzelim
Rec by Saatchi 300699 (2008)

Müzisyenler
Yavuz Akyazıcı (g)
Eric Person (s)
Joe Fonda (b)
Matt Wilson (d)

2005 yılında ABD'de yayınlanan bu albüm şimdi Rec by Saatchi etiketiyle Türkiye'de. Daha önce dergimizde de yaptığımız röportajdan hatırlayacaksınız; Volcano grubu 2005 yılında New York'ta biraraya geldi. 8 parçanın yer aldığı albümdeki tüm besteler Yavuz Akyazıcı imzasını taşıyor. Sanatçı New Shool jazz bölümünden mezun. Saksofoncu Billy Harper ve Reggie Workman, Buster Williams'ın öğrencisi olan sanatçı New York'ta okula devam ederken "Fiftyfive" adlı kulüpte düzenli olarak çaldı. Sonraları Birdland, Knitting Factory, Auggies gibi kulüplerde sahne aldı.

Doublemoon Kadınları

Doublemoon 200187 (2008)

Müzisyenler
Sultana (vo)
Natasha Atlas (vo)
Ayşe Sicimoğlu (vo)

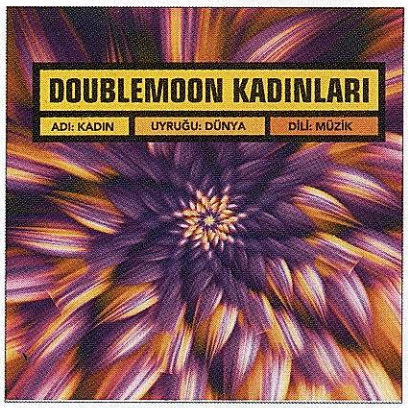

Burcu Baş (vo)
Aynur Doğan (vo)
Sabahat Akkiraz (vo)
Brenna MacCrimmon (vo)
Emel Sayın (vo)
Funda Güllü (vo)
Aziza A. (vo)
Susheela Raman (vo)
Azam Ali (vo)

Doublemoon 10. yılında dinleyicisini, seyircisini bugüne kadar yayımlanmış albümlerinde yer alan kadın vokallerinden bir seçkiyle selamlıyor. "Doublemoon'un kadınları", hikayeleri olan kadınlar. Yalnız sesleriyle ve müzikleriyle değil kendi hikayeleriyle de... Başkaldıranlar, sorgulayanlar, sesleri ve sözleriyle anlatanlar... Yaşları, kimlikleri, sesleri, duruşları, duyguları bambaşka da olsa bu albümde onları buluşturan, müzikle anlatmaya inanışları ve kadın olmaları... Göç edenler, seyyahlar, arayanlar, bulanlar, anlatanlar... Yılların ve yolların ötesinde hem çok gençler hem de çok yaşlı, hem çok uzaktalar hem de yanıbaşımızda... Almanya'dan, ABD'den, Kanada'dan, Anadolu'dan, İran'dan, Hindistan'dan... Dünden, bugünden ve yarından...

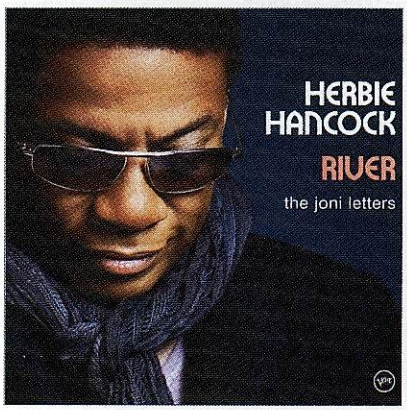

Herbie Hancock

River
Verve 44826 (2007)

Müzisyenler
Herbie Hancock (p)
Wayne Shorter (ss, ts)
Dave Holland (b)
Vinnie Colaiuta (d)
Lionel Loueke (g)

2008 Grammy ödüllü yılın albümü. Albüm hakkında Selim Benba'nın geniş yazısı bu sayımızda yer alıyor.

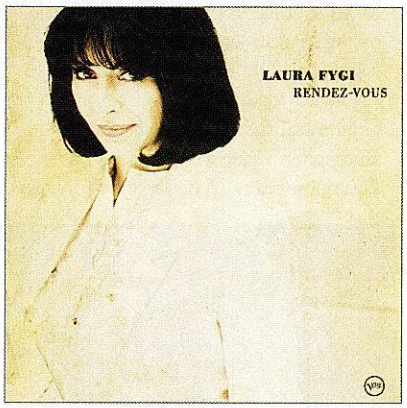

Laura Fgyi

Rendez-Vous
Verve 320581 (2007)

Müzisyenler
Laura Fgyi (vo)
Hans Vroomans (p)
Maarten van der Grinten (g)
Johan Plomp (b)
Marcel Serierse (d)
Jan Menu (s)

Fransız şarkıcı Laura Fygi'nin Hollandalı müzisyenlerle kaydettiği Fransızca sözlü albümü vokal ve Fransızca jazz severleri mutlu edecek. 14 parçanın yer aldığı albümdeki tüm aranjmanlar piyanist Hans Vroomans'a ait.

Liz Wright

The Orchard
Verve 51126 (2008)

Müzisyenler
Liz Wright (vo)
Chris Bruce (g)
Toshi Reagon (g)
Glenn Patscha (keyb)
Kenny Banks (p)
John Convertino (d)

New Yorklu şarkıcı Liz Wright üçüncü Verve albümü ile piyasada. Daha çok blues ve gospel soundlu, kontralto sesi ile dinleyenleri hayran bırakan sanatçı hayatı boyunca edindiği müzikal birikimini kullanarak Atlantalı köklerinden de faydalanmış. Günümüzü jazz'ına örnek kabul edilen sanatçının 12 şarkısının yer aldığı bu son albümünü türünden hoşlananlara öneriyoruz.

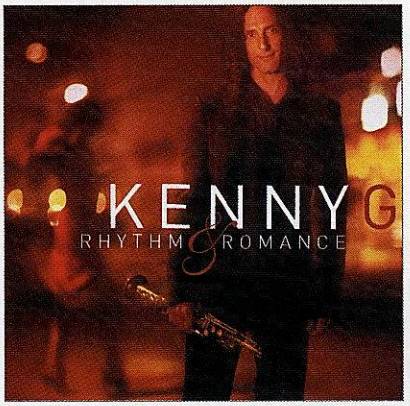

Kenny G

Rhythm and Romance
Concord 30670 (2008)

Müzisyenler
Kenny G (ss)
Walter Afanasieff (p)
Ramon Stagnero (g)
John Pena (b)
Alex Acuna (d)
Michito Sanchez (perc)

12 yeni Kenny G parçası. Sound aynı, yeni latin parçalar, eminim onu çok seven bir kitle var, zaten şu anda da dünyadaki satış listelerinin ilk sıralarında gösteriliyor.

Queen Latifah

Trav'lin' Light
Verve 36504 (2007)

Müzisyenler
Queen Latifah (vo)
Dan Higgins (as)
George Duke (p, Rhodes)
Toots Thielemans (har)
Stevie Wonder (har)
Anthony Wilson (g)

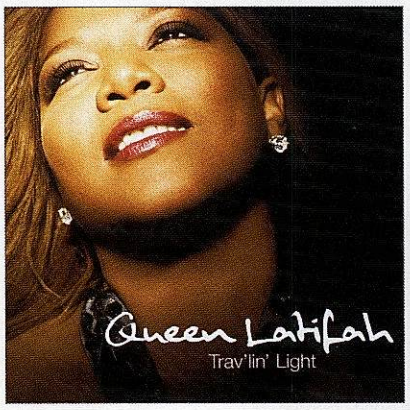

Alex Al (g)
Christian McBride (b)
Jeff Hamilton (d)
Kevin Richard (perc)

Pop şarkıcısı Queen Latifah inanılmaz bir kadro ile R&B ve jazz kokulu bir albümle karşınızda bu kez. Pek azını yukarıya yazabildiğimiz albümde çok geniş bir kadro yer alıyor. 13 parçaya yer verilmiş. Bir büyük orkestra, 3 ayrı prodüktör var. Bu albüm de satış listelerinin başında yer alıyor.

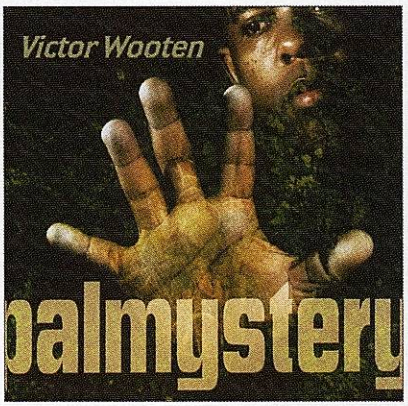

Victor Wooten

Palmystery
HeadsUp 3135 (2008)

Müzisyenler
Victor Wooten (b)
Joseph Wooten (keyb)
Jeff Coffin (ts)
Rod McGaha (tp)
Berry Green (tb)
Howard Levy (har)
Eric Silver (vi, mandolin)
Derico Watson (d)
JD Blair (d)
Basçı Victor Wooten'ın yeni albümü piyasada. Hemen her parçada yeni bir ismin yer aldığı bu yepyeni çalışma sadece bas ve basçı sevenlerin değil tüm müzisyenlerin ilgi ile dinlemesi gereken bir çalışma olmuş. Altümde 12 parça yer alıyor. "Song for my Father" adlı Horce Silver bestesi hariç diğerleri sanatçıya ait.

Lovano&Liebman&Coltrane

Saxophone Summit
Telarc 36732 (2008)

Müzisyenler
Joe Lovano (ts)
Dave Liebman (ss)
Ravi Coltrane (ts)
Randy Brecker (tp)
Phil Markowitz (p)
Cecil McBee (b)
Billy Hart (d)

Michael Brecker'a adanmış bir "tribute" albüm. Dergimizin sayfaları arasında Orhan Kahyaoğlu'nun kaleminden çok geniş olarak albümün hikayesini okuyabilirsiniz.

Esperanza

Esperanza
HeadsUp 31402 (2008)

Müzisyenler
Esperanza Spalding (b, vo)

Leo Genovese (p)
Donald Harrison (as)
Ambrose Akinmusire (tp)
Otis Brown (d)

Berklee'den 15 yaşındaki Portlandlı bascı Esperanza ortalığı kasıp kavuruyor. Hem şarkı söylüyor, hem de akustik bas çalıyor. Daha web sayfası bile yoktu biz aradığımızda, okuldan öğrenci olarak biyografisini okuyabiliyorsunuz. Ama albümünü piyasada bulabilirsiniz.

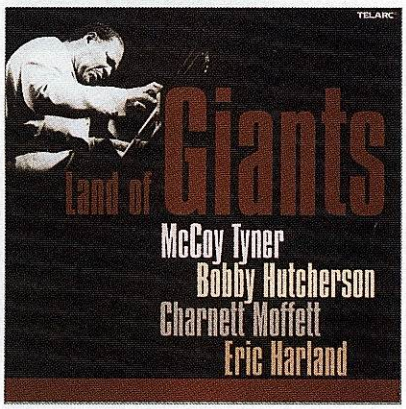

MyCoy Tyner

Land of Giants
Telarc 35762 (2003)

Müzisyenler
McCoy Tyner (p)
Bobby Hutcherson (vib)
Charnett Moffett (b)
Eric Harland (d)

Daha önce 2002 yılında yayımlanan bu albüm almamış olanlar için yeniden piyasada. Albümde 10 parça var, tamamı McCoy Tyner bestesi.

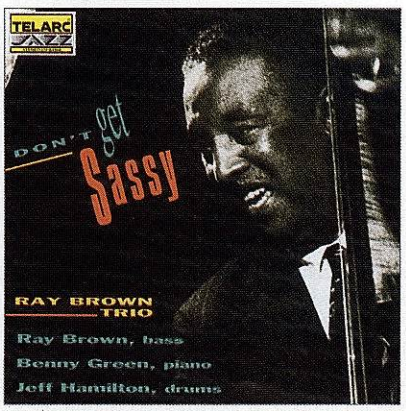

Ray Brown Trio

Don't Get Sassy
Telarc 833682 (1994)
Müzisyenler
Ray Brown (b)
Benny Green (p)
Jeff Hamilton (d)

Yine daha önce piyasaya çıkmış bir CD, arşivlerinde bulundurmak isteyenler için yeniden bir miktar getirtilmiş. 9 parçanın yer aldığı kayıtta bir Ray Brown bestesinden başka; Thad Jones, Cole Porter, Oscar Peterson, Mario Bauza, Sacha Distel, Dizzy Gillespie, Billy
Strayhorn ve Duke Ellington besteleri yer alıyor.

Oscar Peterson

Side by Side
Telarc 83341 (1994)

Müzisyenler
Itzhak Perlman (vi)
Oscar Peterson (p)
Herb Ellis (g)
Ray Brown (b)
Grady Tate (d)

Oscar Peterson'ın kaybından sonra CD'leri de bir başka değer kazandı tabiki. Hele kemancı Itzhak Perlman ile kaydettiği bu kayıt, ellerinde olmayanlar için yeni bir fırsat. Albümde 12 parça yer alıyor.

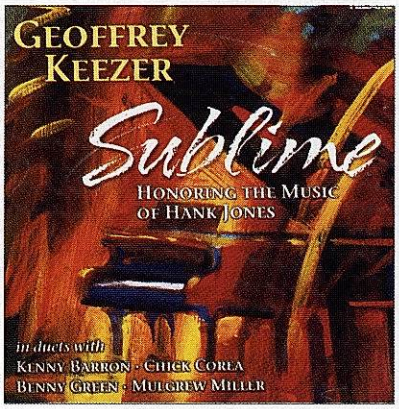

Geoffrey Keezer

Sublime
Telarc 83563 (2003)

Müzisyenler
Geoffrey Keezer (p)
Kenny Barron (p)
Chick Corea (p)
Benny Green (p)
Mulgrew Miller (p)
Piyanist Geoffrey Keezer'ın Hank Jones'un müziği ve onun anısına piyanist arkadaşlarıyla yaptığı düetlerden oluşan bu albümde 10 parça var.

Jim Hall

Textures
Telarc 83402 (1997)

Müzisyenler
Jim Hall (g)
Joe Lovano (ss)
Jim Pugh (tb)
Ryan Kisor (tp)
Claudio Roditi (flg)
Scott Colley (b)
Derek DiCenzo (steel d)
Terry Clarke (d)
Gil Goldstein (cond)

Jim Hall'un 1997 yılında kaydettiği ünlü albümü Textures henüz almayanlar için yeniden raflarda. 7 parçanın yer aldığı albümdeki tüm parçaların bestecisi ve aranjörü de Jim Hall.

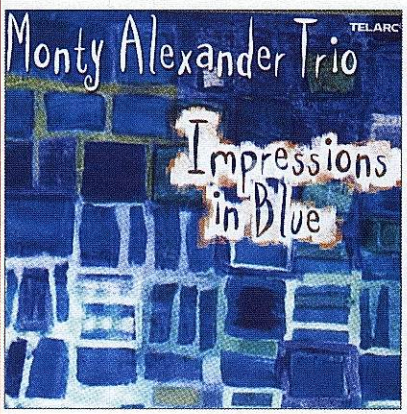

Monty Alexander Trio

Impressions in Blue

Telarc 35782 (2003)

Müzisyenler
Monty Alexander (p)
Hassan Shakur (b)
Mark Taylor (d)

Piyanist Monty Alexander'ın 2003 trio kaydı tekrar raflarda. 11 parçanın yer aldığı albüm Duke Reflections, Where the Trade Winds Blow, King Cole Reflections, Way Out West adlı bölümlere sahip. Birinde John Pizzarelli de gitar çalıyor.

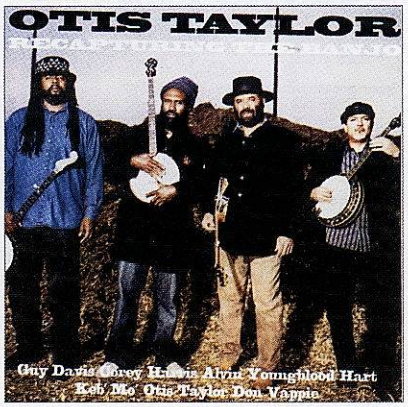

Otis Taylor

Recapturing The Banjo
Telarc 83667 (2008)

Müzisyenler
Alvin Youngblood Hart (banjo)
Corey Harris (banjo)
Don Vappie (banjo)
Otis Taylor (banjo)
Cassie Taylor (b, vo)
Keb' Mo' (b)
Bu yıl Efes Pilsen Blues Festivalinin de konuklarından olan Otis Taylor liderliğindeki albüm ABDli banjo müzisyenlerini bir araya getirmiş. 14 parçanın yer aldığı albümde aranjmanları Otis Taylor ve Keb' Mo' birlikte yapmışlar.

Eric Bibb

Get On Board
Telarc 83675 (2008)

Müzisyenler
Eric Bibb (g, vo)
Javier Solis (d, tamburin)
Tonny Simms (b, g)
Chuck Anthony (g)
Staffan Findin (tb)
Peter Lindhamre (tp)
Andreas Anderson (s)

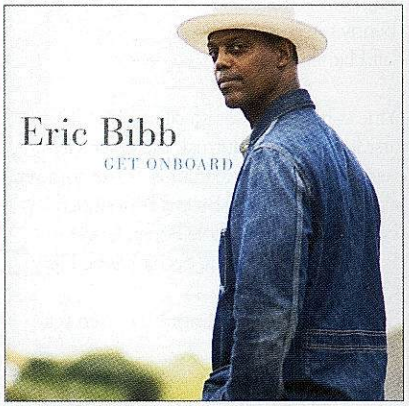

1951 doğumlu blues gitaristi Eric Bibb'in yeni çalışmasında 12 parça var. Daha çok Avrupa'da yaptığı kariyeri ile tanınan sanatçı jazz'ı bir aileden geliyor.

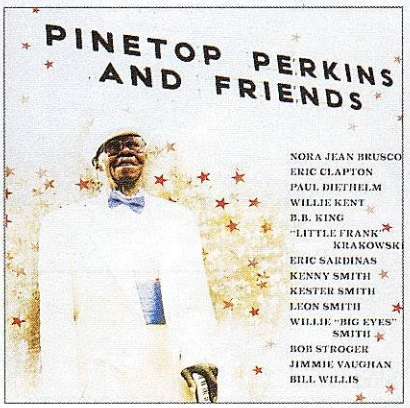

Pinetop Perkins

And Friends
Stoneagle Music 36802 (2008)

Müzisyenler
Pinetop Perkins (p)
Blues severler için bir blues albümünü daha duyuralım. 1913 doğumlu aslında bir gitarist olan sanatçının arkadaşları ile yaptığı çalışmaların yer aldığı CD'de 10 parça var. Arkadaşları kimmiş derseniz, Nora Jean Brusco, Eric Clapton, Paul Diethelm, Willie Kent, B.B.King, "Little Frank" Krakowski, Eric Sardinas, Kenny Smith, Kester Smith, Leon Smith, Willie "Big Eyes" Smith, Bob Stroger, Jimmie Vaughan, Bill Willis.

Tab Benoit

Night Train
Telarc 36742 (2008)

Blues müzisyeni Tab Benoit'nın Lousiana's Leroux ile yaptığı kayıtlardan. 2006 Grammy adayı olan Brother to the Blues'dan sonra üçüncü birlikte kayıt. Bu kayıtlarda rock yıldızı Jimmy Hall, ağız armonikasında Kim Wilson,

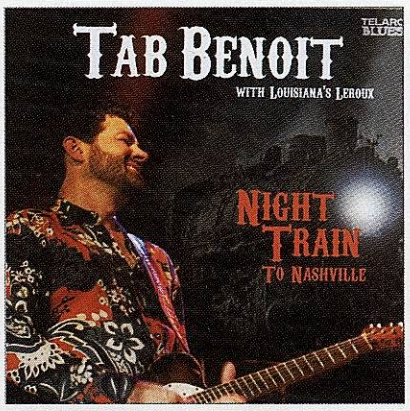

country rocker Jim Lauderdale, akordion ve ağız armonikacı Jumpin' Johnny Sansone ve Louisiana'dan pekçok sanatçı yer alıyor. Albümde 11 parçaya yer verilmiş.

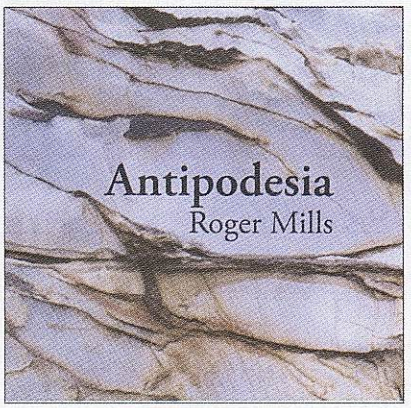

Roger Mills

Antipodesia
UCM 510036 (2007)

Müzisyenler
Roger Mills (tp, prog.)
Helen Jenner (flt)
Paul Wigens (d)
Jay Johns (perc)
Dave Perry (bclt)
Roger Evans (poem, narr)
Agnieszka Bolonska (vo)

Mircan Kaya'nın sahibi olduğu (UCM) Uncatalogued Music prodüksiyonlarından yeni bir çalışma. Roger Mills'e ait. Avustralya asıllı sanatçının ilk solo trompet çalışması olan bu albümde Sidney, Hollanda, Venedik, Slovenya ve Londra gibi dünyanın farklı bölgelerinden saha kayıtlarını da içeren Antipodesia albümü Türkiye'de deneysel müzik alanında bir ilk denebilecek aykırı bir çalışma olarak yabancı müzik otoritelerinden övgülü yorumlar aldı. İngiltere'den emprovize jazz grubu Limbo ile iki adet albüm kaydeden sanatçı OUTIM (Once Upon a Time in Mingrelia) albümünde Doğu Karadeniz

tulumu yerine Kelt gaydası kullandı. Lazca-Megrelce dilini, müzik çalışmalarında farklı bir biçimde kullanarak bu dili daha çağdaş bir platforma taşıdı. Türünden hoşlananlara öneriyoruz.

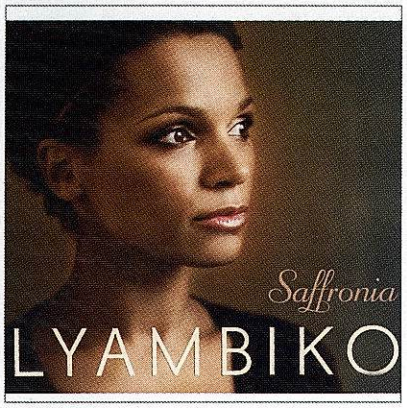

Lymbiko

Saffronia
Sony 31622 (2008)

Müzisyenler
Lyambiko (vo)
Marque Lowenthal (p)
Robin Draganic (b)
Heinrich Köbberling (d)

Lyambiko jazz dünyasının en yeni sanatçılarından. Akıcı, ipeksi sesiyle dinleyenleri bambaşka bir dünyaya götürüyor. 2000 yılında canlı jazz performanslarına başlayan Lyambiko, kendi adını taşıyan grubuyla birlikte 4 albüm kaydetti. "Lyambiko" ve "Love... and Then" ise Jazz Ödülü'ne layık görüldü. "Inner Sense" de kendi parçalarını seslendirmişti. Hakkında yazılan yazılarda "Lyambiko, uzun zamandan beri en çok umut vadeden jazz vokalistlerinden, ve jazz konserlerine kalabalıkları toplayacak olan yeni yetenektir. Billie Holiday'in dramını, Julie London'un nefes kesen seksiliğini ve Nina Simone'deki o bambaşka tadı hissettiriyor. Hem karakterli hem de kolay incinebilir hissi veren sesiyle harikalar yaratıyor. Eşsiz tonlama yeteneği sayesinde aynı zamanda 3 farklı şarkıcı dinliyor hissine kapılabilirsiniz" deniyordu. O da bu yeni albümünde Nina Simone'a çok benzeyen sesi ile onun parçalarını seslendirdiği gibi, albümde Tanzanyalı köklerine de bir folk parçasıyla sevgisini göndermiş.

Horace Silver

Live at Newport '58
Blue Note 98070 (2008)

Müzisyenler
Louis Smith (tp)
Junior Cook (ts)
Horace Silver (p)

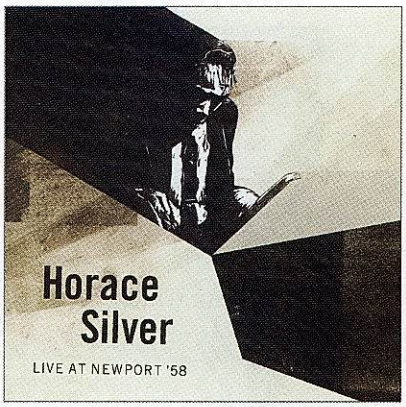

Gene Taylor (b)
Louis Hayes (d)

Çok özel bir kayıt. Newport jazz Festivalinde 1958'de canlı kaydedilmiş, arşivler arasında kalmış. Piyanist Horace Silver'ın altın çağlarına tanıklık eden kayıt dönemin müzikal esintilerini de yansıtıyor. Bu kayıttan sonra 5 yıl daha devam eden grubun birlikteliği o dönemde oldukça popüler kabul ediliyordu. İlk kez basılan bu kayıt arşivlik.

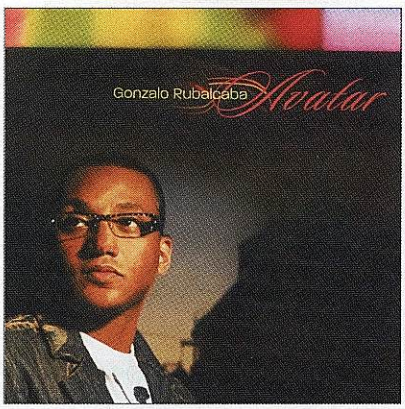

Gonzalo Rubalcaba

Avatar
Blue Note 84185 (2008)
Müzisyenler
Gonzalo Rubalcaba (p, keyb)
Yosvany Terry (as, ts, perc)
Mike Rodriguez (tp, flgh)
Matt Brewer (b)
Marcus Gilmore (d)

Adını kaydın yapıldığı stüdyodan alan albümde hepsi de birer besteci ve aranjör olan grubun birlikteliği dinlemeye değer. Albümde 7 parça yer alıyor. Horace Silver bestesi Peace haricinde tamamı grup elemanlarının çalışması.

Tal Farlow

Autumn Leaves
Concord 21332 (2003)

Müzisyenler
Tal Farlow (g)

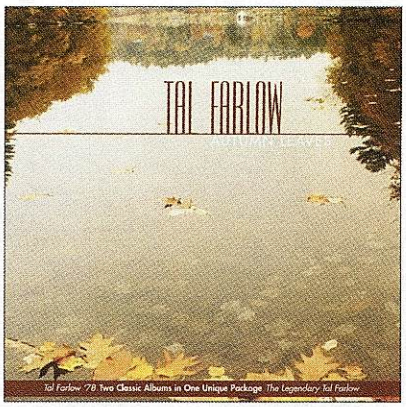

Gary Mazzaroppi (b)
Tom Sayek (d)
Sam Most (ts)
Frank Strazzi (p)
Bob Maize (b)
Al "Tootie" Heath (d)

Tal Farlow'un ilk kez 1978'de ve 1985'de yayımlanan 2 albümü daha önce 2003'de piyasaya çıkmış. 2 CD'li bir paket olarak tekrar piyasada. Daha önce almamış olanlara bir fırsat daha. Birinci CD'de trio olarak çalıyorlar ve 8 parça var. İkinci CD'de ise saksofon ve piyanolu grupla quintet olarak çalıyorlar ve 8 parça da burada var.

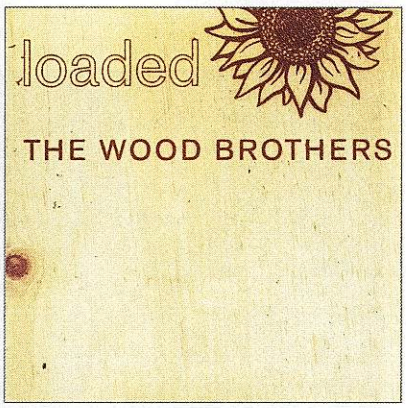

The Wood Brothers
Loaded

Blue Note 06048 (2008)
Müzisyenler
Oliver Wood (g, vo)
Chris Wood (b, vo)

Blues'dan folk'a, rock'a kadar giden gitar, bas ve vokal grubunun neler yaptıklarını merak edenlere öneriyoruz. Parçalarda konuklar da yer alıyor. John Medeski, Billy Martin, Kenny Wollesen, Amos Lee bunlardan bazıları...

Alice Ricciardi

Comes Love
Blue Note 519255 (2008)

Müzisyenler
Alice Ricciardi (vo)
Roberto Tarenzi (p)

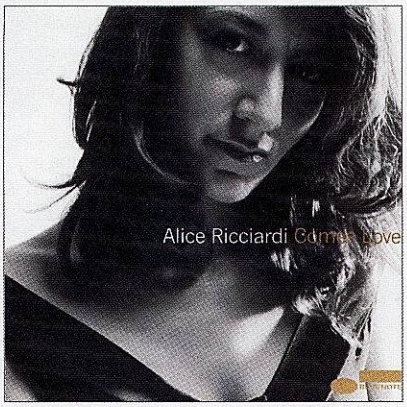

Neal Miner (b)
Paolo Benedettini (b)
Marco Bovi (g)
Pasquale Bardaro (vib)
Gaetano Partipilo (flut, as)
Will Terrill (d)
Fabrizio Bosso (tp)

1975'te Milano'da dünyaya gelen İtalyan sanatçı Alice Ricciardi, jazz dünyasının yeni yeteneklerinden. Giuseppe Verdi Konservatuarı'nda eğitimini tamamlayan Ricciardi'nin çeşitli müzik yarışmalarında ödülleri de var. İlk albümü Comes Love ile müzikal birikimini ve yeteneğini müzikseverlerle paylaşıyor.

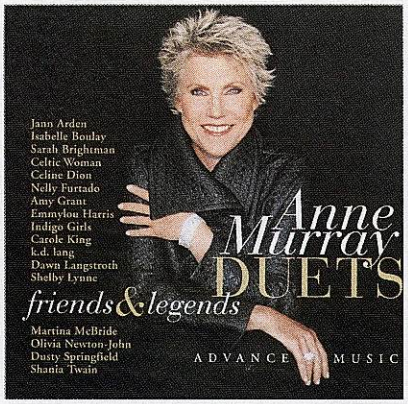

Anne Murray

Duets
EMI 514607 (2007)

Müzisyenler
Anne Murray (vo)

Kanadalı vokalist Anna Murray'nin kendisi gibi kadın şarkıcıların düetlerinden oluşmuş yeni albümü bizde de piyasaya çıktı. Albümdeki düetlerde yer alan sanatçılar şöyle; Shania Twain, Martina McBride, Nelly Furtado, Isabelle Boulay, k.d. Lang, Celtic Woman, Carole King, Olivia Newton-John, Emmylou Harris, Jann Arden, Shelby Lynne, Sarah Brightman, Celine Dion, Amy Grant, Indigo Girls, Dusty Springfield ve Anne'in kızı Dawn Langstroth.

Sarah Brightman

Symphony
EMI 18924 (2007)
Dünya çapında 26 milyon kopya CD ve 2 milyon kopya DVD satışı ile tüm zamanların en çok satan sopranosu Sarah Brightman'ın yepyeni albümü piyasaya çıktı. Geçtiğimiz yıl "Diva-The Singles Collection" adlı best-of bir albüm yayımlayan Brgihtman, şimdi de "Symphony" adlı albümü ile geri dönüyor. Sanatçının İspanyolca, Fransızca, İtalyanca'nın yanı sıra bu albümde ilk kez Almanca seslendirdiği bir şarkı da yer alıyor. Sarah Brightman'ın uzun yıllar beraber çalıştığı Frank Peterson, bu albümün de prodüktörü... Andrea Bocelli, Alessandro Safina, Paul Stanley ve önümüzdeki günlerde adını çok fazla duyacağımız Meksikalı tenor Fernando Lima'nın da Sarah Brightman'a eşlik ettiği şarkılar ve daha fazlası için "Symphony" albümünü mutlaka dinleyin

Leila Olivesi

L'etrange Fleur
Nocturne 430 (2007)
Müzisyenler
Leila Olivesi (p)
Manu Codjia (g)
Chris Jennings (b)
Donald Kontomanou (d)
Türkiye'de de konserler veren Fransız piyanist Leila Olivesi'nin yeni çalışması piyasaya çıktı. Daha fazla bilgi için www.leilaolivesi.com

Andy Davis Quartet

Getting Giggy
Rhythm&Muse 60007 (2008)

Müzisyenler
Andy Davis (tp)
Ivo Neame (p)
Lorenzo Bassignani (b)
Reinis Axelsson (d)

Türkiye'de geçen sene konserler veren İngiliz grup Andy Davis Quartet'in yeni çalışması piyasaya çıktı. Daha fazla bilgi için www.andydavisquartet.com

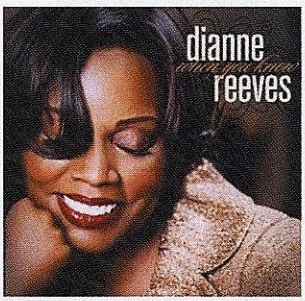

Diane Reeves

When You Know
Blue Note 21789 (2008)

Müzisyenler
Dianne Reeves (vo)
Steve Wilson (ss)
Romero Lumambo (g)
Russell Malone (g)
George Duke (p)
Reginald Veal (b)
Greg Hutcherson (d)

Bu albüm 15 Nisan'da ABD'de piyasaya çıkacak. Bize dinleme CD'si gönderildiğinden ne zaman bizde piyasada olur bilemiyoruz ama dergimiz 3 ay piyasada olacağından bu süre içinde sanırız sizin de elinize geçecektir.

Yukarıda sayılanlardan başka müzisyenlerin de yer aldığı albüm sanatçının neredeyse 5 yıllık yeni birikimlerini biraraya getirdiği çalışması olmuş. Modern pop standartlarını yorumlayarak çok değerli bir "American Songbook" oluşturmuş. 2 Grammy ödülü sahibi sanatçının bu albümünde, aynı zamanda kuzeni de olan ünlü piyanist George Duke ile birlikte çalışmışlar, 10 harika parçaya yer vermişler.

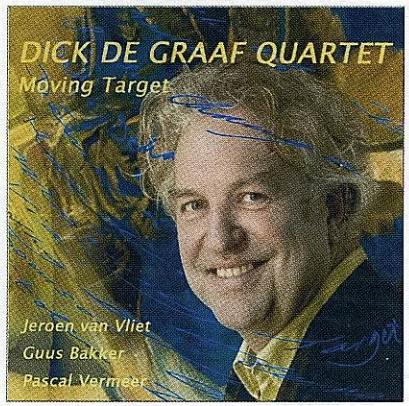

Dick De Graaf Quartet

Moving Target
Soundroots 02 (2007)

Müzisyenler
Dick De Graaf (ts, ss)
Jeroen van Vliet (p, Rhodes)
Guus Bakker (b)
Pascal Vermeer (d)

Türkiye'de gitarist Onur Ataman ile konserler veren Hollandalı tenorcu Dick DeGraaf'ın yeni çalışması piyasaya çıktı. Daha fazla bilgi için www.dickdegraaf.com

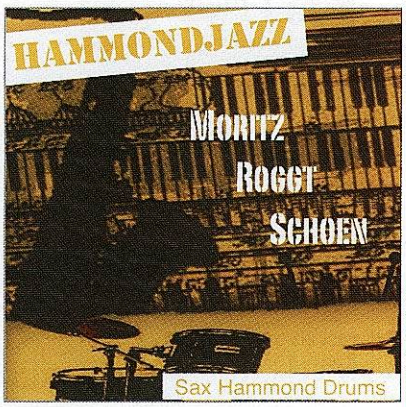

Wolfgang Roggenkamp

Hammondjazz
MRS (2007)
Müzisyenler
Raimond Moritz (ts, ss)
Wolfgang Roggenkamp (Ham.org)
Schoen (d)
Türkiye'de gitarist Önder Focan ile konserler veren Alman Hammond orgcu Wolfgang Roggenkamp'ın yeni çalışması piyasaya çıktı. Daha fazla bilgi için www.wolfgangroggenkamp.com

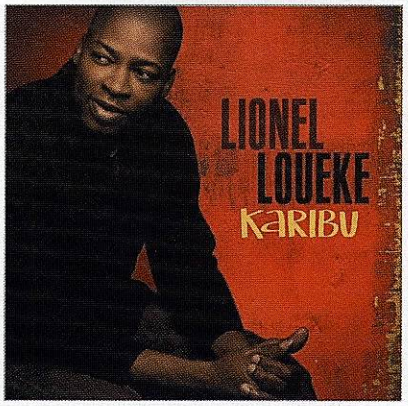

Lionel Louke

Karibu
Blue Note 188162 (2008)

Müzisyenler
Lionel Louke (g, vo)
Massimo Biolcati (b)
Ferenc Nemeth (d)
Afrikalı jazz gitaristi Lionel Louke'nin yeni albümü yolda... "Hoşgeldin" anlamına gelen "Karibu" adlı albümü ile gitarı kadar yorumculuğunun da ne kadar iyi olduğunu kanıtlayacak olan Loueke bu albümde de triosu ile yola devam ediyor. Massimo Biolcati ve Ferenc Nemeth ile başarılı işlere imza atan Louke'nin albümünde konuk sanatçı sıfatı ile
Herbie Hancock ve Wayne Shorter karşımıza çıkıyor. Hancock ve Loueke daha önce Hancock'un Grammy ödüllü albümü "River: The Joni Letters"da da beraber çalışmışlardı.

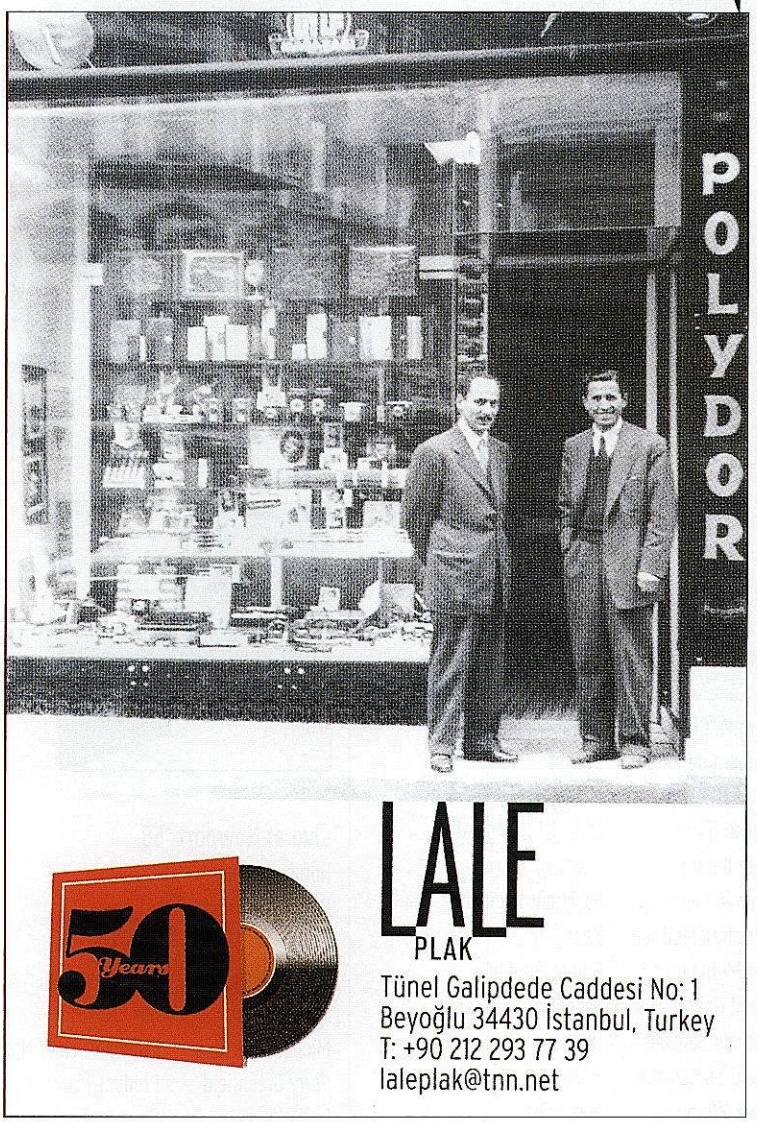

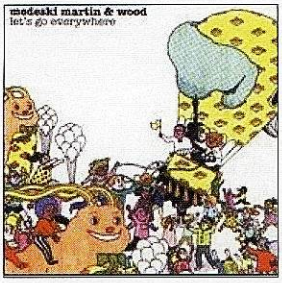

Let's Go Everywhere
Medeski, Martin & Wood
MRI

Randy Bernsen	Vocal Engineer
Chris Bittner	Assistant
Michael Fossenkemper	Mastering
Chris Jenkins	Assistant
David Kent	Engineer, Mixing
Billy Martin & Socket	Percussion, Arranger, Drums, Maracas Mbira, Author, Vocal Engineer
John Medeski	Keyboards, Author
Marvin Pontiac	Vocals
Kevin Salem	Vocal Engineer
Chris Wood	Bass, Guitar, Harmonica, Vocals, Author, Vocal Engineer
Oliver Wood	Vocals

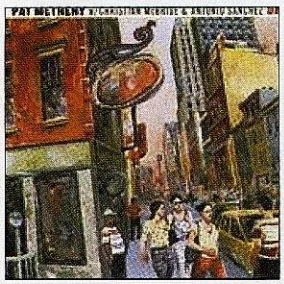

Day Trip
Pat Metheny Trio
Nonesuch

Karina Benznicki	Production Supervisor
Eli Cane	Production Coordination
Carolyn Chrzan	Guitar Technician
Barbara de Wilde	Design
Joe Ferla	Mixing
Ronen Givony	Editorial Coordinator
Pete Karam	Engineer
Hyomin Lee	Assistant Engineer
Christian McBride	Bass
Pat Metheny	Guitar, Producer
David Oakes	Technical Assistance
Antonio Sanchéz	Drums
David Sholemson	Production Coordination
Mark Wilder	Mastering

The New Crystal Silence
Chick Corea/Gary Burton
Stretch

Marc Bessant	Art Direction
Jason Blackwell	Assistant Engineer
Evelyn Brechtlein	Production Coordination
Gary Burton	Producer, Liner Notes, Executive Producer
Chick Corea	Producer, Liner Notes, Executive Producer
Tony David Cray	Engineer
Wolfgang Fink	Director
Tim Garland	Mixing, Orchestral Arrangements
Ian Phillips Kerr	Copyist
Bernie Kirsh	Engineer
R. Andrew Lepley	Photography
Pat Metheny	Liner Notes
Aimee Paret	Recording Manager
Bill Rooney	Executive Producer
Julie Rooney	Art Coordinator
Buck Snow	Assistant Engineer
Jonathan Stockhammer	Conductor
Sydney Symphony Orchestra	Orchestra
Brian Vibberts	Mixing

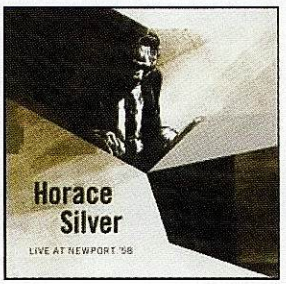

Live at Newport '58
Horace Silver
Blue Note/EMI

George Avakian	Recording Supervision
Junior Cook	Sax (Tenor)
Michael Cuscuna	Producer, Liner Notes
Perry Greenfield	Product Manager
Louis Hayes	Drums
Gordon Jee	Creative Director
Keith Karwelies	A&R
Horace Silver	Piano
Louis Smith	Trumpet
Gene Taylor	Bass
Adjutor Theroux	Engineer
Mark Wilder	Remixing, Mastering
Francis Wolff	Photography

Born Broke
Peter Brotzmann/Peeter Uuskyla
Atavistic

Peter Brötzmann	Clarinet, Sax (Tenor), Cover Art
Amanda Protidou	Photography
Dragan Tanaskovic	Engineer
Peeter Uuskyla	Drums, Liner Notes

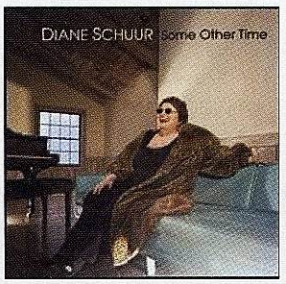

Some Other Time
Diane Schuur
Concord

Dan Balmer	Guitar, Arranger
Paul Blakemore	Mastering
Robert Hoffman	Design
Reggie Jackson	Drums
Maura Lanahan	Photography
Dave Love	Executive Producer
June Murakawa	Mixing Assistant
Randy Porter	Piano, Arranger, Producer
Diane Schuur	Piano, Arranger, Vocals, Producer
Marc Silag	Producer
Bill Airey Smith	Engineer, Mixing
Scott Steed	Bass

The Orchard
Lizz Wright
Verve Forecast

Oren Bloedow	Guitar (Acoustic), Bass, Guitar (Electric)
Chris Bruce	Guitar (Acoustic), Bass, Guitar (Electric)
Joey Burns	Guitar (Acoustic), Bass, Cello, Group, Guitar (Baritone)
Greg Calbi	Mastering
Dahlia Ambach Caplin	A&R
Dana Collins	Management
John Covertino	Percussion, Drums, Vibraphone
Matthew Cullen	Engineer
Larry Eagle	Percussion, Drums
Sylvia Grieser	Stylist
Lisa Hansen	Release Coordinator
Steve Jensen	Management
Justin Kessler	Engineer
Hollis King	Art Direction
Martin Kirkup	Management
Tony Maserati	Mixing
Cameron Mizell	Release Coordinator
Evelyn Morgan	A&R
John Newcott	Release Coordinator
Glenn Patscha	Keyboards
Ben Perowsky	Drums
Toshi Reagon	Guitar (Acoustic), Vocals (bckgr)
Mark Roule	Assistant
Catherine Russell	Vocals (bckgr)
Vincent Soyez	Photography
Craig Street	Producer
Jacob Valenzuela	Trumpet
Jim Waters	Engineer
Martin Wenk	Trumpet
Lizz Wright	Vocals

Twilight World
Marian McPartland
Twilight World

Abbey Anna	Art Direction
Glenn Davis	Drums
Paul De Barros	Liner Notes
Mike Gassel	Package Design
Josiah Gluck	Engineer
Stephen Hart	Mixing
Mary Hogan	A&R
Marian McPartland	Piano
Nick Phillips	Producer
Brad Riesau	Production Assistant
Joe Tarantino	Mastering

The Dreamers
John Zorn
Tzadik

Cyro Baptista	Percussion
Joey Baron	Drums
Heung-Heung "Chippy" Chin	Artwork, Design
Trevor Dunn	Bass
Scott Hull	Mastering
Marc Ribot	Guitar
Jamie Saft	Keyboards
Kazunori Sugiyama	Associate Producer
Marc Urselli	Engineer, Mixing
Kenny Wollesen	Vibraphone
John Zorn	Arranger, Conductor, Sax (Alto), Producer

Bridge Over Troubled Water
Paul Desmond
A&M

Gene Bertoncini	Guitar
Sam T. Brown	Guitar
Sam Brown	Guitar
Ron Carter	Bass

Paul Desmond	Sax (Alto)
Herbie Hancock	Piano (Electric)
Jerry Jemmott	Bass
Hollis King	Art Direction
Erick Labson	Mastering
Bill Lavorgna	Drums
Andy McKaie	Reissue Supervisor
Cameron Mizell	Production Coordination
Airto Moreira	Drums
João Palma	Drums
Don Sebesky	Producer
Tom Wilkes	Art Direction
Isabelle Wong	Package Design

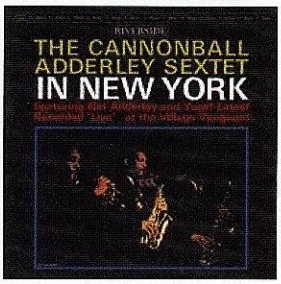

Sextet in New York
Cannonball Adderley
Riverside

Cannonball Adderley	Sax (Alto)
Nat Adderley	Cornet
Rikka Arnold	Editorial
Chris Clough	Project Assistant
Larissa Collins	Art Direction
Ken Deardoff	Cover Design
Ray Fowler	Engineer
Louis Hayes	Drums
Sam "Stovepipe No. 1" Jones	Bass
Orrin Keepnews	Reissue Producer, Supervisor, Annotation, Original Liner Notes
Yusef Lateef	Flute, Oboe, Sax (Tenor)
Nick Phillips	Project Supervisor
Albert Roman	Project Assistant
Steve Schapiro	Photography
Joe Tarantino	Remastering
Joe Zawinul	Piano

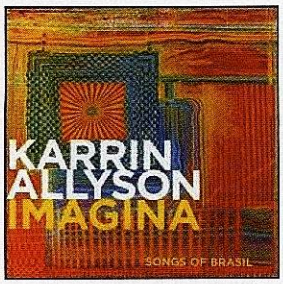

Imagina: Songs of Brasil
Karrin Allyson
Concord

Karrin Allyson	Piano, Arranger, Vocals, Producer, Liner Notes
Abbey Anna	Art Direction
Chris Caswell	Arranger
Ethan Donaldson	Assistant Engineer
David Finck	Arranger, Bass (Acoustic)
Rod Fleeman	Guitar (Acoustic), Arranger
Josiah Gluck	Engineer, Mixing
Gil Goldstein	Piano, Accordion
Mary Hogan	A&R
George Horn	Mastering
Steve Nelson	Marimba, Vibraphone
Jesse Nichols	Assistant Engineer
Andrew Pham	Art Direction, Package Design
Nick Phillips	Producer
Randee Saint Nicholas	Photography
Michael Spiro	Conga, Pandeiro, Surdo, Cuica, Shaker, Guiro, Tamborim
Todd Strait	Drums
Doug Walters	Arranger

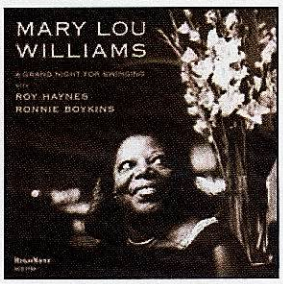

A Grand Night for Swinging
Mary Lou Williams
Highnote

Ronnie Boykins	Bass
Joe Fields	Producer
Roy Haynes	Drums
Keiji Obata	Design
Chuck Stewart	Photography
David Stoller	Remastering
Mary Lou Williams	Piano

Live
Brad Mehldau Trio
Nonesuch

Jeff Ballard	Drums
Greg Calbi	Mastering
James Farber	Engineer, Mixing
John Gall	Design
Larry Grenadier	Bass
Robert Hurwitz	Executive Producer
Rick Jacobsohn	Engineer
Timothy Martyn	Engineer
Brad Mehldau	Piano, Producer
Michael "Mick" Wilson	Photography

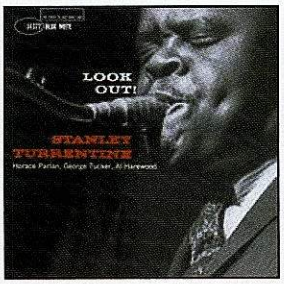

Look Out
Stanley Turrentine
Blue Note

Bob Blumenthal	Liner Notes
Ronnie Brathwaite	Cover Photo
Michael Cuscuna	Reissue Producer
Ira Gitler	Original Liner Notes
Al Harewood	Drums
Gordon Jee	Reissue Director
Alfred Lion	Producer
Reid Miles	Cover Design
Horace Parlan	Piano
George Tucker	Bass
Stanley Turrentine	Sax (Tenor)
Rudy Van Gelder	Remastering
Francis Wolff	Photography
Amanda Wray	Reissue Design

Avatar
Gonzalo Rubalcaba

Jim Anderson	Engineer, Tracking
Lorne Behrman	A&R
Ken Blaydow	Executive Producer
Matt Brewer	Bass (Acoustic)
Mario Garcia	Post Digital Production
Marcus Gilmore	Drums
Perry Greenfield	Product Manager
Gordon Jee	Creative Director
Carla Leighton	Art Direction, Design
Clay Patrick McBride	Photography
Brian Montgomery	Assistant
Mike Rodriguez	Trumpet, Flugelhorn
Gonzalo Rubalcaba	Piano, Arranger, Keyboards, Producer
Yosvany Terry	Percussion, Sax (Alto), Sax (Soprano), Sax (Tenor)
Allan Tucker	Mastering, Mixing
Eli Wolf	A&R

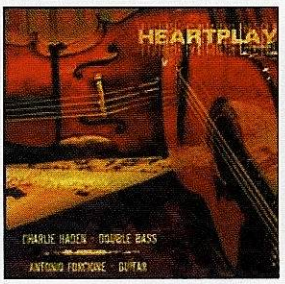

Heartplay
Charlie Haden/Antonio Forcione

Antonio Forcione	Guitar, Cover Photo
Charlie Haden	Double Bass

BBC ACTIVE

BOYUT YAYIN GRUBU

Çocuklar için EĞLENCELİ İNGİLİZCE

Komik skeçler, çizgi karakterler ve şarkılarla güle oynaya İngilizce...

40'dan fazla ülkenin çocuklarının İngilizce öğrendiği, Cambridge ESOL Young Learners müfredatına uygun BBC'nin dil eğitimi şimdi Türkiye'de.

DVD VIDEO

Kids ENGLISH ZONE

Okul öncesi ve başlangıç seviyesindeki çocuklar için.

Çocuklar DVD'leri izlerken günlük hayatın dil kullanım kalıplarını komik skeçler ile öğrenecekler. Hayvanlar, bitkiler, eşyalar, taşıtlar ve dünyanın her yerinden çocuklarla tanışacaklar.

Çalışma kitapları sayesinde çocuklar sözcük ve dil bilgilerini, yazım becerilerini geliştirecek, kesme – yapıştırma aktiviteleri ve eğlenceli masa oyunlarıyla İngilizce'yi severek öğrenecekler.

DVD'ler tek başlarına öğretici olabildikleri gibi ebeveynler için Türkçe destekli rehber bölümler içeren çalışma kitapları birlikte çalışıldığında daha da etkin sonuçlar veriyor.

Tanıtım fiyatı kısa bir süre için ayda sadece **9,95 YTL**

İngilizceye Başlamak İçin Mükemmel Bir Kaynak

3 DVD
3 Çalışma Kitabı
25 saatlik eğitim...

BBC ACTIVE TÜRKİYE SATIŞ NOKTASI

TANITIM FİYATI AVANTAJINDAN YARARLANMAK İÇİN TEK SATIŞ NOKTASI HEMEN ARA!

0212 444 53 53
www.aktifingilizce.com

RADYO OXİ-GEN 95.9 NTV RADYO 102.8 AÇIK RADYO 94.9 TRT RADYO-3 88.2 RADYO ÜNİVERSİTE 91.5
İTÜ RADYOSU 103.8 RADYO ODTÜ 103.1 DİNAMO 103.8 RADYO BİLKENT 96.6

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PAZARTESİ	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:00-04:00	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	04:00-05:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	11:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Elektro-akustik	Groove Zone	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	18:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	20:00-22:00	Caz Mavisi	Batuhan Aytaç, Baraz Uran	Radyo Bilkent
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Kulübü	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
SALI	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Genç Cazcılarımız	Hakan Çorbalı	TRT Radyo-3
	03:00-04:00	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	04:00-05:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Caz Sonrası	Hande İyicil	Açık Radyo
	15:00-17:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	Basic Soul	Simon Harrison	Dinamo 103.8
	16:00-17:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	21:00-22:00	Gitaresk	Jak Kohen	Açık Radyo
	22:00-23:00	Esintiler	Seda Binbaşıgil	Açık Radyo
	22:00-23:00	Blue Random	DJ Ngt	Radyo Oxi-Gen
	22:15-23:00	Blues'un Tonları		TRT Radyo-3
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz'da Modern Kavramlar		TRT Radyo-3
ÇARŞAMBA	01:00-02:00	Cazda Modern Kavramlar		TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:00-04:00	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	04:00-05:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	09:00-12:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	17:00-20:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	22:00-23:00	Ayın Karanlık Yüzü	Yosi Falay	Açık Radyo
	22:00-23:00	Bizzare Z	DJ Bizzare Z	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Ustaları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz Portreleri	Mustafa Aykın	Açık Radyo

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PERŞEMBE	03:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:00-04:00	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	04:00-05:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Cazır Cazır	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	13:00-15:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	20:00-21:00	Mavi Tren	Güven İlter	Açık Radyo
	22:00-23:00	Cazkolik	Feridun Ertaşkan	Açık Radyo
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Koleksiyonu	Ali Güngör	TRT Radyo-3
CUMA	04:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:00-04:00	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazda Kadın Portreleri		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Caz Türbülans	Recep Şencan	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Cazın Panoraması		TRT Radyo-3
	16:00-18:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:15-18:00	TRT İstanbul Hafif Müzik ve Caz Orkestrası	Caner Beklim	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Görgün Taner - Göver Kazancıoğlu - Harun İzer - Can Hankendi	Açık Radyo
	21:00-22:00	Aşağı Mahalle	Ümit Baykara	Açık Radyo
	23:00-00:00	Şu Caz Dedikleri	Ali Sönmez	TRT Radyo-3
CUMARTESİ	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazın Panoraması		TRT Radyo-3
	04:00-12:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	10:00-12:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	13:10-14:00	Caz Kuşağı	Sevin Okyay,Hakan Rauf Tüfekçi, Tunçel Gülsoy	NTV Radyo
	14:00-15:00	Caz Atak	Nejat Emrah Yörük	Açık Radyo
	16:00-17:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	16:00-19:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:00-18:00	Mavi Nota	Cengiz Işılay	Açık Radyo
	19:00-20:00	Latino Time	Ayhan Sicimoğlu	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	22:30	Caz Kulübü- Live From Nardis		NTV Radyo
	23:00-00:00	Günümüzde Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
PAZAR	02:00-12:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	09:00-10:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-17:00	Oxi-Gen Sunday	Rick The Reeder	Radyo Oxi-Gen
	13:00-16:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:05-16:00	Caz'ın Ustalarından	Sevin Okyay	NTV Radyo
	16:00-17:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	17:00-18:00	Öteki Caz	Dirk Stromberg - Korhan Erel - Robert Reigle Şevket Akıncı - Volkan Terzioğlu (Özgür doğaçlama)	Açık Radyo
	17.00 - 18.00	Aklımda Caz Var	Umut Asil	Radyo ODTÜ
	17:15-18:00	Kırık Çerçeve	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
	18:00-20:00	Fuji Sunday	Mehmet C.Garan	Radyo Oxi-Gen
	18:00-20:00	Beyond Jazz Radio Show	Lennart Schoors & Jurriaan Persyn	Dinamo 103.8
	19.00 – 20.00	Caz Bistro	Banu Şahin	Radyo ODTÜ
	20:00-22:00	Dj Yakuza	Dj Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	20:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	21:00-00:00	Jazzmatass	İ.Can Sezgin-Tuna Baycan	Radyo Üniversite
	23:00-00:00	Cazın Şarkısı	S.Teoman Baber	TRT Radyo-3

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

Cem Tuncer

50. sayımızda Körleme'yi "Klinik" yazarımız gitarist Cem Tuncer ile Bilgi Üniversitesi'nde gerçekleştirdik.

Terje Rypdal
Waves | ECM 1978
Per Ulv (Rypdal)
Terje Rypdal (eg, ARP synth), Palle Mikkelborg (tp, fl, RMI), Sveinung Hovensjø (eb), Jon Christensen (d, perc)

Bu hiç dinlemediğim bir albüm. Eski bir tını, yeni bir şeyler değil. Gitar-synthlerin ilk denendiği zamanlar gibi. Genelde böyle Hint tınılarıyla kuzeyliler uğraşır, İsveç, Norveçliler. Bir ECM havası var. Abercrombie'nin de benzer işleri vardır, ama bu gitaristin çalması ona benzemiyor. Gerçi Terje Rypdal gibi isimleri pek takip etmem, ama o olabilir gibi geldi. Açıkçası, bence pek müzikal açılımı yok. Ya da kulağımızda çok demode kaldı bunlar. Gitarcıyı biraz daha dinleme fırsatımız olsaydı, biraz solo çalsa daha hoş olurdu. Ama sıkıntılı bir parça.

(Rypdal tahmininin doğru olduğunu belirtiyorum)

Evet, pek dinlemem dediğim gibi. Gerek stil, gerek tını olarak Rypdal'a hiç "yükselemedim." Daha modern işler yapmayı seviyorum. Bu çok "beyefendi" bir çalışma gibi geliyor. Hele Hint usulü bir şeyler yapacaksak "kan gövdeyi götürmeli." Çok basit kalıyor bu haliyle. Arayışlar ama bulamayışlar...

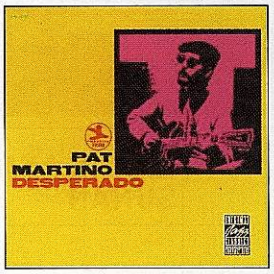

Pat Martino
Desperado | Prestige 1970
Dearborn Walk (Martino)
Pat Martino (g), Eddie Green (ep), Tyrone Brown (eb), Sherman Ferguson (d)

Bu kaydı biliyorum. Pat Martino. Desperado idi albümün adı sanırım. Bu da Rhodes'un devreye girmeye başladığı zamanlar. Bir dönem başucu albümlerimden oldu, ama şu an personeli hiç hatırlayamadım. Oniki telli çalıyor Martino burada, zor bir iştir. Yüksek kabiliyet getiriyor, pek başka 12 telliyle bebop örneği de yok zaten. Yanılmıyorsam üst üç tel tek, alt teller çift. Tuhaf bir tını çıkıyor böyle, efektsiz ama kendinden efektli gibi. Martino'nun klasik cümlelerini çalışmıştım epey. Burada tam bir Pat Martino duymuyorum, onun "yangın" zamanı değil. En azından bu parçada. Bu albümdeki Oleo'yu severim ama mesela. Büyük bir disiplin var Martino'da. Hayat hikayesi de çarpıcı; müziğe geri dönüşü... Neşet [Ruacan] abiyle konuşurduk; hafızasını kaybetmesi, geri gelmesi çok ilginç. Parmak hafızası varmış, müziği onlar hatırladı aklından önce herhalde.

Kenny Burrell
Guitar Forms | Verve 1964
Terrace Theme (Burrell)
Kenny Burrell (g), Gil Evans (arr), Roger Kellaway (p), Ron Carter (b), Willie Gonzalez (conga), Grady Tate (d), Lee Konitz (as), Steve Lacy (ss), Richie Kamuca (ts), Bill Barber (tu), Johnny Coles (t) ve diğerleri

Bu Kenny Burrell havalarına benziyor. Vurmalılarla birlikte. Blues'u en güzel çalan beyazlardan biridir. Çok yükseldiğim bir gitaristtir. Klasik müzik bestecilerinden de çok istifade eder çalarken. Tam bir blues üstadı. Bu albümü tahmin edemiyorum ama aranjman çalmayı seven gitaristtir onu biliyorum. Çok güzel dokunuşlar bunlar. Muazzam bir çalış. Blues çalarken bu ayarda bir de George Benson'a bayılıyorum. Hepsi Charlie Christian'cıdır aslında. Burrell'in de daha ateşli kayıtlarını biliyorum. Ama bir hava var işte ne olursa olsun.

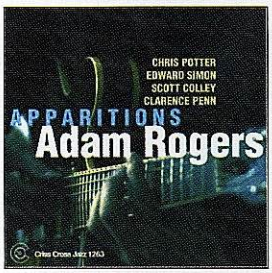

Adam Rogers
Apparitions | CrissCross 2005
Labyrinth (Rogers)
Adam Rogers (g), Chris Potter (ts), Edward Simon (p), Scott Colley (b), Clarence Penn (d)

Kurt Rosenwinkel mı? Bir eküri vardır Matt Penman ve çevresi, onların yaptığı kayıtlara benziyor. Yeni New York jenerasyonu. Böyle şeyleri daha çok seviyorum, açılımı daha fazla. Her saniyesini merak ediyorum, ne olacak diye. Böyle bir tonda, bu kadar temiz ve bu phrasing ile Pat Metheny geliyor aklıma dinlerken. Ama yine de tını olarak çok emin olamıyorum, mesela Kevin Eubanks'in de böyle çaldığı kayıtlar vardır. Saksofoncunun phrasing de çok tanıdık geliyor, ama ismen çıkartamadım. Buradaki kafayı çok seviyorum. Bir de mükemmel çalış var. Burada dinlediğimiz bütün adamlarda virtuozite yüksek düzeyde. Saksofoncular ile gitarcıların buluşması Pat Metheny ile Ornette Coleman'ın Song X'inden sonra patlama yaptı. Michael Brecker-Mike Stern, John Scofield-Joe Lovano buluşmaları fiks bir sound oluşturdu bir ara. Onların devamı gibi biraz sanki. Ama açılımları güzel. Bir kere genç bir mükemmeliyetçilik var bu kayıtta. Çok teknik bir gitarcı. Aslında, piyano, kontrbas, davul ve gitar bir araya geldiklerinde, kim olursa olsun, sesleri çok deforme etmiyorsan, grup ilk akoru vurduğunda çıkacak sound her zaman bu olur. Yenilerin farkı müziği daha baştan gergin hale sokan headler ve büyük aralıklarla, daha az akılda kalıcı motiflerle çalma.

Türkiye'nin Tek JAZZ Dergisi

Jazz müziği, diğer müzik türlerinden farklı olarak kalıplara ve sınırlamalara kendini hapsetmemiş, özgürlükçü bir müziktir... Dinleyicisinin yaşı yoktur...

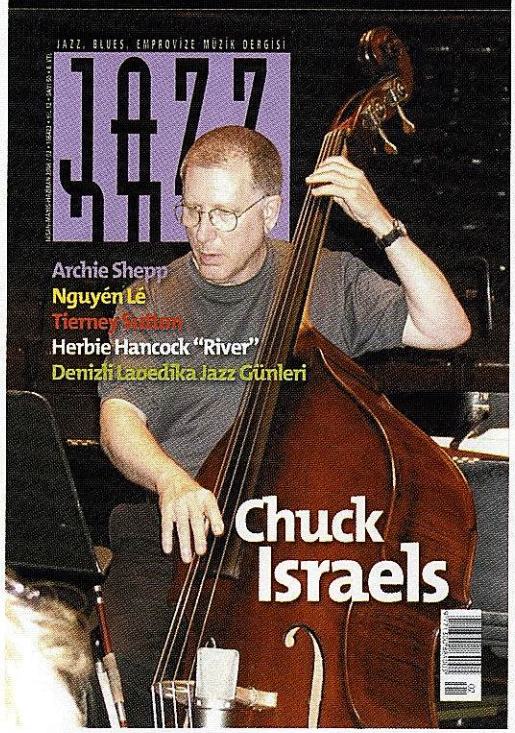

Jazz müziği ile ilgili Türkiye'de kaynak, bilgi ve belge kolay kolay, hatta hiç bulunamadığı için, bu alandaki boşluğu yine jazz müziğini ve dinleyicisini destekleyen kuruluşlarla birlikte **Jazz** dergisi kapatıyor...

ABONE FORMU

Yılda dört sayı yayınlanan **Jazz** dergisine abone olmak istiyorum.

ADI SOYADI

ADRESİ

POSTA KODU

ŞEHİR TEL FAKS

KREDİ KARTI İLE

Kredi kartı hesabıma 24 YTL'yi borç kaydediniz

❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Kredi Kartı No: |_|_|_|_| |_|_|_|_| |_|_|_|_| |_|_|_|_|

Adı Soyadı: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|

Geçerlilik Tarihi: |_|_| |_|_| İMZA:

Şirket ise vergi dairesi ve no.su:.....

HAVALE İLE

Abone bedeli olan 24 YTL'yi Boyut Yayıncılık A.Ş.'nin

❑ İŞ BANKASI HARBİYE ŞB. 396883 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ YAPI KREDİ MASSİT ŞB. 1001177 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ GARANTİ BANKASI YENİBOSNA ŞB. 6298375 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

■ Bu formu doldurduktan sonra 212.413 33 34 no'lu fax'a ya da Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34204 Bağcılar-İstanbul adresine gönderiniz. Tel.0212.413 33 33

SUBSCRIBE TO JAZZ

❑ Yes, I want to subscribe to the JAZZ

❑ One year (4 issues) 24.00 $

❑ Check enclosed

❑ Charge my ❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Account number: |_|_|_|_| |_|_|_|_|_|_|_|_|

Expiration Date: |_|_| |_|_|

Signature:.....

PLEASE PRINT

NAME

STREET

CITY, STATE, PROVINCE

COUNTRY, ZIP/ POSTAL CODE

■ After filling completely, please send this form to the fax number or to the address mentioned below:
Adress: Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34560 Bağcılar-İstanbul
Phone: +90.212.413 33 33 - Fax: +90.212.413 33 34

BULMACA

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

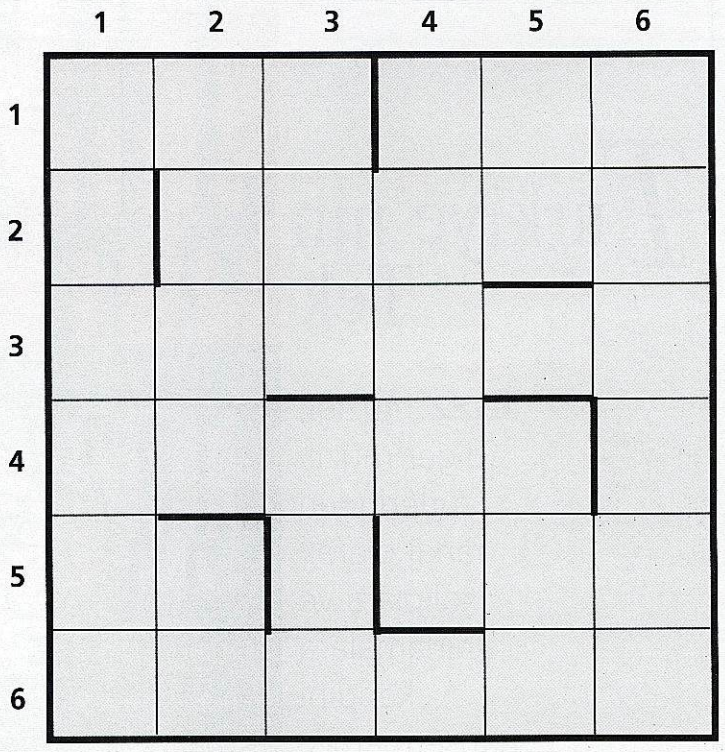

Soldan sağa:

1-Bir Thelonious Monk bestesidir: _____-Ya/Minnesota çıkışlı bir üçlü: The _____ Plus.

2-La notasının harf karşılığı/Gitarist Wolfgang Muthspiel'ın son albümü: _____ Mountain.

3-Enstrumantal pop ve dünya müziklerine odaklı bir müzik yapım şirketi.

4-Özellikle son iki albümü 7 Black Butterflies ve The Irrational Numbers ile yıldızı parlayan basçının soyismi/Fa notasının harf karşılığı.

5-Piyanist Bill Evans'ın bir albümü: _____ Green Dolphin Street/Do notasının harf karşılığı/Bir Michael Brecker albümü: Now You _____ It... (Now You Don't).

6-Basçı Christian McBride'ın bir albümünde bu kelime geçer.

Yukarıdan aşağıya:

1-Yeni müzik alanında eserler vermek üzere 1987 yılında kurulmuş olan ve maraton konserlerle adını duyuran müzikal organizasyonun adı (iki kelime): _____ _____ a can.

2-Bobby Watson'ın Johhny Hodges'a ithafen yaptığı 1987 kaydı: The _____ of the Rabbit/Caz tınılarıyla süslenmiş elektronik müzikleri anlatmak için bir dönem bu terim kullanılmıştır: _____-jazz.

3-Bir müzik yapım şirketi: Thirsty _____/Avrupa'nın en bilinen müzik yapım şirketlerindendir.

4-Trompet, flugelhorn, trombon, tuba vb. nefesli çalgılar için kullanılan tanım (İngilizce)/Si notasının harf karşılığı.

5-Trompetçi Ingrid Jensen'ın 2005 albümü:_____ Sea/Re notasının harf karşılığı/Pat Metheny ve John Scofield'ın ortak kaydı: I Can _____ Your House from Here.

6-Renaud Garcia-Fons, Markus Stockhausen, Nguyên Lê, Paolo Fresu vd. ile çalışmalar yapmış olan, Tunus doğumlu udi ve bestecinin ismi.

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden CD kazanmışlardır.

Çağatay Afyon - Kazasker / İstanbul
Melek Çeliktaş - Konak / İzmir
Beran Paçacı - Eyüp / İstanbul

Bu sayıdaki bulmacayı doğru olarak yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefonlarınızı yazmayı e-mail'lerinizi u n u t m a y ı n !

Jazz/Bulmaca
Matbaacılar Sitesi
No. 115 Bağcılar
34560 / İstanbul

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVABI

	1	2	3	4	5	6
1	D	J	E	E	P	Y
2	B	I	L	L	I	E
3	S	G	D	R	E	C
4	I	S	A	A	C	A
5	M	A	R	K	E	T
6	S	W	I	S	S	S

CAZGIR

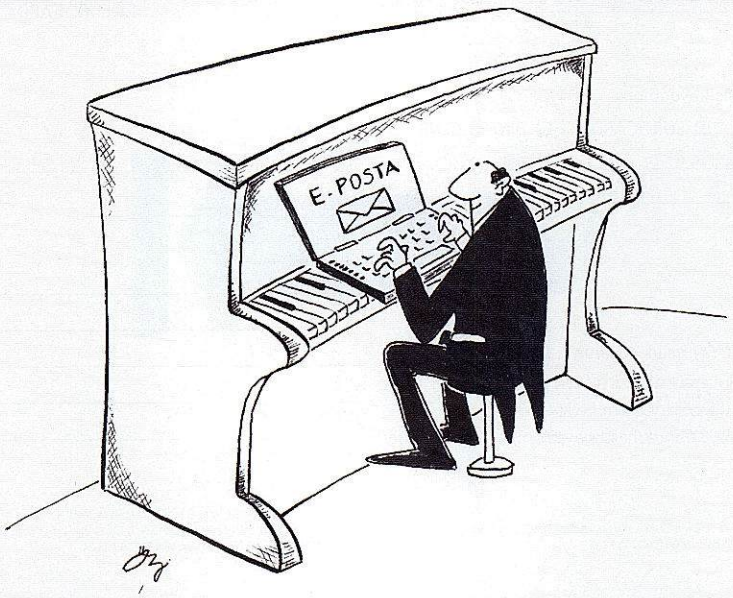

Özgen Özman

Şimdi BBC'den haberler!

BBC WORLD
News English

İngilizce öğrenenler için **BİR İLK**

10 DVD
10 CD
10 KİTAP

Gerçek BBC muhabirleri ve gerçek İngilizce ile pratik yapma olanağı

BBC World News English dil eğitim programı, BBC World haber muhabirlerinin uluslararası haber başlıkları üzerine gerçek röportajlarını bir araya getiriyor.

Küresel ısınmadan, göç sorunlarına kadar birçok konuda değişen dünyayı anlayarak başlangıçtan orta seviyeye ingilizce seviyenizi pratik yaparak en doğru şekilde geliştireceksiniz.

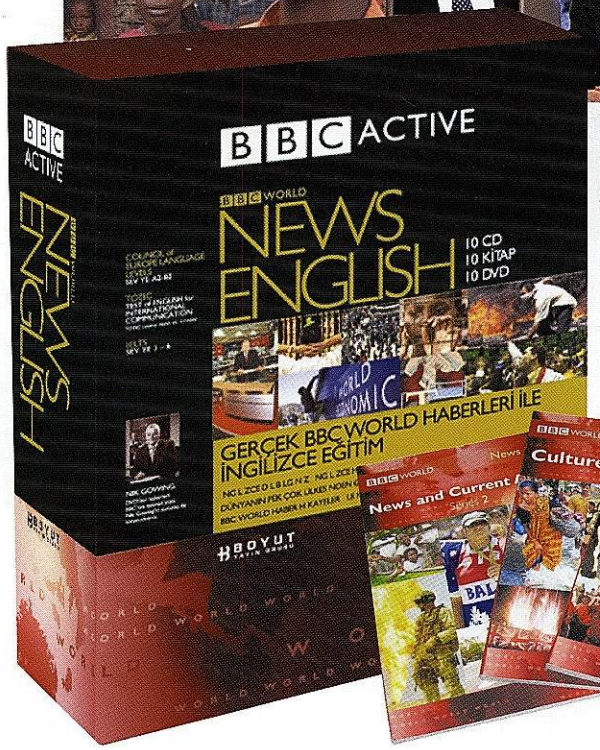

NIK GOWING
DVD'den haberleri BBC'nin tanınan yüzü Nik Gowing'in sunumu ile dinleyeceksiniz.

- Her kitapta 20 haber konusu
- Her konu ile ilgili kelime ve gramer bilgisi
- Okuma / anlama egzersizleri
- TOEIC 'e dayalı alıştırmalar
- Audio CD lerde telaffuz aktiviteleri
- Kelime kartları ile alıştırmalar
- 75 dakikalık 10 adet audio CD
- 30 dakikalık 10 adet haber DVD'si

HEMEN ARA!
BBC ACTIVE TÜRKİYE SATIŞ NOKTASI

BBC ACTIVE DVD BOYUT YAYIN GRUBU

0212 444 53 53
www.aktifingilizce.com

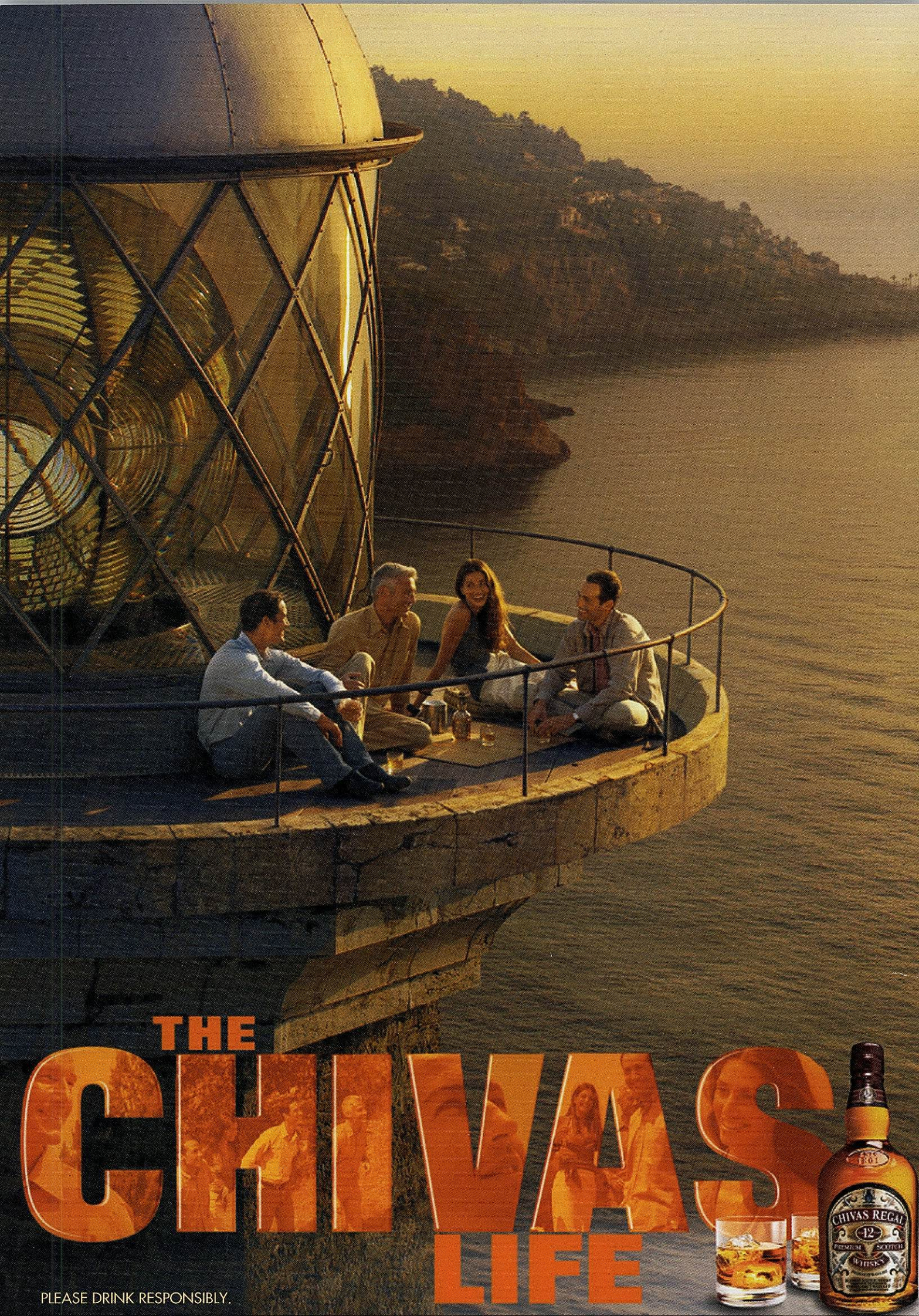
THE
CHIVAS
LIFE
CHIVAS REGAL
12
PREMIUM SCOTCH WHISKY
PLEASE DRINK RESPONSIBLY.